

Sbírka zákonů a nařízení sídel Československého.

Částka 79.

Vydána dne 22. prosince 1927.

Obsah : 168. Nařízení, jímž se provádí celní zákon (c. z.).

168.

Vládní nařízení ze dne 13. prosince 1927, jímž se provádí celní zákon (c. z.).

Vláda republiky československé nařizuje podle celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb. z. a n.:

HLAVA I.

ZÁSADY A ZAKLADNÍ POJMY.

§ 1.

Celní území; celní hranice;
celní přípojky a výluky.

(K § 2, odst. 2 a 3 c. z.)

(1) Celní hranice jest zpravidla totožná s hranicí státní. Pokud státní hranici tvoří tok mezinárodních řek Dunaje, Moravy s Dyjí, Labe a Odry a tok zmezinárodněné řeky Tisy, uchyluje se celní hranice od státní hranice a jde po okraji československého břehu. Při ústí přítoků nebo u mrtvých ramen pokračuje celní hranice ve směru okraje břehu přetínajíc nejkratší čarou ústí přítoku nebo mrtvé rameno na břeh hlavního ramene. Rozvětuje-li se tok jmenovaných řek v ramena tak, že tvoří ostrovy, sleduje celní hranice směr státní hranice jdoucí hlavním ramenem tak, že přetíná vedlejší rameno přímou čarou a jde se břehu na břeh hlavního ramene, zahrnujíc tak ostrov patřící k československému státnímu území do československého celního území.

(2) Stanoviti úchylky celní hranice od státní hranice na jiných než v odstavci (1) jmenovaných tocích a u pohraničních cest přísluší ministerstvu financí. Tyto úchylky bud'tež vyhlášeny v úředním listě a kromě toho způsobem v místě obvyklým.

(3) Pokud na hraničních vodách tvoří československý břeh celní hranici, zabírá celní hranice do celního území umělá díla, postavená do vody, na př. hráze, zdymadla, pontony, přístavní a nakládací můstky a podobná zařízení.

(4) Celně právní poměry celního území k celní jednotě, i výluk a přípojek k celnímu území budou upraveny zvláště.

§ 2.

S v o b o d n é ú z e m í.

(K § 2, odst. 4 c. z.)

(1) Zboží dovážené ze svobodného území do celního území podléhá clu a celnímu řízení, jako kdyby bylo přímo z ciziny dovezeno, a výstup zboží z ostatního celního území do svobodného území pokládá se za vývoz do celní ciziny.

(2) Určí-li se zboží z celní ciziny dovezené ke spotřebě nebo používání ve svobodném území, podléhá clu a celnímu řízení, jakoby ke stejnemu účelu bylo dováženo přímo do celního území.

(3) Podrobnosti budou stanoveny zvláštním nařízením, které bude vydané při zřízení svobodného území.

§ 3.

C e l n í p o h r a n i č n í p á s m o.

(K § 2, odst. 5 a 6 c. z.)

(1) Stanoviti šíři celního pohraničního pásmo a určiti vnitřní celní hranici nebo povolovati změny přísluší ministerstvu financí.

(2) Při stanovení pohraničního pásmo budíž přihlíženo k místním poměrům. Pohraniční pásmo nebudiž zpravidla — měřeno vzdušnou čarou — širší než 10 km, leč by mezinárodními smlouvami se sousedními státy byla ujednána větší šíře. Při úchylkách celní

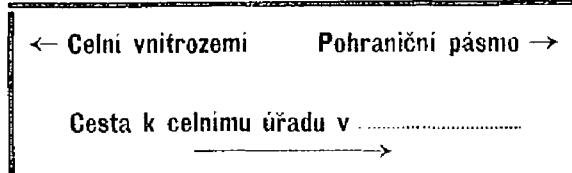
hranice od státní hranice jest pro určení šíře pohraničního pásmo rozhodna hranice státní.

(3) Při stanovení vnitřní celní hranice budíž přihlíženo k tomu, aby byla pokud možno přirozená a znatelná a aby neprotinala obci (osad). Tuto hranici tvoří budou tudíž zpravidla obecní hranice obcí (osad) hraničících s celním vnitrozemím.

(4) Pohraniční pásmo budíž takto označeno:

a) na místních tabulkách obcí (osad), ležících v pohraničním pásmu, musí být vyznačeno, že obec (osada) leží v pohraničním celním pásmu;

b) na průsečících vnitřní celní hranice se silnicemi s čílou dopravou, jež vedou k celním úřadům pohraničním, budíž postaveny tabule s tímto nápisem:

(5) Seznam obcí (osad) ležících v pohraničním pásmu budíž vyhlášen s hrubým nápisem vnitřní celní hranice ve Sbírce zákonů a nařízení.

(6) Tímto nařízením nemění se prozatím pohraniční pásmo již stanovené.

§ 4.

Pohraniční styk; pohraniční hospodářství.

(K § 3 c. z.)

(1) Pohraničními obyvateli podle celního zákona jsou osoby, které mají stálé bydliště v pohraničním pásmu.

(2) Při posuzování celně právní povahy pohraničního hospodářství a stanovení jeho rozsahu nepřihlíží se k vlastnickému právu, nýbrž pouze k jednotnému hospodářskému spravování a obstarávání. Obstarávání z celního území nebo z celní ciziny se předpokládá, když obytné a hospodářské budovy jsou v tom nebo onom pohraničním celním pásmu.

(3) Mezinárodní smlouvy se sousedními státy obsahují podrobnější ustanovení o tom, jakých úlev požívají pohraniční obyvatelé a pohraniční hospodářství ve styku s pohraničním pásmem sousedního státu. Místní úlevy, které se odhadávna vžily v pohraničním styku, ponechávají se v platnosti, i když nejsou se sousedním státem smluvně zajištěny.

(4) Pokud není ustanovení smluvních [odst. (3)], jsou oprávněny okrskové celní správy dovoliti v pohraničním styku a ve styku pohraničních hospodářství tyto úlevy, vyžaduje-li jich místní potřeba a zachovává-li sousední stát vzájemnost:

a) úlevu, aby směli pohraniční obyvatelé dovážeti na předpis lékařský (zvěrolékařský) bez povolení politického úřadu a bez placení cla připravené léky ze sousedních lékáren v malých dávkách, přiměřených jejich potřebě, dále za těchže předpokladů i bez lékařského (zvěrolékařského) předpisu jednoduché medicinální drogy a jednoduché farmaceutické a chemické přípravky, jsou-li drogy nebo přípravky na obalu opatřeny přesným a jasným pojmenováním a smějí-li býti podle předpisů platných v cizozemském pohraničním pásmu vydávány v drobném prodeji i bez lékařského předpisu; dovoz umělých sladiel lze dovoliti bez lékařského předpisu jen ve množství stanoveném v § 154, odst. (6) prov. nař.;

b) úlevu, aby směli tuzemští pohraniční obyvatelé vyvážeti do sousedního pohraničního pásmu předměty vlastní potřeby za tím účelem, aby je dali řemeslníky (i domáckými pracovníky) opravit nebo zpracováním zušlechtiti, a aby je pak směli dovážeti zpět bez povinnosti platiti clo. Sem patří zejména vývoz nových věcí v malém množství ke zpracování nebo zušlechtění, na př. látek na šaty, kůže na obuv, železa na kovářskou práci, přize ke tkaní, přize a látek k barvení, prádla k vyprání, obilí a luštěnin k semletí, pak vývoz upotřebených věcí sloužících obyčejně osobní a hospodářské potřebě, jež mají býti řemeslníky opraveny nebo do rádného stavu uvedeny. Věci budíž zaznamenány, výstup i vstup musí se díti u téhož celního úřadu;

c) úlevu vyháněti dobytek na blízké pastviny (na pastvu) nebo převáděti jej přes celní hranici k polním pracím, oplodnění nebo k zvěrolékařskému ošetření s podmínkou, že se musí vrátili ještě téhož dne; převáděti hospodářský dobytek a převážeti upotřebené hospodářské stroje (mimo stroje poháněné mechanickou silou, na př. traktory, parní mlátičky a pod.), hospodářské nářadí a náčini, potřebné k obdělávání takových hospodářství, vše beze cla i po vedlejších cestách, avšak za účelných dozorčích opatření.

§ 5.

Pojem zboží.

(K § 4 c. z.)

(1) Zboží jsou všechny hmotné věci movité

v jakémkoliv stavu (suroviny, polotovary, tovary), ať jsou předmětem právního obchodu či nikoliv, ať podléhají clu či jsou beze cla, nebo od něho osvobozeny (§ 87 c. z.). Zbožím jsou též věci, jichž dovoz, vývoz nebo průvoz jest zakázán nebo jejichž volný oběh jest omezen, t. j. vázán na splnění předepsaných podmínek a předpokladů.

(2) Seznam zboží, jehož dovoz, vývoz nebo průvoz jest zakázán nebo ve styku s celní cizinou omezen zvláštními kontrolními opatřeními, jest obsažen v příloze A.

(3) Obsahuje-li zboží jako podstatnou součástku nebo ve větším množství látky nebo součástky, jejichž dovoz, vývoz nebo průvoz jest zakázán nebo omezen, nutno s ním nakládati jako s těmito látkami nebo součástkami, nebyly-li stanoveny výjimky.

§ 6.

Původ zboží a použití smluvního clá.

(K § 5 c. z.)

(1) Za výrobky určitého státu pokládají se jeho přírodní suroviny, přírodní plodiny i výrobky zemědělské a průmyslové (řemeslné).

(2) Suroviny, plodiny a výrobky nabývají původu z onoho státu, v němž byly dále zpracovány nebo zušlechtěny tak, že mají jinou povahu nebo že hodnota zboží se značně změnila zpracováním nebo zušlechtěním, pokud v mezinárodních smlouvách nebylo jinak stanoveno. Oprava zboží nepokládá se za zpracování nebo zušlechtění.

(3) Nelze-li zjistiti skutečný původ zboží, má se za to, že zboží vzniklo nebo bylo vyrobeno v oné zemi, z jejíhož volného oběhu přichází, nebyvši předmětem celního řízení, nebo v níž bylo řádně vyceleno.

(4) Zboží původu ze smluvních států a ze států požívajících nejvyšších výhod vyklívá se podle smluvních sazeb, pokud není smluvní výhoda výslovně omezena na zboží určité po-vahy, přicházející ze smluvního státu.

(5) Za zboží požívající nejvyšších výhod pokládá se též zboží domácího původu, vracející se z celní ciziny, a to i tenkráte, když bylo vyrobeno v zušlechtovacím styku v celním území ze hmot cizozemského původu.

§ 7.

Celní sazbník a zařadování zboží.

(K § 6 c. z.)

(1) Celní sazbník upravený podle ustan-

vení čl. II zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 349 Sb. z. a n., a podle ustanovení zákona ze dne 22. června 1926, č. 109 Sb. z. a n., zůstává v účinnosti až do vydání nového celního sazbeníku (§ 140 c. z.). Rovněž tak zůstávají v účinnosti až do dalšího ustanovení vysvětlivky k celnímu sazbeníku, jimiž se doplňuje a vykládá celní sazbník.

(2) Zboží se zpravidla zařaduje podle stavu, v jakém došlo k celnímu úřadu.

(3) Je-li zboží jmenováno v celním sazbeníku nebo ve vysvětlivkách k němu nebo obsahuje-li celní sazbník nebo vysvětlivky k němu směrnice pro jeho zařadění, zařadí se podle oněch ustanovení.

(4) V jiných případech platí tato ustanovení:

a) Zboží z jedné hmoty, pokud není ani celním sazbeníkem ani vysvětlivkami k němu zařaděno do určitého sazbeního čísla, zařadí se zpravidla podle povahy hmoty.

b) Části spojené pevně v celek zařadí se jako celek a nelze jich u celního úřadu rozdělovati, aby jednotlivé části byly projednány zvlášť podle různých sazbeních čísel nebo položek.

c) Doveze-li se v jednom nákladovém kuse zboží, rozložené v několik částí, jež jsou sestaveno tvořilo by pevně spojený celek patřící do určitého sazbeního čísla, zařadí se do sazbeního čísla (položky), do něhož by patřilo, kdyby bylo dovezeno v celku. Na zařadění nemá vlivu okolnost, že chybí některá pro celek nepodstatná součástka.

d) Jde-li o zboží složené z částí, patřících do různých sazbeních čísel nebo položek, jež jsou jen volně spojeny nebo sice rozloženy, ale při sestavení v celek se jen volně spojují (na př. fotografický přístroj v koženém pouzdře, skleněné lahve s kaučukovou zátkou, dětské hodinky spojené karabinkou s řetízkem), mohou být projednány zvlášť části patřící do různých sazbeních čísel nebo položek.

e) Není-li zboží, složené z částí, jež by samy o sobě patřily do různých sazbeních čísel nebo položek ani celním sazbeníkem ani vysvětlivkami k němu zařaděno do určitého sazbeního čísla nebo položky, zařadí se podle své hlavní součásti, t. j. podle součásti, která dává zboží jeho ráz (ráz zboží dřevěného, skleněného, kamenného, hliněného, železného, kovového, přístroje a pod.), a to podle hlavní součásti, případně se zároveň na povahu ostatních hmot, s nimiž jest hlavní součást spojena.

V pochybných případech zařadí se zboží podle části podléhající vyššímu clu.

f) Není-li v příslušných číslech celního sazebníku jmenováno spojení zboží s inými hmotami a neobsahuje-li ani celní sazebník ani vysvětlivky k němu zvláštního ustanovení pro takové případy, nepřihlíží se k tomu, že zboží jest spojeno se součástí, jež by sama o sobě podléhala vyššímu clu, pokud taková část má podružný význam pro použití nebo pro obchodní hodnotu zboží. Jinak zařadí se zboží podle této součásti.

g) Na zařadění zboží nemají vlivu podružné součásti, jež jen upevňují nebo spojují jednotlivé části celku (obyčejné hřebíky, nýty, šrouby, zámky i s klíči, petlice, kování, závěsy, závorky, pásy, niti, šňůry, provazy atd.) nebo součásti, jež jsou zcela podružného významu, pokud celní sazebník nebo vysvětlivky k němu nestanoví jinak.

h) Mechanické směsi, nejsou-li ani celním sazebníkem ani vysvětlivkami k němu zařazený do určitého sazebního čísla, zařadí se podle součásti, na niž jest v celním sazebníku stanoveno vyšší clo, pokud tato součást se nevykluje ve směsi jen v nepatrném množství.

§ 8.

Odvetná a ochraanná opatření.

(K § 7 c. z.)

Odvetná a ochraanná opatření, jakož i ustanovení o poradním sboru budou stanovena zvláštním nařízením.

HLAVA II.

ORGANISACE CELNÍ SPRÁVY A ZAŘÍZENÍ CELNÍHO DOZORU.

§ 9.

Úřady celní správy a její orgány.

(K § 9 c. z.)

(¹) Ministerstvu financí jakožto nejvyššímu úřadu celní správy jsou podřízeny okrskové celní správy i celní úřady a finanční stráž.

(²) Celní správa jedná svými práva zvláštními finančními úředníky, celními úředníky, úředníky a zřizenci finanční stráže a podle potřeby též jinými úředníky a zřizencemi.

§ 10.

Působnost ministerstva financí v oboru celném.

(Pokračování k § 9 c. z.)

(¹) Ministerstvo financí jest nejvyšším rozhodujícím, správním a dohlédacím úřadem.

(²) Ministerstvu financí přísluší zejména:

1. dozírat, aby byly celní zákony a nařízení podle nich vydaná, i zákony a nařízení, při nichž jest potřebí součinnosti celní správy, řádně a správně prováděny;

2. vysvětlovati celní předpisy, vzniknou-li u podřízených úřadů pochybností o jich smyslu a správném používání;

3. prováděti ustanovení obchodních smluv, pokud se týkají celní služby;

4. rozhodovati ve všech celních věcech, ježichž vyřízení není přikázáno celním zákonem nebo sazebníkem nebo nařízením k nim vydaným, podřízeným úřadům celní správy;

5. dbát o vzdělávání a výcvik celních úředníků a finanční stráže a vydávati služební předpisy;

6. dohlédati na podřízené okrskové celní správy a celní úřady a vykonávat celní censurní službu;

7. dozírat na výkon služby finanční stráže.

§ 11.

Celní okrsky.

(K § 10 c. z.)

Celní území Československé republiky dělí se na čtyři celní okrsky tak, že první okrsek zaujímá budoucí zemi Českou (Čechy), druhý budoucí zemi Moravskoslezskou (Moravu a Slezsko), třetí budoucí zemi Slovenskou (Slovensko) a čtvrtý budoucí zemi Podkarpatskou Rusou (Podkarpatskou Rus) (zák. č. 125/1927 Sb. z. a n.).

§ 12.

Okrskové celní správy.

(Pokračování k § 10 c. z.)

(¹) Okrskovými celními správami ustanovují se:

pro první okrsek zemské finanční ředitelství v Praze,

pro druhý okrsek zemské finanční ředitelství v Brně,

pro třetí okrsek generální finanční ředitelství v Bratislavě a

pro čtvrtý okrsek hlavní finanční ředitelství v Užhorodě.

(2) Ministr financí může v jednotlivých celních okrscích zřídit podle potřeby jednu nebo více odboček okrskové celní správy s působností věcně a místně omezenou; jejich zřízení a rozsah věcné a místní působnosti vyhlásí se ve Sbírce zákonů a nařízení.

(3) Jmenované finanční úřady II. stolice vykonávají působnost okrskových celních správ zvláštním oddělením, jehož přednostou může být jen právní finanční úředník; jemu mohou být podle potřeby přiděleni právní finanční úředníci, celní úředníci a úředníci finanční stráže.

§ 13.

Obor působnosti okrskových celních správ.

(*Pokračování k § 10 c. z.*)

(1) Okrsková celní správa řídí úřadování celních úřadů a službu finanční stráže, rozhoduje ve všech věcech, jež rozhodovatí není vyhrazeno ministerstvu financí nebo ne-přísluší podřízeným celním úřadům, navrhuje opatření, jež pokládá za vhodná v zájmu zjednodušení a zlepšení úřadování a služby, a vydává pokyny, které uzná za potřebné k docílení a zajištění jednotnosti služby.

(2) O řádném úřadování, zejména správném pokladničním hospodářství podřízených úřadů a o řádném výkonu služby podřízenými orgány přesvědčuje se okrsková celní správa dohlídkami vykonávanými přidělenými úředníky nebo úředníky podřízených celních úřadů.

(3) V působnosti okrskových celních správ patří veškeré služební a personální věci podřízených celních úřadů a finanční stráže jejich obvodu, pokud si je ministerstvo financí nevyhradilo.

§ 14.

Celní úřady.

(*K § 11, odst. 1 až 3 c. z.*)

(1) Celním úřadům a jejich odbočkám přísluší v první stolici vykonávat veškeré úkoly spojené s projednáváním zboží při dovozu, vývozu a průvozu, vyměřovati celní pohledávky a — pokud není jinak stanoveno nařízením — též je vybírat a při celním řízení přesně zachovávat ustanovení celního sazebníku, celního zákona a nařízení vydaných k jejich provádění, zejména bdít, aby nebylo jednáno proti zákazům a omezením nařízeným ve styku s celní cizinou. Celní úřady jsou

též povinny zabráňovati celním trestným činům, objevovati je a zahajovati důchodkové trestní řízení tím, že sepíši popis činu. Celním úřadům může být ministerstvem financí též uloženo, aby konaly též práce pro jiná odvětví finanční správy nebo též pro jiná odvětví ostatní státní správy, pokud se opatření těchto stýkají s celním projednáváním zboží nebo s přestupem státní hranice. V takovém případě řídí se celní úřady předpisy vydanými v příslušném odvětví státní správy.

(2) Přednostům celních úřadů náleží přikazovati služební úkony celním úředníkům a přidělené finanční stráži a dohlédati na výkon služby.

(3) Celní úřady jsou podřízeny přímo okrskové celní správě. Zřizovati a zrušovati celní úřady nebo jejich odbočky vyhrazuje se ministerstvu financí; jde-li o zřízení nebo přemístění celního úřadu na přání místních zájemců, může ministerstvo financí stanoviti podmínu, že zájemci jsou povinni hraditi celý náklad zařizovací a udržovací nebo jeho část.

(4) Podle místní polohy dělí se celní úřady na pohraniční a vnitrozemské.

(5) Pohraničními celními úřady jsou celní úřady, jež jsou přímo u celní hranice nebo v její blízkosti tak, že není před nimi celního úřadu na celních cestách vedoucích k nim od celní hranice. K pohraničním celním úřadům počítají se též celní úřady zřízené v cizině nebo ve svobodném území. Ostatní celní úřady jsou úřady vnitrozemskými.

(6) Celní úřady a odbočky, jež jsou zřízeny v nádražích železnic, nazývají se nádražními celními úřady, celní úřady, jež jsou zřízeny v přístavech, přístavními celními úřady, celní úřady u přechodů silničních, silničními celními úřady.

§ 15.

Celní hlídky.

(*K § 11, odst. 4 c. z.*)

(1) Není-li pohraniční celní úřad umístěn přímo u celní hranice, může být před ním u celní hranice zřízena celní hlídka, je-li nutná k zajištění celního důchodu. Podle místních poměrů může celní úřad být pověřen úkolem celní hlídky pro jiný celní úřad.

(2) Celní hlídky jsou součástkou příslušných celních úřadů a jejich úkolem jest dohlížet na převoz zboží přes celní hranici a jeho dopravu od celní hranice k pohraničnímu celnímu úřadu i na výstup zboží z celního území do celní ciziny.

(³) Zřizovati celní hlídky přísluší okrskové celní správě; ministerstvo financí může pověřiti celní hlídku vyčívacím oprávněním.

§ 16.

C e l n i š t ě .

(K § 11, odst. 5 c. z.)

(¹) Celnistěm nazývá se místo určené k celním úkonům u každého celního úřadu (odbočky) nebo celní hlídky uvnitř celní budovy neb mimo ni. Celnistě nemusí být ohrazeno.

(²) Celnistě, která se nenalézají v uzavřených budovách a dvorech nebo v nádražích a ohrazených přístavech, buďtež označena.

(³) Zboží musí být dodáno celnímu úřadu zásadně na celnistě; na něm jest konati celní úkony vyjma úkony, jež nutno vykonati podle jejich povahy mimo celnistě. Zboží nesmí být odvezeno nebo odneseno z celnistě, dokud nebyla straně vydána celním úřadem stvrzenka, že celní řízení bylo skončeno, leč by to celní úřad výslově dovolil [§ 36 c. z. a § 71, odst. (³) prov. nař.].

(⁴) Výkon celního řízení mimo celnistě (domácí celní prohlídka — § 62 prov. nař.) může být povolen na žádost strany pouze výjimečně, usnadní-li se tím celní řízení nebo vyžaduje-li toho význačný zájem strany, dovoluje-li to osobní stav celního úřadu a pořádek v práci u něho a nezanedbá-li se tím pravidelná celní služba. Jednotlivé domácí celní prohlídky mohou povolovati přednostové celních úřadů obšazených aspoň dvěma celními úředníky; domácí prohlídky jinými celními úřady nebo opětovné domácí prohlídky povoluje okrsková celní správa.

§ 17.

S e z n a m c e l n í c h ú ř a d Ú a j e j i c h o p r á v n ě n í .

(K § 11, odst. 6 c. z.)

(¹) Seznam obsahující celní úřady nyní zřízené, jejich odbočky a celní hlídky, jejich oprávnění, dále nadřízené okrskové celní správy a konečně pozemní cesty prohlášené za celní cesty vyhlásí ministerstvo financí v úředním listě. Stejně budou vyhlašovány i změny a doplňky tohoto seznamu.

(²) Celní úřady, jejich odbočky a celní hlídky buďtež zevně označeny.

(³) Oprávnění příslušející celním úřadům jsou povšechně stanovena tímto nařízením a vysvětlivkami k celnímu sazebníku.

(⁴) Je-li nebezpečí v prodlení, mohou celní úřady a okrskové celní správy řídíce se zákonitými předpisy zařídit, co není v jejich pravomoci, avšak s výhradou dodatečného schválení vyšším úřadem.

§ 18.

O p r á v n ě n í c e l n í c h ú ř a d Ú v e v ě c e h t r e s t n í c h .

(Pokračování k § 11, odst. 6 c. z.; k § 137 c. z.)

(¹) Ve věcech trestních jsou celní úřady oprávněny jednak upouštěti od trestního řízení, jednak trestati celní nepořádností.

(²) Celní úřady se zmocňují upouštěti od trestního řízení pro celní přestupky, a to:

a) silniční celní úřady, nepřesahuje-li nejnižší zákonitá pokuta 200 Kč;

b) ostatní celní úřady, nepřesahuje-li nejnižší zákonitá pokuta 500 Kč.

(³) Celním úřadům náleží trestání celních nepořádností vyjma ony, jež spáchali ve službě zaměstnanci veřejného dopravního podniku a jež trestají jejich představení jako porušení služebních povinností.

(⁴) Objeví-li celní úřad nebo finanční stráž celní nepořádnost, sepíše popis činu. O okolnostech v něm uvedených vyslechne celní úřad obviněného ihned, je-li přítomen, jinak obešle ho k výslechu. Nedostavil-li se obviněný bez důvodné omluvy k výslechu, rádně byv obeslan, posoudí celní úřad věc podle skutečnosti popisem činu zjištěných.

(⁵) Zjistí-li celní úřad, že zde není trestného činu vůbec, zastaví řízení.

(⁶) Shledá-li celní úřad podle zjištěných okolností skutkovou podstatu celní nepořádnosti, vydá celní nález, ve kterém uloží obviněnému přiměřenou pokutu v mezích výměry zákonom stanovené.

(⁷) Nález s důvody může být oznámen obviněnému ústně, je-li přítomen. Není-li přítomen nebo žádá-li za vydání písemného nálezu, vydá celní úřad nález písemně.

(⁸) V písemném nálezu budiž uvedeno: jméno a bydliště obviněného, označení celní nepořádnosti, uložená pokuta a náhradní trest na svobodě, který nastoupí na místo pokuty, bude-li nedobytnou, pak úřad, u kterého jest pokutu zaplatiti, a lhůtu, do které se tak musí státi. Konečně budiž připojeno poučení o opravném prostředku (§§. 232 a 233 prov. nař.).

(⁹) Od nálezu může celní úřad upustit, jestliže obviněný zapráví pokutu přiměřenou zjištěným okolnostem ve lhůtě celním úřadem stanovené, a jestliže se vzdá všeho dalšího hájení a všech opravných prostředků.

§ 19.

Úřední hodiny celních úřadů a celních hlídek.

(Pokračování k § 11, odst. 6 c. z.)

(¹) Úřední hodiny celních úřadů zřízených na nádražích, v přístavech a na letištích a vnitrozemských celních úřadů určí okrskové celní správy, přihlízející k požadavkům veřejné dopravy a to, pokud jde o nádražní celní úřady, v dohodě s příslušným ředitelstvím státních drah, pokud jde o přístavní celní úřady, v dohodě s příslušným plavebním úřadem a na letištích se správou letiště.

(²) Úřední hodiny silničních celních úřadů stanoví se pro období od 1. dubna do 30. září od 7. do 12. hodiny a od 13. do 19. hodiny a pro období od 1. října do konce března od 8. do 12. hodiny a od 13. do 18. hodiny.

(³) V neděli a v památné dny nebo svátky zákonem uznané zůstává celní služba zpravidla v klidu. Výjimky činí mimo případy vytčené v odstavci (⁴) všechny neodkladné případy. U celních úřadů na cizím celném území může být celní služba časově upravena shodně se službou celních úřadů onoho celního území.

(⁴) Pohraniční celní úřady a celní hlídky jsou však povinny projednávat cestující osoby a pohraniční obyvatele, již nemají s sebou zboží určeného pro obchod, kdykoliv ve dne i v noci, v neděli i v památný den nebo ve svátek.

(⁵) Řízením, jež nutno vykonávat podle odstavce (³) a (⁴), může být pověřena finanční stráž přidělená celním úřadům a koná toto řízení v zastoupení celních úředníků.

(⁶) Mimo úřední hodiny nemá nikdo nárok na výkon celního řízení, pokud nejsou stanoveny výjimky; vykoná-li je celní úřad, jest strana povinna zaplatiti stanovené poplatky (§§ 223 až 230 prov. nař.). O výkonu nebo odepření celního řízení mimo úřední hodiny rozhoduje celní úřad, který byl o výkon řízení požádán.

(⁷) U každého celního úřadu (odbočky) a u každé celní hlídky budiž pro obecenstvo vyvěšena tabulka udávající stanovené úřední hodiny.

(⁸) Okrskové celní správy jsou zmocněny měnit úřední hodiny silničních celních úřadů

podle místní potřeby, přihlízející k úředním hodinám protéžího úřadu cizozemského.

§ 20.

Finanční stráž.

(K § 12 c. z.)

(¹) Finanční stráž jest ozbrojený a stejnokrojem opatřený sbor, jehož kázeň jest přizpůsobena kázni vojenské. Finanční stráž střeží celní hranici a dohlíží na přechod osob a přestup zboží přes celní hranici, zabíráuje celním trestním činům a objevuje je, jakož i pomáhá při celním řízení, t. j. doprovází zboží a dohlíží na ně na celnisti a v celních skladištích, pomáhá při celním projednávání zboží, zejména dává a snímá celní závérky, váží zboží atd., nekoná však prací hmotných (§ 221 prov. nař.). Příslušníkům finanční stráže může být svěřena správa celních úřadů silničních, celních odboček a celních hlídek. Přednosta celního úřadu může uložiti přiděleným příslušníkům finanční stráže, aby spolu-působili při prohlížení zboží, zejména při projednávání zboží, jež jest vůbec beze cla a dopravuje se jako železniční vozová zásilka, při prohlížení zavazadel a pod.

(²) Finanční stráž jest povinna konati strážní, kontrolní a jinou službu též v jiných oborech státní služby, na př. v cukrovarech, na čáře potravní daně atd.

(³) Finanční stráž jest též povinna střežiti státní hranici a dozírat na pohraniční osobní styk a na oběh zboží s hlediska kontroly patřící do oboru působnosti jiných správních odvětví, podle pokynů daných představenými úřady v dohodě s příslušnými odvětvími státní správy. Finanční stráž zejména spolu-působí též při vojenské ochráně státní hranice.

(⁴) Povinnosti a oprávnění finanční stráže budou podrobněji stanoveny služebním předpisem, který vydá ministr financí.

(⁵) Na finanční stráž střežící celní hranici dohlíží okrsková celní správa. Příslušníci finanční stráže přidělení celním úřadům k pomocným úkonům jsou podřízeni po dobu svého přidělení při výkonu celní služby přednostům celních úřadů, a konají-li službu v jiném oboru finanční služby, onomu finančnímu úřadu, v jehož obvodu jsou ke službě přiděleni.

§ 21.

Všeobecná oprávnění finanční stráže.

(K § 13, odst. 1 až 6 c. z.)

(¹) Orgánové finanční stráže smějí při vý-

konu dozorčí služby v pohraničním pásmu vstupovati na cesty, pozemky a místa, na něž jest vstup všeobecně zakázán, na př. na železniční těleso a mosty, do tunelů, na ochranné stavby vodní a podobná zařízení.

(²) Za byty, do nichž není dovoleno orgánům finanční stráže vstupovati, pokládají se nejen obytné místnosti, nýbrž i místnosti patřící k domácnosti, jako komory, sklepy, půdy, dílny a pod. Za to však mohou orgánové finanční stráže vstupovati na ohražené pozemky, na př. do oplocených zahrad, sadů a pod., do otevřených dvorů, do stodol, kůlen, chlévů a pod. Prohlídka těchto budov a prostoru jest však dovolena jen tenkrát, když jest důvodné podezření, že se v nich skrývá osoba, která s se dopustila celního přestupku, nebo že jest v nich uloženo zboží, dopravené podloudně do celního území. Ustanovení § 24, odstavec (³) až (¹⁰) prov. nař. platí obdobně.

(³) V pohraničním pásmu jsou orgánové finanční stráže oprávněni zastavovati osoby a požadovati, aby jim předložily k nahlédnutí osobní průkazy; jsou dále oprávněni zastavovati a prohlížet silniční vozidla, plavidla a letadla i s nákladem, dotazovati se, jakého druhu, původu a určení jest dopravované zboží, mohou si též dát otevřít schrány a požadovati, aby jim byly předloženy k nahlédnutí celní, dopravní a jiné listiny a aby vůbec jim byly vysvětleny různé okolnosti potřebné k posouzení, zdali byly zachovány celní předpisy a zvláštní předpisy, vydané pro pohraniční pásmo. Tohoto oprávnění budiž použito všeobecně u povozníků, plavecků, nosičů a vůbec osob, jež přepravují zboží ve množství převyšujícím značně osobní potřebu, u jiných osob jen výjimečně. K prohlídce vozidel a plavidel, k otevření schrán a k vnitřní prohlídce zabaleného zboží budiž přikročeno též jen výjimečně, když jest důvodné podezření, že se dopravuje zboží, s nímž byl spáchán celní trestný čin, avšak teprve tehdy, když výslech zastavených osob a prohlídka jejich průkazních listin neměly uspokojivého výsledku. Nelze-li tato oprávnění vykonati přímo na místě nebo nesouhlasí-li zastavená osoba s prohlídkou na místě nebo odepře-li podrobiti se prohlídce, budiž úřední řízení provedeno u nejbližšího celního úřadu nebo u nejbližšího oddělení finanční stráže nebo četnicka nebo u obecního úřadu nebo u jiného úřadu nebo na jiném příhodném místě.

(⁴) Na plavidla plující v hraničních vodách dohlíží finanční stráž se břehu. Přistane-li však plavidlo u břehu, jsou orgánové finanční

stráže oprávněni na ně kdykoli vstoupiti a požadovati, aby jim byly předloženy předepsané listiny, a porovnávati náklad s těmito listinami.

(⁵) V celním vnitrozemí smí finanční stráž vykonávati oprávnění v tomto paragrafu uvedená jen na nádražích, v přístavech, v překladištích, ve kterých jsou zřízeny celní úřady, a v podnicích podrobených celnímu dozoru, nebyly-li nařízeny úchytky podle ustanovení § 26 c. z.

(⁶) Přistálo-li letadlo na zemi, jest finanční stráž oprávněna prohlížeti je, a má-li náklad, porovnávati jej se seznamem nákladu (§ 147 prov. nař.), dohlížeti na letadlo a vůbec učiniti veškerá opatření, která uzná za vhodná a nutná k ochraně celního důchodku. (§§ 18, 80 a 81 c. z.).

(⁷) Každý jest povinen uposlechnouti výzvy finanční stráže, již nař při výkonu služby vznese. Odpor proti této výzvě trestá se podle ustanovení celního zákona nebo důchodkového trestního práva a podle okolností též podle všeobecného trestního zákona.

§ 22.

Vzetí zboží v úschovu a jeho zábraní.

(K § 14, odst. 1 až 3 c. z.)

(¹) O převzetí věcí do dočasné úschovy budiž sepsán orgánem celní správy (celním úředníkem, úředníkem nebo zřízencem finanční stráže) zápis, v němž bud' věci podrobně vypočteny a žádá-li osoba, u níž byly věci zadrženy, o opis zápisu, budiž jí nebo jejímu zástupci vydán. Sepíše-li se popis trestného činu, není potřebí sepisovati zvláštní zápis, nýbrž jest vydati straně opis popisu činu.

(²) Zápis nebo popis činu budiž neprodleně předložen úřadu oprávněnému vysloviti zábraní, který přezkouší věc a buď vysloví zábraní nebo nařídí vydání zboží nebo věci a zpraví o svém rozhodnutí stranu.

§ 23.

Zadržení a vzetí do vazby.

(K § 14, odst. 4 a 5 a k § 15 c. z.)

(¹) Případy, ve kterých smí být některá osoba zadržena a vzata do vazby, jsou vyjmenovány v § 15 c. z.

(²) Pokud nejde o případy jmenované ve čtvrtém odstavci § 15 c. z., musí být vazba zrušena a zatčená osoba propuštěna na svobodu, dá-li sama nebo za ni jiná osoba jistotu.

Úřady povolané vyšetřovatí celní přestupky a důchodkové trestní soudy jsou povinny vynasnažit se, aby byla vazba co nejkratší.

(3) Jistota může být dána buď hotově v československé měně nebo takovými cennými papíry, kterých smí být užíváno podle platných zákonů k uložení peněz sirotčích, nebo zástavou vhodných a snadno uschovatelných movitostí, zástavou nemovitostí, nebo ručením dvou schopných ručitelů nebo schopného úvěrního ústavu, jestliže se ručitelé nebo úvěrní ústav zároveň zaváží jako plátci. Cenné papíry lze přijmouti za jistotu podle bursovni hodnoty, jakou měly v poslední den, předcházející dnu složení.

§ 24.

Prohlídka místnosti.

(K § 16. c. z.)

(1) Prohlídky bytu nebo jiných místností náležejících k domácnosti nebo určených k provozování živnosti nebo výdělečné činnosti smějí se konati jen tenkráte, je-li důvodné podezření, že se v nich skrývá osoba, která se dopustila celního přestupku, nebo že jsou v nich ukryty věci, s nimiž byl spáchán celní přestupek, nebo věci, jichž držení nebo prohlédnutí má význam pro určité vyšetřování nějakého celního přestupku.

(2) Prohlídku smí nařídit okrsková celní správa nebo úřad povolaný vyšetřovatí celní přestupky. Orgánu řídícímu nebo vykonávajícímu prohlídku buď vydán písemný příkaz opatřený důvody. Je-li nebezpečí v průtahu a jsou-li splněny předpoklady uvedené v prvném odstavci, smí prohlídku nařídit nebo vykonati vedoucí úředník celního úřadu nebo vedoucí úředník finanční stráže bez výslovného zmocnění.

(3) Má-li být prohlídka vykonána v budově vojenské nebo vojskem užívané, buď o tom zpraven velitel a k prohlídce přibrána vojenská osoba jím určená. Rovněž tak jest vyrozměti o zamýšlené prohlídce budovy některého veřejného úřadu nebo státního podniku přednostu úřadu nebo vedoucí osobu podniku nebo jejich zástupce.

(4) Osoba, u níž má být prohlídka vykonána, buď zpravidla vyslechnuta před prohlídkou, aby se docílilo dobrovolného vydání hledané osoby nebo věci nebo aby byly odstraněny důvody, jež daly podnět k prohlídce. Od tohoto výslechu lze upustiti, jde-li o prohlídku u osob, jež jsou pod trestním celním dozorem (§ 132 c. z.), nebo je-li nebezpečí v průtahu

nebo má-li být vykonána prohlídka v prostorách veřejně přístupných

(5) Prohlídky bud' tež konány nenápadně a tak, aby strana nebo její podnikatelská činnost nebyla obtěžována nebo rušena více, než jest naprostě nutno, dále aby pokud možno její dobrá pověst neutrpěla a aby její soukromé poměry, jež nemají vztahu k vyšetřování, nedoznaly újmy a aby vůbec byla pečlivě zachována slušnost.

(6) Majitel (držitel, uživatel) prostoru, který má být prohlédnut, buď výbídnut, aby se zúčastnil prohlídky a pomáhal při otvírání zavřených prostor a schrán. Není-li majitel nebo jeho zástupce přítomen, buď k tomu výbídnut zletilý člen jeho rodiny; není-li tohoto člena, buď k prohlídce přibrána jiná domácí osoba nebo soused. Kromě toho jest třeba, aby se prohlídky zúčastnil úřední orgán jako zapisovatel a buď člen obecního představenstva nebo orgán bespečnostní služby jako úřední svědek nebo dva jiní nepředpojatí svědci. Tito svědci nemusí však být přibráni, jestliže strana o to výslově žádá.

(7) O každé prohlídce buď i hned sepsán zápis, v němž jest uvéstí zákonného důvodu a důvod podezření, pro který prohlídka byla konána, a jaký byl výsledek prohlídky. Tento zápis podepiši osoby, které se prohlídky zúčastnily.

(8) Tomu, u něhož byla provedena prohlídka, buď na jeho žádost vydáno úředníkem řídícím prohlídku ihned nebo aspoň do 24 hodin písemné osvědčení o výsledku prohlídky s důvody.

(9) Byl-li zjištěn prohlídkou celní přestupek nebo jiný přestupek důchodkový a žádá-li přece osoba, u níž byla prohlídka vykonána, aby jí bylo vydáno osvědčení, buď toto osvědčení napsáno úředníkem řídícím prohlídku ihned nebo do 24 hodin po prohlídce na opise popisu činu.

(10) Unikne-li zastavená nebo stihaná osoba finanční stráži do některého bytu nebo do jiné k bytu patřící místo, jest finanční stráž bez zvláštního zmocnění oprávněna požadovati, aby uzamčený byt nebo uzamčená místo byly otevřeny a aby jí bylo umožněno vstoupiti, aby zadřžela uprchlou osobu a věci, jež s sebou měla, a aby vykonala řízení podle zákona. Bylo-li by to odepřeno, jest finanční stráž povinna a oprávněna vyzádati si pomoc u nejbližšího obecního nebo bezpečnostního úřadu a dátí otevříti byt nebo místo v přítomnosti vyslaného úředního zřízence. Až do té doby může finanční stráž

obsaditi východy a vše opatřiti, čím by zadržala útěku uprchlíka a překazila odstranění věcí, jež s sebou měl.

§ 25.

Tělesná prohlídka.

(*Pokračování k § 16 c. z.*)

(¹) Tělesnou prohlídku osoby, jež jest důvodně podezřelá, že skrývá ve svém šatě nebo pod ním zboží, jež ušlo celnímu řízení, nebo věc, jež může být důkazem v důchodkovém trestním řízení, může nařídit přednost celního úřadu (odbočky) nebo jeho zástupce; je-li však nebezpečí v průtahu, nebo při celní prohlídce ve vlaku nebo na plavidle, může ji vykonati nebo nařídit celní úředník sám, a není-li přítomen celní úředník, též příslušník finanční stráže vykonávající celní prohlídku.

(²) Podezřelá osoba budiž na svoji žádost předvedena nejbližšímu úřadu celnímu nebo obecnímu nebo bezpečnostnímu. Rovněž budiž předvedena podezřelá osoba, nelze-li ze služnosti nebo z jiných důvodů prohlídku vykonati na místě nebo nelze-li žádati odložení skrývaného zboží.

(³) Před prohlídkou budiž podezřelá osoba vyzvana, aby dobrovolně vydala uschovanou věc nebo svůj oděv tak rozhodila, aby mohla být prohlídka vykonána. Při tělesných prohlídkách jest úzkostlivě zachovávati slušnost a vyvarovati se nápadnosti. Osoby ženského pohlaví smějí být prohlíženy jen dívčery hodnými ženami a nesmějí být prohlíženy v přítomnosti jiných osob, leč by si jich vyzádaly za svědky.

§ 26.

Zvláštní oprávnění při celním dozoru.

(*K § 17 c. z.*)

(¹) Celní dozor může být zaveden, jestliže zachování podmínek, za nichž byla nějaká celní výhoda povolena, může být zajištěno jen úředním dozorem. Způsob a rozsah celního dozoru upraví se zvláštnimi předpisy o celních výhodách nebo určí se v povolovacích podmínkách.

(²) Celní dozor zahrnuje v sobě zejména:

a) právo dohledu, t. j. oprávnění osob dozorem pověřených vstupovat podle potřeby do skladišť a do obchodních a výrobních místností podniku, být při provozování podniku stále přítomnu, nahlížeti do zvláštních zápisů předepsaných v povolení celní výhody,

zjišťovati zásoby zboží a požadovat o nich vysvětlení a též dozírat, zda-li se zboží užívá k povolenému účelu nebo zda-li se zpracuje tak, jak bylo povoleno;

b) právo uložiti podnikateli povinnosti týkající se zpracování a ukládání zboží, jež jest předmětem celní výhody, a tovarů z něho vyroběných, pak závěry živnostenských místností a úpravy provozních prostor;

c) podniky podléhající celnímu dozoru mohou být podrobeny stálému dohledu na útraty podnikatelovy a může být požadováno, aby celní správě byly dány bezplatně místnosti pro úřadování jejich orgánů a za náhradu též byty pro ně.

(³) Vstup do podniku jest zpravidla dovolen jen za dne a ve všední dny; je-li však v provozu i v noci nebo v neděli, v památný den nebo ve svátek, jsou orgánové dozorem pověřeni oprávněni vykonávat dozor i v dobu noční nebo v jiný den než všední. Orgán vykonávající dozor jest povinen ohlásiti svůj vstup do podniku podnikateli nebo jeho zástupci. Za zástupce podnikatelovy pokládají se osoby, jež dohlížejí na pracovníky nebo jimž jest svěřen dohled na zboží.

(⁴) Osoby vykonávající celní dozor jsou povinny zachovávat obchodní a živnostenské tajemství podniku, o němž se dovědí při výkonu celního dozoru, právě tak jako tajemství úřední.

§ 27.

Součinnost veřejných úřadů a jich zaměstnanců v celní službě.

(*K § 19 c. z.*)

(¹) Veřejné úřady, především státní bezpečnostní a obecní úřady, i jejich orgány jsou povinny podporovati úřady a orgány celní správy při výkonu jejich oprávnění, soudy pak jsou povinny poskytnouti jim právní pomoc, kdykoliv o ni požádají.

(²) Celní úřady a finanční stráž mohou dožadovat se pomoci četnictva k ochraně celního důchodku. Toto dožádání smí se však dítí jen ve zcela mimořádných a vážných případech, nelze-li jinak udržeti pořádek při výkonu služby nebo jej obnoviti jinými prostředky.

(³) Je-li nutna pomoc četnictva, budiž o ni požádán státní politický úřad I. stolice; je-li nebezpečí v průtahu, může být o pomoc požádán velitel nejbližší stanice. V tomto případě budiž státní politický úřad I. stolice o tom vyuřuměn. Ten, kdo žádá za pomoc, musí svoje oprávnění řádně prokázati. Četnictvo posky-

tujíc pomoc při provádění ustanovení celního zákona a prováděcího nařízení k němu jest ostatně povinno chránit orgány celní správy při výkonu předepsaného úředního řízení a starati se, aby byl nepořádek odstraněn a aby bylo protizákonné chování potlačeno.

(⁴) Orgánové bezpečnostní služby, zejména orgánové státní a místní policie a četnictvo, jsou povinny podporovat zaměstnance celní správy při výkonu celní a strážní služby.

(⁵) Přistihnou-li tito orgánové některou osobu při celném trestném činu, jsou povinny postupovat podle ustanovení § 19, odst. (³), c. z.

(⁶) O spolupůsobení a pomoci zaměstnanců cizích států při ochraně celního důchodku platí ustanovení zvláštních úmluv s cizími státy.

§ 28.

P o m ě r z a m ě s t n a c ũ v e ř e j n ý c h
d o p r a v n í c h p o d n i k ū k c e l n í
s l u ž b ě .

(K §§ 20 a 137 c. z.)

Poruší-li zaměstnanci veřejných dopravních podniků povinnosti k celní službě, jsou dopravní podniky povinny postupovat proti nim podle svých předpisů se stejnou přísností, jako kdyby šlo o porušení vlastních a přímých služebních povinností.

HLAVA III.

CELNÍ ŘÍZENÍ.

1. Všeobecná ustanovení.

a) Přestupování celní hranice.

§ 29.

C e l n í c e s t y .

(K § 21 c. z.)

(¹) Zboží, které se do celního území dováží, z něho vyváží nebo jím prováží, podléhá dozoru a smí být převáženo přes celní hranici zpravidla jen po celních cestách.

(²) Nejde-li o zboží, jež má být silničním celním úřadem poukázáno průvodkou [§ 74, odst. (¹) prov. nař.], smí být po celních cestách vedoucích k silničním celním úřadům přiváženo jen zboží, jež směří tyto celní úřady vyclívat nebo propouštěti beze cla.

(³) železnice, které vedou přes celní hranici nebo u ní začínají, jsou celními cestami pouze pro dopravu železniční, avšak jen tenkráte, slouží-li veřejné dopravě.

(⁴) Prohlásiti pozemní nebo vodní cestu za celní cestu a zrušiti celní cestu přísluší okrskové celní správě.

(⁵) Pozemní cesty, prohlášené za celní cesty, bud'tež jako takové označeny. Rovněž bud'tež označena celní přístaviště, u nichž jest dovoleno lodím přistávat.

(⁶) Určiti celní přístaviště, u nichž smějí lodi přistávat a zboží vykládati nebo nakládati, přísluší přístavnímu celnímu úřadu v dohodě s příslušným plavebním úřadem.

(⁷) Kdo přestoupil celní hranici z celní cizině se zbožím, nesmí celní cestu opustiti, dokud se nedostaví k pohraničnímu celnímu úřadu; nesmí se též na cestě zbytečně zdržovati ani dávati zboží pod střechu ani je ukládati ani na něm prováděti změny bez povolení celního úřadu nebo finanční stráže.

(⁸) Po cestách, jichž střední čarou probíhá celní hranice, jest dovoleno v celé jejich šíři dopravovati bez celního řízení zboží mezi různými místy ležícími v československém celním území nebo mezi různými místy celního území sousedního státu, pokud tak stanoví úmluva se sousedním státem.

§ 30.

V e d l e j š í c e s t y .

(Pokračování k § 21 c. z.)

(¹) Doprava zboží po vedlejších cestách jest zásadně zakázána.

(²) Z tohoto všeobecného zákazu jsou vyňaty a mohou být dopravovány po vedlejších cestách tyto věci:

a) rybářský úlovek v hraničních vodách, který přivážeji českoslovenští rybáři na československých plavidlech (loděkách, bárkách a pod.) (§ 159 prov. nař.);

b) věci zachráněné při živelních pohromách nebo nehodách. Zachráněné věci bud'tež co nejdříve hlášeny nejbližšímu celnímu úřadu nebo nejbližšímu oddělení finanční stráže, jež se postará, aby věci byly podrobeny celnímu řízení;

c) v pohraničním styku polní úroda (obilí a luštěniny, brambory, řepa atd.), zelená tráva, jetel atd., seno, rákosí, mech, obilní sláma, rezanka a stelivo, stonkový len a konopí, mrva, stromoví, stavební a palivové dříví, řezivo, kůra, surový kámen, písek a hrnčířská hlína, pokud jsou tyto věci beze cla.

(³) Úlevy v pohraničním styku, jež se vžily, zůstávají prozatím beze změny.

(4) Okrskové celní správy mohou povoliti vstup a výstup zboží po vedlejších cestách se zvláštnimi podmíinkami, jež uznají za nutné k ochraně celního důchodku nebo ke splnění předpisů o statistickém hlášení.

(5) Ustanovení § 29, odst. (8) prov. nař. platí obdobně.

§ 31.

Doba přestupu celní hranice.

(K § 22 c. z.)

(1) Nemají-li cestující osoby nebo pohraniční obyvatelé s sebou zboží nebo mají-li jen zboží, jež není určeno pro obchod, mohou přestupovati celní hranici ve dne i v noci, jsou však povinni dostaviti se k celnímu úřadu a u něho se hlásiti, pokud nejsou stanoveny výjimky (§ 148 prov. nař.), a dáti projednatí zboží, jež vezou nebo nesou (§ 82 c. z.). Vůdci vozidel (vozovké, šoféři a pod.) jsou povinni zastaviti bez výzvy na celnici a hlásiti se u celního úřadu. Rovněž tak mohou veřejné dopravní podniky doprovodovati cestující osoby a zboží ve dne i v noci, provozují-li tuto dopravu podle jízdního rádu předem stanoveného nebo ohlásí-li výjimečnou jízdu přes celní hranici zavčas pohraničnímu celnímu úřadu.

(2) Omezení stanovené v § 22 odst. (2) c. z. pro přestup celní hranice v jiných případech, týká se jen zboží určeného pro obchod, včetně vzorků obchodních cestujících. Dopraví-li se zboží k celnímu úřadu před úředními hodinami nebo po nich nebo sice v úředních hodinách, avšak tak pozdě, že nemůže být v nich projednáno, vezme je celní úřad zpravidla v dočasné úschovu, pokud to dovolují poměry, nebo zařídí až do otevření celního úřadu střežení zboží na útraty a nebezpečí dopravovatele.

§ 32.

Soudní exekuce a prozatímní opatření soudu před skončením celního řízení.

(K § 23 c. z.)

(1) Dokud nezanikne celní závaznost, není celní správa povinna vydati celní zboží ani soudu ani jinému úřadu.

(2) Nařídí-li soud uschování dovozního zboží, z něhož nebyla celní pohledávka ještě zaplacena, nebo vývozního zboží, jehož vývoz musí být prokázán, nebo povolí-li zástavní právo na něm nebo zakáže-li jeho vydání, buď zboží uloženo v celním skladišti. Nařídí-li však soud, aby mu bylo zboží vydáno do

úschovy, budíž na ně dána celní závěrka a teprve pak odevzdáno soudu. Soud nesmí v tomto případě vydati zboží do volného oběhu ani na něm ničeho měnit, leč by k tomu svolil celní úřad.

(3) Byla-li celní pohledávka z dovozního zboží již zaplacena nebo zajištěna, avšak zboží nebylo dosud vydáno do volného oběhu nebo do dovozního styku s celní výhodou nebo do záZNAMNÍHO styku, nebo nebylo-li vývozní zboží, jehož vývoz nemusí být prokázán, ještě odvezeno od celního úřadu, budíž při soudních opatřeních jmenovaných v odstavci (2) odevzdáno soudu nebo jím určenému schovateli nebo, nařídí-li to soud, uschováno celním úřadem na útraty a nebezpečí vymáhající strany.

(4) Nemá-li celní úřad celního skladisti nebo nehodí-li se zboží k uschování v jeho skladisti, budíž podle toho, jak soud nařídí, uloženo v soukromém celním skladisti na útraty a nebezpečí vymáhající strany nebo poukázáno celnímu úřadu s veřejným celním skladistem nebo odevzdáno soudu.

(5) Soud potvrdí písemně celnímu úřadu příjem odevzdáného zboží.

§ 33.

Výdej zboží po vyhlášení konkursu na jmění příjemcovu.

(Pokračování k § 23 c. z.)

Celní úřad nesmí vydati zboží příjemci, jestliže ví, že byl vyhlášen konkurs na jeho jmění. Zboží smí být v tomto případě vydáno jen správci konkursní podstaty, splní-li ustanovení celního zákona o vydání zboží do volného oběhu.

§ 34.

Dodací povinnost. Řízení u celní hlídky.

(K § 24 c. z.)

(1) Dopravovatel (pošta, železnice, plavební nebo letecký podnik, povozník nebo jiná osoba) jest povinen dodati zboží, které dováží z celní ciziny nebo vyváží z celního území, pohraničnímu celnímu úřadu k celnímu řízení kromě těch případů, které stanoví celní zákon nebo toto nařízení, a kromě jednotlivých případů, ve kterých okrsková celní správa osvobodí dopravovatele od povinnosti dodati zboží celnímu úřadu nebo celní hlídce.

(2) Je-li před pohraničním celním úřadem celní hlídka, jest dopravovatel dovozního nebo

průvozního zboží povinen bez výzvy u ní zastavit a předložit jí listiny o nákladu. Nejhledá-li hlídka závady proti dovozu nebo průvozu zboží, vloží listiny do obálky, odevzdá ji dopravovateli, aby ji odevzdal se zbožím v nezměněném stavu pohraničnímu celnímu úřadu.

(3) Zboží, podléhající zostřenému dozoru v pohraničním pásmu podle § 25 c. z., dále zboží naložené volně a nezabaleno, z něhož lze nějakou část lehce a tajně odstranit, a zboží, u něhož se nedá zjistit počet nákladových kusů, dá celní hlídka pod celní závěrku nebo dá je doprovázeti příslušníkem finanční stráže k pohraničnímu celnímu úřadu.

(4) Zboží budiž doprovázeno bezplatně a tak často, jak toho vyžaduje rozsah dopravy a dovoluje stav finanční stráže i vzdálenost pohraničního celního úřadu. Sezná-li celní hlídka, že pohraniční celní úřad není oprávněn zboží projednávat nebo že strana nemá potřebného povolení, upozorní dopravovatele na překážku. Neupustí-li však dopravovatel od dovozu, jest povinen hraditi útraty doprovodu, jestliže rozchodne pohraniční celní úřad, že nemůže vykonati celní řízení.

(5) Vyvážené zboží průvozní nebo zboží, jehož výstup musí být prokázán, musí být dodáno celní hlídce s prohláškou, aby mohla s ní porovnat zboží a potvrditi výstup.

§ 35.

Zboží vyplavené na břeh hraniční vody nebo nalezené blízko celní hranice.

(Pokračování k § 24 c. z.)

Zboží, jež bylo nalezeno blízko celní hranice nebo jež voda vyvrhla na břeh nebo připlavila k němu na hraničních vodách nebo vodách z ciziny tekoucích, nebo zboží, jež bylo zachráněno při ztroskotání lodi, může být doprovázeno po vedlejších cestách. Zboží jest odevzdati nejbližšímu celnímu úřadu do uschování nebo dátí je pod celní dozor, je-li jisté nebo pravděpodobno, že na něm tkví právo státu na clo.

§ 36.

Podomní a kočovně provozovaný obchod v pohraničním pásmu.

(K § 25, odst. 1 c. z.)

(1) Finančním úřadem, příslušným podle § 27, odst. 3, zákona o podomním obchodě ze dne 4. května 1926, č. 87 Sb. z. a n., projevit souhlas s udělením povolení k podomnímu ob-

chodu v pohraničním pásmu, jest okrsková celní správa.

(2) Byl-li uvalen zostřený dozor na některý úsek pohraničního pásmu, nesmí v něm být po domech obchodováno zbožím, jež musí být provázeno podle §§ 25 a 26 c. z. zvláštním osvědčením při dopravě pohraničním pásmem.

(3) Podle § 22 zákona o podomním obchodě jsou politické (státní policejní) úřady I. stolice povinny oznamovati finančním úřadům I. stolice, kdykoliv zavedou vyšetřování pro přestupek zákona o podomním obchodě spáchaný v pohraničním pásmu, zakládá-li trestný čin nejen přestupek zákona o podomním obchodě, nýbrž i celní trestný čin.

(4) Trestní nález pro celní trestný čin budiž sdělen onomu politickému (státnímu policejnemu) úřadu I. stolice, v jehož obvodu podomní obchodník bydlí.

§ 37.

Stavby a podniky u celní hranice.

(K § 25, odst. 2 c. z.)

(1) Majitelé nebo uživatelé pozemků, jež hraničí s celní hranicí nebo jsou jí proťaty, jsou povinni zdržeti se zařízení na nich, jímž by se ztěžovalo nebo mohlo být zabráněno celním orgánům řádně střežiti celní hranici.

(2) Stavby, podniky a zařízení, jmenovaná v § 25, odst. (2) c. z., lze prováděti jen se souhlasem okrskové celní správy, která jest povinna míti na zřeteli nejen zájem celního důchodu, nýbrž i přihlížeti k případným úmluvám se sousedním státem. Souhlas může být udělen s určitými podmínkami a výhradami, zejména s výhradou, že zájemník bude přispívati na úhradu útrat dozoru na nový přechod nebo podnik.

(3) Úřady, jímž přísluší schvalovati tyto stavby a zařízení nebo přijímati příslušné ohlášky, jsou povinny dbáti tohoto požadavku při úředním řízení.

(4) Nebyl-li vyžádán souhlas, může okrsková celní správa nařídit, aby byl zrušen podnik, odstraněna stavba nebo zařízení na útraty strany. Provésti toto opatření nucenou cestou přísluší příslušnému politickému úřadu I. stolice.

§ 38.

Zostřený dozor v pohraničním pásmu a v celním vnitrozemí.

(K § 25, odst. 4 až 6, a k § 26 c. z.)

(1) Zostřený dozor na úseky pohraničního pásmu a celního vnitrozemí, ve kterých se

rozmohlo podloudnictví, může uvaliti ministerstvo financí po dohodě s příslušnými ústředními úřady.

(2) Při zostřeném dozoru v pohraničním pásmu může být nařízeno známkování zboží nebo jeho přihlašování a odhlašování k zápisu v úředním seznamu nebo zvláštní dozor na trzích. Ve všech případech budiž hledeno k tomu, aby mohlo být použito zápisů atd. vedených jinými správními odvětvími při provádění zostřeného dozoru.

(3) Navrhnutí zostřený dozor přísluší okrskové celní správě, jež jest povinna takový návrh odůvodnití zkušenostmi nabýtými při správě celního důchodku a při stíhání trestních činů. Okrsková celní správa navrhne zároveň, kterého zákonem dovoleného opatření bylo by použiti, na co by se mělo vztahovati a na který úsek měl by se zostřený dozor uvaliti.

(4) Uvalení a zrušení zostřeného dozoru, jakož i podrobnější předpisy o jeho rozsahu a provádění vyhlásí se ve Sbírce zákonů a nařízení a obvyklým způsobem v obcích, v jichž obvodu budou platiti zostřená opatření.

§ 39.

Omezení dopravy zboží při zostřeném dozoru.

(K § 25, odst. 6, a k § 26 c. z.)

(1) Zboží, jež podléhá zostřenému dozoru v pohraničním pásmu, musí být provázeno za dopravy úsekem podrobeným zostřenému dozoru témito osvědčeními:

1. při dopravě od celního úřadu celní listinou potvrzující, že bylo celní řízení vykonáno;

2. v ostatních případech výkazkami.

(2) Této povinnosti jest zproštěno:

1. zboží dopravované železnici, poštou nebo jinými veřejnými podniky dopravními;

2. malé množství zboží stanovené vyhláškou, pokud nejde o obchodní zásilkou;

3. zboží dopravované od celní hranice k pohraničnímu celnímu úřadu;

4. zboží dopravované dům od domu uvnitř osady;

5. hospodářské výrobky ve vnitřním styku určitého hospodářství.

(3) Výkazky vydávají na písemnou nebo ústní přihlášku celní úřady nebo oddělení finanční stráže, jež jest nejbliže místu, z něhož se zboží odesílá. Předpokladem k vydání

výkazky jest, že není pochybnosti o poctivé držbě zboží podle předpisů celních; byla-li by pochybnost o poctivosti držby, musí být prokázán původ, odběr nebo vycelení zboží; může být též požadováno, aby bylo zboží dodáno úřadu.

(4) Výkazky platí jen pro krátkou dobu, aby se znemožnilo jich zneužití. Zboží nedává se pod úřední závěru a nepožaduje se, aby bylo dodáno za dopravy nebo v místě určení nějakému úřadu. Nahodilou dohlídku za dopravy poznamenaná příslušník finanční stráže na výkazce a udá zároveň, kdy dohlédli.

(5) Celní úřady mohou zmocnití k výdeji výkazek spolehlivé osobě a obchodníky, kteří obchodují zbožím vyžadujícím výkazek, zažádají-li o toto zmocnění. V tomto případě jest finanční stráž oprávněna nahlížeti jak do výkazek tak i do obchodních knih jimi vedených.

§ 40.

Omezení zásoby zboží při zostřeném dozoru.

(K § 25, odst. 6, a k § 26 c. z.)

(1) Omezení zásoby zboží v obchodních, průmyslových a zemědělských podnicích ležících v pohraničním pásmu, vztahuje se jen na nové, neupotřebené zboží, zvířata a suroviny. Menší zásoby zboží lze vyloučiti z dohledu vyhláškou, kterou se nařídí zostřený dozor.

(2) Obchodním, průmyslovým a zemědělským podnikům v pohraničním pásmu může být uloženo:

1. aby ukládaly zboží uvedené ve vyhlášce jen v místnostech úředně schválených a dohledu snadno přístupných;

2. aby měly celní nebo odběrné listiny na toto zboží;

3. aby vedly pro celní správu zvláštní zápis y přírůstku a úbytku;

4. aby neměly v zásobě více zboží dohledu podrobeného, než kolik se dovolí.

(3) Finanční stráž určí místa, kde má být zboží uschováno, a způsob, jak má být v nich uloženo (odděleně od ostatních zásob a j.). Skladními místnostmi mohou být jen prostory, jež lze uzavřiti, a to především vlastní skladiště, pak též místnosti určené k provozování živnosti a — jen výjimečně — zavíratelné obytné místnosti majitelova podniku.

(4) Celními a odběrními listinami jsou celní kvitance, výkazky, nákladní listy, dodací listy, účty, kupecké dopisy a pod.

(5) Průkazní povinnost listinami vztahuje se jen na pohotové zásoby. Tvrdí-li majitel podniku, že zboží, na něž nemá dokladu, odebíral před vydáním vyhlášky o zostřeném dozoru nebo že je sám vyrobil, musí svoje tvrzení hodnověrně dokázati.

(6) Do prvního, jakož i do každého dalšího zápisu o přírůstku a úbytku budiž zapsána pohotová zásoba zboží jako první položka. Každý přírůstek nebo úbytek budiž bez průtahu zapsán. Do zápisů nutno zapisovati též přírůstek vlastní výroby a úbytek vlastní spotřeby.

(7) Byla-li stanovena nejvyšší míra dovolené zásoby zboží, buďtež vedeny zásobníky. Jsou-li zřetele hodné okolnosti, může okrsková celní správa výjimečně povoliti překročení stanovené nejvyšší zásoby.

(8) Orgánové celní správy jsou oprávněni dohlédati ve skladistech a živnostenských místnostech podniků podrobených zostřenému dozoru, i ve zvláštních skladistech jmenovaných v odstavci (3). Vykonávajíce dohled jsou oprávněni vstupovati do skladisť a živnostenských místností, prohlížeti zásoby zboží, požadovati, aby jim byly předloženy celní a odberné listiny a zápis, a porovnávat zásoby s nimi. Aby bylo usnadněno porovnání, mohou též žádati, aby byly zápis y uzavřeny.

(9) Dohlídky buděž konány jen v pracovní době, tudíž zpravidla jen za dne a ve všední dny; v noci, v neděli nebo památný den a ve svátek smí být dohlídky vykonávány, jen když jest podnik v provozu.

b) Prohlašování zboží a navrhování celního řízení.

§ 41.

Prvotní prohláška.

(K § 27 c. z.)

(1) Zásilky zboží určeného k dovozu nebo průvozu musejí být zpravidla provázeny prvotní prohláškou odesíatelovou, sepsanou podle vzorce stanoveného ministerstvem financí. Opomene-li odesíatel připojiti k dopravní listině prohlášku, jest povinen dopravní podnik, který po prvé dodá zboží celnímu úřadu, vyhotoviti náhradní prohlášku a ji podepsati.

(2) Prvotní prohlášky nepožadují se v cestovním styku, v pohraničním styku, a není-li zboží doprovázeno nákladním vozidlem těženým dobytkem nebo poháněným mechanickou silou, ani v silničním styku.

§ 42.

Všeobecná ustanovení o prohlašování zboží.

(K § 28 c. z.)

(1) Silničním celním úřadům musí být prohlášeno zboží k celnímu řízení do 24 hodin po dodání, ostatním celním úřadům nejdéle do týdne. Vyžadují-li toho dopravní poměry nebo jsou-li jiné důvody, mohou celní úřady tyto lhůty prodloužiti o přiměřenou dobu.

(2) Prohláška musí se vztahovati na celou zásilkou a musí obsahovati vše, čeho jest potřebí ke správnému projednání zboží, zejména návrh (§ 33 c. z.), jaký druh celního řízení má být vykonán, na př. aby bylo zboží vyceleno (propuštěno beze cla, osvobozeno od cla), poukázáno průvodkou, uloženo v celním skladisti, zaznamenáno atd. Prohlašuje-li strana zboží ústně, jest povinna udati vše ústně, nelze-li potřebné údaje seznati z průvodních listin.

(3) Chybějí-li údaje potřebné k celnímu řízení a předepsané doklady, jest strana povinna doplniti prohlášku a předložiti doklady. Neuchiní-li tak, jest celní úřad oprávněn naložiti se zbožím podle čtvrtého odstavce § 28 c. z.

(4) Okrsková celní správa může na dobu určitou nebo neurčitou vyloučiti z prohlašování zboží osobu, jež po živnostensku prohlašuje zboží za jiné osoby, jestliže nemá potřebných znalostí ustanovení celního sazebníku a vysvětlivek k němu, nebo dopustila-li se opětovně celního přestupku nebo celní nepořádnosti za takových okolností, že jest zřejma její nespolehlivost.

§ 43.

Kdy jest dovoleno prohlašovati ústně.

(Pokračování k § 28 c. z.)

(1) Ústně jest dovoleno prohlašovati zboží níže jmenované v předpokladu, že celní úřad jest oprávněn vykonati navržené řízení, a to:

a) k vycelení (propuštění) do volného oběhu nebo do dovozního styku s celní výhodou:

1. zboží dovážené státními úřady;
2. zboží dovážené cestujícími osobami a pohraničními obyvateli, mimo zboží obchodní;
3. zboží dovážené poštou;
4. zboží, jehož druh, povaha a sazební příslušnost jsou zcela zřejmé, zejména zboží sazebních tříd I (osadnické zboží), II (koření), III (jižní ovoce), IV (cukr), V (tabák),

VI (obilí; slad; luštěniny; mouka a mlýnské výrobky; rýže), VII (ovoce, zelenina, rostliny a části rostlin), VIII (dobytek jatečný a tažný), IX (jiná zvířata), X (výrobky živočišné), XV (dříví, uhlí a řaselina), XVI (suroviny soustružnické a řezbářské), XXVII (zboží kartáčnické a řešetářské), XXXIV (zboží dřevěné; zboží ze surovin soustružnických a řezbářských), XXXV (sklo a skleněné zboží), XXXVI (zboží kamenné), XXXVII (zboží hliněné), XXXVIII (železo a železné zboží) a XXXIX (obecné kovy a zboží z nich); vznikne-li však pochybnost nebo spor o sazební příslušnost zboží, musí být podána písemná prohláška;

5. zboží, jež bylo prohlášeno písemně k poukázání průvodkou, jsou-li splněny ostatní předpoklady;

6. věci, jež jsou podle ustanovení § 87 c. z. osvobozeny od cla; k ústnímu prohlášení postačí udati povahu věci, na př. upotřebené svršky přistěhovalecké, upotřebené věci zděděné, od cla osvobozené vzorky a pod. Tato úleva neosvobozuje však od povinnosti prokázati osvobozovací důvod vysvědčením, potvrzením a jinými doklady, aby mohlo být zkoumáno, zdali jsou splněny podmínky pro osvobození, aby mohla být posouzena přiměřenost a pod.;

b) k vývozu do cizozemského oběhu všechno zboží mimo zboží, jehož výstup z celního území musí být prokázán nebo jehož vývoz jest zakázán; zboží, jež nepodléhá vývoznímu clu, jehož výstup nemusí být prokázán a jehož vývoz není zakázán, jest projednati podle dopravních listin a nemusí být požadována ani ústní prohláška;

c) k poukázáni dovozní nebo průvozní průvodkou všechno zboží, jež lze vyklívat na ústní prohlášku, a při průvozu zboží všeho druhu po krátkých tratích silničních (§ 78 prov. nař.);

d) k zánamnímu styku všechno zboží, jež lze vyklívat na ústní prohlášku a při záZNAMNÍCH stycích menšího rozsahu a významu (§ 115 prov. nař.);

e) k přepravnímu styku zboží přepravované přes celní cizinu v silniční dopravě.

(2) Aby mohlo být zboží vyčleno podle ústní prohlášky, musí být zásilka provázena prvotní prohláškou odeslatelovou, leč by šlo o zboží, dovážené cestujícími osobami nebo pohraničními obyvateli nebo o zboží, dovážené po silnici jinak než nákladním vozidlem [§ 41, odst. (2) prov. nař.].

§ 44.

Vnitřní náležitosti písemné prohlášky.

(K § 29 c. z.)

(1) Písemná prohláška musí obsahovati vnitřní náležitosti stanovené v § 29 c. z. a kromě nich celkový počet a úhrnnou váhu všech prohlašovaných nákladových kusů číslicemi a slovy.

(2) Je-li zboží určeno do volného oběhu v celním území, musí písemná prohláška obsahovati kromě uvedených náležitostí údaje, které jsou předepsány jinými zákony a nařízeními, na př. pro vyklívání karet údaj, že jde o karty bez apretury nebo s apreturou kaseinovou nebo s jinou apreturou atd.

(3) Jméno a bydliště příjemce zásilky v celním území musí být udáno v prohlášce přesně, na př. ve velkých městech musí být udána městská čtvrť a vedle toho pojmenování ulice a běžné nebo popisné číslo domu.

§ 45.

Prohlášování druhu nákladových kusů.

(Pokračování k § 29 c. z.)

Druh a způsob obalů nákladových kusů nutno prohlašovati podle onoho pojmenování, jaké jest stanoveno v tárovém sazebníku (příloha B) nebo není-li druh obalu v něm uveden, podle obyčejného pojmenování. Jsou-li stanoveny pro obal různé tárové sazby, jest udati též zvláštní povahu obalu.

§ 46.

Prohlášování množství zboží.

(Pokračování k § 29 c. z.)

(1) Množství zboží jest prohlašovati podle onoho měřítka, které stanoví celní sazebník.

(2) Měřítka jsou podle všeobecného celního sazebníku:

a) váha (100 kg nebo 1 kg);

b) počet kusů (1 kus);

c) tuna (1000 kg) nosnosti u lodí sazebního čísla 558;

d) cena.

§ 47.

Prohlášování druhu a povahy zboží.

(Pokračování k § 29 c. z.)

(1) Druh a povahu zboží jest prohlašovati podle pojmenování, jaké stanoví celní sazebník, není-li zákonem nebo nařízením dovoleno prohlašovati podle obchodního nebo obyčej-

ného pojmenování. Místo sazebního pojmenování může být všeobecně použito obchodního nebo obyčejného pojmenování, avšak musí být k němu připsáno sazební číslo a po případě též příslušná položka, do níž zboží patří. Patří-li však do příslušného sazebního čísla (položky) více druhů zboží, jež v něm nejsou výslově vyjmenovány, musí být udáno vedle sazebního pojmenování též obchodní nebo obyčejné pojmenování zboží.

(2) Je-li v nákladových kusech uloženo více druhů zboží různé povahy, musí být v prohlášení udáno, kolik zboží, jakého druhu a jaké povahy ještě v každém jednotlivém nákladovém kuse.

(3) V celném sazebníku užívá se velmi zhusta pojmenování zboží „výslově nejmenované“ a „jinde nezařaděné“. Tímto zbožím ještě rozuměti zboží, které není v jiných sazebních číslech nebo položkách výslově jmenováno.

(4) Je-li sporno, kam zařaditi zboží, může být prohlášeno podle nejvyšší sazby, stanovené pro druh zboží.

(5) Nepřísluší-li smluvní sazba všemu zboží, zařaděnému do některého sazebního čísla (položky), musí být prohlášeny zvláštní náležitosti, jež ji pro prohlášené zboží odůvodňují.

§ 48.

Prohlášování cen.

(Pokračování k § 29 c. z.)

(1) Prohlašuje-li strana k celnímu řízení zboží, jež podléhá hodnotnému clu nebo hodnotné přírázce, jest povinna podati písemnou prohlášku [§ 39, odst. (3) c. z.], v níž musí kromě ostatních náležitostí udati též obchodní pojmenování zboží a jeho skutečnou cenu v československé měně. Je-li stanovena pro zboží průměrná cena, může být udána tato místo ceny skutečné (§ 176 prov. nař.).

(2) Ustanovení prvej věty předchozího odstavce neosvobozuje stranu od povinnosti prokázati prohlášenou cenu.

(3) Dováží-li se zboží podléhající clu podle ceny poštou, nemusí být prohlášováno písemně. Rovněž tak nemusí být takové zboží prohlášováno písemně, dovážejí-li je cestující osoby nebo pohraniční obyvatelé, leč by šlo o zboží obchodní.

§ 49.

Prohlášování země původu.

(Pokračování k § 29 c. z.)

(1) Navrhne-li strana vycení zboží, pro něž

byly mezinárodními smlouvami smluveny nižší celní sazby místo sazeb všeobecných nebo clo zrušeno, nebo pro něž byly zákonem č. 109/1926 Sb. z. a n. stanoveny snížené celní sazby, s nárokem na příznivější nakládání, jest povinna prohlásiti a prokázati zemi původu (§ 6 prov. nař.). Neprohlásí-li strana zemi původu nejpozději při celní prohlídce, vyčí se zboží podle všeobecné sazby.

(2) K zjištění země původu postačí zpravidla listiny zásilku provázející. Není-li jimi původ prokázán, jest strana na vybídnutí celního úřadu povinna prokázati správnost svého údaje vhodným způsobem, na př. účtem, kupckým dopisem a pod. Tento průkaz nebudiž požadován, jde-li o zboží dovážené v pohraničním styku nebo o zboží nepatrné ceny nebo o zboží, které není určeno pro obchod.

(3) Nemůže-li strana předložiti průkaz [odst. (2)] ihned, vyměří celní úřad celní pořadávku podle všeobecné celní sazby a stanovi přiměřenou lhůtu k předložení průkazu. Předloží-li strana průkaz ve stanovené lhůtě, opraví celní úřad ve své působnosti celní pořadávku a vrátí straně přeplatek.

(4) Strana nemůže požadovati povolení lhůty, je-li stanoveno, že zboží určitého druhu musí být provázeno osvědčením původu, aby mělo nárok na příznivější celní sazbu, leč by šlo o ztrátu osvědčení.

§ 50.

Vnější náležitosti písemné prohlášky.

(Pokračování k § 29 c. z.)

(1) Písemnou prohlášku jest podati dvojmo v souhlasném znění podle vzorce stanoveného ministerstvem financí. Strany mohou si opatřiti vlastní tiskopisy prohlášek, tištěné přesně podle úředního vzorce. Jest jim též dovoleno vytisknouti předepsané údaje v onech sloupcích, jež jsou povinny vyplnit. Tiskopisů takto vyplňených smí však být užíváno jen tenkráte, když se vytiskněné údaje při prohlášování nemění, nýbrž pouze doplní písmem na místech vyhrazených.

(2) Pro rozsáhlé prohlášky smí být užíváno tiskopisů větších rozměrů nebo vložek. Použije-li strana vložek, jest povinna vyznačiti jejich počet na titulním listě prohlášky poznámkou: „S ... vložkami.“

(3) Písemné prohlášky smějí být psány jen inkoustem; jest však dovoleno vyhotovovat písemné prohlášky průpisem inkoustovou tuž-

kou nebo psacím strojem, použije-li se při tom papíru odbarvujícího jen po jedné straně.

(4) V písemné prohlášce smí být psáno jen na vodorovných čárách (nikoli mezi nimi) a nesmí být písmo vyškrabováno nebo vymazováno; škrty musejí zůstat čitelnými; škrty a opravy musí být podepsány stranou a potvrzeny přednostou nebo kontrolorem úřadu nebo úředníkem, pověřeným vedením odbičky nebo oddělení.

(5) Orgánům celní správy jest zakázáno sepisovati písemné prohlášky za strany.

(6) O tom, v jakém jazyku mají být sepsány písemné prohlášky, platí ustanovení o používání státního nebo jiného jazyka ve styku s úřady. Prohláška pokládá se za podání.

§ 51.

Náležitosti ústní prohlášky.

(K § 30 c. z.)

(1) Obyčejným pojmenováním zboží jest jeho název, obvyklý v každodenním životě.

(2) Ustanovení §§ 44, odst. (2) a (3), 45, 46 a 49 prov. nař. platí obdobně i pro ústní prohlášku.

(3) Dodá-li zboží k celnímu řízení veřejný podnik dopravní (zeleznice, plavební podnik, pošta atd.), omezí se ústní prohláška na odevzdání průvodních listin (prvotních prohlášek, nákladních listů a pod.) a podání návrhu celního řízení.

§ 52.

Pomůcky k prohlášování zboží.

(K § 31 c. z.)

U každého celního úřadu musí být výtisk celního sazебníku s vysvětlivkami a celního zákona s prováděcím nařízením, aby do nich mohly strany nahlédnouti.

§ 53.

Oprava prohlášky zboží.

(K § 32 c. z.)

(1) Podanou prohlášku lze opraviti nebo doplniti, pokud nezačala celní prohlídka. Ustanovení § 50, odst. (4), prov. nař. platí též o těchto opravách nebo doplňcích.

(2) Začátkem celní prohlídky jest okamžik, ve kterém celní úředník přistoupí ke zboží, aby porovnal stav zásilky s prohláškou.

§ 54.

Návrhy na projednání.

(K § 33 c. z.)

(1) Celní úřady vykonávají celní řízení jen na návrh podaný stranou při celním prohlášení.

(2) Stranou jest osoba, jež má celní zboží v moci, t. j. osoba, jež dodá zboží celnímu úřadu, ať jest majitelem zboží či nikoliv. Neuchiní-li návrhu tato osoba, jest stranou osoba, která se vykáže celnímu úřadu vyplacenou dopravní listinou (poštovní průvodkou, nákladním listem, nákladovým listem, konosementem) nebo skladním listem nebo právně závaznou postupní listinou [§ 98, odst. (6) prov. nař.] a tím prokáže, že jest oprávněna navrhovati celnímu úřadu, jakémú celnímu řízení má být zboží podrobeno.

(3) Strana může podat návrh též svým zmocnencem. Zmocněnec jest povinen udati jméno a bydliště strany v prohlášce a vykázati se celnímu úřadu písemnou plnou mocí.

(4) Taková plná moc může být dána i dopisem zasláným zmocnenci zmocnitelem.

(5) Týká-li se plná moc jen určité zásilky, budiž přiložena k prohlášce; jiné plné moci bud'tež uschovány celním úřadem.

(6) Strana ručí za správnost údajů zmocnencových a za následky nesprávné prohlášky.

§ 55.

Celní jednatelé.

(Pokračování k § 33 c. z.)

(1) U větších celních úřadů může okrsková celní správa podle potřeby připustiti k zastupování stran celní jednatele s výhradou, že jejich oprávnění může být kdykoliv odebráno. Celní jednatelé zprostředkují potřebné práce v celním řízení za strany, které je za to požádají.

(2) Celní jednatelé a jejich pomocníci jsou povinni být pohotově v celním úřadě v úředních hodinách.

(3) Za celní jednatele bud'tež ustanovovány osoby zachovalé a spolehlivé, které mají potřebné vědomosti obchodní a znalosti zboží i celního řízení a vyznají se v zařaďování zboží podle celního sazebníku. Zpravidla budiž ustanoven u celního úřadu nebo odbičky (oddělení) jen jeden celní jednatel.

(4) Celní správa neručí za správnost úkonů vykonaných celním jednatelem.

(5) Osoby, které byly propuštěny z trestu z veřejné služby nebo které byly usvědčeny z podloudnictví nebo z jiného celního přestupku, nemohou být celními jednateli nebo jejich pomocníky.

(6) Celnímu jednateli budiž podle možnosti dána bezplatně k jeho práci samostatná místnost v budově celního úřadu. Celní jednatel jest povinen označiti tuto místnost nápisem: „Celní jednatel“. Není-li možno přenechat celnímu jednateli samostatnou místnost v budově celního úřadu, jest povinen zaopatřiti si na svoje útraty vhodnou místnost blízko celního úřadu.

(7) Celní jednatel jest oprávněn vybírat i za svou činnost úplatu podle ceníku, schváleného okrskovou celní správou po slyšení obchodní a živnostenské komory, příslušné podle sídla celního úřadu.

(8) Tento ceník budiž vyvěšen v obchodní místnosti celního jednatele.

c) Celní prohlídka.

§ 56.

Přidělování práce.

(K § 34 c. z.)

(1) Přednostové celních úřadů (odboček) jsou povoleni přikazovati práci přiděleným úředníkům a pomocným silám. Jsou též oprávněni pověřovati přidělené příslušníky finanční stráže pomocnými úkony při celní prohlídce.

(2) Celní prohlídka budiž zpravidla konána jedním celním úředníkem, pokud není stanoveno vysvětlivkami nebo zvláštními pokyny nadřízených úřadů, že má být konána dvěma úředníky, leč by byl u úřadu ustanoven jen jeden úředník.

(3) Dohlížející úředníci (přednosta a kontrolor úřadu, přednostové odboček a oddělení a vyšší úředníci přednostou úřadu zvláště určení) jsou oprávněni znova prohlížeti zboží již projednané a podle výsledku dohlídky celní nález opravit, pokud jest zboží ještě na celníšti nebo v moci dopravního podniku. Toto oprávnění přísluší též úředníkům vyslaným k dohlídce nadřízenými úřady.

§ 57.

Zkoušení celní prohlášky.

(Pokračování k § 34 c. z.)

(1) Při písemné prohlášce jest zkoušet, zdali obsahuje stanovené vnější a vnitřní ná-

ležitosti a zda-li prvopis souhlasí s druhopisem.

(2) Údaje písemné nebo ústní prohlášky jest porovnati s údaji prvotní prohlášky a ostatních průvodních listin (nákladního listu, poštovní průvodky a pod.), podle okolnosti s celní průvodkou nebo se zápisem ve skladní knize.

(3) Zjistí-li celní úředník rozpor mezi obsahem prohlášky a obsahem průvodních listin, jest povinen vybídnouti stranu, aby jej vysvětlila. Vysvětlení budiž poznamenáno na prohlášce.

(4) Dále musí celní úředník zkoumati, zdali není potřebi zvláštního povolení k navrženému celnímu řízení, jsou-li přiloženy k prohlášce patřičné doklady a je-li celní úřad oprávněn vykonati navržené celní řízení.

§ 58.

Celní prohlídka.

(Pokračování k § 34 c. z.)

(1) Neshledá-li celní úředník, jemuž byla prohlídka přidělena, závady při zkoumání prohlášky, vykoná prohlídku v pořadí, ve kterém byly prohlášky učiněny. Zjistí-li však závadu, již nelze ihned odstraniti, přikročí k celní prohlídce později, až strana odstraní závadu.

(2) Vnitřní celní prohlídka budiž konána opatrně a podle povahy případu v kryté nebo uzavřené místnosti, aby se nepoškodilo zboží prohlídkou na volném celništi. Zboží, jež by při otevření obalu mohlo být poškozeno nebo mohlo by ohroziti osobu, která obal otevřívá, budiž projednáváno jen za součinnosti strany nebo odborníka, povolaného stranou na její útraty k celnímu řízení.

(3) Jednotlivé nákladové kusy nemusí být otevřány, jestliže se zboží projednává podle hrubé váhy nebo podle čisté váhy zjištěné srážkou táry a může-li se celní úředník jinak, na př. použitím pátradla, přesvědčiti, jaký druh zboží jest v každém nákladovém kuse.

(4) Koná-li se prohlídka namátkou, označí celní úředník, vykonávající prohlídku, nákladové kusy, jež hodlá prohlédnouti. Toto ustanovení nevadí, aby nemohla být prohlídka rozšířena na jiné kusy nebo celou zásilku.

(5) Žádá-li příjemce zásilky, aby zboží již vychlené bylo znova prohlédnuto jiným celním úřadem, než který zboží projednal, může jeho žádostí vyhověti okrsková celní správa, leží-li oba celní úřady v jejím okrsku, jinak jest příslušným ministerstvo financí.

§ 59.

Jak se zjišťuje množství zboží.

(Pokračování k § 34 c. z.)

(1) Podrobnější ustanovení o tom, jak se zjišťuje množství zboží podle měřítek celního sazebníku a jak se posuzují vnější a vnitřní obaly, jsou obsažena v §§ 194 a 195 prov. nař. Hrubá váha nákladových kusů nemusí být znova zjišťována při navrženém celním řízení, byla-li úředně zjištěna při přijímání zboží do celního skladiště nebo do provozního skladiště veřejného dopravního podniku, zapsána do celní prohlášky a napsána na nákladových kusech, leč by strana žádala za její nové zjištění.

(2) V cestovním styku po železnici nebo po vodě jsou celní úřady oprávněny zjišťovati váhu věcí, jež s sebou vezou cestující osoby ve svých zavazadlech, odhadem, lze-li váhu s dosatečnou jistotou určiti a nejdě-li o dovoz zboží určeného pro obchod. Nesouhlasí-li strana s odhadem, nutno váhu zboží zjistiti skutečným vážením.

§ 60.

Jak se zjišťuje druh a povaha zboží.

(Pokračování k § 34 c. z.)

(1) Celní prohlídkou zjistí se, jakého druhu a jaké povahy jest zboží podle ustanovení celního sazebníku a vysvětlivek k němu vydaných a podle ustanovení § 6, odst. (3) c. z. a § 7, odst. (2) až (4) prov. nař.

(2) Je-li nutno vzít ze zboží k zjištění jeho sazební příslušnosti nebo z jakéhokoli důvodu vzorek, budiž vzat celním úředníkem v přítomnosti strany v míře, jaké jest potřebí, aby mohla být zjištěna sazební příslušnost zboží. Vzorek budiž dále vzat, je-li ho potřebí k jinému úřednímu zkoumání nebo na důkaz totožnosti zboží v případě stížnosti. Vzorky se zpravidla nevracejí. Činí-li strana nárok na vrácení vzorků, musí si to výslově vyhraditi, a ani v tomto případě celní správa není práva z poškození nebo částečného nebo úplného zničení vzorků za úředního jednání.

§ 61.

Řízení, zjistí-li se nesprávnost prohlášky.

(Pokračování k § 34 c. z.)

Zjistí-li se celní prohlídkou nějaká nesprávnost prohlášky, jež jest trestná podle ustan-

vení celního zákona, zavede celní úřad důchovkové trestní řízení tím, že sepíše o skutku popis činu.

§ 62.

Domácí celní prohlídka.

(Pokračování k § 34 c. z.)

(1) Celní úkony jest zpravidla vykonávat na celništi. Výjimku z tohoto pravidla činí případy, ve kterých se zboží projednává na zvláštní písemnou žádost strany mimo celniště domácí prohlídkou.

(2) Na to, aby bylo zboží projednáváno domácí prohlídkou, nemá strana právního nároku. Vykoná-li se však, jest strana povinna hraditi útraty domácí prohlídkou vzniklé. Podrobnější ustanovení o výši útrat jsou obsažena v §§ 225 až 230 prov. nař.

(3) Domácí prohlídka jest přípustna jen v případech, ve kterých se jí usnadňuje celní řízení, nebo je-li odůvodněna povahou zboží.

(4) Žádá-li strana, aby zboží bylo projednáno domácí prohlídkou, jest povinna udati v žádosti přibližné množství zboží a jeho druh podle obchodního nebo obyčejného pojmenování, jakož i navrhnuti dobu, kdy si přeje, aby celní řízení bylo vykonáno. Bylo-li straně uděleno povolení k opětovným domácím prohlídkám, jest povinna tyto údaje učiniti v písemné ohlášce každé jednotlivé prohlídky. Celní úřad může žádati, aby strana složila před výkonem domácí prohlídky přibližnou zálohu na celní pohledávku a na útraty domácí prohlídky.

(5) Celní zboží převeze se na místo, kde má být domácí prohlídkou projednáno, za úředního doprovodu nebo pod celní závěrou, kterou smí sejmouti teprve prohlížející celní úředník.

(6) Dříve než začne celní prohlídka, jest strana povinna prohlásiti celou zásilkou písemně nebo ústně i v tom případě, kdy jest k prohlídce potřebí více dnů. Nutno-li zásilkou prohlásiti písemně, může strana do prohlášky dodatečně zapsati ony údaje, jež může zjistiti teprve po otevření nákladových kusů a po prohlédnutí zboží (na př. váhu, počet kusů atd.).

§ 63.

Pomáhání při celním řízení.

(K § 35 c. z.)

(1) Pomocné práce potřebné při celním řízení jsou zejména tyto práce: skládání zboží s vozidlem, doprava zboží na místo určené k prohlídkám, převoz zboží do celního skladiště, do-

prava zboží na váhu a s váhy, otevřání a zavírání nákladových kusů, vybalení a zabalení zboží, odpočítání kusů a pod.

(2) Nákladové kusy smí být otevřány a vnitřní celní prohlídka smí být konána jen v přítomnosti strany, leč by se strana výslovně vzdala účasti při úředním úkonu. Toto vzdání neosvobozuje však stranu od povinnosti obstarati potřebnou hmotnou práci.

2. Druhy celního řízení.

A. Vyclívání zboží.

(K §§ 39 a 40 c. z.)

§ 64.

Všeobecná ustanovení pro dovozní vyclívání.

(1) Je-li zboží, dovezené z celní ciziny, určeno podle návrhu strany do volného oběhu, podrobí je celní úřad podle písemné nebo ústní prohlášky vnější a vnitřní prohlídce. Tato prohlídka má za účel zjistit, je-li podle ustanovení celního sazebníku nebo jiných zákonů a nařízení zákonné podklad pro povinnost platiti clo nebo jiné daně a dávky. Je-li tu tento podklad, vyhotoví celní úředník prohlídce pověřený nález a vyměří podle výsledku celní prohlídky celní pohledávku (§ 8 c. z.), případné poplatky (vážné, skladné atd.) a útraty celního řízení, po případě též jiné stanovené poplatky a dávky.

(2) Není-li strana spokojena s vyměřením celní pohledávky, může si do něho stěžovat podle ustanovení § 110 c. z.

(3) Strana jest povinna zaplatiti vyměřenou částku u celní pokladny a obdrží celní stvrzenku (druhopis písemné prohlášky nebo celní kvitance) na zaplacenou částku.

(4) Neshledá-li celní úřad, že jest zákonné podklad pro vyměření clo nebo daní a dávek, vyhotoví nález a propustí zboží do volného oběhu.

§ 65.

Oprávnění celních úřadů při dovozním vyclívání.

(1) Silniční celní úřady a silniční odbočky celních úřadů mají omezené vyclívací oprávnění. Tyto celní úřady jsou oprávněny vyclívat jakékoli množství zboží oněch druhů, jež jsou vyjmenovány v příloze C, jiné druhy zboží však jen v omezeném množství, a to zboží clu nepodléhající do 200 kg, zboží podléhající clu podle počtu kusů do 10 kusů a zboží podléhající clu podle váhy do 100 kg,

nepodléhá-li vyšší základní celní sazبě než 75 -- za 100 kg, podléhá-li však vyšší sazبě, jen do 10 kg. Silniční celní úřady mohou vyclívat též zboží, jmenované v příloze D, pokud jeho vyclívání není vyhrazeno výslovně zmocněným celním úřadům, avšak jen podle celních sazeb, stanovených na zboží sazebních čísel, udaných v třetím sloupci seznamu a jen v omezeném množství nahoře uvedeném.

(2) Ostatní celní úřady jsou zásadně oprávněny vyclívat všechny druhy zboží vyjma druhy, jmenované v příloze D. Tyto druhy zboží smějí vyclívat podle příslušných sazeb jen ony celní úřady, jež byly ministerstvem financí zmocněny k jejich vyclívání, kdežto jiné celní úřady jen, navrhne-li strana, aby zboží bylo vyceleno podle celní sazby, stanovené na zboží sazebního čísla, uvedeného ve třetím sloupci seznamu, nebo aby bylo zboží nebo vzorek z něho na její útratu zasláno zmocněnému celnímu úřadu a aby byla celní pohledávka vyměřena podle sazby, určené zmocněným úřadem. Zboží podléhající hodnotnému clu mohou podle skutečné ceny vyclívat jen celní úřady výslovně k tomu zmocněné. Ostatní celní úřady mohou vyclívat zboží podléhající clu podle ceny jen podle stanovených průměrných cen, a není-li stanovena průměrná cena, jen nejvyšší celní sazba, stanovenou podle váhy.

(3) Celní úřady, jež jsou oprávněny vyclívat zboží, vyjmenované v příloze D, určí ministerstvo financí a vyhlásí je v seznamu celních úřadů nebo zvláštní vyhláškou v úředním listě.

(4) Ministerstvo financí může podle potřeby rozšířiti oprávnění jednotlivých celních úřadů. Rozšířené oprávnění budiž vyhlášeno v seznamu celních úřadů nebo zvláštní vyhláškou v úředním listě, nemá-li významu jen místního.

(5) Okrskové celní správy jsou oprávněny povolovati nebo schvalovati ve výjimečných případech překročení vyclívacího oprávnění u jednotlivých vyclívek, pokud vyclívat zboží toho druhu není vyhrazeno výslovně zmocněným celním úřadům.

(6) O vyclívání zboží v oběhu omezeného platí ustanovení přílohy A.

§ 66.

Znalecký posudek.

(1) Je-li celní úřad v pochybnostech, jaké povahy a jakého složení jest zboží, může, nepronáše-li to strana hodnověrně, vyžádati si

znalecký posudek (jiných celních úřadů, chemicko-technické zkušebny finanční správy a pod.) a zařaditi na základě tohoto posudku zboží do příslušného sazebního čísla. O výlohách za posudky platí ustanovení § 222 prov. nař.

(2) Jde-li o poměrně nepatrné množství zboží, zejména je-li zboží dováženo cestujícími osobami, pohraničními obyvateli nebo poštou, může být upuštěno od znaleckého posudku, i když jest všeobecně předepsán, nepochybujeme-li celní úřad, že údaje celní prohlášky jsou správné.

§ 67.

Výhody v pohraničním styku.

(1) Ustanovení mezinárodních smluv o výhodách v pohraničním styku, i předpisy k jejich provádění vydané vyžadují přesného výkladu a nepřipouštějí rozšíření výhod těch na zboží z jiných států, jež požívají nejvyšších výhod ve všeobecném obchodním styku.

(2) Bylo-li zboží, které požívá zvláštní výhody v pohraničním styku, provezeno celním územím do celní ciziny, ztratí výhodu pohraničního styku, doveze-li se zpět do celního území.

§ 68.

Vyclívání u pohraničních celních úřadů.

(1) Je-li v místě určení nebo na trati ve směru pravidelné dopravy k tomuto místu vnitrozemský celní úřad s dostatečným vyclívacím oprávněním, nejsou pohraniční celní úřady povinny vyclívat zboží, doprovázané železnici nebo plavebním podnikem, je-li jeho prohlídka obtížná a zdlouhavá a nedá-li se tudíž u nich důkladně a spolehlivě vykonati bez újmy dopravě nebo pravidelné celní službě. V tomto případě jsou celní úřady oprávněny uložiti straně, aby navrhla poukázání zboží.

(2) Tohoto práva budiž zejména použito u zásilek minerálních olejů (mimo oleje podléhající spotřební daní), příze, tkanin, konfekčního zboží, strojů, chemických výrobků, laků, barev a zboží podléhajícího hodnotnému clu.

(3) Jestliže celní úřad nařídí poukázání proti příkazu odesilatelově, danému v nákladním listě, aby bylo zboží vyceleno pohraničním celním úřadem, jest povinen potvrditi na nákladním listě, že nařídil z úřední moci poukázání zboží.

§ 69.

Všeobecná ustanovení pro vývozní vyclívání.

(1) Každé zboží, jež jest určeno k vývozu do celní ciziny z volného oběhu v celním území, musí být zpravidla dodáno pohraničnímu celnímu úřadu k celnímu řízení. Od této povinnosti dodací může okrsková celní správa osvoboditi zboží, jež nepodléhá vývoznímu clu a jehož vývoz nemusí být prokázán ani není zakázán, jestliže zboží může podle mezinárodní smlouvy se sousedním státem přestupovati celní hranici po vedlejších cestách anebo prokáže-li strana, že jí současný stát povolil dovoz po vedlejší cestě. Toto povolení může být uděleno s podmírkou, že zboží musí být před vývozem dodáno některému jinému úřadu nebo orgánu pověřenému vývozním řízením a tomuto úřadu nebo orgánu prohlášeno a že strana splní ohlašovací povinnost podle ustanovení o statistice zahraničního obchodu.

(2) Vývoz zboží do celní ciziny musí být prokázán u onoho zboží, jehož vývoz byl povolen výjimkou z vývozního zákazu, nebo jestliže na vývozu zboží závisíodepsání nebo vrácení daň, daně nebo jiné dávky nebo jistoty, nebo musí-li celní úřad dohližeti na výstup zboží podle ustanovení monopolních, puncovních nebo jiných předpisů.

(3) Na důkaz toho, že bylo zboží podléhající vývoznímu clu vyceleno, vydá pohraniční celní úřad kvitanci, kdežto projednání jiného zboží potvrdí otiskem místního a denního razítka na nákladním listu nebo na jiné dopravní listině nebo na vývozní prohlášce.

(4) Zboží podléhající vývoznímu clu, jehož vývoz nemusí být prokázán, mohou projednávat též vnitrozemské celní úřady. V tomto případě musí celní kvitance provázeti zásilkou k výstupnímu celnímu úřadu, který na ní otiskne místní a denní razítko a ponechá ji u dopravní listiny.

(5) Při výstupním projednávání zboží, jehož vývoz musí být prokázán, aby mohla býtodepsána nebo vrácena daň nebo dávka, postupuje pohraniční celní úřad podle ustanovení o projednávání poukázaného celního zboží a příslušných nařízení daňových. Vývoz zboží, jež nepodléhá vývoznímu clu a jehož vývoz nemusí být prokázán, vedou celní úřady v patrnosti jen podle ustanovení o statistice zahraničního obchodu.

§ 70.

Oprávnění celních úřadů při vývozu.

(1) Vývozní zboží může být projednáváno zpravidla všemi celními úřady.

(2) Z tohoto pravidla činí výjimku:

a) zboží, jehož vývoz musí být prokázán, aby mohla být odepsána nebo vrácena dávka. Toto zboží smějí projednávat silniční celní úřady, jen když byly k tomuto celnímu řízení zmocněny;

b) papírovina ze dříví, slámy, kavilu (esparta) a podobných vláknin saz. čís. 284b, jakož i obyčejná lepenka saz. čís. 285a. Tuto papírovinu nebo lepenku smějí silniční celní úřady ve vývozu projednávat bez zvláštního zmocnění jen do 200 kg hrubé váhy.

§ 71.

Jaké průkazy vydávají se stranám při výklivání.

(1) Na důkaz, že bylo celní řízení vykonáno a clo zaplacené nebo poshověno nebo zajištěno (§ 36 c. z.), vydávají celní úřady stranám zvláštní potvrzení, a to:

a) bylo-li zboží clu podléhající prohlášeno písemně, druhopis prohlášky opatřený celním nálezem a potvrzením, že bylo clo zaplacené, poshověno nebo zajištěno;

b) bylo-li zboží clu podléhající prohlášeno ústně, celní kvitanci vyhotovenou průpisem celního nálezu na úředním tiskopisu;

c) bylo-li zboží nepodléhající clu prohlášeno písemně, druhopis celní prohlášky opatřený celním nálezem, že zboží bylo propuštěno beze cla;

d) bylo-li zboží nepodléhající clu prohlášeno ústně, nevydá celní úřad zvláštní stvrzenky, nýbrž potvrdí propuštění zboží beze cla na dopravní listině. Při převozu zboží nepodléhajícího clu po silnici nebo cestujícími osobami nemusí celní úřad vydati žádného povolení, leč by to bylo nutno z důvodů nařízeného zastřeného dozoru.

(2) Zároveň s úřední stvrzenkou vydá celní úřad straně listiny jí předložené, které nejsou určeny jen pro celní účely.

(3) Dokud nevydá celní úřad předepsané stvrzenky [odst. (1)], nesmí být zboží odvezeno z celniště kromě případů, ve kterých jest třeba dovoleno podle ustanovení poštovního, železničního nebo plavebního celního řádu, nebo ve kterých dovolí celní úřad odvezení z důvodu, že zboží bude projednáno mimo celniště domácí prohlídkou.

(4) Ztratí-li strana úřední stvrzenku, může písemně žádati, aby jí byl vydán duplikát průpisu. Vydati duplikát jest oprávněn celní úřad, který stvrzenku vydal.

B. Vázaný oběh.

a) Poukazování.

aa) Poukazování o povědkou.

(K §§ 43 až 46 c. z.)

§ 72.

(1) Podle ustanovení § 43 c. z. mohou navrhovati poukázání zboží o povědkou všeobecně jen podniky železniční; jiné dopravní podniky mohou navrhovati poukázání o povědkou jen tehdy, když jim to bylo povoleno ministerstvem financí.

(2) Ustanovení o poukazování zboží o povědkou v dopravě železniční jsou obsažena v §§ 23 a 30 až 35 železničního celního řádu a pro dopravu po vodě v §§ 14, 15 a 16 plavebního celního řádu (příl. G a H).

bb) Poukazování průvodkou.

(K §§ 47 až 50 c. z.)

1. Všeobecná ustanovení.

§ 73.

Kdy se zboží poukazuje průvodkou.

(1) Průvodkou poukazuje zboží jeden celní úřad (poukazující) druhému celnímu úřadu (příjemacímu) k dalšímu celnímu řízení v onech případech, ve kterých nejsou splněny předpoklady, aby zboží mohlo být poukázáno o povědkou (§ 43 c. z.).

(2) Za další celní řízení se pokládá:

a) projednání zboží do volného oběhu nebo do záZNAMNÍHO styku nebo do dovozního styku s celní výhodou;

b) uskladnění zboží v celním skladisti;

c) další poukázání zboží;

d) dohled na výstup zboží prováženého nebo vyváženého do celní ciziny a potvrzení výstupu.

(3) V případech jmenovaných pod a) až c) vydává se dovozní průvodka, v případech jmenovaných pod d) průvozní nebo vývozní průvodka.

(4) Dovozní zboží poukazují pohraniční celní úřady průvodkou, jestliže je neprojednají do volného oběhu, do záZNAMNÍHO styku nebo do dovozního styku s celní výhodou ani

nepřijmou do celního skladistič. Kdy jsou pohraniční celní úřady oprávněny poukázati zboží proti příkazu odesilatele, danému v nákladním listu, stanoví se v § 68 prov. nař. Právovzní průvodkou poukazují pohraniční celní úřady pouze zboží, jež má být přímo provezeno celním územím, nikoliv však právovzní zboží, jež má být uloženo v celním skladistič, aby bylo později z něho vyvezeno.

(5) Vývozní zboží poukazují celní úřady pouze tenkráte, když jeho vývoz musí být prokázán a zboží má vystoupiti z celního území u jiného celního úřadu než projednávajícího.

(6) Dovozní nebo právovzní průvodkou může být poukázáno též zboží, jež podle prohlášky jest bez cla nebo od něho osvobozeno, nelze-li však tuto okolnost snadno zjistiti při jeho vstupu do celního území nebo podléhá-li takové zboží daním a dávkám při celném projednávání vybíraným, nebo jsou-li pro dovoz nebo právovoz stanovena určitá omezení.

§ 74.

Oprávnění celních úřadů.

(1) Vydávati průvodky (dovozní, vývozní a právovzní) mohou všechny celní úřady. Oprávnění celních úřadů vyřizovati dovozní průvodky řídí se jejich vyčívacím oprávněním a oprávněním vyřizovati vývozní průvodky jejich oprávněním projednávati zboží, jehož vývoz musí být prokázán. Právovzní průvodky vyřizovati mohou všechny celní úřady.

(2) Véci cestujících osob (pokud nejde o cestovní potřeby od cla osvobozené) mohou být všemi celními úřady poukazovány průvodkou, pokud jejich množství jest přiměřeno poměru cestující osoby a není určeno pro obchod.

§ 75.

Povinnosti příjemce průvodky.

(1) Zboží poukázané dovozní nebo právovní průvodkou jest celním zbožím (§§ 8 a 23 c. z.).

(2) Přijetím průvodky a zboží průvodkou poukázaného vzniká podle § 49 c. z. příjemci průvodky povinnost dodati ve stanovené lhůtě zboží přijímacímu úřadu v nezměněném stavu, podle okolnosti s neporušenou celní závěrkou, a zároveň odevzdati průvodku, a nedodá-li zboží, nahraditi ušlé dávky.

(3) Ušlými dávkami jsou clo a ostatní dávky (náhradní dávky, monopolní dávky, daň z líhu, cukru, přepychová daň, daň

z obratu z dovozu, paušalovaná daň z obratu atd.), jež na zboží průvodkou poukázaném tkvějí, a to, nebylo-li zboží průvodkou poukázané dodáno vůbec, ze všeho zboží, nebyla-li dodána část, z nedodané části. Zjistí-li poukazující celní úřad vnitřní prohlidkou základ potřebný k vyměření cla a ostatních dávek nebo dá-li se základ spolehlivě zjistiti dodatečně podle prohlášky k průvodce, přepravních listin, účtů a podobných jiných listin, vypočte se clo a ostatní dávky podle téctho pomůcek. Nelze-li náhradu takto vyměřiti, vypočte se podle nejvyšší celní a daňové sazby stanovené na druh zboží, byl-li podle pomůcek po ruce jsoucích alespoň přibližně určen, jinak však podle nejvyšší sazby celního sazebníku a daňových předpisů.

(4) Odevzdá-li příjemce průvodky zboží s průvodkou k dopravě veřejnému dopravnímu podniku, přejde povinnost dodati poukázané zboží a průvodku přijímacímu úřadu na dopravní podnik a tento jest také povinen nahraditi ušlé dávky, nedodá-li zboží. Dopravuje-li poukázané zboží několik podniků za sebou, přechází povinnost nahoře zmíněná na každý následující podnik, jenž zboží a průvodku převzal.

(5) Povinnost příjemce průvodky, pokud se týče dopravovatele zanikne, jakmile dodá poukázané zboží s průvodkou přijímacímu celnímu úřadu nebo prokáže-li jeho úplnou zkázu za dopravy k přijímacímu úřadu.

§ 76.

Jistota.

(1) Příjemce průvodky jest povinen zajistiti splnění povinnosti mu uložené.

(2) Výše jistoty řídí se zpravidla výši cla, daní a jiných dávek, jež musí příjemce průvodky nahraditi, nedodá-li poukázané zboží. Za zboží, jež podle § 87 c. z. jest osvobozeno od cla, vyměří se jistota částečnou stanovenou přibližně podle druhu a sazební povahy zboží.

(3) Od povinnosti dátí jistotu jsou osvobozeny:

a) státní podniky a veřejné dopravní podniky;

b) tuzemští a cizozemští pohraniční obyvatelé, provázejí-li zboží po krátkých tratích silničních;

c) tuzemci a cizozemci, o nichž poukazující úřad určitě ví, že mají v tuzemsku takový majetek, že může být z něho náhrada bezpečně zapravena;

d) tuzemci a cizozemci, kteří provozují obchod nebo živnost, jestliže předloží vysvědčení příslušné obchodní a živnostenské komory o tom, že jsou spolehliví, že mají podnik v celném území a že nebyl vyhlášen konkurs na jejich jmění nebo zahájeno vyrovnávací řízení. Ve vysvědčení musí být udán účel, ke kterému se vysvědčení vydává, a celní úřad, pro který jest určeno. Vysvědčení platí tři roky. Po uplynutí této lhůty musí být předloženo nové vysvědčení. Doví-li se obchodní a živnostenská komora, že podnik, jemuž vydala osvědčení, zanikl nebo že byl uvalen na jmění obchodníka nebo živnostníka konkurs nebo zahájeno vyrovnávací řízení nebo že platební schopnost podniku stala se pochybnou, jest povinna oznámiti to celnímu úřadu, neuplynuly-li ještě tři roky od vydání vysvědčení. Platnost vysvědčení zanikne, jakmile celní úřad obdrží toto oznámení. Celní úřad jest ostatně povinen neuznávat vysvědčení, jakmile se jinak doví, že okolnosti potvrzené vysvědčením neodpovídají skutečnosti. Vysvědčení buďtež uschovávána celním úřadem po dobu jich platnosti a vedena v patrnosti ve zvláštním záznamu.

(4) Jistotu možno dáti:

a) hotově v československé měně. Tuto jistotu může vrátiti přijímací celní úřad, jakmile příjemce průvodky splnil převzaté povinnosti, navrhla-li strana v prohlášce k průvodce, aby jí byla jistota vrácena přijímacím úřadem;

b) zástavou cenných papírů a spořitelních vkladních knížek;

c) ručením spolehlivého ručitele, schopného platiti.

(5) Za jistotu mohou býtí přijímány státní dlužní úpisy podle denního kursu, nikoliv však nad nominální hodnotu, jakož i jiné domácí cenné papíry, jimž byla zákonem přiznána způsobilost k ukládání sirotčích peněz, avšak jen do $\frac{2}{3}$ denního kursu. Způsobilost cenných papírů k ukládání sirotčích peněz musí strana v případě potřeby prokázati. Ustanovení § 202 prov. nař. platí obdobně.

(6) Spořitelní vkladní knížky smějí býtí přijaty jen tenkráte, když strana předloží potvrzení spořitelny, že vklad jest volný.

(7) Ručiteli mohou býtí veřejné dopravní podniky nebo osoby jmenované v odstavci (3) pod c) a d) za podmínek tam stanovených. Ručitel ručí rukou společnou a nedílnou (jako ručitel a plátce) s příjemcem průvodky. Ručení lze převzít zvláštní záruční listinou nebo

podpisem poznámky na prohlášee k průvodce tohoto znění: „Jako ručitel a plátce za povinnost příjemce průvodky k náhradě podle § 49 c. z. a § 76 prov. nař.“.

(8) Záruční listiny mohou býtí vyhotoveny buď pro jednu průvodku nebo pro veškeré průvodky, jejichž vydání navrhne příjemce průvodky u některého celního úřadu v době tří let. O přijetí záruční listiny rozhoduje celní úřad.

(9) K zajištění povinností v řízení s průvodkou může býtí použito i celního úvěru.

§ 77.

C e l n í z á v ě r k a.

(1) Zboží poukázané průvodkou jest zpravidla dáti pod úřední závěrkou, aby se zajistila totožnost a nezměněný stav poukázaného zboží za dopravy od poukazujícího úřadu k přijímacímu.

(2) Závěrka jest buď kusová nebo prostorová. Kusová závěrka dává se na zboží nebo jeho obal, prostorová na prostor vozidla nebo plavidla.

(3) Závěrka nemusí býtí dávána na zboží, jež se veze nezabaleno a volně naložené, a na zboží, na které podle jeho povahy nelze dáti závěrku buď vůbec nebo jen s obtížemi. Takové zboží opatří celní úřad značkami totožnosti (olůvky, otiskem razítka, nálepkami, razidlem a pod.) nebo popíše je v celním nálezu, aby zboží nemohlo býtí za dopravy vyměněno nebo změněno.

(4) Závěrka nedává se zpravidla též na zboží doprovázané železnicí, bylo-li poukázáno na návrh železničního podniku, dále na zboží, které celní úřad poukazuje k dovozu do volného oběhu nebo k zaznamenání, podrobiv je vnitřní prohlídce. Bylo-li zboží poukázáno bez závěrky, podrobeno byvší vnitřní prohlídce, nemůže strana později navrhnuti jeho průvoz nebo uložení v celním skladišti.

(5) Ustanovení obsažená v § 16 žel. c. ř. (příl. G) a v příloze b) k němu připojené o uzavíracích prostředcích, jich použití pro určité druhy zboží a o dávání závěrky, dále o oprávnění a povinnostech celního úřadu a příjemce průvodky při výběru způsobu závěry, způsobilosti obalu k závěre, dodání zavíracích prostředků, přikládání a snímání závěrek, konečně o ponechávání cizozemských celních závěrek, platí obdobně též při řízení s průvodkou mimo železniční dopravu.

2. Zvláštní ustanovení o dovozních a průvozních průvodkách.

§ 78.

Prohlášování zboží k poukázání dovozní nebo průvozní průvodkou.

(1) Má-li býti zboží poukázáno dovozní nebo průvozní průvodkou, jest strana povinna prohlásiti je poukazujícímu úřadu s návrhem, aby je poukázal dovozní nebo průvozní průvodkou.

(2) Prohlášku nutno podati písemně; v případech jmenovaných v § 43, odst. (1) písm. c) prov. nař., pak v průvozu po krátkých tratích silničních jest přípustna ústní prohláška. Je-li zboží určeno pro více příjemců v celním území, musí býti část, určená každému příjemci, prohlášena zvlášť.

(3) O prohlášce platí všeobecná ustanovení o prohlášování zboží, stačí však udati druh zboží podle obyčejného pojmenování. Jest také dovoleno pojmenovati zboží podle druhu, na př. kožené zboží, želesné zboží, bavlněná příze, vrtači náradí, dobytčí krmivo; není však dovoleno neurčité a příliš obsažné pojmenování, na př. koloniální zboží, jižní ovoce, odpadky, ochranná zařízení, vánoční dárky. U zboží, jež podléhá hodnotnému clu, stačí prohlásiti místo ceny čistou váhu. Úlevy, jež jsou dovoleny při prohlášování zboží, osvobozeného od cla podle § 87 c. z., jsou dovoleny též při prohlášování tohoto zboží k poukázání průvodkou.

(4) Váha může býti prohlášena hrubou váhou, i když v nákladovém kuse jest zabaleno zboží různé sazебní povahy. Hrubá váha více nákladových kusů se stejnorodým zbožím může býti shrnuta v jednu položku.

(5) V návrhu podaném prohláškou jest udati přijímací úřad, druh celního řízení, jež má býti poukázané zboží podrobeno, a způsob zajištění cla. Při průvozu smějí býtí udány jako přijímací úřady jen pohraniční celní úřady.

§ 79.

Řízení u poukazujícího úřadu.

(1) Poukazující celní úřad přesvědčí se při vnější prohlídce, zdali vnější stav nákladových kusů dovoluje, aby mohla býti celní závěrka řádně přiložena.

(2) Stejnorodé zboží v obalu stejnorodém může býti váženo dohromady. Poukazuje-li se lodní náklad pod prostorovou závěrkou, nemusí býti vážen.

(3) Vnitřní prohlídku jest vykonati u zboží, jež jest předmětem státního monopolu, dále vznikne-li podezření, že byl spáchán celní trestný čin, zejména domnívá-li se celní úřad, že se dopravuje zboží, jehož dovoz nebo průvoz jest zakázán, nebo že zboží bylo nesprávně prohlášeno, dále poukazuje-li se bez úřední závěrky zboží, jehož totožnost jest podle ustanovení § 77, odst. (3) prov. nař. zajistiti, avšak má se od tohoto zajištění upustiti, konečně když strana sama navrhne, aby bylo zboží podrobeno vnitřní prohlídce. Ustanovení § 34 c. z. o vnitřní prohlídce platí obdobně.

§ 80.

Řízení u přijímacího úřadu.

(1) Přijímací celní úřad přesvědčí se, zdali zevnější nákladových kusů nedává podnět k domněnce, že počet úředních závěrek nebo známek není úplný nebo že jsou porušeny, a podle výsledku vyřídí průvodku. Dopravovatel může žádati, aby mu bylo potvrzeno, že průvodku odevzdal.

(2) Strana prohlašujíc zboží k dalšímu řízení může doplniti nebo opraviti údaje průvodky, které přijímací úřad dosud nezkoumal, jestliže úřední závěrka nebo nálepka nebyla porušena a není nijakých pochybností, na př. není domněnky, že mělo býti dosaženo snížení jistoty nesprávným údajem.

(3) Další řízení jest provésti podle ustanovení pro ně platných. Bylo-li zboží podrobeno vnitřní prohlídce úřadem poukazujícím, může přijímací úřad od prohlídky upustiti, nebyla-li úřední závěrka porušena a není-li nijakých pochybností o totožnosti zásilky.

(4) V dalším řízení vezme se za základ ono množství zboží, jež bylo poukázáno průvodkou, není-li zcela zřejmo nebo nedokáže-li strana, že se stal omyl u poukazujícího úřadu při zjišťování váhy. Došlo-li však zboží k přijímacímu úřadu s porušenou celní závěrkou a zjistí-li se menší váha, vybere se za úbytek celní pohledávka, lze-li se domnívat, že úbytek nevznikl přirozeným vlivem za dopravy (vyschnutím zboží, vyprášením a pod.). Lodní náklady, poukázané podle § 79, odst. (2) prov. nař., pod prostorovou závěrkou bez vážení, projednají se při dalším řízení podle váhy zjištěné přijímacím úřadem, byla-li závěrka shledána v pořádku a není nijakých pochybností.

(5) Změnila-li se sazební povaha a druh zboží poukázaného průvodkou přirozenými vlivy za dopravy, jest tato změna rozhodující pro další řízení.

(6) Bylo-li poukázáno zboží průvozní průvodkou, podrobí je přijímací úřad vnější prohlídce; vnitřní prohlídce nutno podrobiti zásilky zboží, jež jest předmětem státního monopolu, dále vznikne-li podezření, že byl spáchán celní přestupek, nebo navrhne-li dopravovatei vnitřní prohlídku zboží prohlášeného podle pojmenování a měřítek celního sazebníku. Ustanovení § 79 prov. nař. o provádění a rozsahu vnější a vnitřní prohlídky u poukazujícího úřadu platí i pro tuto prohlídku.

(7) Dopravuje-li veřejný dopravní podnik průvozní zboží přes celní hranici, končí vývozní celní řízení převzetím průvozního zboží dopravním podnikem. Potvrzení dopravního podniku na průvozní průvodce, že převzal zboží, aby je v nejkratší, dopravními pomery a provozními zařízeními přípustné době vezl z celního území, pokládá se za potvrzení výstupu přes celní hranici. Pro lodní dopravu platí ustanovení § 21, odst. (2) plav. c. ř. (příl. H).

(8) Neveze-li průvozní zboží přes celní hranici veřejný dopravní podnik, zjistí přijímací úřad jeho výstup nebo zařídí úřední doprovod až k celní hranici. Je-li u celní hranice celní hlídka, jest dopravovatel povinen dcdati zboží této hlídce pod úřední závěrkou k opětné vnější prohlídce. Celní hlídka poznamená výsledek prohlídky na průvodce, a neshledá-li závady, propustí zboží přes celní hranici.

(9) Nelze-li pro nepředvídanou překážku dopraviti průvozní zboží po výstupním projednání za celní hranici, budiž postupováno podle ustanovení § 40, odst. (3) c. z.

(10) Bylo-li smluveno se sousedním státem vzájemné poukazování průvozního zboží, dozná postup nahoře uvedený změn a doplňků, odpovídajících zmíněné úmluvě.

§ 81.

Konečné řízení úřadu poukazujícího.

(1) Poukazující úřad je povinen zkoušeti, zdali vrácená průvodka souhlasí s druhopisem, který u úřadu zůstal, a zejména pověšinouti si poznámeček, jež na ní přijímací úřad při vyřízení napsal.

(2) Jakmile obdrží poukazující úřad řádně potvrzenou průvodku zpět, vrátí jistotu složenou hotově nebo uvolní jistotu danou cennými papíry, vkladními knížkami nebo ručením, leč by byla jistota složená hotově vrácena na návrh strany [§ 76, odst. (4) písm. a) prov. nař.]

přijímacím úřadem podle jeho potvrzení na průvodce. Bylo-li zboží poukázané dovozní průvodkou uloženo přijímacím úřadem ve skladisti bez vnitřní prohlídky, uvolní poukazující úřad jistotu teprve tenkráte, až bude vyrozuměn, že byla dána nová jistota za dávky tkvíci na uloženém zboží nebo že zboží bylo dodatečně vyčleno, poukázáno nebo projednáno ve výstupu.

3. Zvláštní ustanovení o vývozních průvodkách.

§ 82.

Řízení u poukazujícího a přijímacího úřadu.

(1) Poukazující úřad jest povinen podrobiti vývozní zboží úplné vnější a vnitřní prohlídce.

(2) Jistota nebudiž požadována, vyváží-li se zboží podléhající vývoznímu clu. Vývozní clo může býti placeno buď u poukazujícího nebo u přijímacího úřadu.

(3) Pro další postup při vývozním řízení s průvodkou platí obdobně ustanovení §§ 78 a 79 prov. nař. o průvozním řízení s průvodkou.

4. Doprava zboží, poukázaného průvodkou.

§ 83.

Změna určení; dělení; překládání.

(1) Změnou určení rozumí se dodání zboží poukázaného průvodkou jinému přijímacímu úřadu, než který jest udán v průvodce. Taková změna jest kdykoliv přípustna. Změnili se určení zboží, poznamená dopravovatel tuto změnu na průvodce a dodá zboží přijímacímu úřadu určenému stranou, místo úřadu původně udanému.

(2) Má-li býti zboží poukázané průvodkou rozděleno na části a mají-li býti tyto poukázány různým úřadům přijímacím, musí býti celá zásilka dodána nejbližšímu celnímu úřadu ve směru dopravy. Na jednotlivé části zásilky nutno vydati nové průvodky podle jednotlivých příjemců. O prohlašování a úředním projednávání platí ustanovení §§ 78 a 79 prov. nař. Původní průvodku vyřídí podle § 80 prov. nař. vsunutý úřad.

(3) Jest dovoleno překládati zboží poukázané průvodkou pod prostorovou závěrkou z důvodu, že jest nutno změnit vozidlo nebo přikáže-li to strana zvlášť, avšak jen na návrh dopravovatelův a pod dozorem celního nebo jiného finančního úřadu (orgánu). Tento úřad

(orgán) přesvědčí se, odstraně závěrku, že zboží souhlasí s průvodkou, dá po přeložení novou závěrku, napíše svůj nález na průvodce a poznamená tam, že odebral a znova dal závěrku.

§ 84.

N e p r e d v i d a n é p ř í h o d y .

(1) Nepatrné překročení dodací lhůty, omluvěné náhodným zdržením, promine se.

(2) Bylo-li překročení dodací lhůty zaviněno přírodní či jinou náhodou nebo nehodou, nebo bylo-li zboží takovou náhodou nebo nehodou zničeno nebo jeho stav změněn, nebo ubylo-li ho, nebo byly-li závěrky nebo obaly poškozeny, nebo je-li nutno z důvodu takové náhody nebo nehody zboží nalézající se pod prostorovou závěrkou přeložiti na jiné vozidlo, jest dopravovatel povinen hlásiti náhodu nebo nehodu nejbližšímu celnímu úřadu nebo nejbližšímu oddělení finanční stráže nebo nejbližšímu důchodkovému kontrolnímu úřadu nebo nejbližšímu obecnímu úřadu.

(3) Obecní úřad zjistí správnost hlášení a vydá dopravovateli potvrzení. Dopravovatel jest povinen dopravit zásilkou k nejbližšímu celnímu úřadu nebo k nejbližšímu oddělení finanční stráže nebo k nejbližšímu důchodkovému kontrolnímu úřadu a odevzdati mu potvrzení.

(4) Celní úřad nebo oddělení finanční stráže nebo důchodkový kontrolní úřad jsou, jakmile jim byla přihoda ohlášena, povinny podrobiti zásilkou zběžné prohlídce, a vyžaduje-li toho rozsah nepředvídané příhody, úplné vnější prohlídce, podle okolnosti též částečné nebo úplné vnitřní prohlídce.

(5) Ztratí-li dopravovatel průvodku, vydá mu poukazující úřad na jeho písemnou žádost novou podle druhopisu a označí ji jako náhradní průvodku.

b) Uskladňovací řízení.

§ 85.

C e l n í s k l a d i š t ě a j e j i c h d r u h y .

(K § 51 c. z.)

(1) Mluví-li se v tomto oddílu (§§ 85 až 107 prov. nař.) o celních skladisťích, jsou tím měná celní skladisť jak veřejná tak i soukromá, pokud není výslově jmenován některý druh této skladisť. Pro soukromá celní skladisť platí ustanovení dále uvedená potud, pokud nebude povolením stanoveno jinak.

(2) Budovy a prostory, určené za celní skladisť, musí být tak bezpečné, aby se nedalo zboží z nich ani tajně vynášet ani do nich tajně ukládati a aby v nich bylo zboží zajištěno proti ohni. Podnikatel celního skladisť jest tudíž povinen upravit skladisť tak, aby skýtalo zboží bezpečnost před vlopáním a ohněm. Hodlá-li podnikatel skladisť provést v něm nějakou úpravu nebo změnu, jest povinen hlásiti to předem celnímu úřadu a smí ji provést teprve, až zamýšlenou úpravu nebo změnu schválí okrsková celní správa.

(3) Všechna celní skladisť jsou pod celní závěrou. Samostatná nebo soukromá celní skladisť uzavírá podnikatel; celní úřad má druhou závěru. K této druhé závěře jest použití zvláštních umělých zámků, jež zaopatří celní úřad na útraty podnikatelu. Zruší-li se skladisť, podrží si celní úřad zámky bez náhrady.

§ 86.

V e ř e j n á c e l n í s k l a d i š t ě .

(K § 52 c. z.)

(1) Úřední celní skladisť nutno zpravidla zřídit u celních úřadů, u nichž toho vyžadují zájmy čílého všeobecného obchodního a dopravního styku, není-li dostatečně postaráno o uložení zboží v samostatném nebo v soukromém celním skladisťti.

(2) Samostatné celní skladisť povoluje ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živnosti a — jde-li o zemědělské výrobky — též s ministerstvem zemědělství po slyšení příslušné obchodní a živnostenské komory, pokud se týče příslušné zemědělské rady.

(3) Žádosti za povolení samostatného celního skladisť podávají se prostřednictvím příslušné obchodní a živnostenské komory okrskové celní správě. V žádosti jest popsat podrobně skladisť podle stavebního plánu k ní připojeného; mimo to jest k ní připojiti návrh skladisťního rádu.

(4) Skladisťní rád samostatných celních skladisť schvaluje ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živnosti, pokud se týče též v dohodě s ministerstvem zemědělství. Skladisťní rád musí zejména obsahovati:

a) ustanovení o vyhlášení rádu a sazeb skladného, jakož i o vyhlašování změn rádu a sazeb;

b) ustanovení o povinnostech podnikatele skladistě a o jeho poměru k celní správě;

c) podmínky pro používání skladistě a jeho zařízení;

d) ustanovení o povinnostech a právech stran ukládajících zboží do skladistě a

e) o prodeji zboží uloženého ve skladistě.

(5) Veřejná celní skladistě jest vyznačiti v seznamu celních úřadů nebo vyhlásiti v úředním listě.

§ 87.

Soukromá celní skladistě.

(K § 53 c. z.)

(1) Soukromá celní skladistě mohou být povolována ministerstvem financí po dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živnosti a — pokud jde o zemědělské výrobky — též s ministerstvem zemědělství obchodníkům, průmyslníkům nebo živnostníkům, kteří vedou řádně obchodní knihy, mají plnou důvěru celní správy a bydlí v místě, ve kterém hodlájí skladistě zřídit, nebo ustanoví způsobilou osobu tam bydlící za svého zástupce. Povolení může být uděleno též sdružením obchodníků, průmyslníků nebo živnostníků, která vedou řádně obchodní knihy.

(2) Žádosti za povolení soukromého skladistě podávají se prostřednictvím příslušné obchodní a živnostenské komory okrskové celní správě. V žádosti jest popsati podrobně skladistě podle plánu k ní připojeného a udati, hodlá-li žadatel v něm ukládati zboží všeho druhu nebo jen zboží určitého druhu.

(3) Projeviti souhlas s uložením zboží, patřícího jiné osobě než podnikateli soukromého celního skladistě, v takovém skladisti přísluší celnímu úřadu, jenž dozírá na skladistě.

§ 88.

Výpověď nebo odvolání povolení celního skladistě.

(K § 54 c. z.)

(1) Povolení provozu samostatného nebo soukromého celního skladistě může být odvoláno, jestliže jeho podnikatel pozbyl důvěry, zejména byl-li odsouzen pro zločin jakéhokoliv druhu nebo pro přečin nebo přestupek, spáchaný ze ziskuchtivosti nebo dopustil-li se celního přestupku nebo byl-li vyhlášen na jeho jméně konkurs nebo bylo-li zahájeno vyrovnavací řízení a pod. Zanikly-li důvody, jež odůvodňovaly zřízení skladistě, nebo porušila-li

strana podmínky předepsané skladistním rádem a pod., budiž povolení vypovězeno se lhůtu tříměsíční nebo podle okolností i kratší.

(2) Ministerstvo financí může zmocnití okrskové celní správy, aby daná povolení vypovidaly nebo odvolávaly.

(3) Bylo-li povolení odvoláno nebo žádost za prodloužení povolení zamítnuta nebo skladistě vypovědeno, jest podnikatel povinen převézti zboží pod celním dozorem do jiného celního skladistě nebo je vydězti do celní ciziny nebo je vyclíti. K splnění této povinnosti budiž podnikateli stanovena přiměřená lhůta. Nesplní-li jí podnikatel v této lhůtě, převeze se celní zboží na jeho útraty a nebezpečí do jiného celního skladistě.

§ 89.

Povinnosti podnikatele veřejného celního skladistě a jeho ručení za škody způsobené na zboží.

(K § 55 c. z.)

(1) Podnikatel veřejného celního skladistě jest povinen udržovati skladistě v dobrém stavu, bezpečně je uzavírat a zařídit je tak, aby bylo zboží zabezpečeno, zejména starati se, aby bylo zabráněno vzniku požáru, a vznikl-li by, aby byl v zárodku utlumen.

(2) Podnikatel skladistě jest dále povinen postarat se o to, aby bylo zboží uložené ve skladisti pojištěno proti požáru a proti vzloupání. Pojištění musí zahrnovati v sobě i pojištění proti škodám způsobeným bleskem.

(3) Ukladatel zboží jest povinen prokázati správě skladistě při ukládání zboží, že je pojištěl proti ohni a proti vzloupání, jinak obstará pojištění skladistní správa, a to vždy aspoň na dobu jednoho měsíce, a započítá smluvěné prémie, zákoně poplatky a manipulační výlohy na jeho vrub.

(4) Obstarává-li pojištění skladistní správa, pokládá se za pojistnou hodnotu cena, udaná v celní prohlášce k uskladnění zboží, a není-li této, cena udaná v první prohlášce nebo zjištěná posudkem jednoho znalce. Strana může navrhnuti dodatečně, aby byla pojišťovací hodnota snížena nebo zvýšena. Zvýšení nebo snížení nabude účinnosti, až skladistní správa navrhované zvýšení nebo snížení uskuteční. Pro ukladatele, kteří si nepojistí zboží sami, jsou platny a plně závazny smluvní a pojišťovací podmínky smluvěné skladistní správou s pojišťovacími společnostmi o pojištění zásob ve skladisti.

(5) Ukladatel zboží, jenž utrpěl škodu ohněm nebo vlopáním, má nárok jen na náhradu, kterou vyplatí pojišťovna; útraty zjištění škody a připadné srážky jdou k tíži ukladatele zboží.

(6) Podnikatel skladistič ručí jen za ztrátu uloženého zboží a za škodu na něm vzniklou a to pouze tenkráte, jestliže zanedbá povinností, uvedených v odstavci (1) a (2), neručí však za škody, jež vzniknou vyšší mocí, jako válkou, pleněním, povodní a pod. nebo za škody, jež byly zaviněny majitelem zboží nebo jeho zástupci nebo zaměstnanci, dále neručí za změnu povahy zboží nebo za úbytek na váze, jenž vznikne vlivy povětrnostními, vadnosti obalu, kvašením zboží, prosakováním, drobením, vyprašováním a pod. Za škody, jež způsobí hmyz, krysy, myši a pod., podnikatel skladistič neručí, leč by byly zaviněny porušením jeho povinnosti udržovatí skladistič v dobrém stavu.

(7) Ručení podnikatelovo může být uplatňováno jen tenkráte, jestliže ukladatel přihláší nárok na náhradu ihned, jakmile ztrátu nebo škodu zpozoroval. Nárok na náhradu z důvodu poškození zboží nemůže být vznesen, opustilo-li zboží skladistič.

(8) Rozsah ručení podnikatele samostatného celního skladistič může být rozšířen skladističním rádem.

§ 90.

Povinnosti a práva stran používajících veřejného celního skladistič.

(K § 57 c. z.)

(1) Celní zboží smějí ve veřejném celním skladistič ukládati jen strany, jež bydlí v místě celního skladistič nebo v nejbližším okolí onoho místa nebo ustanoví osobu tam bydlici za svého zástupce.

(2) Vstup do celního skladistič jest zpravidla dovolen jen stranám, které uložily v něm zboží, nebo jejich zmocnencům nebo zaměstnancům v úředních hodinách celního úřadu. Každá osoba, která chce vstoupiti do celního skladistič nebo se z něho vzdáliti, jest povinna hlásiti se u úředního dozorčího orgánu. Osoba opouštějící skladistič může být podrobena tělesné prohlídce za předpokladu a podmínek stanovených v § 25 prov. nař.

(3) Strana jest povinna dohlížeti na zboží, uložené v celním skladistič a starati se, aby netrpělo újmy způsobem uložení nebo jinak. Zpozoruje-li strana, že jest zboží nevhodně uloženo, jest povinna upozorniti na to celní úřad, není však oprávněna překládati

zboží bez jeho souhlasu. Zpozoruje-li celní úřad (správa skladistič) nějakou vadu na zboží nebo na schránách, na př. zpozoruje-li, že se zboží kazí nebo že obalem prosakuje nebo že z něho vypadává, jest povinen vyzvatí uložitele — podle okolností písemně — aby ihned zařídil, čeho jest třeba k udržení zboží v dobrém a nezměněném stavu, nebo aby zboží odebral ze skladistič. Nevyhoví-li ukladatel to-muto vyzvání, může celní úřad (správa skladistič) učiniti vhodné opatření na jeho útraty a nebezpečí.

(4) Strana jest oprávněna dátí na jednotlivé nákladové kusy soukromou závěrku. Učiní-li tak, jest poznámenati druh a značky závěrky v celní prohlášce.

§ 91.

Přebalování a dělení zboží.

(Pokračování k § 57 c. z.)

(1) Jsou-li ve veřejném celním skladistič dostatečné a k tomu způsobilé místnosti, může strana se svolením celního úřadu v nich celní zboží za úředního dozoru přebalovati, aby je rozdělila, očistila, vyčistila, udržela v dobrém stavu nebo s ním naložila způsobem, jaký lze srovnati s účelem celního skladistič. V soukromém celním skladistič může být nakládáno takto sé zbožím jen s povolením okrskové celní správy.

(2) Ministerstvo financí může v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živnosti, po případě též s ministerstvem zemědělství stanoviti pro přebalování určitých druhů zboží zvláštní podmínky.

(3) Zboží z volného oběhu může být do-dáno do skladistič, má-li jím být celní zboží ve skladistič uložené dolito, doplněno atd., a to jen potud a v té míře, pokud jest toho k uchování zboží zapotřebí. Druh a množství zboží, jež bude k tomu účelu dodáno, nutno písemně ohlášiti celnímu úřadu, který je prohlédne a připíše ve skladní knize i ve skladním listě ke zboží uloženému.

(4) Chce-li uložitel přebalovati nebo dělit zboží, jest povinen podati písemnou ohlášku a předložiti skladní list. Zboží smí se přebalovati nebo dělit teprve, až celní úřad zařídí dohled.

(5) Při přebalování budiž vykonána vnitřní prohlídka, pokud snad nebyla vykonána již dříve, dále zjištěna hrubá váha prvních i nových nákladových kusů, a přejeli si strana, též čistá váha zboží. Má-li však být zboží přebalováním rozděleno, nutno zjistiti vždy též čistou váhu zboží jak v prvních tak i v nových nákladových kusech. Podle

stavu věci a podle potřeby opraví se zápis ve skladní knize nebo odepíše se v ní první položka a zboží zapíše se pod novou položkou; zároveň jest opravití skladní list nebo vydati nový. Zapíše-li se zboží pod novou položkou, jest uložitel povinen zaplatiti skladné za uplynulou dobu. Nepřebalí-li se najednou všechnen obsah některého nákladového kusu, ohlášeného k dělení, může se ve skladní knize poznamenati dělení, odepsati odebraná část a zapsati hrubá váha zbytku u prvního zápisu nákladového kusu.

(6) Úchylky od váhy původně zapsané nutno ihned vysvětlit.

(7) Úbytek na váze, který nevznikl vinou uložitelovou, nýbrž jen přebalením zboží nebo náhodou tím, že zboží vyschlo, vsáklo nebo se vypařilo, vyprášilo atd., odepíše se beze cla.

(8) V ostatních případech budiž z úbytku vybrána celní pohledávka, a je-li podezření, že část zboží byla tajně odstraněna z celního skladistiště, zavedeno šetření, byl-li snad spáchán celní trestný čin.

(9) Vyskladnūjí-li se z celního skladistiště prázdné obaly, jež zůstaly po přebalení nebo přelití zboží, budiž postupováno podle příslušných ustanovení o táře (§ 193 prov. nař.).

(10) Prázdné nádoby, z nichž tekutina vytékla atd., podléhají však při vyskladnění z celního skladistiště vždy clu podle své sazební povahy.

(11) Použije-li se tekutiny v sudě zcela nebo z části k dolití jiných sudů, budiž to považováno za přebalení, o němž platí ustanovení odstavce (9).

(12) Aby nebyla tekutina vážením zvířena, může uložitel navrhnuti:

a) aby bylo upuštěno od vážení dolévaných sudů a aby byla zjištěna pouze váha tekutiny, jíž se každý suš doleje a připsána k jeho váze a

b) aby byl vázen sud, z něhož bylo doléváno, teprve po dolití a aby byla zjištěna váha tohoto sudu, kterou měl před doléváním, připočtem váhy tekutiny, přečerpané do jednotlivých sudů. Není-li sud úplně prázdný a má-li zůstat dál na skladě, není potřebí jej vážit, nýbrž postačí, když se odečte váha tekutiny z něhož přečerpané od zapsané váhy.

(13) Byly-li sudy zapsány ve skladní knize pod jednou položkou podle celkové váhy a použije-li se tekutiny obsažené v jednom sudu k dolévání ostatních sudů, není zapotřebí sudy vážit a zjišťovat váhu přelité tekutiny, připisovati ji a odepsovati, leč by měl být sud z něhož se tekutina přečerpala, vyskladněn

z celního skladistiště. V tomto případě zjistí se váha sudu po dolití a odepíše se od celkové váhy položky.

(14) Mají-li býti sudy dolévány tekutinou z volného oběhu — k této patří i tekutina vycelená a odhlášená z celního skladistiště — budiž postupováno podle odstavce (3); i tu jest potřebí zjistití váhu tekutiny přečerpané do jednotlivých sudů.

(15) Dělí-li se zboží, pro které jest stanovena nejen tára za vnější obal, nýbrž i doplnková tára za další vnitřní obal, může se vypočítati tára podle váhy zboží s vnitřním obalem beze zřetele na vnější obal, nenavrhne-li uložitel, aby byla zjištěna čistá váha. Dělí-li strana zboží za tím účelem, aby bylo poukázáno průvodkou, budiž poukázána váha zboží s vnitřním obalem a hrubá váha nového kusu nákladového pouze poznamenána v průvodce.

§ 92.

B r a n í v z o r k ū.

(Pokračování k § 57 c. z.)

(1) Chce-li uložitel vzít vzorky z uloženého zboží, jest povinen podatí celnímu úřadu písemnou ohlášku. Nákladové kusy smí být otevřány a z nich vzorky brány a nákladové kusy opět uzavírány jen za úředního dohledu. Bráti vzorky ze zboží, uloženého v soukromém celním skladistišti, smí se dítí jen příležitostně při jiném úředním jednání ve skladistišti a není v tomto případě k tomu potřebí výslovného povolení.

(2) Uložitel jest povinen postarat se o to, aby schrány, které byly při braní vzorků otevřeny, byly zase pečlivě uzavřeny.

(3) Váha vztátych vzorků poznamená se ve skladní knize. Vztáty vzorky vycíli se při vyřízení skladní položky, leč by podle své povahy (§ 87, č. 25 c. z.) nebo podle svého celkového množství (§ 196 prov. nař.) nepodléhaly clu nebo jiným dávkám. Obsahuje-li nákladový kus zboží různých sazebních čísel, platí toto ustanovení o vzorcích zboží každého sazebního čísla.

(4) Vybalovati a vykládati zboží k prodeji v celním skladistišti není dovoleno.

§ 93.

Č i s t ě n ī a p ř e b ī r á n ī z b o ž í.

(Pokračování k § 57 c. z.)

(1) Čistiti a přebírat zboží v celním skladistišti, aby bylo zbaveno nečistot nebo aby zka-

žená část byla vyloučena, může dovoliti celní úřad, avšak jen tenkráte, je-li k tomu dosti místa ve skladišti a skladiště jest k takovým pracím zařízeno. Strana, již bylo povoleno čistit a přebírat zboží, jest povinna obstarati úklid na své útraty.

(2) Příměsky (nečistoty), odtříděné z čistěného zboží nebo části zkaženého zboží, jež byly vyloučeny pod celním dozorem, vyclí se podle své povahy nebo mohou být vyvezeny zpět do celní ciziny nebo zničeny pod celním dozorem. Zničení zboží zjistí celní úřad a poznamená ve skladní knize.

§ 94.

Z n a č k o v á n í z b o ž í.

(Pokračování k § 57 c. z.)

(1) Okrsková celní správa může důvěryhodným osobám a podnikům po slyšení příslušné obchodní a živnostenské komory, po případě zemědělské rady povoliti, aby celní zboží určitého druhu, uložené v celním skladišti, opatřovaly novým označením. Toto povolení smí být uděleno jen na dobu jednoho roku s výhradou, že může být kdykoliv odvoláno.

(2) Zboží, opatřené novým označením, smí vystoupiti z celního území jen u nádražních a přístavních celních úřadů vývozcem udaných a smí být poukázáno k vývozu jen průvodkou, jejiž údaje jest vyznačiti na nákladním listě a potvrditi otiskem místního a denního razítka.

(3) Při výstupním projednávání zásilek, opatřených novým označením, musí výstupní celní úřad otisknouti svoje místní a denní razítko na nákladní list, opatřený již otiskem razítka poukazujícího celního úřadu.

(4) Žádá-li osoba (podnik), již bylo povoleno opatřovati celní zboží novým označením, aby zboží z volného oběhu jí vyvezené bylo při zpětném dovozu propuštěno z důvodu tuzemského původu do volného oběhu bez vybrání celní pohledávky, smí být této žádosti vyhověno jen tenkráte, předloží-li původní nákladní list, podle něhož bylo zboží vyvezeno.

§ 95.

P ř e m ě n a p o v a h y z b o ž í.

(Pokračování k § 57 c. z.)

Zjistí-li se, že zboží uložené v celním skladišti změnilo svou povahu tak, že podléhá nižší celní sazbě (na př. víno přeměněné v oct), může být jeho nová povaha pozname-

nána na návrh uložitelův ve skladní knize a ve skladním listě.

§ 96.

P ř i b a l o v á n í t u z e m s k é h o z b o ž í.

(Pokračování k § 57 c. z.)

(1) Okrsková celní správa může po slyšení příslušné obchodní a živnostenské komory, po případě zemědělské rady povoliti, aby k celnímu zboží, vyváženému do ciziny, bylo přibalené do téhož nákladového kusu zboží z volného oběhu za těchto podmínek:

a) celní zboží musí být zvlášť zabalené nebo zboží, jehož jest méně, úřadem opatřeno celní závěrkou;

b) v průvodec budíž též udán přibal, jeho druh a množství, úřední závěrka, byla-li dána, a konečně hrubá váha celého nákladového kusu.

(2) Nelze-li vyhověti podmínce a) hledíc ke druhu zboží, může být přibalené zboží z volného oběhu jen pod podmínkou, že nabude povahy celního zboží.

§ 97.

S k l a d n é.

(K § 58 c. z.)

(1) Za uschování zboží ve veřejném celním skladišti jest strana povinna platiti skladné, a to v úředním celním skladišti celní správě, v samostatném celním skladišti podnikateli skladiště. Dokud strana nezaplatí skladného, nemůže požadovati, aby jí bylo zboží vydáno.

(2) Skladné platí se i za dobu dočasného uložení, pokud nejde o zboží zadřené nebo zavavené pro celní přestupek [§ 58, odst. (3) c. z.].

(3) Sazbu skladného v úředních celních skladištích stanoví ministerstvo financí. V samostatných celních skladištích schvaluje sazbu skladného, jakož i zásady, jimiž se řídí jeho vyměřování, ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živnosti.

(4) Změní-li se sazba skladného, vyměří se skladné za dobu účinnosti staré sazby podle této a ode dne účinnosti nové sazby podle nové.

§ 98.

P ř í j e m z b o ž í d o c e l n í h o s k l a d i š t ě.

(K § 59 c. z.)

(1) Celní úřad přijme zboží do veřejného celního skladiště zpravidla jen na písemnou

prohlášku uložitele, vyhotovenou dvojmo průpisem. Druh zboží může být v této prohlášce prohlášen podle obchodního nebo obyčejného pojmenování; váha zboží může být udána hrubou váhou.

(2) Celní úřad přezkouší prohlášku, porovná ji s příslušnými listinami a podrobí zásilku zpravidla jen vnější prohlídce; vnitřní prohlídku vykoná jen výjimečně, když má podezření, že zásilka obsahuje zboží, které se nehodí podle ustanovení § 101 prov. nař. k uložení v celním skladišti. Tuto prohlídku smí celní úřad vykonati jen v přítomnosti uložitele nebo jeho zástupce a vykoná ji tak, že prohlédne namátkou jeden balík nebo jednu schránu; může však prohlédnouti celou zásilku, uzná-li to za nutno.

(3) Zásilku zapíše celní úřad do skladní knihy, vyznačí na prohlášce den zápisu a číslo položky skladní knihy, den, kterého uplyne přípustná nejdéleší skladní doba (§ 60, odst. (2) c. z.) a částku, na kterou jest zboží pojištěno, a vydá průpis prohlášky straně jako skladní list. Skladní list jest potvrzením, že zboží bylo přijato do celního skladiště, a průkazem, že uložitel jest oprávněn nakládati se zbožím podle celních předpisů. Ztratí-li uložitel skladní list, musí jej dátí soudně umořiti. Před tím nemůže požadovati, aby mu bylo zboží vydáno, leč by složil jistotu ve výši ceny zboží.

(4) Uložitel jest povinen dopraviti prohlédnutou zásilku na vlastní útraty na ono místo ve skladni, jež určí celní úřad. Zboží každého uložitele budí na jeho návrh uloženo pohromadě a pozdější zásilky budítež přiřadeny k dřívějším, není-li tomu na závadu druh zboží nebo jiné okolnosti a je-li dostatek místa.

(5) Celní úřad jest oprávněn pokládati osobu, jež předloží skladní list, za osobu oprávněnou nakládati se zbožím a není povinen zkoumati, zdali jest řádným držitelem skladního listu. Ohlásí-li však ten, komu byl skladní list vydán, že se mu skladní list ztratil, poznamená celní úřad toto hlášení ve skladní knize a vydá zboží teprve, až příslušný úřad rozhodne o tom, kdo jest řádným držitelem skladního listu nebo kdo jest oprávněn nakládati se zbožím.

(6) Postoupí-li osoba zboží, jež uložila v celním skladišti, jiné osobě, jest povinna zřídit postupní listinu a předložiti ji i skladní list celnímu úřadu s návratem, aby postup za-

znamenal ve skladní knize. Byla-li postoupena celá skladní položka, poznamená celní úřad ve skladní knize jméno nového majitele a opatří postupní listinu doložkou, že zboží jest uloženo v celním skladni a pod kterou položkou jest zapsáno ve skladní knize. Postupní listinu vydá celní úřad uložiteli zboží, kdežto skladní list odebere, poznamenav na něm postup, a přiloží jej k průpisu prohlášky. Postoupil-li však uložitel jen část skladní položky, odepíše celní úřad postoupenou část na skladním listě a ve skladní knize, zapíše ji ve skladní knize pod novou položkou ve prospěch nového majitele a vydá postupní listinu, opatřiv ji doložkou nahoře uvedenou se skladním listem postupující straně. Postoupené zboží může být vydáno jen, když nový majitel předloží celnímu úřadu postupní listinu opatřenou doložkou nahoře zmíněnou. Stejně dlužno jednat, postupuje-li se zboží další osobě; v tomto případě jest pokládati původní postupní listinu za skladní list.

(7) Ustanovení o přijímání poštovních zásilek do celního skladni jsou obsažena v poštovním celním rádu (příl. F).

(8) Vznikne-li pochybnost, zdali zboží, jež došlo k celnímu úřadu ve vázaném oběhu bez celní závěrky, jest totožné se zbožím poukázaným, smí být přijato do celního skladni jen tenkráte, vzdá-li se strana výslově průvozu tohoto zboží.

(9) Větší zásilky zboží, jež lze snadno rozeznat a jež jest tak zabalen, že všecky nákladové kusy obsahují jen zboží téhož druhu a téhož sazebního čísla (položky), mohou být prohlášeny k úplné vnitřní prohlídce při uložení do celního skladni; v tomto případě jest strana povinna prohlásiti zboží podle pojmenování celního sazebníku a podle druhu obalu a může se vzdáti účasti při celní prohlídce. Na základě takové prohlášky vykoná celní úřad úplnou vnitřní prohlídku.

(10) Chce-li uložitel odebrati ze skladni zásilku, kterou přihlásil při uložení k úplné vnitřní prohlídce, vyclí ji celní úřad bez nové celní prohlídky na základě prohlášky, podané k uskladnění a nebude požadovati novou prohlášku k vyclení. Chce-li však strana odebrati zboží po částech, musí každou odebranou část znova prohlásiti. Ani v tomto případě neprohlíží celní úřad zboží znova, nýbrž porovná pouze prohlášku s uskladňovací prohláškou.

(11) Ustanovení tohoto paragrafu platí obdobně i pro příjem zboží do soukromého celního skladni.

§ 99.

Zjištování váhy při přijímání do celního skladu.

(Pokračování k § 59 c. z.)

(1) Hrubou váhu jednotlivých nákladových kusů jest zjistiti zpravidla odvážením. Skládá-li se však zásilka z více nákladových kusů se stejným obsahem a obalem, nemusí se zjišťovati váha jednotlivých nákladových kusů, nýbrž může se zjistiti celková váha zásilky. Do skladní knihy zapíše se taková zásilka podle počtu kusů, podle značek a čísel a podle celkové váhy.

(2) Nenavrhne-li strana výslovně, aby byla hrubá váha zjištěna, může celní úřad upustiti od vážení:

a) když zboží bylo poukázáno průvodkou bez celní závěrky, jestliže se strana vzdá průvozu a prohlásí, že souhlasí, aby bylo zboží vyceleno podle váhy udané v průvodce;

b) když bylo zboží poukázáno průvodkou a dodáno celnímu úřadu s neporušenou celní závěrkou, jestliže byla hrubá váha zjištěna nedávno jiným úřadem nebo zjištěna z jiného důvodu přijímacím úřadem.

(3) Byla-li zjištěna vedle hrubé váhy též čistá váha, zapíše se do skladní knihy váha hrubá i čistá. Obsahuje-li nákladový kus několik druhů zboží podléhajícího různým sazbám, jest zapsati do skladní knihy též čistou váhu každého druhu zboží, jestliže byla zjištěna nebo prohlášena.

(4) Bylo-li zboží poukázáno průvodkou, jest se řídit při zapisování váhy do skladní knihy těmito pravidly:

a) neváží-li se zboží před uložením ve skladu, jest zapsati do skladní knihy váhu, udanou v průvodce;

b) zjistí-li přijímací celní úřad vážením větší váhu, než jaká byla udána v průvodce, zapíše do skladní knihy větší váhu, zároveň však zavede šetření, nestal-li se omyl při poukazování, leč by příruček byl odůvodněn přírodním vlivem, na př. navlnutím;

c) zjistí-li přijímací úřad menší váhu, zapíše do skladní knihy tuto váhu. Nebylo-li zboží pod celní závěrkou nebo byla-li celní závěrka porušena nebo je-li podezření, že část zboží přišla podloudně do volného oběhu, vybere celní úřad z úbytku dovozní clo podle příslušné sazby a zavede trestní řízení pro celní přestupek. Bylo-li však zboží dodáno s neporušenou celní závěrkou a lze-li předpoklá-

dati, že zjištěný úbytek vznikl přírodním vlivem, upustí celní úřad od vybrání cla.

§ 100.

Dočasné uschování zboží.

(Pokračování k § 59 c. z.)

(1) Nebylo-li celní zboží již při příchodu prohlášeno výslovně k uložení do celního skladu, nebudíž uskladněno, nýbrž provzatím uloženo na místě, určeném k dočasnemu uschování neprojednaného zboží.

(2) Příjemce zboží jest povinen navrhnuti ve lhůtě stanovené v § 42 prov. nař. další celní řízení. Tato lhůta počíná dnem po příchodu. Nezjistí-li se v této lhůtě příjemce nebo odpře-li přijmouti zásilku, jest dopravovatel (zeleznici nebo plavební podnik, zasilatel) povinen prohlásiti ji k uskladnění na své jméno, nenaloží-li s ní jinak. Při výpočtu skladného připočte se doba dočasného uschování k době uskladnění.

(3) Zboží převezme se do celního skladu z úřední moci v těchto případech:

a) neprohlásí-li strana zboží vůbec nebo rádně;

b) není-li celní úřad oprávněn konati navržené celní řízení;

c) je-li potřebí zvláštního povolení k dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, strana nemá však tohoto povolení;

d) bylo-li zboží zabaveno z důvodu, že na něm tkví celní závaznost nebo že s ním byl spáchán celní přestupek;

e) povolí-li soud zástavní právo nebo obstarávku na zboží, jež nebylo dosud projednáno;

f) má-li celní úřad uschovati zboží nalezené blízko celní hranice nebo zboží vodou hraniční nebo tekoucí z ciziny na břeh vyplavené nebo k břehu připlavené.

(4) Převezme-li celní úřad zboží do celního skladu z úřední moci, vyznačí tuto okolnost a položku skladní knihy na první prohlášce nebo na opisu průvodky.

(5) Veze-li lod' v hraničních vodách zboží, jež jest předmětem státního monopolu a není určeno pro československou monopolní správu, může je celní úřad vzít do dočasné úschovy až do okamžiku odjezdu lodi, přistane-li lod' u břehu.

(6) Okrsková celní správa může ve výjimečných případech ze zvláštních důvodů povoliti uložení celního zboží na přechodnou dobu mimo celní skladu.

§ 101.

Jaké zboží smí být ukládáno do celního skladu?

(Pokračování k § 59 c. z.)

(1) V celném skladu smí být ukládáno zpravidla jen celní zboží a tuzemské nebo vyčleněné zboží cizozemské, jež podléhá dalšímu celnímu řízení.

(2) Tuzemské nebo vyčleněné zboží cizozemské z volného oběhu smí přijít do celního skladu s podmínkou, že nabude povahy cizozemského nevyčleněného zboží a že bude s ním naloženo podle ustanovení platných o tomto zboží (na př. víno, jež se dopraví do celního skladu k dolití nevyčleněného vína).

(3) Jsou-li v celném skladu zvláštní oddělené místnosti, může celní úřad dovolit, aby v nich bylo ukládáno tuzemské nebo vyčleněné zboží cizozemské, aniž ztrácí povahu zboží ve volném oběhu. Kdyby však těchto místností bylo potřebí pro celní zboží, může celní úřad nařídit, aby místnosti byly v přiměřené době uvolněny.

(4) Jedy, zboží, jež vyžaduje zvláštní dozoru a odborného opatrování, zboží, jež se snadno samo vznáší nebo vybuchuje, zboží, jež se rychle kazí nebo kvasí, jakož i zboží, jež silně zapáchá nebo z jiných důvodů mohlo bytě na újmu ostatnímu zboží, na př. střelný prach, minerální oleje, hypermanganové soli v obalech lehké zápalné, celluloid atd., smí být přijímáno jen do celních skladů, jež jsou pro takové zboží zařízena. K uložení přednětě státního monopolu v celních skladových místnostech jest zapotřebí zvláštního povolení ministerstva financí.

(5) Ministerstvo financí jest oprávněno omezit v dohodě s ministerstvem obchodu, průmyslu a živností a ministerstvem zemědělství uskladňování i jiných druhů zboží bud' ve skladovém rádu nebo v povolení.

(6) Nelze-li zboží, vyloučené z příjmu do celního skladu, ihned po dodání celnímu úřadu celně projednat a vydat straně, zařídí úřad na její útraty a nebezpečí, co uzná se zřetelem ke druhu zboží a daným poměrům za nejúčelnější.

(7) V celních skladových místnostech smí být uloženo zboží, které se dopravuje obyčejně zabaleno, jen v dobrých obalech. Je-li obal poškozen, musí jej ukladatel rádně opravit na své útraty před převzetím zboží do skladu.

(8) Na přání strany může přednosta celního úřadu dovolit, aby bylo zboží uloženo na volné prostoře, na př. na rampě.

(9) Ministerstvo financí může též vyloučiti z celního skladu zboží nepodléhající clu, jež zaujímá mnoho místa, kdyby takovým zbožím skladu mohlo být zaplněno.

§ 102.

Skladní doba.

(K § 60 c. z.)

(1) Celní zboží nesmí být zpravidla uloženo v celních skladových místnostech po dobu delší dvou let. Na odůvodněnou žádost strany může okrsková celní správa prodloužiti tuto dobu u jednotlivých zásilek; okrsková celní správa může též z podstatných důvodů na přechodnou dobu zkrátiti skladní dobu buď všeobecně nebo pro jednotlivé druhy zboží nebo pro jednotlivá celní skladu, nahromadí-li se v nich mnoho zboží a vadi-li to tak, že nové zboží nemůže být ukládáno nebo projednáváno.

(2) Nemůže-li průvozní zboží nebo vývozní zboží, jehož vývoz musí být prokázán, pro nepředvídatelnou překážku vystoupiti přes celní hranici, smí být převzato do celního skladu, avšak nikoliv na dobu delší 3 měsíců. Tuto dobu může okrsková celní správa prodloužiti v odůvodněných případech. Ustanovení předposlední a poslední věty § 28, odst. (4) c. z. platí obdobně.

§ 103.

Výdej zboží z celního skladu.

(Pokračování k § 60 c. z.)

(1) Chce-li strana odebrati zboží ze skladu, jest povinna předložiti skladní list nebo postupní listinu [§ 98, odst. (6) prov. nař.] a navrhnuti písemnou prohláškou druh celního řízení, pokud nejsou stanoveny výjimky [§ 98, odst. (10) prov. nař.]. Přeje-li si strana, aby bylo zboží projednáno podle váhy zjištěné při uskladnění, musí to ve svém návrhu výslově poznamenati.

(2) Celní úřad porovná prohlášku se skladní knihou a vykoná řízení podle příslušných ustanovení platných pro navržený druh řízení (vyčívání, zaznamenání a poukazování).

(3) Zboží vydá se ze skladu a odepise na skladním listu a ve skladní knize, předloží-li strana celní kvitanci nebo jinou celní listinu. Zboží musí být vyskladněno z celního skladu do 24 hodin od jeho projednání. Bylo-li všechno zboží, potvrzené skladním listem, vyskladněno, odebere celní úřad skladní list.

§ 104.

V y c l í v á n í z b o ž í .

(Pokračování k § 60 c. z.)

(1) Celní úřad podrobí zboží podle vyklívací prohlášky vnitřní prohlídce, pokud je neprohlédlo před jeho uskladněním nebo snad z jiného důvodu po uskladnění.

(2) Bylo-li zboží v celném skladisti přebaleno tak, že způsob zabalení se liší od obvyklého způsobu nebo tárta značně se liší od tárty udané v tárovém sazebníku, jest celní úřad povinen zjistit čistou váhu.

(3) Vyklívá-li se zboží podle váhy, budiž postupováno takto:

a) byla-li zapsána váha každého nákladového kusu do skladní knihy nebo odebírá-li se ze skladisti najednou celá položka, skládající se z více nákladových kusů, jež byla zapsána do skladní knihy jen celkovou váhou, nemusí být jednotlivé nákladové kusy nebo celá položka převažována, jestliže strana ne-navrhně, aby se váha znova zjistila a není-li podezření, že část zboží byla tajně odstraněna;

b) převažuje-li se zboží a zjistí-li se při tom úbytek na váze, vyklí se zboží podle menší váhy, jestliže úbytek vznikl přírodním vlivem (vyschnutím, vyprášením, vypařením atd.). Je-li však odůvodněné podezření, že byla část zboží tajně odstraněna ze skladisti, budiž zboží vyceleno vždy podle váhy zjištěné při uskladnění a kromě toho budiž zavedeno šetření, byl-li snad spáchán celní trestný čin. Zjistí-li se větší váha a přírůstek jest odůvodněn přírodním vlivem, vyklí se zboží podle váhy, zjištěné při uskladnění. V obou případech budiž pokládán každý nákladový kus, jehož váha byla při uskladnění zjištěna a ve skladní knize zapsána, za samostatnou položku a podle toho přihlíženo k váhovým úchylkám, při čemž se ovšem předpokládá, že značky a čísla jednotlivých kusů souhlasí;

c) odebírá-li se ze skladisti po částech položka, skládající se z více nákladových kusů, jež byla zapsána ve skladní knize celkovou váhou, vyklí se každá část podle váhy, zjištěné při vyskladnění. Zjistí-li se při vyklívání zbytku úbytek na celkové váze, budiž postupováno podle zásad vytčených pod b).

§ 105.

P o u k a z o v á n í z b o ž í .

(Pokračování k § 60 c. z.)

(1) Poukazuje-li se zboží z celného skladisti

průvodkou, zjistí se zpravidla jeho hrubá váha.

(2) Zjistí-li se úchylka od váhy zapsané, budiž všeobecně postupováno podle ustanovení § 104, odst. (3) b) a c) prov. nař., tudiž tak,

a) že se úbytek, podléhá-li clu, ihned vyklí a průvodkou se poukáže pouze váha zjištěná při vyskladnění,

b) že se poznamená v průvodec též váha zjištěná při vyskladnění, bylo-li poukazovací řízení provedeno na základě zapsané váhy.

(3) Nežádá-li strana, aby bylo zboží převáženo, nemusí být váženo,

1. došlo-li do celného skladisti pod celní závěrkou a nebyla-li závěrka ve skladisti po-rušena;

2. došlo-li sice do celného skladisti bez celní závěrky, avšak

a) nelze předpokládati, že se jeho váha změnila se zřetelem na povahu zboží, jako na př. u kovů, kovového zboží, skla, porculánu a pod., nebo

b) zboží neleží ve skladisti déle než tři měsíce a nenastaly okolnosti, z nichž by se dalo souditi na neobvyklou změnu váhy.

(4) Vyváží-li se zboží z celného skladisti pohraničního celního úřadu do celní ciziny pod přímým dozorem celního úřadu nebo za úředního doprovodu, potvrdí celní úřad nebo úřední orgán provázející zásilku výstup zboží na průvodních papírech.

§ 106.

D r a ž b a .

(K § 61 c. z.)

(1) V případech, uvedených v § 61 c. z., zařídí dražbu celní úřad, u něhož jest zboží uloženo, a zpravidla též ji vykoná. Nedá-li se očekávat výhodná nabídka při dražbě, protože není v místě dosti kupečů na dotyčné zboží nebo jsou-li k tomu jiné důvody, může okrsková celní správa pověřiti dražbou zboží určitého druhu celní úřady, které k tomu určí, a to buď případ od případu nebo pro všechny dražby.

(2) Dražba budiž vyhlášena způsobem v místě obvyklým. Dovoluje-li to stav zboží, budiž dražební vyhláška vyvěšena aspoň týden u celního úřadu a kromě toho otiskena v listě, určeném pro úřední vyhlášky. Od vyhlášení dražby v úředním listě možno upustiti, není-li odhadnutá cena zboží větší než 1000 Kč.

(3) Nestačí-li nejlepší nabídka k zaplacení celní pohledávky, rozhodne okrsková celní správa, má-li se dražba opakovat. Nebylo-li ani při druhé dražbě docíleno žádoucího výsledku, může okrsková celní správa zboží darovati dobročinnému ústavu nebo nařídit, aby bylo zboží prodáno z volné ruky nebo aby bylo zboží přetvořeno na zboží nepodléhající clu nebo bylo zničeno.

(4) Prodej zboží z volné ruky bez dražby povoluje okrsková celní správa.

§ 107.

Uložení zboží ve zvláštním oddělení.

(1) Okrsková celní správa může povoliti, aby strana ukládala zboží ve zvláštním oddělení (v kabině, ve sklepě a pod.) úředního celního skladiště pro její zboží vyhrazeném. Takové oddělení zřídí se ve skladišti na útraty žadatele ohrazením určitého prostoru tak, aby se dal zavřít. Strana jest povinna platiti paušalované skladné, jež se vyměří podle rozlohy oddělení a podle pravidelného skladného.

(2) Pro ukládání zboží ve zvláštním oddělení platí tato ustanovení:

- a) zboží lze ukládati v oddělení, prohlásí-li se řádně k uložení podle druhu a váhy zboží nebo počtu kusů;
- b) zboží lze ukládati nebo odebírat jen za celního dozoru;
- c) o uloženém a odebraném zboží jest vésti skladní knihu;
- d) skladní kniha a stav skladu mohou býti podle potřeby náhle prohlédnutý.

C. Záznamní styk.

(§§ 62 až 65 c. z.)

a) Všeobecná ustanovení.

§ 108.

Záznamní styk.

Má-li býti dovážené cizozemské zboží propuštěno do volného oběhu v celním území prozatím bez vybrání celní pohledávky (§ 8 c. z.), avšak s podmínkou, že bude v určité lhůtě zpět vyvezeno, projedná se dovozním záznamem. Má-li býti zboží, vyvážené z volného oběhu do celní ciziny, po jisté době zpět

dovezeno beze cla nebo za snížené clo, projedná se vývozním záznamem

§ 109.

Dovolení záznamního styku.

(1) Záznamní styk dovoluje se v případech uvedených v §§ 123 až 130 prov. nař. za podmínek tam stanovených zásadně.

(2) Mimo tyto případy může ministerstvo financí po dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živnosti, a jde-li o plodiny zemědělské, též s ministerstvem zemědělství povoliti ze zvláštních důvodů národochospodářských zvláštní záznamní styk pro určitý druh zboží a k určitému účelu. Toto povolení může býti uděleno buď všeobecně nebo může býti každý jednotlivý případ povolen zvláště.

(3) Jde-li o zvláštní záznamní styk, jest si vyžádati dobré zdání příslušné obchodní a živnostenské komory nebo ústředny obchodních a živnostenských komor, pokud se týče příslušné zemědělské rady nebo stálé delegace zemědělských rad.

§ 110.

Povolení záznamního styku.

(1) Celní úřady jsou oprávněny všeobecně zaznamenávat zboží na návrh stran ve vlastní působnosti v případech níže uvedených [§§ 123 až 130 a § 131, odst. (5) prov. nař.] a za podmínek tam stanovených, dále v případech daných vžitými poměry pohraničního styku.

(2) V jiných případech jest potřebí k záznamnímu styku zásadně dovolenému výslovnému povolení nadřízeného úřadu.

(3) Záznamní styk povoluje se jen důvěry hodným a důchodkově zachovalým osobám a podnikům, a to zpravidla na tříleté období, počínající dnem udělení povolení. V povolení stanoví se druh záznamního styku, doba, na kterou se povoluje, a podrobnější podmínky i způsob dozoru.

§ 111.

Zánik a změna povolení.

(1) Povolení záznamního styku zanikne, uplyne-li doba, na kterou bylo uděleno, nebo vzdá-li se ho nebo zanikne-li oprávněná osoba nebo odvolá-li je úřad. Povolení může býti odvoláno nebo změněno, když strana nezachovává podmínek stanovených povolením nebo

prodlévá s placením celní pohledávky nebo když vzniknou pochybnosti o její platební způsobilosti nebo když se strana nebo osoby, za něž ručí, dopustí nesprávností v záznamním styku nebo úchylek od stanovených podmínek nebo z jiných důvodů.

(2) Nebylo-li jinak stanoveno povolením nebo není-li nebezpečí pro celní důchodek, budíž záznamní styk odvolán výpovědí s přiměřenou lhůtou.

(3) Povolení odvolá nebo změní úřad, který je dal. Odvolání z důvodů hospodářských přísluší ministerstvu financí v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností, a jde-li o výrobky zemědělské, též v dohodě s ministerstvem zemědělství.

(4) Zneužije-li strana povolení, odejme je celní úřad ihned bez újmy trestnímu stíhání důchodkovému a vyhradí straně právo stížnosti do svého rozhodnutí.

§ 112.

Prodloužení, obnovení a převod povoleného záznamního styku.

(1) Celní úřady mohou prodloužiti povolení nebo obnoviti povolení, od jehož zániku neuplynul rok, jde-li o povolení téže strany, nezměnila-li se důvěra v její spolehlivost, neměnila-li se podmínky stanovené pro záznamní styk a nevyhradil-li si nadřízený úřad výslově oprávnění prodloužiti povolení.

(2) Celní úřady jsou též oprávněny uznávat změny v osobě podnikatelové, zejména převesti povolení, jež zaniklo jeho úmrtím nebo tím, že podnik byl převzat jinou osobou, na právního nástupce.

§ 113.

Celní dozor při záznamním styku.

(1) Podniky (osoby) používající záznamního styku nepodléhají celnímu dozoru, až na podniky, jimž byl povolen záznamní styk zušlechtovací.

(2) Úřední osoby pověřené dozorem jsou oprávněny vstupovati při výkonu tohoto dozoru do místnosti, v nichž jest uloženo nebo se zpracovává zboží odebrané v zušlechtovacím styku, a požadovati, aby jim byly předloženy k nahlédnutí a ke zkoumání zápis, jež vede strana podle podmínek stanovených povolením. Má-li strana na skladě nebo ve zpracování mimo zboží zaznamenané týž druh zboží nezaznamenaného, jest povinna

dovoliti dozorcům orgánům vstup též do oněch místností, v nichž jest toto zboží uloženo nebo se zpracovává.

(3) Při povolení záznamního styku může být vymíněna pokuta na zaviněné nepravidelnosti při záznamním styku. O tom, zda a jakou částkou vymíněná pokuta propadá, rozhoduje okrsková celní správa.

§ 114.

Dodatečné zahrnutí zboží do záznamního styku.

(1) Nepodala-li strana ještě žádosti za povolení záznamního styku nebo nedostala-li ještě výřízení své žádosti, může celní úřad, aby umožnil případné zahrnutí zboží do záznamního styku, na návrh strany nezávazně ztotožnit zboží při projednávání. Vyhoví-li celní úřad tomuto návrhu, neznamená zajištění totožnosti povolení styku ani nezakládá právního nároku strany, že musí příslušný úřad uděliti povolení.

(2) Okrsková celní správa příslušná podle sídla závodu může povoliti, aby bylo zboží dodatečně zahrnuto do záznamního styku, neuplynula-li od dovozu nebo vývozu do podání žádosti za povolení záznamního styku delší doba než 6 měsíců.

b) Celní řízení.

§ 115.

Prohlášování zboží k záznamu.

(1) K záznamu nutno zboží prohlášovati zpravidla písemně prohláškou dvojmo vyhotovenou; v případech jmenovaných v § 43, odst. (1) písm. d) prov. nař. jest dovolena ústní prohláška.

(2) Prohláška musí obsahovati kromě údajů předepsaných všeobecně pro písemné prohlášky (§ 44 prov. nař.) ještě tyto údaje:

a) číslo a datum povolení záznamního styku;

b) jinaké údaje stanovené povolením, na př. způsob zajištění totožnosti, rozsah potřebné správky a pod.;

c) lhůtu, do které bude zaznamenané zboží zpět převezeno přes celní hranici;

d) způsob zajištění celní pohledávky.

§ 116.

Dovozní záznamní řízení.

(1) Pro dovozní záznamní řízení platí obdobně ustanovení platná pro dovozní vyklívání o zkoušení celní prohlášky, o vyklívacím

oprávnění, o celní prohlídce, o celném nálezu, o vyměření a vybrání celní pohledávky a o potvrzení jejího přijetí.

(2) Kromě úředních úkonů uvedených v odstavci (1) nutno při vstupním záznamním řízení:

- a) zajistiti totožnost zboží, jež má býti zaznamenáno,
- b) stanoviti lhůtu k zpětnému vývozu a
- c) zajistiti celní pohledávku.

(3) Na důkaz, že zboží bylo zaznamenáno, vydá celní úřad straně potvrzený druhopis prohlášky (záznamní prohlášku) nebo záznamku, bylo-li zboží prohlášeno ústně.

§ 117.

Zajištění totožnosti.

(1) V záznamních styčích, jmenovaných v § 63, písm. a) až e) c. z., jest zajistiti totožnost zboží tak, aby mohlo býti zboží při zpětném dovozu nebo vývozu poznáno.

(2) Při povolení zušlechtovacího styku budiž stanoveno, jak jest zajistiti totožnost zboží, nebo že se od průkazu totožnosti výjimečně upouští.

(3) Požadavku zajištění totožnosti vyhoví se, když se na zboží otiskne úřední razítko nebo přípevní olívka nebo pečeti nebo když se vyrazí na zboží značky raznicemi (na železné zboží, stroje a pod.) nebo když se zboží opatří jinými značkami totožnosti.

(4) Kde se nedá totožnost zboží vůbec nebo velmi těžko takto zajistiti, budiž zajištěna přesným popisem zboží nebo vzetím vzorků nebo zaznamenáním počtu a váhy jednotlivých kusů nebo zaznamenáním továrních značek a čísel nebo jiným vhodným způsobem.

(5) Nelze-li totožnost zajistiti některým ze jmenovaných způsobů nebo způsobuje-li zajištění výlohy nebo průtahy, jež se nedají srovnati s účelem záznamu, mohou býti nařízena vhodná kontrolní opatření, na př. stálé střežení závodu.

§ 118.

Stanovení lhůty k zpětnému vývozu.

(1) Není-li lhůta, do které má býti zboží zpět vyvezeno, dána ustanoveními uvedenými v oddílu c) nebo v příslušném zásadním dovolení, stanoví se v povolení jednotlivého případu.

(2) Za prodloužení vývozní lhůty nutno žádati v jednotlivých případech u celního úřadu, jenž zboží zaznamenal.

§ 119.

Jistota.

(1) V záznamním styku nutno zajistiti celní pohledávku vyměřenou při dovozním nebo vývozním řízení. Jistota může býti dána buď za každou jednotlivou zásilku nebo předem za více zásilek.

(2) Jistota nemusí býti požadována v záznamním styku nepatrného rozsahu, zejména v pohraničním styku, nebo od maloživnostníků a řemeslníků, kteří jsou celnímu úřadu známi jako spolehliví a důvěry hodní.

(3) Jistota může býti dána buď hotově v československé měně nebo zástavou státních dlužních úpisů nebo vkladních knížek spořiteleň za podmínek stanovených v § 76, odst. (4), (5) a (6) prov. nař. Ministerstvo financí může dovoliti, aby za jistotu bylo přijímáno ručení úvěrních ústavů [§ 199, odst. (7), § 201, odst. (1) b), § 203 prov. nař.].

§ 120.

Zpětný vývoz zboží při dovozu zaznamenáho.

(1) Zaznamenané zboží musí býti při zpětném vývozu dodáno se záznamní prohláškou nebo záznamkou k vývoznímu celnímu řízení zpravidla onomu celnímu úřadu, jenž zboží při dovozu zaznamenal, pokud nejsou nařízením nebo povolením stanoveny úlevy.

(2) Nebyla-li povolením výslově předepsána písemná prohláška, může býti učiněn návrh na projednání zboží při zpětném vývozu ústně; celní úřad má však právo požadovati, aby zásilka byla prohlášena písemně.

(3) Písemná prohláška musí obsahovati kromě všeobecných údajů (§ 44 prov. nař.) ještě tyto údaje:

a) údaje příslušných záznamních prohlášek nebo záznamek, i množství zboží, jež má býti na každé záznamní prohlášce nebo záznamce odepsáno,

b) údaje předepsané podle povolovacích podmínek.

(4) Projednává-li zásilku pohraniční celní úřad, stačí, je-li úřad zároveň úřadem výstupním, jedna prohláška. Vyhává-li se zaznamenané zboží poštou nebo koná-li vývozní

řízení vnitrozemský nebo jiný pohraniční celní úřad než výstupní, nutno podat prohlášku dvojmo, bylo-li zboží u takového úřadu zaznamenáno, jinak trojmo.

(5) Zboží budiž podrobeno vnější i vnitřní prohlídce podle předpisů platných pro dovozní vyčlivání; obsahuje-li povolení zvláštní ustanovení v tomto směru, jest se jimi řídit. Zjistí-li se při vývozním řízení, že byly znacky totožnosti valně porušeny nebo vykynouli se vážné závady, rozhodne okrsková celní správa, má-li se celní pohledávka odespati či nikoliv. Nejsou-li závady podstatné, může je celní úřad prominouti.

(6) Odpad vznikající při zpracování zaznamenaného zboží zpravidla se neodpisuje bezecela; k takovému odpisu odpadu přiměřeného způsobu zpracování jest zapotřebí, aby byl v povolení výslově označen. Odpad smí být odejsán teprve při zpětném vývozu zpracovaného zboží.

(7) Vyveze-li se zaznamenané zboží zpět ve stanovené lhůtě, vrátí nebo uvolní celní úřad složenou jistotu.

(8) Bylo-li zboží dodáno k vývoznímu řízení v záznamní lhůtě, byla tím záznamní lhůta stanovena k vývozu zboží dodržena, byť i zboží vystoupilo z celního území teprve po uplynutí této lhůty.

§ 121.

Vývozní záznam.

(1) Ustanovení o dovozním záznamu platí obdobně i pro vývozní záznam.

(2) Doveze-li se zpět zboží zaznamenané ve vývozu, propustí je do volného oběhu zpravidla jen ten celní úřad, který je při vývozu zaznamenal, pokud ovšem nejsou stanoveny výjimky nařízením nebo povolením. Celní prohlídku jest vykonati podle ustanovení platných pro dovozní vyčlivání a totožnost zkoumati jako při záznamním řízení dovozním. Lhůta stanovená pro zpětný dovoz byla dodržena, když zboží ještě v ní vstoupilo zase do celního území.

(3) Zvětšila-li se váha zaznamenaného zboží v cizině pouze nepatrně, propustí se příbytek bezecela.

(4) Byly-li v celní cizině vyměněny staré součástky za nové nebo byly-li přidány ke zboží látky ve větším množství, musí z nich býti zaplaceno clo při zpětném dovozu. Při tomto vyčlení buďtež přídatky projednávány podle stavu, v jakém byly docány k celnímu řízení. Celní úřad může použiti k zjištění

váhy, podle níž má býti celní pohledávka vyměřena, účtu nebo podrobného výkazu odesilatelova nebo váhu odhadnouti.

§ 122.

Splatnost podmíněné celní pohledávky.

(1) Nevyveze-li se zboží při dovozu zaznamenané zpět do celní ciziny nebo nedoveze-li se zboží při vývozu zaznamenané zpět do celního území ve stanovené lhůtě, pokládá se vzniklá celní pohledávka za uvěřenou ode dne záznamu.

(2) Úroková povinnost počíná prvním dnem příštího měsíce po záznamu a končí posledním dnem měsíce, v němž původní nebo prodloužená záznamní lhůta uplynula.

(3) Povinnost úroková vznikne též, bylo-li zboží v záznamní lhůtě přihlášeno k vyčlení; tato povinnost končí posledním dnem měsíce, v němž zboží bylo vyčleno.

(4) Bylo-li použito v záznamním styku povoleného celního úvěru, jest po uplynutí úvěrní lhůty hotově zaplatiti uvěřené částky a zároveň úroky z nich ve výměře stanovené v povolení úvěru. Vyveze-li se zpět zboží v záznamní lhůtě, vrátí se pouze jistota hotové.

(5) Nepřevyšuje-li jistota částku 500 Kč nebo bylo-li clo zajištěno hotově, nevybírájí se úroky.

(6) Úroky nemusí býti vybírány, jestliže zboží bylo vyvezeno po uplynutí záznamní lhůty, avšak příslušný úřad promínl překročení lhůty, dále bylo-li zboží vyrobené v zušlechťovacím styku uloženo v celním skladisti a pod.

c) Zvláštní ustanovení.

§ 123.

Záznamní styk se zbožím na nejistý prodej, na ukázkou a k prohlédnutí.

(1) Dovozem nebo vývozem zboží na nejistý prodej, na ukázkou nebo k prohlédnutí rozumí se případy, ve kterých odesilatel zasílá příjemci jednotlivé věci k prohlídce, aby se podle jejího výsledku rozhodl buď ke koupi nebo k objednávce nebo aby zboží vrátil.

(2) Dovozní záznam zboží na nejistý prodej, na ukázkou a k prohlédnutí dovoluje se zásadně za předpokladu vzájemnosti, vývozní záznam pak všeobecně a není k nim potřebí výslovného povolení.

(³) Lhůta ke zpětnému vývozu nebo dovozu zaznamenaného zboží budí stanovena přiměřenou dobou, nikoli však delší dvou měsíců při dovozním záznamu a delší dvanácti měsíců při vývozním záznamu.

(⁴) Zaznamenávati zboží k zmíněným účelům mohou celní úřady podle svého vyčívacího oprávnění. Zaznamenané zboží může projednat při zpětném dovozu nebo při zpětném vývozu i jiný celní úřad, než který je zaznamenal při vývozu nebo dovozu.

(⁵) Ministerstvo financí může v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živnosti, a jde-li o zemědělské výrobky, též v dohodě s ministerstvem zemědělství povolit za určitých podmínek a kontrolních opatření dovozní a vývozní záznam určitých druhů zboží na sklad (k obchodování).

§ 124.

Záznamní styk se vzorky obchodních cestujících.

(¹) Vzorky obchodních cestujících jsou ukázky zboží všeho druhu mimo zboží, jež jest v dovozu zakázáno nebo omezeno, pokud jsou schopny ztotožnění a nepřevyšují ani množstvím ani cenou obvyklý pojem vzorků.

(²) Pokud vzorky obchodních cestujících nemohou být osvobozeny od cla podle § 87 c. z., jest dovozní nebo vývozní záznamní styk s nimi zásadně dovolen ve styku se státy, s nimiž byl výslovne smluvěn.

(³) K tomuto záznamnímu styku není potřebí výslovného povolení. Vzorky mohou zaznamenávati celní úřady podle svého vyčívacího oprávnění. Lhůta k zpětnému vývozu stanoví se 6 měsíci a k zpětnému dovozu 12 měsíci.

(⁴) K zajištění totožnosti vzorků obchodních cestujících jsou postačitelné značky, jež byly připevněny celním úřadem země původního vývozu, jsou-li doprovázeny popisem ověřeným celními úřady této země. Celní úřady mohou však připevniti na vzorky vlastní značky, kdyby byly nezbytné k zjištění totožnosti při jejich vývozu.

(⁵) Cizozemští obchodní cestující musejí se vykázati legitimací podle předepsaného vzoru, vydanou úřadem k tomu ustanoveným státem, v němž má sídlo závod, jejž zastupují. Legitimace platí rok a obchodní cestující jest povinen předložiti ji celnímu úřadu při dovozu i vývozu vzorků.

(⁶) Celní projednávání vzorků, zasílaných cizozemskému obchodnímu cestujícímu předem nebo za ním, může obstarati též jeho zmožněnec, předloží-li jeho legitimaci.

(⁷) Vzorky, jež jsou dováženy z celní ciziny pro tuzemské obchodní cestující, zaznamenají celní úřady na potvrzení příslušné obchodní a živnostenské komory, že jde o vzorky obchodního cestujícího, bydlícího v celním území.

(⁸) Vzorky tuzemských obchodních cestujících, jež byly zaznamenány k vývozu některým vnitrozemským celním úřadem, nemusí být dodány pohraničnímu celnímu úřadu k potvrzení výstupu.

(⁹) Vzorky obchodních cestujících mohou být při zpětném dovozu nebo při zpětném vývozu projednávány všemi celními úřady za předpokladu, že jejich totožnost může být zjištěna. Nemůže-li celní úřad při zpětném dovozu určitě zjistiti totožnost vzorků podle značek a popisu nebo má-li pochybnosti, může-li je propustiti do volného oběhu, poukáže je bez jistoty celnímu úřadu, který je zaznamenal.

§ 125.

Dovozní záznamní styk se zbožím k dočasnému používání, k vyzkoušení, k pokusům a napodobení, na výstavy, k soutěžím a závodům.

(¹) Celní úřady jsou oprávněny v dovozu zaznamenávati bez výslovného povolení podle svého vyčívacího oprávnění tyto věci:

1. dostihové koně se sedly, postroji, vozíky (gigy) a pod. k dostihům;

2. zboží k napodobení (k zhodovení nějaké věci téhož druhu), prokáže-li dovozce hodnověrně tento účel;

3. strojní pomůcky a přístroje dělníků vysílaných cizími podniky k postavení, k vyzkoušení nebo k opravě z celní ciziny dodaných strojů a pod., nejsou-li takové povahy, že je mohou propustiti do volného oběhu beze cla jako cestovní potřeby podle § 87 c. z.;

4. stroje, přístroje, nářadí a pod., prokáže-li strana hodnověrným způsobem, že si je vypůjčila jako náhradu za stejně stroje, přístroje, nářadí a pod., jež v celní cizině objednala nebo do ní zaslala výrobcí k opravě;

5. věci pro cirkusová a divadelní představení, střelnice, kolotoče a pod., nepropustí-li

se beze cla jako cestovní potřeby podle § 87 c. z.

(2) Záznamní lhůta budiž stanovena přiměřenou dobou, již jest potřebí k dosažení účelu sledovaného záznamem, nikoli však dobou delší 6 měsíců.

(3) Okrskové celní správy jsou oprávněny povolovati dovozní záznam těchto věcí:

1. věcí dovážených na výstavy, veletrhy, k soutěžím a závodům;

2. věcí dovážených k vyzkoušení a k pokusům;

3. ozvučných desek, válců a příslušných přijímacích přístrojů k přejímání řeči, hudby, zpěvu a pod.;

4. skleněných obrázků (diapositivů) k promítání se clonami a nápisy k nim patřicími, jež si vypůjčují majitelé panoramat z celní ciziny;

5. slévařské modely k zhotovení odliatků.

(4) Záznamní lhůta budiž stanovena přiměřenou dobou, již jest potřebí k dosažení účelu sledovaného záznamem, nikoli však dobou delší 12 měsíců.

(5) Povolovati dovozní záznamní styk v jiných případech dovozu zboží k dočasnému používání vyhrazuje se ministerstvu financí, a to v hospodářsky důležitějších případech v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živnosti.

(6) Zboží, jež bylo dovezeno v záznamním styku podle předcházejících ustanovení, může být ve vývozu projednáno i jiným celním úřadem než tim, který je v dovozu projednal.

§ 126.

Vývozní záznamní styk se zbožím k dočasnému používání, vyzkoušení, k pokusům a napodobení, na výstavy, veletrhy, k soutěžím a závodům jest dovolen zásadně, pokud nebude ministerstvem financí omezen.

(1) Vývozní záznamní styk s věcmi vyváženými k dočasnému používání, k vyzkoušení, k pokusům a napodobení, na výstavy, veletrhy, k soutěžím a závodům jest dovolen zásadně, pokud nebude ministerstvem financí omezen.

(2) Celní úřady mohou takové zboží zaznamenávat podle svého vyčlivacího oprávnění. Záznamní lhůta budiž stanovena dobou přiměřenou účelu sledovanému záznamem, nikoli však dobou delší 12 měsíců.

§ 127.

Prázdné obaly k plnění dovážené nebo vyzámené.

(1) Upotřebené cizozemské koše, dovážené do celního území, aby byly naplněny ovozem nebo zeleninou a s nimi vyvezeny, dále upotřebené známkované dřevěné sudy, jež se dovážejí z celní ciziny, aby byly v celném území naplněny zbožím a s ním vyvezeny, mohou propouštěti celní úřady beze cla do volného oběhu, prohlásí-li je dovozce k plnění a k zpětnému vývozu po naplnění a není-li pochybnost o jejich určení. Je-li pochybnost, může celní úřad takové obaly zaznamenati nejdéle na dobu 6 měsíců.

(2) Nové dřevěné sudy, jež dovozce prohlásí k plnění, mohou být celními úřady zaznamenány se lhůtou 6 měsíců ke zpětnému vývozu. Tyto sudy mohou být vyvezeny po naplnění zbožím u kteréhokoliv celního úřadu.

(3) Upotřebené známkované pytle z hrubých tkanin mohou být celními úřady zaznamenávány, prohlásí-li je strana s určením k naplnění a navrhne-li jich zaznamenání podle váhy a počtu kusů. Tyto pytle mohou vystoupiti z celního území u kteréhokoliv celního úřadu i po částkách. Jistota se vrátí, prokáže-li strana do 6 měsíců vstupnímu celnímu úřadu, že pytle se zbožím v nich naplněným vyvezla z celního území. Výstupní celní úřady potvrzují výstup pytlů na návrh strany zvláštním osvědčením nebo na záznamec.

(4) V ostatních případech vyhrazuje se povolení dovozního záznamního styku ministerstvu financí.

(5) Celní úřady jsou oprávněny zaznamenávat prázdné vnější obaly, jež se vyvážejí z volného oběhu v celném území, aby v nich bylo dovezeno celní zboží. Tyto obaly budou propuštěny beze cla při zpětném dovozu, leč by v nich bylo dovezeno zboží, jež podléhá clu podle hrubé váhy.

§ 128.

Záznamní styk v pohraničním styku.

(1) K dovoznímu nebo vývoznímu záznamnímu styku s věcmi převáženými přes celní hranici při různých slavnostech, veřejných cvičeních a podobných příležitostech (s divadelními kostýmy, cvičným nářadím, hudebními nástroji) z jednoho pohraničního pásma do druhého, aby jich tu bylo dočasně použito a

byly pak zase zpět převezeny, dále k záznamnímu styku sjednanému pro pohraniční styk se sousedním státem nebo dovolenému podle § 4 prov. nař., není potřebí výslovného povolení. I nové věci mohou být takto zaznamenávány.

(2) Celní úřady jsou oprávněny zaznamenávat takové věci podle svého vyčívacího oprávnění a mohou též za přiměřených kontrolních opatření dovolit jejich převoz přes celní hranici i po vedlejších cestách.

§ 129.

Dobytka na pastvu a k práci v záznamním styku.

(1) Dovážeti a vyvážeti dobytek na delší pastvu nebo k zimnímu živení nebo k výkrmení nebo k dočasným pracím hospodářským v záznamním styku jest zásadně dovoleno a není k tomu potřebí výslovného povolení. Tato ustanovení nedotýkají se úlevy podle § 4, odst. (4) c) prov. nař. Zaznamenávat dobytek mohou celní úřady podle svého vyčívacího oprávnění.

(2) Užitek, jež dává dobytek vyhnaný na pastvu v cizím celním území (mléko, sýr, máslo), pak mláďata, jež za doby této pastvy přibudou, smějí být dovezeny beze cla. Sýr a máslo vyrobené z mléka v této době mohou být dovezeny beze cla ještě do 4 neděl po návratu dobytka.

(3) V pochybných případech může okrsková celní správa stanoviti, jaký užitek jest po kládati co do množství za přiměřený podle místních poměrů a trvání pastvy.

(4) Z mláďat (telat, kůzlat, jehňat, selat, hřibat), jež přibudou na cizím území, nevybírá se clo, při čemž se přihlíží k tomu, kolik bylo březích matek ohlášeno a celním úřadem při výstupu zaznamenáno. Mláďata propustí se i tenkráte beze cla, když se dovezou do celního území bez matek, prokáže-li strana, že pocházejí od dobytka při výstupu ohlášeného a zaznamenaného.

(5) Maso ze zvířat, jež v celní cizině utrpěla úraz a byla zabita, může být beze cla propuštěno, doveze-li strana zároveň i kůži a předloží-li potvrzení cizozemského místního úřadu o úrazu nebo nutné porážce zvířete.

(6) Z dobytka převedeného na pastvu nebo k práci v tuzemsku nutno zaplatiti clo podle výměry platné v den záznamu, nevrátí-li se do celní ciziny. Rovněž tak nutno zaplatiti clo ze jmenovaného dobytka, zahyne-li v celním území a zužitkuje-li se nebo zpeněží-li se maso v celním území.

(7) Aby mohl být dobytek, který zahynul v době pastvy nebo při práci v tuzemsku, odepsán beze cla, musí strana případ hlásiti do tří dnů písemně nejbližšímu oddělení finanční stráže nebo důchodkovému kontrolnímu úřadu, aby zjistil na místě správnost ohlášky a potvrdil na jejím rubu, že maso padlého dobytka nebylo v celném území spotřebováno nebo zpeněženo. Tuto potvrzenou ohlášku musí strana odevzdati celnímu úřadu za účelem odpisu scházejících kusů. Potvrdí-li státní zvěrolékař, že cizozemský dobytek zhyne dobytí nákazou a že maso tohoto dobytka nebylo v tuzemsku spotřebováno nebo zpeněženo, nemusí oddělení finanční stráže nebo důchodkový kontrolní úřad tuto okolnost vyšetřovati a vydá potvrzení, podle něhož celní úřad odepše padlé kusy bez vybrání cla.

(8) Užitek, jež dává dobytek na tuzemském pastvišti, i mláďata, jež přibudou na něm a zůstanou v celném území, nepodléhají dovoznímu clu.

(9) Není-li z místních příčin možno dodati k celnímu úřadu dobytek vyháněný na pastvu nebo převáděný na práci, může pohraniční celní úřad dovoliti majiteli dobytka, aby podal předběžnou ohlášku, podle níž vyhotoví záznamku a oznámí to příslušnému oddělení finanční stráže, aby v ohlášenou dobu dohlédlo na výstup nebo vstup.

(10) Majitel dobytka jest povinen navrhnuti záznam dobytka vyháněného na pastvu ohláškou dvojmo vyhotovenou. V ohlášce jest udati pastvinu, jméno majitele a uživatele pastviny, jejich bydliště, jakož i počet kusů a druh dobytka, jeho pohlaví, barvu a jiné značky, kterými jest dobytek opatřen. Ohláška musí být podepsána majitelem dobytka a potvrzena starostou obce, z jejíhož obvodu se dobytek vyhání. Celní úřad vrátí jednu ohlášku jako záznamku majiteli dobytka. Majitel dobytka jest povinen předložiti finančnímu orgánu při náhodné kontrole k nahlédnutí záznamku, kdykoliv o to při dozoru požádá.

(11) Při posuzování přípustnosti dovozu a zpětného dovozu dobytka vyvedeného na pastvu nebo k práci nutno přihlížeti k ustanovením zákonů o dobytčích náklazech, pokud se týče k ustanovením veterinárních smluv a k zákazům a omezením té které doby platným.

§ 130.

Záznamní styk se zbožím ke správce.

(1) Dovozní záznamní styk se zbožím ke správce, t. j. k opětné úpravě opotřebovaných

nebo poškozených částí, jest zásadně dovolen a není k němu potřebí výslovného povolení. Zaznamenávati zboží v tomto styku mohou celní úřady podle svého vyčívacího oprávnění. Lhůtu ke zpětnému vývozu jest určiti přiměřenou dobou, nikoli však delší jednoho roku.

(2) Vývozní záznamní styk ke správce jest dovolen zásadně, byl-li sjednán mezinárodní smlouvou se státem, v jehož celném území má býti správka vykonána. Jinak může vývozní záznamní styk ke správce určitého druhu zásadně dovoliti ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živnosti, nelze-li práci vykonati v celném území vůbec nebo v žádoucí jakosti a přesnosti nebo dá-li se sice práce provésti v celném území, avšak jen s nepoměrným nákladem.

(3) K vývoznímu záznamnímu styku ke správce podle odstavce (2) není potřebí výslovného povolení. Zaznamenávati zboží v tomto styku mohou celní úřady podle svého vyčívacího oprávnění. Lhůtu k zpětnému dovozu jest určiti přiměřenou dobou, nikoli však delší jednoho roku.

(4) V jiných případech než zásadně dovolených povoluje vývozní záznam ke správce ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živnosti.

(5) V celném nálezu budíž celními úřady poznamenán rozsah potřebné správky a při zpětném dovozu zjištěn rozsah správky skutečně provedené a neporušenost značek totožnosti.

(6) Zboží, jež bylo zasláno do celního území ke správce a při dovozu zaznamenáno, může býtí při zpětném vývozu projednáno každým celním úřadem.

§ 131.

Aktivní zušlechťovací styk.

(1) Aktivní zušlechťovací styk, na př. dovoz zboží k přípravě, úpravě, přepracování, zpracování, může býtí zásadně dovolen, dá-li se s určitostí očekávati, že ze zušlechťování vzejde průmyslovému nebo živnostenskému odvětví zúčastněnému na zušlechťování prospěch, a lze-li předpokládati, že očekávané výhody převyší případné škodlivé újmy tak, že dlužno se stanoviska celkového hospodářství dátí přednost zušlechťovacímu styku.

(2) Zušlechťovací styk dovoluje zásadně ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem

průmyslu, obchodu a živnosti, podle okolnosti též v dohodě s ministerstvem zemědělství; rovněž se vyhrazuje ministerstvu financí povoliti v dohodě se jmenovanými ministerstvy zušlechťovací styk v jiných než zásadně dovolených případech.

(3) Při zásadním dovolení aktivního zušlechťovacího styku stanoví se, musí-li býtí při zušlechtění totožnost zboží zachována a tudíž tytéž kusy po zušlechtění vyvezeny nebo postačí-li zpětný vývoz určitého množství zušlechtěného zboží podle váhy, míry, počtu kusů a pod.

(4) Zušlechťovací styky povolené před účinností těchto ustanovení zůstávají v platnosti, pokud nenařídí ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živnosti, podle okolnosti též v dohodě s ministerstvem zemědělství, aby byly zastaveny nebo omezeny.

(5) Zušlechťovací styky v pohraničním styku již vžité zůstanou v platnosti, pokud nepřesahují pojem řemeslného zpracování; zaznamenávati zboží mohou v těchto stycích i nadále celní úřady podle svého vyčívacího oprávnění bez výslovného povolení.

(6) K zušlechťovacímu styku zásadně dovolenému jest potřebí výslovného povolení okrskové celní správy.

(7) žádosti o dovolení nebo povolení aktivního zušlechťovacího styku podávají se okrskové celní správě, v jejímž okrsku leží místo zušlechťování (zpracování), a to prostřednictvím příslušné obchodní a živnostenské komory, která připojí své dobré zdání.

§ 132.

Pokračovací zušlechťovací styk.

(1) Zboží vyrobené zušlechťením může býtí odevzdáváno k dalšímu upravení nebo zpracování v tuzemsku jiným průmyslníkům (živnostníkům), majícím povolení k zušlechťovacímu styku, aby je pak vyvezli. Zúčastnění jsou povinni opatřiti si povolení okrskové celní správy místně příslušné, která jest povinna upravit dozor na takový pokračovací zušlechťovací styk.

(2) Zboží odevzdádané k dalšímu zpracování nebo upravení musí býtí znova zaznamenáno na účet nové strany.

(3) Dovezené zboží úctuje se podle ustanovení §§ 133 a 134 prov. nař. při odevzdání do pokračovacího zušlechťovacího styku a nová

strana musí složiti celní jistotu, jež se vyměří podle množství zboží v původním nezušlechtěném stavu.

(4) Okrsková celní správa může dovoliti, aby strana, jíž byl zušlechťovací styk povolen, dávala zboží dovezené v tomto styku na vlastní zodpovědnost třetím osobám nemajícím zvláštního povolení, aby zboží pod celním dozorem propracovaly nebo zušlechtění dokončily.

(5) Dozorčí podmínky pro zušlechťovací styk, v němž zušlechťování provádějí třetí osoby, zejména domáctí pracovníci ve mzد, stanoví se povolením.

§ 133.

Zúčtování v zušlechťovacím styku.

(1) Při zásadním dovolení nebo povolení zušlechťovacího styku může být od požadavku totožnosti zboží upuštěno a pro zúčtování dovezeného a vyvezeného zboží stanoven zúčtovací klíč podle výsledku výroby na zkoušku, podle přezkoumaných údajů strany, podle dobrého zdání znalců nebo odborných ústavů a pod. Nelze-li klíč ani takto stanoviti, zjistí se při každém vývozu množství zboží, jež se má odepsati, na př. podle rozložených vzorků, rozborem a pod.

(2) Zboží dovezené na jednotlivou záznámku musí být zvláště zúčtováno. Zúčtováno budíž zejména, jakmile bylo všechno zaznamenané zboží zpět vyvezeno nebo jakmile uplyne vývozní lhůta nebo strana se vzdá dalšího vývozu. Podle výsledku zúčtování vrátí celní úřad jistotu nebo ji uvolní, podle okolností předepisuje celní pohledávku, pokud ji nevybere konečným zúčtováním jistoty.

(3) Jestliže strana nevyveze zboží dovezené na záZNAMku najednou, nýbrž vyváží je po částech, může, jakmile prokáže vývoz, požadovati, aby jí byla vrácena příslušná část složené jistoty podle množství zpět vyvezeného zboží nebo aby bylo vyvezené zboží zúčtováno a připadající na ně část jistoty uvolněna.

§ 134.

Příbytek a úbytek váhy; vedlejší výrobky.

(1) Strana jest povinna při zpětném vývozu zušlechtěného zboží udati v celní prohlášce tuzemské přídatky a vysvětliti přírůstek na váze.

(2) Nestanoví-li se při povolení ničeho jiného, podléhají úbytky, vzniklé na př. výtrá-

tou, vypářkou, spálením nebo jinou podobnou přičinou, jakož i odpad clu podle povahy dovezeného zboží. V tomto případě nevybírají se úroky z celní pohledávky.

(3) Celní pohledávka za ubytky a odpad vybere se při zúčtování.

(4) Vyvezeli se odpad do celní ciziny nebo zničeli se pod celním dozorem nebo přeměnili se pod celním dozorem v odpad nepodléhající clu, může být povoleno odepsati celní pohledávku. Odpad clu podléhající může být znova zaznamenán pro zušlechťovací styk.

§ 135.

Vrácené zušlechtěné zboží.

(1) Doveze-li se zpět z celní ciziny zušlechtěné zboží, může být na žádost strany buď zahrnuto opět do zušlechťovacího styku nebo vyceleno, prokáže-li strana totožnost dováženého zboží se zbožím vyvezeným podle zásad platných pro zboží vrácené (§ 214 prov. nař.). Navrhne-li strana, aby zboží bylo vyceleno, vybere se celní pohledávka podle množství, druhu a povahy zboží, z něhož bylo zušlechtěné zboží vyrobeno, a podle sazeb platných při prvotním dovozu nezpracovaného zboží. Při výpočtu clu nebo při opětném záznamu budíž hledeno k úbytku a k odpadu.

(2) O zpětném vývozu nezušlechtěného zboží platí obdobně § 216 prov. nař.

§ 136.

Uložení zboží vyrobeného v zušlechťovacím styku v celním skladisti.

(1) Má-li zušlechtěné zboží být uloženo v celním skladisti, projedná se způsobem stanoveným pro vývoz a přijme se do skladisti. Není-li celní úřad pověřený vývozním projednáváním zároveň úřadem dozírajícím na celní skladisti, poukáže zboží tomuto úřadu.

(2) Prohlásí-li strana takové zboží dodatečně k vycelení, vyměří se celní pohledávka podle příslušné celní sazby stanovené na zboží, jež bylo dovezeno k zušlechtění, a to podle sazby, jež platila v den, kdy bylo zboží zaznamenáno k zušlechtění.

(3) Celní pohledávku tkvíci na zboží poukázaném k uložení, sdělí poukazující úřad úřadu dozírajícímu na celní skladisti.

§ 137.

Pasivní zušlechťovací styk.

(1) Zboží, jež se vyváží z volného oběhu k zušlechtění nebo zpracování do celní ciziny,

může být při zpětném dovozu propuštěno beze cla, nebylo-li v příslušném povolení stanoveno, že se má vybrati ze zušlechtěného nebo zpracovaného zboží dovozní clo podle nižší sazby. Vyvážené zboží jest projednati vývozním záznamním řízením. Aby byla zajištěna totožnost, budíž použito takových opatření, jež zaručují poznatelnost zboží.

(2) Jestliže byly ke zboží přidány v cizině hmota nebo částky clu podléhající v podstatném množství, vycí se tyto přídatky při zpětném dovozu.

§ 138.

Povolení pasivního zušlechťovacího styku.

(1) Pasivní zušlechťovací styk může povoliti ministerstvo financí po dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živnosti, podle okolnosti též s ministerstvem zemědělství, jen výjimečně zpravidla na krátkou dobu a podle okolnosti pro omezené množství určitého druhu zboží. O povolení platí obdobně ustanovení § 130, odst. (2), a § 131, odst. (2), prov. nař., a o podávání žádostí ustanovení § 131, odst. (7), prov. nař.

(2) Podrobnější podmínky o tomto styku, způsobu zajištění totožnosti a o lhůtě ke zpětnému dovozu budou obsaženy v povolení.

D. Přepravní styk.

§ 139.

Dovolení přepravního styku.

(K § 67 c. z.)

(1) Přepravní styk může být dovolen jen na tratích, na nichž jest odůvodněn místními nebo dopravními poměry.

(2) Přepravní styk dovoluje:

a) v silniční dopravě a v dopravě po vodě ministerstvo financí; jednotlivé případy přepravního styku na krátkých tratích silničních může na žádost stran povolovati okrsková celní správa;

b) v železniční dopravě ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem železnic.

(3) Trati, na nichž byl přepravní styk dovolen všeobecně, jakož i celní úřady, jež jsou oprávněny konati přepravní řízení v tomto styku, budíž vyhlášeny v úředním listě.

§ 140.

Prohlášování zboží.

(K § 68 c. z.)

(1) Zboží, jež má být přepraveno přes celní

cizinu v přepravním styku, musí být pohraničnímu celnímu úřadu prohlášeno odesíatelem písemně přepravní prohláškou dvojmo vyhotovenou. V cestovním styku a v dopravě silniční jest však dovolena ústní prohláška, podle které vydá celní úřad přepravní průkazku.

(2) Přepravní prohláška musí obsahovati:

a) počet, druh, značky a čísla nákladových kusů;

b) druh zboží podle obyčejného nebo obchodního pojmenování;

c) hrubou váhu zboží; tato váha může být udána úhrnem, obsahuje-li zásilka zboží téhož druhu a ve stejných obalech;

d) celní úřad výstupní a vstupní a místo určení. Projednává-li zásilku vnitrozemský celní úřad, může si odesílatel vyhraditi doplnění prohlášky u výstupního úřadu určením vstupního úřadu;

e) den vyhotovení prohlášky a podpis strany.

(3) Pro každé místo určení nutno vyhotoviti a odevzdati zvláštní prohlášku a připojiti k ní pevně výkazky, jestliže byly nařízeny z důvodu vyhlášení zostřeného celního dozoru nad příslušným úsekem pohraničního pásma nebo celního vnitrozemí.

(4) K přepravnímu řízení nemusí být prohlašováno zboží, jež jest v dovozu i vývozu beze cla a dávek a jehož vývoz není zakázán, dopravuje-li se nezabalené; doprava takového zboží není omezena na dovolené trati. Takové zboží může být vyváženo nebo zpět dováženo u celních úřadů, jež jsou všeobecně oprávněny je projednávat. Rovněž nemusí být k přepravnímu styku prohlašováno zboží, jež jest v dovozu i vývozu beze cla a jiných dávek, vyváží-li se do celní ciziny tak, že se nejdříve přepraví přes celní cizinu a pak se proveze celním územím, dopravuje-li se nezabalené.

(5) K převozu zboží, jež jest předmětem státního monopolu, v přepravním styku jest potřebí výslovného povolení ministerstva financí.

§ 141.

Celní řízení.

(Pokračování k § 68 c. z.)

(1) Železniční nebo plavební podnik jest povinen, dopravuje-li zboží v přepravním styku, písemně navrhnuti výstupnímu celnímu úřadu vydání přepravní průkazky a připojiti ke svojí ohlášce přepravní prohlášky.

(2) Celní úřad podrobí zboží podle přepravních prohlášek zpravidla jen vnější prohlídce a dá na ně celní závěrku, kterou v železniční dopravě zastupuje železniční závěrka. Podléhá-li zboží vývoznímu clu nebo vývoznímu zákazu nebo nelze-li na ně dát celní (železniční) závěrku nebo je-li podezření, že přepravní prohláška není správná nebo je-li nebezpečí výměny zboží za přepravy přes celní cizinu, budiž vykonána vnitřní prohlídka a zboží důkladně popsáno. Při přepravě zboží na krátkých silničních tratích nemusí být dávána celní závěrka, může-li být zásilka provázena úředním orgánem od výstupního ke vstupnímu celnímu úřadu nebo může-li být zboží přesně popsáno nebo poznámeno, aby byla zajištěna jeho totožnost.

(3) Podléhá-li přepravované zboží vývoznímu clu, vybere celní úřad jistotu ve výši vývozního clu, a je-li vývoz zboží zakázán, ve výši poloviční ceny zboží. Ustanovení § 76 prov. nař. o jistotě při poukazování průvodkou platí obdobně též o jistotě v přepravním styku.

(4) Dopravní podnik jest povinen nalepit na vozy nebo nákladové kusy a nákladní listy nálepky, vyznačující, že jde o tuzemské zboží, přepravované přes celní cizinu.

(5) Výstupní celní úřad stanoví podle délky trati a podle dopravních poměrů přiměřenou lhůtu, ve které musí dopravovatel dodati zboží vstupnímu celnímu úřadu, a vydá straně přepravní průkazku.

(6) Zboží, jež má být přepraveno přes celní cizinu v přepravním styku, může být projednáváno též vnitrozemskými celními úřady. Projednal-li zásilku vnitrozemský celní úřad, musí být dodána s oběma přepravními průkazkami vstupnímu celnímu úřadu, který přezkouší úřední závěrku a počet a druh nákladových kusů.

(7) Výstupní celní úřad přezkoumá závěrky, porovná náklad s přepravní průkazkou, a shledá-li vše v pořádku, sejmě celní závěrku a propustí zboží do volného oběhu v celném území. Je-li potřebí k další dopravě zboží výkazky, potvrdí celní úřad výkazku připojenou k přepravní průkazce otiskem místního a denního razítka nebo vydá novou výkazku.

(8) Vyskytnou-li se při zpětném dovozu zásilky bezvýznamné závady nebo nepatrné chyby, upustí výstupní celní úřad od vycelení zboží, nemá-li pochybnosti o jeho totožnosti. Rovněž tak upustí celní úřad od vycelení zboží v případě, že byla úřední závěrka porušena, prokáže-li dopravovatel, že se to stalo nezávi-

něnou příhodou, a nemá-li celní úřad pochybnosti o totožnosti zboží. Ztratí-li se přepravní průkazka za přepravy, vyžádá si vstupní celní úřad prvpis průkazky od výstupního celního úřadu a podle něho projedná zásilku, nemá-li pochybnosti o její totožnosti. Vyskytnou-li se však závažnější závady nebo úchytky, zejména nebyla-li zásilka prohlášena k přepravnímu styku nebo má-li celní úřad pochybnosti o totožnosti zásilky, projedná zboží, jakoby bylo původu cizozemského.

(9) Okrskové celní správy jsou oprávněny povolovati podle potřeby úlevy v přepravním styku.

E. Dovozní styk s celní výhodou.

§ 142.

D o v o l o v a c i l i s t y a z v l á š t n í p o v o l e n í .

(K § 69 c. z.)

(1) Celní sazebník stanoví, které druhy zboží mohou být z celní ciziny dováženy za snížené clo nebo beze clu na dovolovací listy nebo na zvláštní povolení a k jakému účelu lze takového zboží použiti nebo jakým způsobem musí být zpracováno. Tato výhoda může být odebrána až na dobu tří let podnikům, které se dopustily celního přestupku.

(2) Ustanovení níže uvedená o zvláštních povoleních platí též pro dovolovací listy. Podnikem rozumí se nejen tovární podnik, nýbrž i živnost.

(3) Podniky, jimž byla povolena výhoda dovozu zboží za sníženou celní sazbu nebo beze clu, podléhají celnímu dozoru (§ 26 prov. nař.). Tímto dozorem může být pověřena finanční stráž nebo důchodková kontrola.

(4) Žádosti o povolení dovozního styku s celní výhodou jest podávat prostřednictvím obchodní a živnostenské komory, v jejímž obvodu má být zboží použito nebo zpracováno. V žádosti jest udati místo a rozsah podniku (živnosti), zamýšlený způsob upotřebení nebo zpracování, přibližnou roční potřebu, pramen odběru a celní úřad, u kterého bude zboží vyclíváno.

(5) Obchodní a živnostenská komora přezkouší správnost údajů a předloží žádost se svým vyjádřením, zejména o nutnosti a důvodech odběru zboží z celní ciziny a o pravděpodobné roční potřebě, okrskové celní správě. Tato vydá povolení nebo předloží žádost ministerstvu financí, je-li tomuto vyhrazeno rozhodnutí o žádosti. Povolení zní na určité

roční množství zboží a udílí se zpravidla na tři léta.

(⁹) Nárok na dovoz zboží s celní výhodou vzniká straně dnem, kterého jí bylo dodáno povolení příslušného úřadu celní správy. Úřad udělující povolení k dovozu zboží s celní výhodou může však stanoviti jeho zpětnou účinnost k určitému dřívějšímu dni nebo pro určitou dříve dovezenou zásilku.

(¹⁰) Nárok na celní výhodu má strana jen pro zásilky, u nichž při dovozním celním projednávání předloží s celní prohláškou povolení k dovozu zboží s celní výhodou, aby celní úřad mohl v něm odepsati dovezené množství zboží.

(¹¹) Povolení může být z podstatných důvodů odebráno, a to zejména tenkráte, kdyby ho bylo zneužito — v tomto případě bez újmy stíhání podle důchodkového trestního práva. Odebrati povolení přísluší úřadu, který výhodný dovoz povolil.

(¹²) Zboží, odebrané z celní ciziny v dovozním styku s celní výhodou, smí být přenecháno jiné osobě nebo podniku nebo upotřebeno k jinému než dovolenému účelu nebo zpracováno jiným než dovoleným způsobem, ohláší-li to strana před tím celnímu úřadu a dozorcímu orgánu a zaplatí-li ze zboží clo nebo doplatí rozdíl cla podle plné celní sazby. Okrsková celní správa může povoliti, aby strana přenechala zboží bez placení cla nebo bez doplatku cla podnikům, jež mají povolení stejného druhu. Přenechávati odpadky vzniklé při výrobě jest však dovoleno, není-li to výslově zakázáno.

(¹³) Majitelé povolení jsou povinni vésti knihu o odběru a upotřebení (zpracování) zboží, odebraného na povolení, a to tak, aby se dala účetní zásoba kdykoliv zjistiti.

(¹⁴) Odebral-li podnik povolené mu množství zboží nebo uplynula-li platnost povolení dříve, než bylo obnoveno, může odebírat zboží dále za dosavadních podmínek, musí však předložiti celnímu úřadu úřední potvrzení, že zažádal ještě dříve, než dovezl zbytek povoleného množství nebo než zaniklo povolení, za rozšíření nebo obnovení povolení, a zavázati se doplatiti nebo zaplatiti clo, kdyby povolení neobdržel.

(¹⁵) Zastaví-li strana úplně podnik, pro který jí byl povolen odběr zboží s celní výhodou, jest povinna oznámiti to i zbylou zásobu celnímu úřadu a dozorcímu orgánu a doplatiti nebo zaplatiti clo za nespotřebované zboží. O přenechání zboží jinému podniku platí obdobně ustanovení odstavce (⁹).

(¹⁶) Pro upotřebení nebo zpracování zboží

odebraného s celní výhodou stanoví se dvacetiměsíční doba počínající dnem vyčlení; po uplynutí této doby jest podnik povinen zaplatiti clo nebo doplatiti rozdíl cla za zboží nezpracované. Ukáže-li se tato doba nedostačetou, může ji okrsková celní správa na odůvodněnou žádost strany přiměřeně prodloužiti.

(¹⁷) Vyskytnou-li se pochybnosti o tom, že zboží bylo upotřebeno k povolenému účelu nebo zpracováno dovoleným způsobem, jest strana povinna prokázati, že zboží bylo použito jen k povolenému účelu nebo bylo zpracováno dovoleným způsobem.

(¹⁸) Celní úřad zjistí při dovozu čistou váhu zboží buď skutečným odvážením nebo srážkou stanovené tary, vybere vyměřenou celní pochledávku a propustí zásilku do volného oběhu. Jistotu za rozdíl mezi výhodným a úplným clem vybere celní úřad jen tenkráte, bylo-li to všeobecně nebo pro určitý případ výslově povolovacím úřadem stanoveno.

(¹⁹) Přestupky všeobecných a zvláštních ustanovení o odběru zboží s celní výhodou trestají se, pokud nemají povahy celních přestupků, jako celní nepořádnosti.

(²⁰) Zvláštní ustanovení o povolení dovozu některých druhů zboží s celní výhodou jsou obsažena v příloze E.

§ 143.

D o v o z n í l i s t y .

(Pokračování k § 69 c. z.)

(¹) Režim dovozních listů bude upraven zvlášť.

(²) Ustanovení vládního nařízení ze dne 16. července 1926, č. 138 Sb. z. a n., o dovozních listech na obilí, luštěniny a rýži, ve znění upraveném vládním nařízením ze dne 12. července 1927, č. 124 Sb. z. a n., zůstávají v účinnosti s jedinou změnou, že v úvodní větě těchto nařízení slova „podle hlavy osmé (§§ 254 až 306) a desáté (§§ 335 až 380) celního a monopolního rádu“ nahrazují se slovy „podle ustanovení §§ 17 a 69 celního zákona č. 114/1927 Sb. z. a n.“

3. Zvláštní ustanovení pro některé druhy dopravy a styku.

§ 144.

P o š t o v n í s t y k , s t y k p o ž e l e z n i c i a v o d ě .

(K §§ 70 až 79 c. z.)

Ustanovení pro tyto styky jsou obsažena

v celních řádech poštovním, železničním a plavebním (přílohy F, G a H).

§ 145.

Všeobecná ustanovení pro dopravu letadly.

(K § 80 c. z.)

(1) Letadly, jež podléhají ustanovením níže uvedeným, rozumí se letadla v užším smyslu (aeroplány, hydroplány, helikoptery atd.), řiditelné vzducholodi, motorové balony a volné balony. Ustanovení tohoto paragrafu platí pro volné balony a neřiditelná letadla v užším smyslu potud, pokud jejich povaha nevylučuje, aby těchto ustanovení bylo použito. Rozlišování letadel na tuzemská a cizozemská děje se podle ustanovení celních, nikoliv podle ustanovení zákona o leteckti.

(2) Letadla plující z celní ciziny do celního území smějí přelétat celní hranici jen mezi body, jež budou stanoveny nařízením. Kromě případů nouze smí letadla přistávat jen na letištích, určených celní správou (celních letištích) a musí vykonati cestu mezi celní hranicí a celním letištěm bez zastávky a bez změny nákladu. Rovněž tak smějí letadla odletati do celní ciziny zpravidla jen z celních letišť a přelétat celní hranici mezi stanovenými body.

(3) Byl-li by přilet letadla na celní letiště nebo odlet z něho spojen s nepoměrnými obtížemi, může okrsková celní správa povoliti přistání též na jiném místě, pokud se týče odlet z jiného místa za dohledu finančního orgánu. Útraty dohledu hradí strana.

(4) Letiště prohlášená za celní letiště jsou pro celní službu celništěm a musí být tak zařízena, aby na nich mohly být projednávány osoby a zboží v dovozu i ve vývozu. Celní letiště nemusejí být označena, buďtež však vyhlášena v seznamu celních úřadů.

(5) S letadel přilétajících z celní ciziny ne smí být za letu od celní hranice k celnímu letišti shazováno zboží (zavazadla a jiné věci), jest však dovoleno shazovati v případě potřeby přítěž nebo pytle obsahující listovní poštu, byly-li povoleny vzdušné poštovní spoje. Byl-li letec nouzí nucen shoditi jiné věci, jest povinen oznámiti to ihned celnímu úřadu, na jehož celniště poprvé přistane, a postarat se o to, aby shozene věci byly co nejdříve dopraveny k nejbližšímu celnímu úřadu, nebo prokázati, že se ztratily nebo byly zničeny. Ustanovení tohoto odstavce platí obdobně i pro letadla přelétající celní území bez přistání.

(6) Musí-li letadlo plující z celní ciziny před doletem na celní letiště nezbytně přistati, jest letec povinen zpraviti o přistání nejbližší celní, nebo jiný finanční úřad nebo orgán (důchodkový kontrolní úřad, berní úřad, finanční stráž a pod.) a též politický (státní policejný) úřad I. stolice nebo četnickou stanici nebo starostu obce, vyčkat příchodu vyslaného orgánu a pečovati o to, aby se osoby, jež dopravuje letadlem, nevzdálily s místa přistání a aby nic nebylo z letadla odstraněno. Při nouzovém přistání letadla plujícího do celní ciziny nesmí letec přijmouti na letadlo ani zboží ani cestující osoby ani jejich zavazadla, leč za dozoru nejbližšího celního úřadu.

(7) Orgán finanční správy nebo bezpečnostního úřadu jest oprávněn prohlédnouti letadlo a průkazní listiny a jiné doklady, jež letadlo nese, jakož i porovnatí náklad se seznamem nákladu (§ 147 prov. nař.) ; jest též oprávněn dátí letadlo pod dozor, vzítí náklad v prozatímní úschovu a zařídití vše, co uzná za potřebné. Orgán jest povinen poznámeni na seznamu nákladu výsledek prohlídky i to, co zařídil. Útraty, vzniklé vysláním úředních orgánů na místo přistání, hradí letec (letecký podnik).

(8) Letec jest povinen co nejdříve přistati na příhodném místě, vyzve-li ho k přistání finanční stráž. Finanční stráž bude užívat k této výzvě týchž znamení jako policejní orgánové.

(9) Ustanovení odstavců (6) až (8) platí i pro přelety celní hranice, které se staly náhodou, nouzí nebo nepředvídanou přirodní příhodou.

§ 146.

Styk letadel s celní cizinou.

(Pokračování k § 80 c. z.)

(1) Celní úřady jsou oprávněny zaznamenati cizozemská letadla cizozemských letců a leteckých podniků. Záznamní lhůta budiž stanovena v dohodě se stranou, nikoli však dobou delší jednoho roku. Záznamka pozbude platnosti i před uplynutím záznamní lhůty, jakmile cizozemský celní nebo policejní úřad na ní potvrdí pobyt letadla v celní cizině a totožnost jeho s letadlem zaznamenaným. Složenou jistotu vrátí nebo uvolní celní úřad, jenž letadlo zaznamenal, obdrží-li nejdéle do 14 dnů po uplynutí stanovené lhůty záznamku potvrzenou cizozemským úřadem. Ustanovení § 166, odst. (10) prov. nař. o vracení jistoty platí obdobně.

(2) Letadla nebudětež zaznamenávána a jistota nebudiž požadována, zůstane-li letadlo

pod celním dozorem a odletí-li přímo do celní ciziny.

(3) Tuzemským letadlům může být zajištěn nárok na propuštění beze cla při návratu z celní ciziny, vyžádá-li si letec celní průkazku. Lhůta ke zpětnému dovozu budiž stanovena jedním rokem; okrsková celní správa může prodloužit záznamní lhůtu o jeden rok.

(4) Záznamku nebo průkazku vydá celní úřad na ústní prohlášku. Letadlo opatřené záznamkou nebo průkazkou může přeletávat celní hranici i vicekráte, dokud neuplyne záznamní lhůta.

(5) Pohonné látky na palubě letadla při příletu v množství nepřevyšujícím míru nutnou k dokončení cesty, kterou má letadlo podle palubní knížky vykonati, propustí celní úřad beze cla a dávek, zachovává-li vzájemnost stát, z jehož volného oběhu letadlo pochází. Přibírá-li letadlo pohonné látky v celném území, nelze uplatňovati nárok na jejich osvobození od cla a dávek.

(6) Náhradní součástky (též polotovary speciellí povahy) dovážené cizozemským letem nebo leteckým podnikem do celního území ke správce poškozených cizozemských letadel jsou podmíněně osvobozeny od cla a dávek, budou-li zaznamenány a pod celním dozorem do uvedených letadel vmontovány. Vymontované součástky musí být vyčleny nebo pod celním dozorem vyvezeny, po případě zničeny. Vyváží-li letec nebo letecký podnik náhradní součástky do celní ciziny ke správce tuzemských letadel v cizině poškozených, musí je, činí-li nárok, aby byly propuštěny při zpětném dovozu beze cla a dávek, dátí při vývozu zaznamenati. Náhradní součástky cizozemského původu do tuzemských letadel v cizině vmontované musí být při prvném přistání letadla na celním letišti ležícím v celním území prohlášeny a vyčleny (§ 121 prov. nař.). Součástky, které by v celní cizině byly z tuzemského letadla vymontovány, budou při zpětném dovozu do celního území propuštěny beze cla a dávek na úřední průkaz o tom, že jde o součástky vymontované z tuzemského letadla.

(7) Ministerstvo financí může udělit československému oficiálnímu klubu aeronautickému výhradné právo vydávat pro letadla triptyky, jež opravňují cizozemské letce ke vstupu cizozemským letadlem v nich popsaným do celního území bez skladání celní jistoty. Nebylo-li by oficiálního klubu aeronautického, může ministerstvo financí toto

právo udělit klubu nebo svazu, jež uzná pro ten účel za nejzpůsobilejší. Triptyk pozbude platnosti i před uplynutím záznamní lhůty, jakmile na něm cizozemský úřad potvrdí pobyt letadla v celní cizině. Celní úřady řídí se při řízení s triptyky pokyny na nich vytisklé nými. Konečný výstup letadla považuje se za prokázaný, obdrží-li celní úřad, jenž letadlo zaznamenal, nejdéle do 14 dnů po uplynutí záznamní lhůty příslušný list triptyku potvrzený cizozemským celním nebo policejním úřadem obdobně podle odst. (1). Ustanovení § 166, odst. (1^a) prov. nař. platí tu obdobně.

(8) Ministerstvo financí může též povoliti, aby se používalo pro letadla místo triptyků, pokud se týče celních průkazek, mezinárodních sešitů celních propůstek (carnets des passages en douane), vydávaných oficiálním mezinárodním svazem uznaných aeronautických klubů.

§ 147.

D o v o z , p r ū v o z a v ý v o z z b o ž í a d o p r a v a c e s t u j í c í c h o s o b l e t a d l y .

(K § 81 c. z.)

(1) Dopravuje-li letadlo zboží, musí mít letec při letu přes celní hranici v kterémkoliv směru seznam nákladu, t. j. seznam všech vedených nákladových kusů včetně zavazadel, podepsaný vlastní rukou a vidovaný celním úřadem místa odletu. Tento seznam musí obsahovati údaje stanovené v § 81 c. z.

(2) Po přistání na celním letišti jest letec povinen pečovati o to, aby nebylo nic z letadla odstraněno a aby nikdo z osob, které přivezl, neopustil místo přistání, dokud se tam nedostaví orgán celního úřadu.

(3) Přivezlo-li letadlo zboží, jest letec povinen ihned odevzdati celnímu úřadu seznam nákladu s prvotními prohláškami a dodati mu zboží k dalšímu celnímu řízení.

(4) Letec odlétající do celní ciziny jest rovněž povinen odevzdati celnímu úřadu před odletem seznam nákladu k vidování a dodati zásilky k celnímu řízení. Jde-li o vývoz zboží, jehož výstup z celního území musí být prokázán, jest letec (letecký podnik) povinen prokázati vývoz zboží potvrzením celního úřadu země určení.

(5) Cestující osoby, dopravované letadly pozívají těchže úlev jako cestující osoby, jež přestupují celní hranici jiným dopravním prostředkem (železnicí, lodí a pod.).

§ 148.

O povinnosti cestujících osob dostaviti se k pohraničnímu celnímu úřadu a o celním řízení v cestovním styku.

(K §§ 82 a 83 c. z.)

(1) Cestujícími osobami rozumějí se osoby, jež přestupují celní hranici pouze za tím účelem, aby došly určitého cestovního cíle. Na úlevy stanovené pro cestovní styk nemohou však činiti nároku osoby, jež mají s sebou zboží takového druhu a v takovém množství, že jest zřejmo, že jest určeno pro obchod.

(2) Cestující osoby, jež s sebou nemají zboží určeného pro obchod, smějí přestupovati celní hranici ve dne i v noci (§ 31 prov. nař.), avšak zpravidla jen po celních cestách a jsou povinny dostaviti se k pohraničnímu celnímu úřadu a k celní hlídce, jimž přísluší konati celní řízení vzhledem k místu, na kterém cestující osoba přestoupila nebo hodlá přestoupiti celní hranici.

(3) Pokud policejní předpisy nestanoví přísnější kontroly osob přestupujících státní hranici nebo úmluvy se sousedními státy neobsahují jiných omezení, jest dovoleno cestujícím osobám, jež nemají žádného zboží, nýbrž jen svou obyčejnou cestovní výstroj, přestupovati celní hranici též po vedlejších cestách; tyto osoby jsou však povinny dostaviti se k nejbližšímu celnímu úřadu nebo k nejbližšímu oddělení finanční stráže k celní prohlídce. Ministerstvo financí může však v dohodě s ministerstvem vnitra osvoboditi takové cestující osoby na určitých hraničních úsecích od povinnosti hlásiti se u jmenovaných orgánů. Takovéto úlevy buďtež vyhlášeny.

(4) Cest, jejichž střední čarou probíhá celní hranice, smí být používáno v celé jejich šíři bez celního řízení pro cestovní styk mezi různými místy ležícími v československém celním území nebo mezi různými místy celního území sousedního státu podle úmluv se sousedními státy.

(5) Cestující osoby, které mají s sebou zboží, jsou povinny dostaviti se k pohraničnímu celnímu úřadu a dodati mu zboží, aby je projednal. Není-li zboží určeno pro obchod, může být prohlášeno ústně nebo cestující osoba může navrhnuti, aby bylo zboží vyceleno podle výsledku celní prohlídky. Podléhá-li zboží hodnotnému clu, může celní úřad žádati, aby mu byly předloženy doklady jmenované v § 176 prov. nař.

(6) Hlavy cizích států a jich družina jsou osvobozeny od celní prohlídky; rovněž osoby diplomatické osvobožují se od celní prohlídky, jestliže prohlásí, že nemají žádného zboží, jež by podléhalo clu, nebo zboží, jehož dovoz jest zakázán nebo omezen.

(7) Zapečetěná zavazadla diplomatických kurýrů buďtež propuštěna bez celní prohlídky do volného oběhu, jsou-li zapsána v seznamu, vyhotoveném úřadem kurýra, a souhlasí-li s ním podle počtu kusů, vnějšího tvaru (vak, bedna, pytel, obálka a pod.) a nadpisu.

(8) Doporučenky (*laissez passer*), vydané československými zastupitelskými úřady v celní cizině jiným osobám než jmenovaným v odstavci (6), neosvobožují cestujících osob od celní prohlídky, nýbrž doporučují pouze jejich majitele orgánům vykonávajícím celní prohlídku.

HLAVA IV.

POVINNOST PLATITI CLO.

a) Celni osvobozeni.

(K § 87 c. z.)

§ 149.

Všeobecná ustanovení o celních osvobozeních.

(1) Zboží, jež jest podle § 87 c. z. osvobozeno od clu, nemusí být prohlašováno písemně, nýbrž stačí ústní prohláška; strana jest však povinna prokázati osvobožující důvod doklady, osvědčeními a podobnými listinami, jak jest níže stanoveno, a podle potřeby předložiti seznamy zboží.

(2) Druh a sazební povaha zboží, a podléhá-li hodnotnému clu, též jeho cena nemusí být prohlašovány; zemi původu nutno udati jen tenkráte, bylo-li to nařízeno z důvodu odvetných, protože některý stát zrušil nebo omezil celní osvobození. Věci a důvod osvobozovací mohou být povšechně, na př. od clu osvobozené úřední tiskopisy k potřebě konsulátu, od clu osvobozené stěhované svírky a pod.

(3) Jistota — pokud bude nutno ji požadovati — může být vyměřena zarovnanou částkou.

(4) Celni úřady jsou oprávněny povolovati osvobození od clu ve své působnosti, pokud není oprávnění vyhrazeno nadřízeným úřa-

dům. Prokáže-li strana dodatečně do tří měsíců po vyclení, že jsou splněny podmínky stanovené pro celní osvobození, jsou celní úřady oprávněny ze své moci vrátiti vybrané clo v oněch případech, v nichž jim přísluší povoliti celní osvobození ve vlastním oboru působnosti.

§ 150.

Celní osvobození věcí pro hlavy cizích států.

(1) Cestují-li hlavy cizích států do celního území nebo projíždějí-li jím, propustí celní úřady jejich věci a věci jejich družiny i s doprovadly bez prohlídky a beze cla ze své moci, a to i věci, jež nelze zařaditi mezi cestovní potřeby podle § 87, čís. 9 c. z.

(2) Věci, jež se zasílají hlavám cizích států předem nebo za nimi, buďtež všemi celními úřady propouštěny bez prohlídky a beze cla na úřední potvrzení, že jsou určeny pro takové osoby v době, kdy se dočasně zdržují v celním území.

§ 151.

Celní osvobození věcí pro potřebu diplomatických a jiných exteriárních osob.

(1) Přednostové diplomatických zastupitelstev cizích států, pověření pro československou republiku, jsou oprávněni dovezti z celní ciziny beze cla všechny věci, jež jsou určeny k jejich vlastní potřebě nebo k potřebě členů jejich rodiny, bydlících s nimi ve společné domácnosti. Stejněho celního osvobození požívají též chargés d'affaires po dobu řízení úřadu.

(2) Přiznává-li cizí stát československému diplomatickému zástupci celní osvobození v míře omezené, může být celní osvobození stejně omezeno pro jeho diplomatického zástupce. Určuje-li takové omezující ustanovení úhrnnou částku, do které se nepožaduje clo z věcí jím v určitém období dovezených, jest diplomatický zástupce povinen platiti částku převyšující stanovenou míru, ačli ministerstvo financí doplatek nepromine, dohodnouc se s ministerstvem zahraničních věcí. Nepoužije-li diplomatický zástupce v některém období takto omezeného celního osvobození zcela nebo z části, nelze částku nevyčerpanou přičisti k dobru pro některé příští období.

(3) Osobám přiděleným diplomatickému zastupitelstvu cizího státu (včetně kancelářských osob) přísluší, pokud nejsou československými příslušníky, při přesídlení celní osvobození nejen pro upotřebené svršky (§ 87, č. 10

c. z.), nýbrž i pro nové svršky z důvodu přesídlení dovážené, po přesídlení jen pro šatstvo, prádlo a obuv, jsou-li tyto věci určeny k vlastní potřebě úředníka nebo členů jeho rodiny, bydlících s ním ve společné domácnosti.

(4) Stěhuje-li se osoby v odstavci (1) a (3) jmenované do území Československé republiky, aby zde nastoupily úřad, nemusejí předkládati doklady požadované pro osvobození svršků přistěhovalce od cla (§ 155 prov. nař.), nýbrž stačí, předloží-li vlastní písemné prohlášení, že věci jsou stěhovanými svršky určenými jen k jejich potřebě nebo k potřebě členů jejich rodin. Stejně i zásilky prádla, šatstva i obuvi, zasílané úředníkům přiděleným diplomatickému zastupitelstvu [odst. (3)], propustí se beze cla na prohlášení adresátovo, že věci jsou určeny k jeho vlastní potřebě nebo k potřebě členů jeho rodiny. Tato prohlášení osob diplomatickému zastupitelstvu přidělených musí být potvrzena jeho přednostou.

(5) Prohlášení a potvrzení přednosti diplomatického zastupitelstva musí být podepsána jeho vlastní rukou. Je-li nepřítomen, může je podepsati jeho zástupce, avšak s doložkou, že přednosta není v sídle zastupitelstva. Ve všech případech jest opatřiti prohlášení, pokud se týče potvrzení nahlédací doložkou ministerstva zahraničních věcí.

(6) Projednávati podle ustanovení tohoto paragrafu a propouštěti beze cla (pokud se týče i bez celní prohlídky) zásilky věcí pro potřebu přednostů diplomatických zastupitelstev a jím přidělených úředníků (včetně kancelářského personálu) přísluší celnímu úřadu v Praze. Zásilku dopravenou pro přednostu diplomatického zastupitelstva cizího státu poštou, po železnici, po vodě nebo letadlem, oznámí pošta, pokud se týče celního úřadu, písemně adresátovi. Přednosta opatří oznámení prohlášením, že zásilka jest určena k jeho vlastní potřebě nebo k potřebě členů jeho rodiny a vrátí je celnímu úřadu, který na to zásilku vydá.

(7) Zásilky pro přednosti diplomatických zastupitelstev jsou osvobozeny od celní prohlídky, jsou-li přímo na ně adresovány. Od této prohlídky jsou osvobozeny též zásilky, které nejsou přímo na ně adresovány, jestliže se k jejich převzetí dostaví k celnímu úřadu úředník příslušného zastupitelského úřadu jménovaný v prohlášení.

(8) Ustanovení předcházejících odstavec platí obdobně, dovážejí-li se z celní ciziny věci pro jiné exteriární osoby. Celní úřady řídí se při tom zvláštními pokyny danými jim ministerstvem financí.

§ 152.

Celní osvobození věcí k úřední potřebě, předmětů úředního řízení, darů hlav cizích států, udělených řádů atd., spisů, listin, dopisů a platiček.

Úřední štíty, vlajky, znaky, razítka, tiskopisy a kancelářské zařízení, které jsou určeny k úřední potřebě diplomatických zastupitelstev nebo konsulárních úřadů cizích států, úřadujících v celním území, dále věci, jež jsou předmětem řízení veřejných úřadů československých, na př. corpora delicti, propustí celní úřady do volného oběhu beze cla na potvrzení přijímacích úřadů. Rovněž tak propustí celní úřady beze cla dary věnované hlavami cizích států, řády, čestné ceny (věci mající hodnotu především ve vyznamenání a uznání), pamětní mince, výstavní medaile a pod. na průkaz o propůjčení daru nebo vyznamenání příjemců, spisy, listiny, dopisy a platička (bankovky, státovéky, kovové mince, směnky, šeky, cenné papíry a pod.) propustí se bez jakéhokoliv průkazu.

§ 153.

Celní osvobození bohoslužebných věcí.

Celní osvobození věcí bohoslužebných pro chudé kostely a modlitebny a hmot ke stavbě nebo k opravě takových kostelů a modliteben povoluje okrsková celní správa na potvrzení politického úřadu I. stolice o nemajetnosti kostela nebo modlitebny a na osvědčení píslušné obchodní a živnostenské komory, že se věci v celním území nevyrábějí, pokud se týče, že by bylo možno hmoty opatřiti v celním území jen s neúměrnými obtížemi a nákladem.

§ 154.

Celní osvobození cestovních potřeb.

(1) K cestovním potřebám patří prádlo, šatstvo, obuv, skvosty, toiletní potřeby a jiné předměty denní potřeby, pak potraviny (upravená jídla), nápoje, požívatinys a léky v množství přiměřeném spotřebě za cesty, knihy, zvláštní cestovní nářadí, na př. vaky, koše a podobná schránky, ruční nářadí a náčiní řemeslníků a dělníků, nářadí a nástroje hudebníků, herců a jiných umělců a artistů (hudební nástroje mimo piano, pianina a podobné veliké hudební nástroje), výzbroj a výstroj potřebná k výkonu povolání, sportovní náčiní (brusle, lyže, sáňky a pod.), fotografické přístroje nanejvýše se 12 deskami nebo balíčkem filmů, turistické pomůcky, honební zbraně, střelné

zbraně pro osobní bezpečnost s 25 kusy nábojů do nich, spolkové prapory, spolkové odznaky, podstavce na noty a pod.

(2) Nejsou však osvobozeny od cla věci, jež se při výkonu povolání spotřebují, na př. hřebíky, šrouby, niti, knoflíky a pod., pak prospekty, programy a pod., jež cestující umělci s sebou vezou.

(3) Cestovní potřeby musejí být zpravidla upotřebené, t. j. musí mít zřetelné stopy užívání. Při cestách cizinců jsou však osvobozeny od cla i věci nové. Všeobecně se předpokládá, že věci jsou přiměřené stavu a osobním poměrům cestující osoby, účelu a trvání její cesty a délce pobytu s ní spojeného. Celní úřady mohou požadovat, aby jim byly předloženy cestovní listiny, aby mohly posouditi přiměřenosť cestovních potřeb.

(4) Je-li pochybno, že věci jsou určeny jen k účelům shora naznačeným, jsou celní úřady oprávněny je zaznamenati za podmínek a opatření stanovených pro záznamní styk.

(5) Osoby, jež cestují z celního území a zamýšlejí se do něho vrátiti, mohou, aby se vyhnuly pozastávce nových nebo zdánlivě nových věcí z volného oběhu pocházejících, zádati, aby takové věci byly při výstupu celním úřadem opatřeny značkami totožnosti.

(6) Cestujícím osobám i ostatním osobám vyjmenovaným v § 87, čís. 9 c. z. dovoluje se dovězti beze cla a licenčního poplatku 12 kusů doutníků obyčejné velikosti nebo 60 kusů cigaret nebo 60 gr tabáku, pak 25 gr hrubé váhy tablet nebo 10 gr prášku nebo krystalů umělých sladiček k vlastní potřebě. Obyvatelé sousedního pohraničního pásmá mohou přenášeti k vlastní potřebě denně čtvrtinu tohoto množství. Dovážejí-li se zároveň doutníky, cigarety a tabák, počítá se jeden doutník obyčejné velikosti za 5 cigaret nebo 5 gr tabáku; dovážejí-li se doutníky neobvyklé velikosti, nesmí jich být propuštěno beze cla a licenčního poplatku více než 8 kusů.

(7) Lovcům a střelcům, bydlícím trvale v celní cizině, dovoluje se dovážeti při cestách do celního území 200 kusů nábojů beze cla a licenčního poplatku, vykáží-li se pohraničnímu celnímu úřadu tuzemským honebním listkem, pokud se týče průkazem, že jsou členy známého cizího spolku střeleckého a účastníky domácích závodů střeleckých.

(8) Větší nářadí a nástroje, stroje a přístroje montérů, jež vysílají cizozemské podniky k sestavení nebo opravě dodaných strojů, pak koně cirkusových podniků a jich zařízení většího rozsahu atd. bud'tež zaznamenány podle ustanovení platných pro záznamní styk.

§ 155.

Celní osvobození stěhovaných svršků.

(1) Osvobození od dovozního cla přísluší přistěhovalcům, t. j. cizozemským příslušníkům, kteří se vzdali dosavadního bydliště a stěhují se do celního území k trvalému pobytu. Za přistěhovalce jest považovati též československé příslušníky, kteří se vracejí do vlasti po stálém, aspoň dvouletém pobytu v celní cizině.

(2) Předpokladem osvobození stěhovaných svršků od cla jest, že stěhující se osoba užíváva stěhovaných svršků již před svým přesídlením, že svršky jsou upotřebené, t. j. mají zřetelné známky užívání a že jsou přiměřené poměrům stěhující se osoby, pokud se týče potřebám její rodiny, podle množství, druhu a vypravení a určeny k dalšímu užívání osoby nebo její rodiny.

(3) Zásoby všeho druhu, tak zejména potraviny, nápoje a poživatiny, věci spotřebné, suroviny, nezpracovaná tkaniva a látky, i jinaké polotovary k dalšímu zpracování nejsou osvobozeny od cla. Z celního osvobození nejsou však vyloučena domácí zvířata.

(4) Bydlil-li československý příslušník kratší dobu než dvě léta v celní cizině, omezuje se celní osvobození na věci, o nichž prokáže, že je vyvezl z celního území.

(5) Aby byly svršky propuštěny beze cla, musí přistěhovalec předložit:

a) potvrzení cizozemského obecního nebo policejního úřadu o tom, že se vzdal dosavadního bydliště v celní cizině a potvrzení tuzemského obecního nebo policejního úřadu o tom, že se přihlásil k trvalému pobytu v celním území a že má v novém bydlišti byt;

b) seznam stěhovaných svršků, potvrzený místním úřadem dosavadního bydliště o tom, že měl stěhované svršky a jich užíval již delší dobu před přesídlením;

c) vlastní prohlášení, že bude stěhovaných svršků dálé užívat a že jich do dvou let ode dne dovozu neodstoupí třetím osobám v celním území ani úplatně ani bezplatně bez zařazení cla.

(6) Svršky nutno zpravidla dovézt na jednou. Dovážejí-li se však postupně, nutno všechny ohlásiti při prvé zásilce a zbytek dovezti do tří měsíců po prvním dovozu u téhož celního úřadu. Okrsková celní správa může za pozoruhodných okolností prodloužit lhůtu na rok; delší lhůtu může povoliti ministerstvo financí.

(7) K stěhovaným svrškům osvobozeným od dovozního cla patří též stroje, přístroje a jich součásti pro továrny a jiné výrobní podniky, jež se dovážejí do celního území z důvodu, že se do něho stěhuje celý závod nebo že se zřizuje v celním území samostatný závod jako odbočka cizozemského podniku nebo že se zrušují pobočné závody československých podniků v cizině, za předpokladu, že dovážené věci byly užívány v cizozemském mateřském podniku, pokud se týče v odbočce československého podniku. V prvém a druhém případě jest nutno, aby se zároveň přestěhoval do celního území majitel podniku — je-li jich více, aspoň jeden z nich — a u asociací kapitálových ředitel nebo vědoucí správce závodu. Ve všech třech případech může být požadována celní jistota až na dobu tří let, aby bylo zajištěno, že dovozeného zařízení bude skutečně užito jen k udanému účelu.

(8) Celní osvobození strojů a zařízení povoluje okrsková celní správa. Ustanovení odstavce (5) a (6) platí obdobně.

(9) Od podmínky dvouletého pobytu upouští se při návratu státních zaměstnanců po skončení jejich úřední působnosti v celní cizině. Pro stěhované svršky těchto osob nevyžaduje se potvrzení uvedených v odstavci (5), písm. a), nýbrž stačí potvrzení vlastního úřadu.

§ 156.

Celní osvobození výbavy.

(1) K výbavě patří nábytek, prádlo, kuchyňské náčiní a vůbec věci, které přináší nevěsta uzavírajíc manželství do domácnosti k své osobní nebo ke společné potřebě. K výbavě patří též první výbava dětská, když se doveze do tří let po svatbě.

(2) Od cla nejsou však osvobozeny dobytek a vozidla všeho druhu a předměty spotřeby, jako potraviny, nápoje a poživatiny, nezpracovaná tkaniva a tkaniny a pod.

(3) Podmínkou celního osvobození výbavy československých příslušnic jest, aby nevěsta bydlila stále aspoň poslední dva roky před sňatkem v celní cizině.

(4) Aby mohla být výbava propuštěna beze cla, musí být celnímu úřadu předloženy tyto doklady:

a) potvrzení cizozemského obecního nebo policejního úřadu o tom, že a jak dlouho nevěsta bydlila před sňatkem v celní cizině, a potvrzení tuzemského obecního nebo policejního úřadu o tom, že ženich (manžel) má stálé bydliště v celním území;

b) seznam věcí, potvrzený místním úřadem dosavadního bydliště nevěstina, že věci jsou nevěstinou výbavou a převážejí se z důvodu provdání se za osobu bydlící v Československé republice;

c) prohlášení nevěstino, že věci bude užívat ve své domácnosti a že jich do dvou let ode dne dovozu neodstoupí třetímu osobám v celním území ani úplatně ani bezplatně bez zaplacení cla;

d) oddací list.

(5) Nemůže-li být předložen oddací list v den dovozu výbavy, může celní úřad výbavu vydati s podmínkou, že mu bude oddací list předložen dodatečně ve lhůtě jím stanovené, zajistí-li strana celní pochledávku.

(6) Výbava musí být dovezena do tří měsíců po sňatku a pokud možno najednou. Dodatečné zásilky musí být hlášeny celnímu úřadu již při dovozu první části a dovezeny do celního území u téhož celního úřadu ve lhůtě nahoře stanovené.

(7) Ministerstvo financí může osvoboditi od cla též výbavu cizezemských příslušnic bydlících stále v celném území, již obdrží od svých v celní cizině bydlících rodičů.

§ 157.

Celní osvobození darovaných věcí.

(1) Věci darované pohořelým atd. mohou být nové. Celní úřad propustí je beze cla na potvrzení obecního úřadu, že jsou splněny podmínky stanovené v § 87, čís. 12 c. z.

(2) Darování upotřebených věcí v případech uvedených v § 87, čís. 13 c. z., jest prokázati dopisy, nemajetnost pak vysvědčením obecního starosty bydliště příjemcova. Povaha předmětů musí být přiměřena stavu příjemcovu.

(3) Povolovati celní osvobození upotřebených věcí darovaných dobročinným ústavům, spolkům atd. přísluší okrskové celní správě.

§ 158.

Celní osvobození zděděných věcí.

(1) Věci zděděné osobami bydlícími v celném území z pozůstatnosti osob zemřelých v celní cizině, zejména šatstvo, prádlo, nábytek a jinaké domácí nářadí a náčiní, pak stroje, nástroje a podobné řemeslnické a hospodářské nářadí a náčiní musí být upotřebené, t. j. musí mít zřetelné známky užívání.

vání. Nejsou tudiž osvobozeny od cla zásoby všeho druhu, zejména potraviny, nápoje a poživatiny, suroviny, nezpracovaná tkaniva a látky a jinaké polotovary k dalšímu zpracování. Dobytka a jiná domácí zvířata i hospodářské povozy jsou však osvobozeny.

(2) Věci patřící do jméni pozůstatlostního, jež byly koupeny dědicem ve veřejné dražbě pozůstatlosti, bud'tež projednávány stejně jako věci zděděné.

(3) Aby mohlo být přiznáno celní osvobození, musí být celnímu úřadu předloženy tyto doklady:

a) seznam věcí, potvrzený soudem, že věci byly zděděny nebo že byly dědicem koupeny ve veřejné dražbě pozůstatků;

b) prohlášení dědicovo, že bude zděděných věci užívat ve své domácnosti, pokud se týče ve svém hospodářství, a neodstoupí jich do dvou let ode dne dovozu třetím osobám v celním území ani úplatně ani bezplatně bez zaplacení cla.

(4) Zděděné věci musí být dovezeny do celního území do roka po odevzdání pozůstatlosti, pokud se týče po veřejné dražbě pozůstatlosti, a to najednou.

§ 159.

Celní osvobození rybářského úlovku.

Rybářský úlovek (ryby a jiná vodní zvířata) jest osvobozen od cla, byl-li uloven v hraničních vodách a dovážejí-li jej rybáři, kteří bydlí trvale v pohraničním pásmu, jsou-li oprávněni k rybolovu a řídí-li se předpisy o výkonu rybolovu v hraničních vodách. Rybářské čluny, jichž rybáři užívají k dovozu úlovku, musí být celnímu úřadu hlášeny a jím poznáčeny.

§ 160.

Celní osvobození sklizně a užitku z dobytka z pohraničních hospodářství.

(1) Za sklizeň považují se zemědělské plodiny (obilí, luštěniny, zelenina, ovoce, vinné hrozny, seno, zelená píce atd.) získané na pozemcích (pole, louky, zahrady, vinice), pak dříví a stelivo z lesů a ryby z rybníků, pokud nejsou tyto věci dále zpracovány, než jest nutno k jich získání a k další dopravě.

(2) Za užitek dobytka pokládá se nejen mléko, tvaroh, máslo a sýr, nýbrž i med, vejce, perní a vlna.

(3) Majitelé (uživatelé, nájemci) pohraničních hospodářství jsou povinni, činí-li nárok

na celní osvobození sklizně, ohlásiti nejbližšímu oddělení finanční stráže nejdéle do konce března každého roku výměru pozemků, druh jednotlivých plodin, jež na nich hodlají pěstovati, a cesty, po nichž bude sklizeň dovezena, a zároveň prokázati úředními potvrzeními vlastnictví, právo užívání nebo poměr pachtovní k dotyčným pozeníkům a kromě toho okolnost, že mají stálé bydliště v československém pohraničním pásmu a že z místa ležícího v tomto pásmu hospodářství obstarávají. Hospodáři jsou dále povinni ohlásiti ihned každou změnu druhu sadby a 14 dní před sklizní pravděpodobný rozsah sklizně.

(4) Tato ustanovení platí jen potud, pokud nebyly smlouvou o pohraničním styku se sousedním státem smluveny úchylky nebo širší úlevy.

§ 161.

Celní osvobození uměleckých děl československých umělců.

(1) Za umělecká díla pokládají se jen původní umělecké práce, jež byly československým umělcem za přechodného pobytu v celní cizině vytvořeny, nikoli však díla podle takovýchto prací (modelů) po živnostensku zhodená, jako kašny, odlitky a pod.

(2) Umělecká díla československých umělců propouštějí celní úřady na osvědčení československých zastupitelských úřadů, že dílo bylo vytvořeno československým umělcem za jeho přechodného pobytu v celní cizině.

§ 162.

Celní osvobození věcí uměleckých atd. pro sbírky.

(1) Věci umělecké, vědecké, průmyslové a řemeslné musí být trvalým majetkem veřejné sbírky patřící státu, zemi, obci nebo jiné korporaci nebo musí být trvalým majetkem některého vědeckého nebo všeobecně prospěšného ústavu a určeny k tomu, aby se jich používalo v nich k vědeckým nebo pokusným pracím.

(2) K věcem osvobozeným od cla patří též starožitnosti, věci nárcdopisné a přírodopisné. Nejsou však osvobozeny od cla skříně, stoly a jiná podobná zařízení, laboratorní pomůcky, reagencie a pod.

(3) Aby mohlo být přiznáno celní osvobození, musí být celnímu úřadu předloženo osvědčení (inventární výkaz) příslušných ústavů. Skutečnost, že se věc nevyrábí v celním území, musí být potvrzena osvědčením příslušné obchodní a živnostenské komory.

§ 163.

Celní osvobození přístrojů a nástrojů pro veřejné nemocnice a učebných pomůcek pro veřejné školy.

(1) Celní osvobození přísluší v tuzemsku nevyráběným přístrojům a nástrojům lékařským, zejména chirurgickým, ortopedickým a pod., jež slouží přímo k léčení nemocných osob a jež dovážejí veřejné nemocnice nebo nemocnice a léčebné ústavy zřízené ústavy sociálně pojistovacími.

(2) Za učebné pomůcky, jež mají nárok na celní osvobození za předpokladu, že se v tuzemsku nevyrábějí, pokládají se věci, jež se ukazují při vyučování a jimiž se vysvětluje učebná látka. Nejsou tudiž učebními pomůckami zařízení škol, na př. lavice, stoly, tabule, chemikalie pro laboratoře a pod.

(3) Celní osvobození povoluje okrsková celní správa na žádost nemocnice nebo školy doloženou potvrzením, že věci budou zařazeny do inventáře a k čemu jich bude použito. Před rozhodnutím vyslechně okrsková celní správa příslušnou obchodní a živnostenskou komoru o tom, zdali se věci v celním území nevyrábějí.

(4) Za veřejné školy pokládají se též školy, jimž bylo uděleno právo veřejnosti.

§ 164.

Celní osvobození rakví s lidskými mrtvolami atd.

(1) Rakve s lidskými mrtvolami musejí být provázeny průvodním listem pro dopravu lidských mrtvol do celního území, vydaným příslušným československým zastupitelským úřadem, pokud nejsou smluveny se sousedním státem úlevy v pohraničním styku. O vydání průvodního listu vyrozumí zastupitelský úřad příslušný vstupní celní úřad, který zase neprodleně oznámí vstup mrtvoly do celního území politickému úřadu I. stolice, příslušnému pro místo určení, a nemůže-li příslušný politický úřad I. stolice zjistiti, politickému úřadu II. stolice.

(2) Popelnice s popelem z lidských mrtvol jsou osvobozeny od cla bez jakýchkoli průkazů. Má-li však celní úřad pochybnost o obsahu, může žádati, aby mu bylo předloženo osvědčení krematoria o původu a určení popelnice.

§ 165.

Celní osvobození dopravních prostředků.

(1) K dopravním prostředkům patří železniční a silniční vozidla, vodní plavidla, le-

tadla, jízdecká a tažná zvířata, soumaři a jiné dopravní prostředky, jimiž se osoby nebo zboží dopravují, na př. vozy, sáně, kočáry, ruční vozíky, trakaře, kolečka, nosítka, nůše, putny, krosny a pod.

(2) Předpokladem osvobození od cla jest, že dopravní prostředek vystoupil z celního území do celní ciziny z důvodu dopravy osob nebo zboží a vrací se prázdný nebo naložen do celního území nebo že dopravní prostředek vstupuje z téhož důvodu do celního území, aby se pak vrátil do celní ciziny.

(3) Tuto okolnost lze posouditi u obyčejných dopravních prostředků, jako vozů a sání cestujících osob a povozníků a soukromých plavidel, u dobytka jízdeckého, tažného a soumarů a u podobných dopravních prostředků zpravidla podle poměru dopravovaných osob nebo průvodců, podle povahy dopravovaného zboží, podle směru dopravy a podle místa určení; jsou-li pochybnosti, nutno požadovati průkazy a osvědčení a podle okolnosti zaznamenati dopravní prostředky podle zásad záznamního styku.

(4) Množství krmiva potřebného pro dobytek budiž odhadnuto podle počtu zvířat a podle pravděpodobného trvání cesty, nesmí však být větší, než kolik jest ho zapotřebí na dva dny.

(5) Celní projednávání železničních vozidel a lodí říčních, jejich příslušenství, náhradních součástek, jakož i nakládacích a ochranných pomůcek upraveno jest v celních řádech železničním a plavebním (příl. G a H).

(6) Dopravovadla, jimiž nemůže být přiznán volný vstup bez okolků (na př. obyčejným nábytkovým vozům, nikoli však motorovým), bud'tež poukázána průvozní průvodkou k zpětnému výstupu ve lhůtě jednoměsíční, aby se tak zajistil vývoz. Celní úřad jest oprávněn stanoviti lhůtu k vývozu cizích nábytkových vozů šesti měsíci a může ji prodloužiti až na jeden rok; v tomto případě musí však celní úřad dátí nábytkový vůz pod celní závěrku nebo zařídit, aby na něj byla dána úřední závěrka, aby se ho nedalo užívat v celém území.

(7) Na domácí nábytkové vozy, v nichž se dopravují věci do celní ciziny nebo jichž má být použito k dopravě z celní ciziny, vydávají celní úřady přepravní průkazku. Na základě této průkazky může nábytkový vůz vstoupiti do celního území u kteréhokoliv úřadu do roka.

(8) O jízdních kolech a motorových vozidlech platí ustanovení uvedená v §§ 166 až 169 prov. nař.

§ 166.

C e l n í o s v o b o z e n í j í z d n í c h k o l a m o t o r o v ý c h v o z i d e l v c e s t o v n i m s t y k u .

(1) Jízdní kola a osobní motorová vozidla (automobily, tříkolky, motorová kola s přívěsným vozíkem nebo bez něho, jízdní kola s pomocným motorkem), jimiž přijízdějí cizozemské cestující osoby do celního území, jsou podmíněně osvobozena od placení cla za předpokladu, že nejde o jejich dovoz na trvalo a že přestupují celní hranici jen za tím účelem, aby jich používaly jmenované osoby za svého dočasného pobytu k jízdám v celním území. Úleva tato přísluší za této předpokladu též vozidlům, jež se posílají za cizozemskými cestujícími osobami nebo před nimi.

(2) Úleva podmíněněho celního osvobození přísluší dále též jízdním kolům a osobním motorovým vozidlům, jichž výjimečně použijí k cestě do celního území tuzemské cestující osoby, avšak jen pro jízdu do místa, do něhož cestují.

(3) Za cizozemské cestující osoby považují se ony, jež bydlí v celní cizině s prokazatelným nebo z okolnosti zřejmým úmyslem v ní se trvale zdržovat.

(4) Aby bylo zajištěno, že splněny budou předpoklady celního osvobození a že vozidlo nebude ponecháno v celním území, musí být vozidlo a náhradní součásti s ním dovážené zaznamenány a musí být též zajištěna celní pohledávka buď hotově v československé měně nebo některým způsobem předepsaným pro zajištění celního úvěru.

(5) K záznamu jízdních kol a motorových vozidel v cestovním styku není potřebí výslovného povolení a stačí k němu ústní prohláška, obsahující též údaj o bydlišti cestující osoby. V případě pochybnosti jest cestující osoba povinna své bydliště řádně prokázati. ZáZNAM mohou vykonávati všechny celní úřady, pokud ministerstvo financí nestanoví výjimek podle odstavce (12).

(6) Tekuté pohonné látky, jež se nalézají v nádržkách spojených s motorem vozidla, jakož i množství oleje, přiměřené spotřebě za cesty, propustí celní úřad beze cla a spotřební daně, zachovává-li vzájemnost stát, z jehož volného oběhu vozidlo pochází. Pohonné látky vezené ve zvláštních nádobách zásobních a větší zásobu oleje nutno vycílti.

(7) Lhůtu k zpětnému vývozu vozidla určí celní úřad v případech podle odstavce (1) po-

dle návrhu strany, nejdéle však jedním rokem. V případech podle odstavce (2) určí celní úřad lhůtu takovou dobou, již jest zapotřebí, aby vozidlo dojelo do místa, do něhož cestující osoba se ubírá, a bez průtahu se vrátilo zpět. Záznamní lhůtu může v jednotlivých případech prodloužiti okrsková celní správa, v jejímž obvodu se vozidlo právě nalézá. Jde-li o prodloužení nad dobu podle tohoto odstavce nejvýše přípustnou, musí cestující osoba prokázati potvrzením finančního úřadu nebo orgánu, že vozidlo nemůže pro nepřekonatelnou překážku vystoupiti do celní ciziny.

(8) Pokud neuplyne u vozidele jmenovaných v odstavci (1) záznamní lhůta, může vozidlo přejížděti celní hranici obojími směrem bez nového celního záznamu a u různých celních úřadů, cestující osoba jest však povinna dát si potvrditi každý výstup a každý zpětný vstup na rubu celní záznamky.

(9) Není přípustno, aby na záznamku vydanou pro cizozemskou cestující osobu přestupovala celní hranici tuzemská cestující osoba. Hodlá-li vozidlem zaznamenaným pro cizozemskou cestující osobu vstoupiti do celního území tuzemská osoba, vydá jí celní úřad novou záznamku šetře ustanovení odstavců (2), (4) a (7). Záznamka vydaná cizozemské cestující osobě zůstane v platnosti.

(10) Nehodlá-li se již cestující osoba vrátit z celní ciziny do celního území, jest povinna to při výstupu ohlásiti celnímu úřadu. Celní úřad potvrdí výstup vozidla a vráti jistotu straně na potvrzení na záznamce. Nemá-li celní úřad dostatečné hotovosti, aby mohla celní jistota vyplatiti, nebo byla-li jistota dána jinak než hotově u jiného celního úřadu, jest cestující osoba povinna odevzdati celnímu úřadu záznamku opatřenou potvrzením o příjmu jistoty a udati tuzemskou osobu (banku), které má být jistota vyplacena nebo vrácena. Celní úřad potvrdí v tomto případě výstup vozidla též na útržku připojeném k záznamce a poznámená na něm adresu osoby, již má být jistota vrácena; útržek vydá straně.

(11) Vystoupilo-li vozidlo z celního území jen s potvrzením dočasného výstupu a rozhodne-li se cestující osoba nejeti již zpět do celního území, jest povinna přijeti s vozidlem buď k některému československému celnímu úřadu, aby vykonal výstupní řízení, nebo k nejbližšímu československému konsulátu, aby tento úřad zjistil podle údajů záznamky totožnost vozidla a vydal potvrzení o tomto úředním jednání, i o tom, že se vozidlo nalézá v cizině. Kdyby nebylo možno přijeti s vo-

zidlem pro velkou vzdálenost nebo pro jeho poškození k témtu úřadům, musí cestující osoba požádati některý státní (celní, berní, administrativní) úřad země pobytu, aby zjistil totožnost vozidla podle údajů záznamky a vydal potvrzení o tomto úředním jednání, i o tom, že se vozidlo nalézá v cizině. Potvrzení československého konsulátu nebo cizozemského státního úřadu nutno se záznamkou zaslati celnímu úřadu, který potvrdil prozatímní výstup, aby potvrdil též konečný výstup a zařídil vrácení jistoty.

(12) Jízdní kola a osobní motorová vozidla mohou vstupovati do celního území a z něho vystupovati po vlastní ose u všech silničních celních úřadů; ministerstvo financí může jednotlivé celní úřady pro tento přejezd uzavřiti. Přestup celní hranice v době mezi 24. a 4. hod. není však dovolen.

(13) Ministerstvo financí může uděliti československému oficiálnímu klubu automobilnímu, jakož i československému oficiálnímu svazu velocipedistů výhradné právo vydávat pro osobní motorová vozidla nebo jízdní kola triptyky, jež opravňují cizozemské cestující osoby ke vstupu cizozemským vozidlem v nich popsaným do celního území bez skládání celní jistoty. Nebylo-li by oficiálního klubu automobilního nebo oficiálního svazu velocipedistů, může ministerstvo financí toto právo uděliti klubu nebo svazu, jež uzná pro tento účel za nejpůsobitější. Celní úřady řídí se při řízení s triptyky pokyny na nich vytištěnými. Záznamní lhůta činí nejvýše jeden rok, počíná dnem prvého vstupu vozidla, nesmí však nikdy přesahovati dobu platnosti triptyku. Stanovená záznamní lhůta zůstane v platnosti, i když by povolení k vydání triptyků, udělené klubu nebo svazu, uplyvalo dříve, na př. koncem kalendářního roku. Končí-li záznamní lhůta nebo ohláší-li cestující osoba, že se vozidlo do celního území již nevráti, odebere výstupní celní úřad druhý list triptyku.

(14) Opravované, vyškrabávané nebo takové triptyky, jež nejsou vyplněny nebo potvrzeny předepsaným způsobem, jejichž listy nesouhlasí navzájem nebo jež vzbuzují podezření, že nejsou pravé a pod., nesmějí být celními úřady přijímány.

(15) Nedojde-li ke zpětnému vstupu vozidla, jež vystoupilo na triptyk jen s potvrzením prozatímního výstupu, zašle strana triptyk celnímu úřadu, jenž potvrdil prozatímní výstup. Není-li jinaké závady, bude konečný výstup vozidla dodatečně potvrzen bez opětného jeho předvedení.

(16) Ministerstvo financí může povoliti, aby se používalo místo triptyků pro osobní motorová vozidla mezinárodních sešitů celních propůstek (carnets des passages en douane), vydávaných oficiálním mezinárodním svazem uznaných automobilních klubů. Celní úřady řídí se při řízení s těmito sešity pokyny na nich vytištěnými.

(17) Vykáže-li se tuzemská cestující osoba při příjezdu do celního území triptykem nebo mezinárodním sešitem celních propůstek, neuzná celní úřad těchto průkazů a cestující osoba jest povinna navrhnuti vydání záznamky [odst. (9)].

(18) Používání vozidel v celním území způsobem, nesrovnávajícím se se skutkovými předpoklady a údaji, na jichž základě bylo vozidlo podmíněně osvobozeno od placení cla, má bez újmy trestnímu střhání důchodkovému v zápetí, že vozidlo musí být vyceleno.

§ 167.

Vývozní záznam tuzemských hízdních kol a motorových vozidel.

(1) Tuzemská nebo zdomácněná jízdní kola a motorová vozidla všeho druhu mohou být využána z celního území k dočasným jízdám nebo k dočasnému použití v celní cizině s nárokem na zpětný dovoz bez povinnosti platiti dovozní clo a ostatní dávky. Taková vozidla musí být ústně prohlášena pohraničnímu nebo vnitrozemskému celnímu úřadu s návrhem, aby na ně vydal celní průkazku. Vydal-li celní průkazku vnitrozemský celní úřad, musí být vozidlo dodáno k pohraničnímu celnímu úřadu, aby potvrdil na průkazce výstup vozidla do celní ciziny. Lhůtu k zpětnému dovozu určí celní úřad podle návrhu strany, nejdéle však jedním rokem.

(2) Vývozní záznam tuzemských nebo zdomácněných motorových vozidel za účelem živnostenského provozování periodické dopravy osob a věcí z celního území do celní ciziny a naopak vyžaduje však povolení okrskové celní správy, jež stanoví přiměřené kontrolní podmínky.

(3) Ministerstvo financí může povoliti, aby se pro vývozní záznam osobních motorových vozidel používalo místo celních průkazek mezinárodních sešitů celních propůstek [§ 164, odst. (16) prov. nař.].

(4) Ustanovení § 166, odst. (6), (8) a (12) a § 141, odst. (8) prov. nař. platí obdobně.

§ 168.

Úlevy pro jízdy jízdními koly a motorovými vozidly v pohraničním styku.

(1) Silniční celní úřady jsou oprávněny povolovati známým a důvěryhodným pohraničním obyvatelům opakující se krátké jízdy po téze celní cestě jízdními a motorovými koly a zaznamenávat tato kola bez požadování celní jistoty se lhůtou šestiměsíční.

(2) Okrskové celní správy jsou oprávněny povolovati přestup celní hranice jízdními a motorovými koly v pohraničním styku po vedlejších cestách důvěryhodným pohraničním obyvatelům v určitém úseku.

(3) Silniční celní úřady jsou dále oprávněny povolovati v pohraničním styku na ústní prohlášku přestup celní hranice cizozemskými nákladními automobily podle zásad pro vstupní záznam, jde-li o vozidlo továrenského podniku celnímu úřadu známého,

a) jenž má své sídlo (vedení) a hlavní závod v cizině, ve zdejším pohraničním pásmu pak jen závod podružný (filialku), a má-li být jím opatřena doprava zboží mezi témito závody, po případě mimo to i doprava zboží z tuzemského podružného závodu do nejbližšího nádraží ležícího ve zdejším pohraničním pásmu;

b) jenž nemá sice v celním území podružného závodu, dováží-li zboží vlastní výroby svým vlastním nákladním automobilem do nejbližšího nádraží ležícího ve zdejším pohraničním pásmu nebo odváží-li z něho zboží do vlastního závodu.

(4) Dále mohou celní úřady zaznamenat se lhůtu jednodenní cizozemské nákladní automobily v ojedinělých, při téze straně pravidelně se neopakujících případech dopravy zboží přes celní hranici v pohraničním styku osobami nebo podniky, majícími své řádné bydliště (sídlo) v pohraničním pásmu sousedního státu, není-li příhodného železničního spojení nebo jsou-li pro použití automobilu jiné zvláštní důvody.

(5) Povolovati průvoz a přepravní styk s použitím nákladních automobilů přísluší okrskovým celním správám.

§ 169.

Celní osvobození motorových vozidel v jiných stytcích.

Okrskové celní správy jsou oprávněny povoliti v dohodě s příslušným živnostenským

úřadem za přiměřených kontrolních podmínek záznam motorových vozidel v těchto případech:

- a) dovozní záznam osobních automobilů a autobusů cizozemských podnikatelů, kteří provozují svůj dopravní podnik, častěji převážejí podle potřeby cizozemské nebo tuzemské osoby z celní ciziny do celního území nebo naopak;
- b) dovozní záznam osobních automobilů a autobusů cizozemských podnikatelů okružních jízd cizozemských cestujících osob do celního území za podmínky, že nebudou za jízdy v celním území přibíráni další účastníci;
- c) dovozní záznam nákladních automobilů a traktorů, též s vlečnými vozy, jimiž se dopravuje celní zboží do celního území nebo zboží z volného oběhu do celní ciziny;
- d) dovozní záznam motorových nábytkových a pohřebních vozů a automobilů zařízených pro službu zdravotní a požární.

§ 170.

Celní osvobození staviva, provozních prostředků a služebních potřeb železnice a úřadů.

(1) Stavivem rozumí se všechno, co cizí správa železniční dováží, aby splnila závazek, že zřídí přípojovou stanici (pohraniční nebo výmennou stanici) a přípojovou trať mezi stanicí a hranicí. Celní osvobození přísluší též pro stavivo dovažené cizí železniční správou k vybudování krátké průběžné trati. Provozními prostředky a služebními potřebami rozumí se všecko, čeho je potřeba k udržování přípojové nebo krátké průběžné trati a přípojové stanice, k zařízení stanice a k zastávání provozní služby vykonávané cizí správou železniční. Služebními potřebami rozumí se též služební potřeby a zařízení, dovažené pro celní a pasové úřady cizího státu, zřízené v přípojové stanici, ležící v celném území na spojovací trati, jakož i stejnokroje a jiná služební výstroj zaměstnanců cizího podniku železničního a ostatních zúčastněných odvětví cizího státu, pokud konají službu na přípojové trati.

(2) Železniční potřeby propustí se bez cla na základě dopravních listin, opatřených stvrzenkou stavební a provozní správy o přiměřenosti odběru, předměty určené pro jiné úřady na podobnou stvrzenku správního úřadu cizího státu.

(3) Povolovati osvobození od cla pro stavivo k úpravě hraničních řek, prováděné na základě mezinárodní úmluvy, přísluší okrskové

celní správě; jinak rozhoduje ministerstvo financí.

§ 171.

Celní osvobození předmětů státního monopolu.

(1) Předměty státního monopolu určené pro monopolní správu propouštějí celní úřady beze cla a bez licenčního poplatku na potvrzení monopolní správy.

(2) Zásilky tabáku a tabákových tovarů, určené pro tabákovou režii, poukazují pohraniční celní úřady podle návěsti ústředního ředitelství tabákové režie bez vnitřní prohlídky, avšak pod celní závěrou do místa jmenovaného v návěsti. Vzorky tabáku a tabákových tovarů, určené pro ústřední ředitelství tabákové režie, poukazují pohraniční celní úřady celnímu úřadu v Praze. Tento vydá takové zásilky na osvědčení hospodářskému úřadu ústředního ředitelství tabákové režie.

§ 172.

Celní osvobození neprodejních obchodních vzorků.

(1) Neprodejními obchodními vzorky rozumí se předměty různé velikosti, tvaru, jemnosti atd., jež jsou určeny pouze k tomu, aby něco znázorňovaly, byly předmětem prohlídky nebo vyzkoušení, jež však nemají samostatné ceny pro svou nepatrnost nebo svou zvláštní povahu, na př. vzorkovnice (vzorkové knihy) s ústřížky tkanin, výšivek a lémůvek, s přádénky příze a pod., s výstřížky a odstřížky záclon, čalounů a koberců, jednotlivé boty k napodobení, soupravy předmětů soustružnických a vzorkářských, jako knofliků, objímek a závěrek, soupravy zboží železného a kovového, jako kování a zámečnických výrobků a pod.

(2) Hodí-li se však vzorky k tomu, aby se jich dalo použítí ještě k nějakému účelu, může se upustit od vybrání cla, když se na návrh strany nebo s jejím souhlasem přemění pod celním dozorem tak, aby se jich nedalo upotřebiti jinak, než k účelu uvedenému v předešlém odstavci.

(3) Celní osvobození nepřísluší obrázkům, znázorňujícím zboží, nebo vzorkovým soupravám, jež se dovezou z celní ciziny na obchodníku jako zboží obchodní. Okolnost, že zboží nebo jeho obal jest označen jako vzorek bez ceny a pod., neodůvodňuje zařazení mezi vzorky od cla osvobozené.

§ 173.

Celní osvobození o balu.

(1) Od cla jsou osvobozeny:

- a) upotřebené sudy, jež jsou opatřeny československou cejchovní značkou;
- b) z volného oběhu v celném území pocházející značkované vnější obaly a balivo, prostředky k ochraně zboží, nakládací náradí a pomůcky, jež byly vyvezeny s tuzemským zbožím, byly-li ohlášeny při vývozu k zpětnému dovozu. K této ohlášce stačí poznámka na nákladním listu;
- c) z volného oběhu v celném území pocházející značkované vnitřní obaly, schrány a vložky, též cívky po odvinutí příze, jež byly vyvezeny s tuzemským zbožím, byly-li ohlášeny při vývozu k zpětnému dovozu. K této ohlášce stačí poznámka na nákladním listu;
- d) prázdné upotřebené dřevěné sudy od petroleje, dovážené tuzemskými čistírnami minerálních olejů.

(2) Sudy jmenované pod a) a d) mohou propouštěti beze cla všechny celní úřady, ostatní obaly a věci jmenované pod b) a c) však jen celní úřady, u nichž vystoupily z celního území, jinak jen celní úřady nádražní a přístavní.

(3) V případech jmenovaných v odstavci (1), písm. b) a c), jsou obaly osvobozeny od cla tehdy, dovezou-li se zpět z celní ciziny do roka ode dne vývozu.

b) *Výklad o sazební příslušnosti zboží.*

§ 174.

Právně závazný výklad.

(K § 90 c. z.)

(1) Právně závazné výklady o sazební příslušnosti zboží a o výši tárty vydává ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností, a jde-li o zemědělské plodiny a výrobky, též v dohodě s ministerstvem zemědělství. Ustanovení § 281, odst. (13) prov. nař. o vyžádání znaleckého posudku platí obdobně.

(2) Přeje-li si strana závazný výklad, musí podat ministerstvu financí písemný dotaz podle stanoveného vzorce. Jde-li o více druhů zboží, musí být pro každý druh zboží podán zvláštní dotaz. Vzorce dotazů lze obdržet u celních úřadů za cenu na nich vyznačenou.

(3) V dotazu jest udati:

- a) složení, způsob výroby, určení a původ zboží a vůbec vše, co může mít vliv na zařazení zboží nebo na výši tárty;

b) bylo-li zboží již vycídíváno dotazovatelem, kterým celním číadem bylo vyceleno, do kterého sazebního čísla bylo zařaděno nebo jaká tato byla přiznána;

c) které celní úřady mají být o výkladu vyrozuměny.

(4) K dotazu jest připojiti aspoň 3 úplně stejné, dotazovatelem ztotožněné vzorky. Je-li nutno provést rozbor, jest připojiti ještě další vzorky potřebné k rozboru. Mají-li být vyrozuměny celní úřady, nutno připojiti pro každý celní úřad uvedený v odstavci (3), písm. c) po dalším vzorku.

(5) Je-li povaha zboží taková, že nelze vzorku připojiti, musí dotazovatel přiložiti k dotazu tolik jím ztotožněných vyobrazení zboží nebo přesných popisů, kolik jest předepsáno vzorků.

(6) Dotazovateli vrátí se s výkladem jeden vzorek (ověřené vyobrazení nebo ověřený popis), po jednom vzorku (vyobrazení, popis) doručí se celním úřadům, jež mají být vyrozuměny. Za vzorky, které byly při zkoumání spotřebovány nebo zůstanou u úřadů jako doklad, nedá se náhrada.

(7) Není-li dotaz úplný a nebude-li ve stanovené lhůtě na vyzvání řádně doplněn, odepře ministerstvo financí výklad.

(8) Dotazovatel jest povinen hraditi útraty potřebného znaleckého prozkoumání a útraty dopravy vzorků. Před prozkoumáním může být žádáno, aby dotazovatel skořil přiměřenou zálohu na hrazení útrat. Vydání závazného výkladu může být odepřeno, dokud dotazovatel nezaplatí všešlé útraty.

(9) Výklad váže ony celní úřady, které byly o něm vyrozuměny.

(10) Výklady zásadnější povahy vyhlásí ministerstvo financí ve svém věstníku. Takto vyhlášené výklady jsou v účinnosti, dokud nebudou nahrazeny pozdějšími výklady nebo rozhodnutím nebo celně právními ustanoveními.

c) *Vyměřování cla podle ceny a váhy.*

§ 175.

Vyměřovací měřítka.

(K § 91 c. z.)

(1) Vyměřovací měřítka jsou podle celního sazebníku: cena, váha (100 kg, 1 kg, u lodí saz. čís. 558 tuna nosnosti t. j. 1000 kg) a počet kusů.

(2) Jak se vyšetřuje nosnost lodí saz. čís.

558 a váha kovu lodí saz. čís. 559, stanovi vysvětlivky k saz. čís. 558 a 559.

§ 176.

Vyměřování clo podle ceny.

(K § 92 c. z.)

(1) Podléhá-li zboží hodnotnému zlou, může býti clo vyměřováno buď podle skutečné ceny nebo podle stanovené průměrné ceny nebo podle váhové sazby, je-li stanovena celním sazebníkem vedle sazby podle ceny.

(2) Vyclívá-li se zboží podle skutečné ceny, jest cenou částka, rovnající se součtu obecné nabývací hodnoty v místě výroby a všech výloh (za obal a balení, za dopravu, za pojištění, za obstarávání atd.) vzniklých až do okamžiku, kdy zboží přestoupilo celní hranici. Obecnou nabývací hodnotou podle celního zákona rozumí se částka, jež se obvykle platí za nové věci stejného nebo podobného druhu v místě výroby. Touto částkou jest u zboží saz. čís. 558 ona částka, za kterou se nabývá zboží normálně vypraveného při koupi jednoho kusu, bez srážky jakéhokoliv druhu; u zboží saz. čís. 622 a 625 jest to částka, za kterou se nabývá zboží při nákupu ve velkém, a smí tudíž při zjišťování obecné nabývací hodnoty tohoto zboží být brán zřetel na přiměřený rabat povolený výrobcem, pokud jest obvyklým jako snížení ceny při prodeji zboží ve velkém. Na srážky jiného druhu nebene se zřetele.

(3) Navrhne-li strana, aby clo bylo vyměřeno podle skutečné ceny, jest povinna prohlásiti tuto cenu písemně, nejsou-li stanoveny výjimky celním zákonem nebo timto nařízením, a udati ji v československé měně. Zaroveně musí strana prokázati celnímu úřadu obecnou nabývací hodnotu zboží v místě výroby účtem a všechny výlohy [odst. (2)]. U zboží saz. čís. 558 jest strana povinna připojiti k prohlášce — a to, dováží-li zboží položek b) nebo e), vždy, dováží-li však zboží položek c) a d) jen tehdy, navrhne-li jeho vyplení podle ceny — kromě účtu za zboží a dokladů o výlohách vzniklých do okamžiku, kdy zboží přestoupilo celní hranici, též typové osvědčení o značce, továrním čísle chasis i motoru, o počtu a rozměrech válců v milimetrech a o krychlovém obsahu válců v krychlových decimetrech, potvrzené příslušným úřadem země původu.

(4) Je-li cena zboží udána v účtu nebo jsou-li výlohy udány v průkazech v měně cizí, přepočítají se na měnu československou podle

posledního kursu nabízeného za devisy dle zánamu na pražské burze.

(5) V účtu musí být uvedeno jméno dodavatele, druh zboží podle obyčejného nebo v obchodě obvyklého pojmenovaní, druh obalu, značky a čísla nákladových kusů, hrubá i čistá váha zboží a jeho cena za jednotku, u zboží saz. čís. 553 kromě toho též značka výrobku, tovární číslo chasis i motoru a cena chasis i celého zboží.

(6) Při zkoušení prohlášky zkoumá celní úřad podle svých zkušeností získaných při vyklívání a podle pomůcek, jež mu dodaly nadřízené úřady, zdali prohlášená cena jest přiměřená, t. j. zdali odpovídá obecné nabývací hodnotě v místě výroby se všemi výlohami vzniklými až do okamžiku, kdy zboží přestoupilo celní hranici. Zdá-li se celnímu úřadu, že prohlášená cena jest nízkou, stanovi cenu, kterou pokládá za přiměřenou obecné nabývací hodnotě zboží. Na návrh strany a na její útraty může celní úřad slyšeti znalec. Odhadem znalců není však celní úřad vázán.

(7) Vyměřuje-li se clo podle stanovené průměrné ceny, vyměřuje se zpravidla jen z vlastní váhy zboží. Vnitřní obaly v obchodě neobvyklé se však připočítávají ke zboží. Dováží-li se zboží v železných sudech, válcích a pod., platí i tu ustanovení o tátě. Uzná-li to celní úřad za dostačující, může místo skutečného vážení zjistiti váhu vážením zkusmo.

(8) Byla-li stanovena pro určité zboží průměrná cena, vyměří celní úřad dovozní clo podle ní, nenavrhne-li strana, aby clo bylo vyměřeno podle skutečné ceny nebo podle váhové sazby stanovené celním sazebníkem vedle sazby podle ceny.

(9) Nenavrhne-li strana výslovně, aby zboží, pro něž nebyla stanovena průměrná cena, bylo vyčleno podle skutečné ceny, budíž celní částka vyměřena podle váhové sazby, je-li taková stanovena v celním sazebníku.

(10) Byl-li smluvěn s některým státem odchylný způsob vyklívání zboží podle ceny, jest se řídit při vyklívání ve smluvním styku smluvními ustanoveními.

§ 177.

Vyměřování clo podle váhy; všeobecná ustanovení.

(K § 93 c. z.)

(1) Vyměřuje-li se clo podle váhy, jest základem váha hrubá nebo váha čistá nebo váha vlastní.

(2) Podle hrubé váhy vyměřuje se clo,
a) je-li to celním sazbeníkem výslovně stanovenou,

b) vyclívá-li se zboží, na něž není stanovena vyšší základní celní sazba (všeobecná nebo smluvní) než 750 za 100 kg, pokud celní sazbeník nestanoví jinak

(3) Z ostatního zboží vyměřuje se clo podle čisté váhy, t. j. váhy, která zvýsí zboží z hrubé váhy po srážce stanovené tary, nebo váhy zboží s vnitřním obalem, která se zjistí skutečným odvážením. Dovzeze-li se zboží bez jakéhokoliv obalu, vyměří se clo podle vlastní váhy zjištěné odvážením.

§ 178.

Vnější obaly.

(Pokračování k § 93 c. z.)

(1) Ke vnějším obalům patří nejen vlastní vnější obaly (bedny, sudy, koše a pod.), nýbrž i balivo (seno, sláma, řezanka, dřevná vlna, hoblovačky, piliny, mech, mořská tráva, papírové odstřížky, bavlněná vata, koudel a pod.), jež jest určeno k tomu, aby chránilo zboží, uložené ve vnějších obalech nebo naložené volně ve vozidlech. Ke vnějším obalům patří též vložky, jichž bylo užito k urovnání a upevnění zboží ve vlastních obalech.

(2) Ke vnějším obalům nepatří však pomůcky, jež zboží nebo nákladové kusy upevňují nebo podpírají ve vozidlech, na př. prkna, řetězy, provazy a pod., dále různé pokryvky (plachty, žíněnky a pod.), jimž jest přikryto zboží volně naložené nebo jimž jest přikryta podlaha vozidla nebo jeho stěny nebo jež tvoří mezistěny a dělí náklad v několik částí, v nichž tudiž není zboží zabaleno tak, aby s ním tvořily jeden celek. K vnějším obalům nepatří též led, kterým jest pokryto nebo proloženo zboží, aby se nezkalilo. Pomůcky a pokryvky projednávají se zvlášť, jestliže nepatří k výstroji vozidel.

§ 179.

Vnitřní obaly, jichž váha patří k čisté váze.

(Pokračování k § 93 c. z.)

(1) Neobsahuje-li celní sazbeník odchylného ustanovení, zahrnuje se do čisté váhy:

a) u tektutin a plýnů váha přímých obalů (sudů, Lahví, plechovek a pod.) a váha proutěného nebo jinakého pletiva, jímž jsou láhve a podobné nádoby opleteny tak pevně,

že jich nelze z obalů vyjmouti, leč by se obal poškodil. Nepatří však k přímým obalům a mohou být při vyclívání podle čisté váhy odstraněny obaly ze sena, slámy, lýka a pod., jež lze snadno s nádob sejmouti, na př. provazy ze sena nebo slámy na sudech s vínem, kukly na Lahvích, pohyblivé dna sudů, vrchní ochranné sudy atd. Odstraně-li se však vrchní ochranný sud, nelze cíni na nároku na táru pro něj stanovenou;

b) u ostatního zboží váha vnitřních obalů, t. j. obalů, jež přímo chrání zboží, na př. váha Lahví, papírů, lepenky a pod., nebo jež mají dodati zboží lepšího vzhledu. Za obaly potřebné k přímé ochraně zboží nutno pokládati všechny obaly, jichž váha patří podle vysvětlivek k celnímu sazbeníku k čisté váze zboží, a obaly, jež se zpravidla odevzdávají v maloobchodě kupci se zbožím. Sem patří:

aa) kartonové krabice, pouzdra a skřínky z různých hmot i plechovky, v nichž se dováží zboží, na př. čaj, koření, jemné pečivo, kakaový prášek, cukrovinky, čokoládové výrobky, pocukrované plody, jemné sýry, pánské límce, žárové punčošky, obuv, krém na boty, mýdlo, voňavky a kráslidla, cídičí prášek, prášek proti hmyzu, škrob, pásky k psacím strojům, jehly a pod.;

bb) různé obaly, jež jsou přizpůsobeny věci, již obsahují nebo kryjí;

cc) hrnky a kameninové nádoby, v nichž se dovážejí paštiky, zavařený zázvor a pod., i jiné nádoby a schrány, v nichž se dováží maso, ryby, zavařené ovoce a jiné upravené pokrmy a poživatiny;

dd) obaly z lýka, rákosí, papíru, plátna, skla, gelatiny a pod., jimiž jest obalen každý doutník nebo cigareta;

ee) krabice z lepenky, v nichž se dováží jeden rukávník nebo souprava kožešin;

ff) ochranné obaly z papíru, z lepenky nebo z tkanin na suknech nebo jiných tkaninách;

gg) lehké vložky malých rozměrů ve zboží, na př. prkénka, tabulky, válečky, cívky, kotoučky a pod. ze dřeva, obecných kovů, rákosu nebo lepenky, na nichž je navinuta tkanina, stuha, příze, linoleum, kaučukové zboží, papír a pod.;

hh) podložky z papíru nebo lepenky (listy), na nichž jest zboží po kusech, tuctech nebo veletuctech nastehováno, připnuto nebo jinak upevněno, na př. knoflíky, jehlice, kapesní nože, nůžky a pod., též voskové tabulky, na nichž jsou zasazeny umělé zuby.

(²) Těžké vložky velkých rozměrů, jež mají chrániti zboží za dopravy, na př. vratidla s přizí, kabelové kotouče, dřevěné válce s kovovou tkanicou, mohou býti zvláště vyčlívány podle povahy hmoty nebo projednány podle ustanovení § 195 prov. nař.

(³) Je-li zboží, jež nutno vyčlívati podle čisté váhy, naloženo volně ve vozech v seně, slámě, dřevěné vlně a pod., budí vyčleno i s balivem, neprohlási-li a neprokáže-li strana čistou váhu.

§ 180.

Jak se zjišťuje hrubá váha.

(Pokračování k § 93 c. z.)

(¹) Hrubá váha zboží zjišťuje se zpravidla vážením.

(²) Jde-li o dovoz nebo vývoz zboží nepodléhajícího clu — kromě zboží, jehož vývoz musí býti prokázán nebo jest zakázán — nebo o průvoz zboží vůbec, může celní úřad upustiti od vážení a spokojiti se s váhou udanou stranou nebo vyznačenou v dopravní listině. Rovněž nemusí celní úřad zjišťovati hrubou váhu dovozního zboží, nepodléhá-li vyšší základní celní sazbě než 7,50 za 100 kg. a hrubou váhu vývozního zboží clu podléhajícího a může vyměřiti celní pohledávku pedle váhy osvědčené železničním podnikem v nákladním listě nebo stranou jinak prokázané, leč by strana navrhla zvážení nebo celní úřad měl pochybnosti o správném udání váhy.

(³) Celní úřad může též podle své úvahy zjišťovati hrubou váhu zkusmo, byla-li prohlášena váha každého nákladového kusu nebo byl-li předložen zvláští výkaz váhy nebo jsou-li nákladové kusy stejné velikosti a stejného druhu a je-li v nich zabaleno zboží téhož druhu.

(⁴) Kdyby však vzniklo podezření, že není váha správně prohlášena nebo udána, budí zvážena celá zásilka.

(⁵) Celní úřad může výjimečně upustiti od zjišťování hrubé váhy a uznati váhu prohlášenou, jde-li o veliké a těžké věci, jež nelze vážiti, protože není po ruce vhodného zařízení, jestliže strana prokáže váhu účty.

(⁶) Při vyčlívání vína dováženého ve velkých sudech lze též zjistiti hrubou váhu podle cejchovní značky tak, že se počítá jeden hektolitr tekutiny i se sudem za 120 kg.

§ 181.

Jak se zjišťuje hrubá váha na můstkové váze železniční.

(Pokračování k § 93 c. z.)

(¹) Strana může navrhnuti, aby hrubá váha zboží, jež jest stejného druhu a naloženo v železničním voze, byla zjištěna odvážením na můstkové váze. V tomto případě zjistí se celková váha naloženého vozu a od ní odečte se vlastní váha vozu na něm vyznačená.

(²) Této úlevy lze použiti:

a) při vážení zboží, jež nepodléhá vyšší základní celní sazbě než 7,50 za 100 kg;

b) při vážení zboží:

saz. tř. III (jižní ovoce),

saz. tř. VI (obilí, slad, luštěniny atd.),

saz. tř. VII (ovoce, zelenina atd.),

saz. tř. IX (jiná zvířata),

saz. tř. X (zvířecí výrobky),

saz. tř. XI (tuky),

saz. tř. XII (mastné oleje),

saz. čís. 117 (maso),

saz. tř. XVII (nerosty),

saz. tř. XIX (barviva a třísliva),

saz. tř. XX (klovatiny a pryskyřice),

saz. tř. XXI (minerální oleje atd.),

Nepodléhá-li výšší celní sazbě
k viditelnému závěru než
7,50 — za 100 kg

saz. tř. XXXIV (dřevěné zboží atd.),

saz. tř. XXXV (sklo a skleněné zboží),

saz. tř. XXXVI (kamenné zboží),

saz. tř. XXXVII (hliněné zboží),

saz. tř. XXXVIII (železo a železné zboží),

saz. tř. XXXIX (obecné kovy a zboží z nich),

saz. tř. XL (stroje, přístroje atd.),

saz. čís. 539 (dynama a elektrické motory atd.),

saz. čís. 544 (kabely a isolované elektrovodné dráty),

saz. čís. 545 (akumulátory atd.),

saz. čís. 546 (elektrické uhlíky),

saz. čís. 553 (motorová kola atd.),

saz. čís. 578 (váhy atd.),

saz. tř. XLVI (chemické látky pomocné atd.),

saz. čís. 623 (olejové pokosty),

saz. čís. 624 (lakové pokosty),

saz. čís. 637a (obyčejné mýdlo);

c) při vážení jiného zboží, jestliže jest příliš objemné a těžké, takže se dá velice těžko vážiti na obyčejných vahách nebo kdyby bylo nebezpečí, že se vážením poškodi;

d) při zjišťování vlastní váhy tekutin dovezených bez jinakého obalu ve vozech, pro

jejich dopravu zvláště upravených (kotlácích atd.), má-li se podle čisté váhy vypočítati přirážka za tárku.

(3) Takto lze též zjišťovati váhu zboží v předešlém odstavci jmenovaného, je-li k němu přiloženo zboží jiného sazebního čísla. Přiloženou část nutno však vážiti zvláště.

(4) Váhu vozových plachet, nakládacích prostředků, podložek a pod. jest odcisti od zjištěné hrubé váhy, byla-li železnicí zjištěna a na nákladním listě poznamenána. Nestalo-li se tak, jest strana oprávněna označiti v prohlášce toto příslušenství a navrhnuti, aby jeho váha byla dodatečně zjištěna stanici určení.

(5) Byla-li vlastní váha vozu zjištěna železničním pcdníkem a vyznačena na nákladním listu, odcete celní úřad váhu takto zjištěnu místo váhy vyznačené na voze.

(6) Celní úřad není povinen uznati vlastní váhu vozu na něm vyznačenou nebo zjištěnou železničním pcdníkem, má-li pochybnosti o její správnosti, na př. když chybějí některé výzbrojné součástky vozu nebo váha se změnila vlivem počasí a pod. Rovněž tak může strana navrhnuti, aby byl náklad zvážen, je-li zvážení proveditelné.

(7) Strana nebo celní úřad mohou si vyhraditi dodatečné opravení váhy zvážením naloženého a prázdného vozu nebo zvážením zboží ve stanici určení přísežným zřízencem železničním nebo u strany finanční stráži nebo důchodekovou kontrolou. V tomto případě budiž železničním podnikem úřednímu orgánu oznámena doba, kdy se bude zboží vážiti. Dodatečnou opravu vyměřené celní pohledávky provede celní úřad ve své působnosti.

(8) Celní úřady jsou oprávněny, přezkoušeti občas správnost váhy, vyznačené na železničních vozech a přesvědčiti se o rádném stavu a vážení můstkových vah. Železniční podnik jest povinen umožnit takové zjištění bez jakékoliv nahradu. Zjistí-li celní úřad, že vyznačená vlastní váha některého vozu jest o více než 2% větší nebo menší než váha jím zjištěná, vyrozumí zástupce železničního podniku písemně o shledané závadě. Železniční podnik jest povinen vyznačiti závadu na voze barvou tak, aby byla nápadná.

§ 182.

Jak se zjišťuje čistá váha.

(Pokračování k § 93 c. z.)

(1) Čistá váha se zpravidla nezjišťuje vá-

žením, nýbrž odpočtem tárky stanovené tárovým sazebníkem (přil. B).

(2) Zjišťuje-li se čistá váha odpočtem tárky, stačí prohlásiti hrubou váhu zboží a druh obalu. Obal nutno udati přesně podle pojmenování v tárovém sazebníku, na př. sud, bedna, koš atd., a jde-li o obaly, které nejsou udány v tárovém sazebníku, podle obyčejného nebo obchodního pojmenování. Jsou-li pro bedny, sudy, koše, pytle atd. stanoveny podle povahy obalu nebo jeho dalšího obalu různé tárové sazby, nutno prohlásiti zvláštní povahu obalu, již jest odůvodněn nárok na vyšší tárku, na př. u kávy: sudy z dužin a se dny z tvrdého dřeva, u čaje: obyčejné dřevěné bedny, vyložené kovovou vložkou a pod.

(3) Je-li zboží pouze svázáno provazem, drátem a pod., nebo jen obalenou papírem, nikoliv však plátnem a pod., pokládá se za nebalené.

(4) Čistou váhu nutno zjistiti vážením v těchto případech:

a) jestliže jest v témže nákladovém kusu zabaleno zboží různého druhu;

b) jestliže strana prohlásí čistou váhu zboží a navrhne její zjištění vážením. Strana však nemá nároku, aby čistá váha byla zjištěna vážením, když se nedá váha zjistiti tímto způsobem bez obtíží, na př. jde-li o zboží ve stavu těstovitém nebo sypkém, nebo o zboží sice pevné, avšak uložené v tekutinách, dále jde-li o zboží, jehož obal slouží nejen k další dopravě, nýbrž i k uložení zboží. V takových případech budiž zjištěna čistá váha odpočtem stanovené tárky od hrubé váhy, a zjistí-li se, že takto vypočtená čistá váha jest menší než čistá váha stranou prohlášená, budiž vyměřena celní pohledávka podle váhy stranou prohlášené;

c) jestliže zboží jest v obalech, pro které není stanovena tárka ani v tárovém sazebníku, ani v § 185 prov. nař. a strana se chce vyhnouti vyměření celní pohledávky podle hrubé váhy;

d) jestliže jest na první pohled zřejmo, že obal jest tak lehký, že jeho váha jest značně nižší než stanovená tárka;

e) jestliže okrsková celní správa nařídila, aby se vyšetřovala čistá váha zboží vážením, aby byl získán podklad pro stanovení nebo změnu tárových sazeb.

(5) Podle přání strany může být čistá váha zboží baleného v obalu, který nepatří k čisté váze, zjištěna také tím způsobem, že

se zváží tento obal a jeho váha odečte se od váhy hrubé.

(6) Jestliže jest ke zboží určitého druhu přibalenou jiné zboží [odst. (4) a)], jehož váha nepřesahuje 10% hrubé váhy nákladového kusu, možno zjistit čistou váhu hlavního druhu zboží tak, že se vypočte srázkou tary čistá váha zboží vůbec a od ní odečte váha příbalu zjištěná vážením skutečným nebo zkusmo. Strana jest však povinna prohlásiti příbal a jeho povahu.

(7) Prohlásí-li strana čistou váhu každého nákladového kusu nebo jde-li o nákladové kusy též velikosti, téhož obsahu a stejného obalu (též jakosti a síly), může celní úřad zjistit čistou váhu zkusmo.

(8) Nevyhoví-li strana vybídce celního úřadu, aby vybalila zboží, aby mohlo být zváženo nebo neudá-li čistou váhu zboží zabalého v obalech, pro které není stanovena tara ani v tárovém sazebníku ani v § 185 prov. nař., vyměří se celní pohledávka podle hrubé váhy.

(9) Větší zásilky strojů, přístrojů a pod., jež se dovezou ve více nákladových kusech, stejných podle obalu, váhy a obsahu, mohou být vyceleny podle čisté váhy udané odesíatelem v soupise, zjistí-li se jeho správnost vážením zkusmo.

(10) Není-li radno vybalovati u celního úřadu stroje, přístroje a pod. dovezené v těžkých bednách, protože by zboží mohlo být poškozeno, nebo je-li jiný vážný důvod proti tomu, lze zjistit čistou váhu též tak, že se zjistí jen hrubá váha zásilky a čistá váha zboží zjistí se dodatečně odpočtem váhy bedny od hrubé váhy. V takovém případě ztožní celní úřad na návrh strany bedny a strana jest povinna dodati je po vybalení zboží celnímu úřadu, aby zjistil jejich váhu a provedl výpočet čisté váhy.

(11) Zjišťuje-li se čistá váha vážením, jest dovoleno odstraniti nejen obaly potřebné k dopravě zboží, nýbrž i balivo. Tyto obaly a balivo však nesmí být odstraněny, zjišťuje-li se čistá váha srázkou tary podle stanovené sazby.

(12) Děje-li se prohlídka ručních zavazadel cestujících osob ve vlaku, může být váha věcí clu podléhajících též odhadnuta.

(13) Od zjišťování váhy vážením smí být upuštěno také tenkráte, je-li jiný způsob nařízen v celním sazebníku nebo ve vysvětlivkách pro některé zboží (na př. pro parní stroje, parolodi, přimontovaná mykadla).

§ 183.

Přesnost při zjišťování váhy.

(Pokračování k § 93 c. z.)

(1) Hrubá váha zboží zjišťuje se:

- a) na můstkové a jeřábové váze (centesimalní) s přesností až na 10 kg,
- b) na decimálních vahách s přesností až na 0,1 kg,
- c) na ostatních vahách s přesností až na 0,01 kg;

k zlomkům, jež jsou menší než polovina meze přesnosti, se nepřihlíží, zlomky, které činí aspoň polovinu, zaokrouhlí se nahoru.

(2) Toto ustanovení platí obdobně též pro zjišťování čisté váhy výpočtem.

§ 184.

Obaly v obchodě obvyklé.

(Pokračování k § 93 c. z.)

(1) Obaly v obchodě obvyklé pro jednotlivé druhy zboží jsou vyjmenovány v tárovém sazebníku (příloha B).

(2) Podle tohoto sazebníku jsou v obchodě obvyklé tyto obaly:

a) bedny, bedničky, vrchní ochranné bedny, sudy, vrchní ochranné sudy, kbelíky a krabice ze dřeva;

b) polohedny a mřížované bedny, t. j. bedny z dřevěných prken, jež nepřiléhají k sobě úplně, nýbrž mezi nimiž jsou větší mezery, jež nezaujmají polovinu povrchu celé bedny;

c) bednění, laťoví, posady, rámy jsou obaly zhotovené obyčejně z dřevěných latí nebo krajin, ale též z prken, jež mají velké mezery zaujmající aspoň polovinu povrchu obalu;

d) bedničky na jižní ovoce, t. j. bedničky zhotovené z prken takové jakosti a síly, jak se z nich zhotovují obyčejně dřevěné krabice;

e) dyhové bedny, t. j. bedny ze sklížených dyh, silných 2 mm nebo slabších;

f) patentní sudy, t. j. dřevěné sudy válcovitého tvaru a lehké stavby;

g) sudy papírem vykládané, t. j. dřevěné sudy lehké stavby, jichž duhy zpravidla na sebe nepřiléhají a jež jsou uvnitř vyloženy papírem, aby byl chráněn obsah před vypadáváním;

h) koše a košíčky z vrbového proutí, rákosí, loubků a podobných hrubých a těžkých plétiv; jednotlivé pruty, též ucha, pruhy a pod.

mohou býti barevné (aby se označily různé druhy zboží);

ch) kanastrové koše (kanasty, kranjany), t. j. koše pletené ze štípané zámořské třtiny, jež jsou zpravidla spojeny třtinovými pruty a též vyloženy částečně rákosovými listy;

i) těžké balíkové obaly, t. j. obaly obalující zboží aspoň dvěma vrstvami těžkých tkanin nebo pletiv, z nichž výstřížek 100 cm² váží 3 g nebo více, na př. z balicího plátna, z papírových tkanin, pytllového drelu, plachetoviny, voskovaného plátna, pletiva z rákosí, třtiny, slámy, lýka a pod. Dvojitá vrstva může být i z různých látek právě jmenovaných, jedna z té, druhá z oné látky. Za dvojitou vrstvu pokládá se také jednoduchá vrstva stažená železnými pásy;

j) těžké pytle jsou obaly z jedné vrstvy těžkých tkanin jmenovaných u těžkých balíkových obalů. Za těžké pytle pokládají se též pytle, jež jsou zhotoveny z dvojité vrstvy lehkých tkanin, t. j. tkanin, z nichž výstřížek 100 cm² váží méně než 3 g;

k) lehké balíkové obaly nebo lehké pytle jsou obaly z lehkých tkanin, z nichž výstřížek 100 cm² váží méně než 3 g;

l) rohože jsou obaly z jedné vrstvy rákosového, třtinového, slaměného nebo lýkového a podobného těžkého pletiva;

m) fardy jsou obaly (balíkové obaly nebo pytle) zhotovené z mořské trávy, z lýka a podobného pletiva;

n) serony jsou obaly z kůže (zpravidla z volské kůže);

o) rázy s ochrannými prkny jsou balíky svázané drátem, plechovými pásky nebo provazy, jež jsou na dvou protilehlých stranách úplně zakryty dřevěnými deskami.

(3) Dřevěným kufrům přísluší tára, stanovená pro bedny, lze-li je pokládati za obaly v obchodě obvyklé.

(4) Obaly opatřené jednoduchými značkami nepozbývají povahy obalů v obchodě obvyklých.

§ 185.

V ý s e t á r y.

(Pokračování k § 93 c. z.)

(1) Pokud není v tárovém sazebníku stanovena jiná výměra táry, stanoví se tára pro těžké balíkové obaly 4%, pro rohože 3%, pro těžké pytle 3%, pro lehké balíkové obaly a lehké pytle 1%, pro polobedny 8%, pro bednění 4% a pro papírové pytle 1% hrubé váhy.

(2) Není-li v tárovém sazebníku stanovena pro rohože žádná tára, avšak jest stanovena pro balíkové obaly nižší sazba než 3%, platí tato sazba i pro rohože.

(3) Ustanovení odstavce (1) a (2) platí též pro tekutiny, jsou-li nádoby opatřeny obalem, který lze pokládati za obal balíkový nebo pytlsový nebo rohož.

(4) Rozlišuje-li tárový sazebník mezi lehkými a těžkými pytly, pokládají se za těžké pytle obaly, jestliže výstřížek 100 cm² z nich váží 3 g nebo více.

(5) Je-li v tárovém sazebníku stanovena pro balíkové obaly a rohože vyšší tára než 2%, smí býti tato tára srážena u zboží tkaného nebo pleteného v balíkách nebo rohožích těžších 300 kg jen za 300 kg, u ostatního zboží v balíkách nebo rohožích těžších 400 kg jen za 400 kg.

(6) Tárové sazby stanovené tárovým sazebníkem pro balíkové obaly platí jen pro balíky v hrubé váze více než 10 kg.

(7) Pro nákladové kusy, jež se dovezou v balíkovém obalu, smí býti povolena jen tára stanovená pro balíkové obaly; není tudíž dovoleno snímati vrchní vrstvu obalu, aby se dosáhlo tary stanovené pro pytle.

(8) Doveze-li se zboží v takovém balíkovém, rohožovém nebo pytllovém obalu, že jest jeho váha zřejmě nižší než tára vypočtená podle tárového sazebníku, smí býti povolena tára za obal balíkový nebo rohožový jen podle sazby stanovené pro těžké pytle a za obal pytlsový jen za lehké pytle.

§ 186.

N e ú p l n é o b a l y a o b a l y z n e- s t e j n ě t ě ž k y c h h m o t.

(Pokračování k § 93 c. z.)

(1) Pokud nejsou stanoveny výjimky, platí stanovené tárové sazby jen pro obaly, jež obalují zboží na všech stranách a jsou též z téže hmoty. Nesmí se tudíž povoliti za neúplné obaly, na př. za dřevěné sudy bez dna, za koše, kbelíky, lepenkové krabice, scházejí-li víka z látky obalené jen částečně tkaninami nebo pletivem, tára stanovená na úplné obaly, není-li stanovena zvláštní tárová sazba pro takové neúplné obaly.

(2) Za úplné obaly však se považují koše, jež mají víka z hrubých těžkých tkanin.

(3) Za obaly zhotovené z různých nestejně těžkých hmot povoluje se tára jen podle sazby stanovené pro obaly z lehčích hmot, není-li

pro ně stanovena v tárovém sazebníku zvláštní sazba.

§ 187.

Tára pro bedny a sudy.

(Pokračování k § 93 c. z.)

(1) Není-li výslovně stanovena zvláštní sazba pro bedny a zvláštní sazba pro sudy, platí sazba stanovená pro sudy též pro bedny a úplně uzavřené kbelíky a naopak.

(2) Vyměruje-li se celní pohledávka ze zboží uloženého v několika obalech, pro které jsou stanoveny zvláštní sazby v tárovém sazebníku, jest odečisti jen táru za obal, pro který jest stanovena nejvyšší sazba, neobsahuje-li tárový sazebník odchylného stanovení.

(3) Je-li tárovým sazebníkem stanovena kromě tary sudové ještě tara za vrchní ochranný sud, odečte se u pevných těles součet obou sazob od hrubé váhy, kdežto u tekutin odečte se jen tara stanovená na ochranný sud.

(4) Jsou-li v témže sazebním čísle obsažena pevná tělesa i tekutiny, platí tárová sazba jen pro pevná tělesa, nikoliv však pro tekutiny, není-li stanoveno jinak.

§ 188.

Přípustnost úchylek.

(Pokračování k § 93 c. z.)

Na návrh strany může celní úřad povoliti úchylku z předešlých ustanovení, vyměří-li aspoň takovou částku, jakou by vyměřil, kdyby se řídil přesně podle všeobecných ustanovení. Sem patří na př. návrh, aby byly obaly, jež nepatří k čisté váze, vyčleny se zbožím, návrh, aby bylo zboží, jež jest v obalech v obchodě neobvyklých, vyčleno s těmito obaly podle celní sazby stanovené na zboží, nebo kdyby sazba na obal byla vyšší, podle této sazby, návrh, aby bylo zboží, jež podléhá clu podle čisté váhy, vyčleno podle hrubé váhy a pod.

§ 189.

Doplňková tara.

(Pokračování k § 93 c. z.)

(1) Dováží-li se zboží, pro které jest stanovena vedle tary za vnější obal doplňková tara za další obal, v obou obalech, může se zjistit čistá váha bud' srážkou obojí tary z hrubé váhy zboží s oběma obaly nebo tak, že se váží zboží s dalším obalem a od této váhy odečte se doplňková tara stanovená pro tento obal nebo

že se zváží zboží bez tohoto obalu, pokud nepatří k čisté váze.

(2) Dováží-li se zboží, pro které jest stanovena doplňková tara, ve více obalech, smí být tara připuštěna jen za dva obaly, a to za další obal, pro něž jest stanovena doplňková tara, a za onen obal, pro který jest stanovena nejvyšší tara.

(3) Tato ustanovení platí i pro zjišťování čisté váhy zboží, pro které jest stanovena v tárovém sazebníku zvláštní tara pro vložku, na př. u příze na úplných papírových cívkách, nebo u drátu na dřevěných cívkách.

(4) Byla-li z jakéhokoliv důvodu zjištěna čistá váha vážením, vyměří se celní pohledávka podle výsledku vážení a čistá váha nemá být počítána podle tárového sazebníku.

§ 190.

Jak se zjišťuje hrubá váha, je-li několik druhů zboží uloženo v jednom nákladovém kusu.

(Pokračování k § 93 c. z.)

Obsahuje-li nákladový kus více druhů zboží, rozvrhne se tara na každý druh poměrně dle jeho čisté váhy; vnitřní obaly připočítají se ke zboží, k němuž patří.

§ 191.

Jak se zjišťuje čistá váha, je-li několik druhů zboží uloženo v jednom vnitřním obalu.

(Pokračování k § 93 c. z.)

(1) Je-li v témže vnitřním obalu zabalené více druhů zboží, připočte se ke každému druhu poměrná část váhy vnitřního obalu.

(2) Zboží z drahých kovů nebo z drahotkem nebo zboží spojené s drahými kovy projedná se vždy zvlášť, i když se doveze v témže obalu s jiným zbožím.

§ 192.

Přirážka za taru.

(Pokračování k § 93 c. z.)

(1) Dovážejí-li se kapaliny nebo plyny, jež nutno vyčlivati s jejich obalem, ve zvláštních pro jejich dopravu upravených vozidlech nebo plavidlech bez dalšího obalu, připočte se 18% vlastní váhy jako přirážka za taru, není-li stanovena jiná výměra tárovým sazebníkem.

(2) Ustanovení předešlého odstavce platí též pro vyměřování celní pohledávky ze zboží, jež nutno vyčlívati podle hrubé váhy, doveze-li se v tuhém stavu.

§ 193.

**V y m ě r o v á n í c e l n í p o h l e d á v k y
z e z b o ž i p o d l é h a j í c í h o c l u p o-
d l e h r u b é v á h y , p ř e b a l í - l i s e .**

(Pokračování k § 93 c. z.)

Přebalí-li se zboží, z něhož nutno vyměřiti celní pohledávku podle hrubé váhy, před projednáním do jiných obalů nebo přelije-li se kapalina (plyn) do jiných nádob, jest zjistiti váhu původního obalu a tuto úměrně rozdělití rodle vlastní váhy přebaleného nebo přelitého zboží; tuto váhu nutno pak vzít za základ při vyměření cla. Poukáže-li se takové zboží jinému úřadu k dalšímu celnímu řízení, budiž vyznačeno v celní listině, jakou váhu nutno vzít za základ při vyměření cla.

§ 194.

**J a k s e p r o j e d n á v a j í o b a l y
v o b c h o d ě o b v y k l é .**

(Pokračování k § 93 c. z.)

(1) Obaly v obchodě obvyklé (vnější i vnitřní) jsou beze cla, pokud nepatří ke hrubé nebo čisté váze zboží, s nímž se vyčlívají podle celní sazby stanovené na zboží. Beze cla jsou též obaly, v nichž se doveze zboží clu nepodléhající nebo zboží, z něhož jest vyměřiti clo podle počtu kusů.

(2) Obaly, jež jest pokládati za obaly v obchodě obvyklé, jsou vypočteny v tárovém zásebníku (příloha B) a pro zboží všeho druhu v § 184, odst. (2) prov. nař. Kromě toho jest považovati za obaly v obchodě obvyklé:

a) bedny a jiné obaly ze železného plechu, jichž se nedá po druhé použiti;

b) poštovní kartony, též s papírovým obalem;

c) koše, v nichž se dovezou jízdní kola;

d) olověné obaly, obaly z perčoviny nebo tvrdého kaučuku, v nichž se doveze kyselina fluorovodíková;

e) vaky, cestovní koše a pod. obaly obvyklé při cestování, v nichž se ukládají cestovní potřeby neb svršky přistěhovalců, kufry obchodních cestujících se vzorky a ukázkami, slouží-li zřejmě jen k tomuto účelu.

(3) Doveze-li se v takových obalech zboží, z něhož jest vyměřiti clo podle čisté váhy,

platí obdobně ustanovení § 182, odst. (4) písm. b) a (s) prov. nař.

(4) Je-li na první pohled zřejmo nebo prokázáno, že se strana snaží obejít dovozní clo z obalu, jest vyměřiti z něho clo podle jeho povahy.

§ 195.

**J a k s e p r o j e d n á v a j í o b a l y
v o b c h o d ě n e o b v y k l é .**

(Pokračování k § 93 c. z.)

(1) Všechny obaly, jež nejsou jmenovány v §§ 184 a 194 prov. nař., zejména válce, láhve, skříně, sudy ze železa nebo z jiných kovů a pod, jichž se dá opětně použiti, jsou obaly v obchodě neobvyklé a vyclí se podle své povahy. Nedají-li se oddělit od zboží nebo odepře-li strana je oddělit, vyclí se obaly v obchodě neobvyklé se zbožím jako celek podle vyšší sazby. Navrhne-li to strana při vyčlívání, může celní úřad takové obaly ztotožnit a vrátiti straně rozdíl cla, dodá-li mu ztotožněné obaly do šesti měsíců ke zjištění jejich skutečné povahy a váhy nebo ke zničení.

(2) Navrhne-li strana, aby takové obaly byly ztotožněny, aby mohly být zpět vyvezeny, jsou celní úřady, vyveze-li strana obaly do 6 měsíců od celního projednání, oprávněny, vrátiti ve své působnosti při zpětném vývozu obalů rozdíl mezi vybranou celní částkou a částkou, jaká by se vyměřila ze zboží dovezeného v obalu v obchodě obvyklém téže váhy, jakou má obal určený k zpětnému vývozu.

(3) Strana dodrží lhůtu, jestliže dodá obal některému celnímu úřadu k zpětnému vývozu ve stanovené lhůtě.

(4) U stlačených (nikoliv zkапalněných) plynnů v malých válcích do 25 kg hrubé váhy přičte se však polovice skutečné váhy obalu k čisté váze zboží. Dovedou-li se plyny v tuzemských (zdomácněných) obalech, jež byly při vývozu zaznamenány, budiž vyměřeno clo podle hrubé váhy a podle sazby stanovené na plyny. Dovede-li se stlačený plyn v malých válcích do 25 kg hrubé váhy, připočte se však jen polovina váhy válce k čisté váze zboží.

d) Zaokrouhllování celní pohledávky.

§ 196.

(K § 94 c. z.)

(1) Při výpočtu celní pohledávky zaokrouhuje se částka cla, a vyclívá-li se zboží více sazbních čísel (položek), konečný součet celních

částek, pak částka každé zároveň se clem nebo samostatně vybírané dané (dávky) tak, že se ke zlomku menšímu než 25 h nepřihlíží, kdežto zlomek 25 až 74 h zaokrouhlí se na 50 h a zlomek 75 h a větší na 1 — Kč.

(2) Clo nebo daň (dávka) však se nevymerí, nečiní-li clo nebo daň (dávka) ze zboží téhož sazbeního čísla (položky) více než 50 h.

e) Splatnost celní pohledávky.

§ 197.

(K § 96 odst. (1) c. z.)

(1) Celní pohledávka stane se splatnou, jakmile celní úřad ji zjistí a straně sdělí.

(2) Celní pohledávky platí se v československé měně; v téže měně skládají se také celní jistoty, pokud se dávají v hotovosti.

(3) Okrskové celní správy jsou oprávněny povolovati u celních úřadů jím podřízených spolehlivým stranám, zejména zasílatelům, jež často a více zásilek zboží vyčívají, odklad platby, t. j. aby platily vzniklé celní pohledávky najednou pozadu, nejdéle však v období týdenním, zajistí-li je způsobem předepsaným pro zajištění celního úvěru. Úhrnná celní pohledávka musí být zaplacena na konci období, a kdyby toto období zasáhovoalo do příštího kalendářního měsíce, v poslední den měsíce, ve kterém vznikla.

(4) Povolovati odklad platby bez zajištění celní pohledávky úřadům nebo jiným podnikům než poště a státním drahám vyhrazuje se ministerstvu financí.

f) Celní úvěr.

(K § 97 c. z.)

A. Všeobecná ustanovení.

§ 198.

Pojem celního úvěru.

(1) Celní pohledávky (§ 8 c. z.) i jistoty, pak poplatky mohou být uvěřovány, výrobcům, obchodníkům a zasílatelům, kteří mají bydliště (sídlo) nebo závod v celním území.

(2) Úvěr povoluje se podle ustanovení níže uvedených do určité částky a jen tenkráte, když se dá souditi, že osoba za úvěr žádající zaplatí ročně na cle aspoň 50.000 Kč.

(3) Úvěr musí být zajištěn a uvěřené částky musí být zúrokovány.

§ 199.

Úvěrní lhůta; zúročení; směnky.

(1) Úvěrní lhůta počíná vznikem celní pohledávky a končí posledním dnem třetího kalendářního měsíce, následujícího po jejím vzniku. Uvěřené částky musí být v této lhůtě zaplacený i s úroky.

(2) Povinnost zúrokovací počíná prvním dnem kalendářního měsíce po vzniku celní pohledávky. Úroková míra stanoví se stejnou sazbou, jakou bude mítí Národní banka Československá pro směnečný eskont ke dni, kterým počíná povinnost zúrokovací, nebuď však nižší 4%.

(3) Byl-li úvěr zajištěn zástagou státních dlužních úpisů, vydá celní úřad směnku přímo na dlužníka. Byl-li úvěr zajištěn ručením úvěrního ústavu, vydá směnku úvěrní ústav a převede ji opatřenou akceptem dlužníka na celní úřad.

(4) Dlužník jest povinen odevzdati celnímu úřadu na začátku kalendářního měsíce [§ 208, odst. (4) c) prov. nař.], kterým počíná zúrokovací povinnost, směnku jím přijatou na částku, jež mu byla v předcházejícím měsíci uvěřena i s příslušnými úroky tříměsíčními.

(5) Směnka musí být splatna v oblasti Československé republiky, a to v místě, kde má Národní banka Československá platební místo.

(6) Celní směnky nepodléhají kolku.

(7) Úvěrní ústavy podle odst. (3) a dalších ustanovení jsou akciové banky oprávněné přijímati vklady na vkladní knížky a záložny.

§ 200.

Úřady zmocněné k uvěrování.

(1) Vyčívati zboží na celní úvěr smějí jen ony celní úřady, jež byly k tomu zmocněny. Tyto úřady budou vyhlášeny ministerstvem financí v seznamu celních úřadů nebo v úředním listu. Ministerstvo financí může povoliti celní úvěr též u oněch celních úřadů, jež nebyly zmocněny vyčívati zboží na úvěr.

(2) Celní úvěr může být žadateli povolen i u více celních úřadů. Povoli-li se celní úvěr u více celních úřadů, stanoví úřad zmocněný k povolení úvěru, podle návrhu žadatelova, do jaké částky může být celkového úvěru použito u jednotlivých celních úřadů a který z nich jest úřadem zúčtujícím, jemuž nutno odevzdávat směnky. Ustanovení § 198, odst. (2) prov.

nař. platí však i v tomto případě pro každý celní úřad.

§ 201.

Z p u s o b z a j i š t e n í .

(1) Úvěr může být zajištěn:

a) zástavou státních dlužních úpisů na pražské burze znamenaných nebo

b) ručením úvěrního ústavu, jemuž ministerstvo financí udělilo povolení ručiti za celní pohledávky, nebo

c) zároveň oběma způsoby.

(2) Celní úvěr musí být zajištěn na celou dobu trvání úvěru (§ 204 prov. nař.). Jistota může být uvolněna teprve tenkrát, když dlužník splnil závazky vzniklé z povoleného úvěru, tudíž zaplatil-li i odevzdáné celní směnky a nepoužije-li jistoty k zajištění úvěru znova mu povoleného.

§ 202.

Z á s t á v a s t á t n í c h d l u ž n í c h ú p i s ū .

(1) Státní dlužní úpisu přijímají se za jistotu podle denního kursu, nikoli však nad nominální hodnotu. Za denní kurs platí poslední úřední kurs „peníze“ na pražské burze přede dnem složení úpisů.

(2) Dlužní úpisu s kupony a talonem jest složiti u některé státní pokladny. Při skládání dlužních úpisů musí složitel předložiti státní pokladně seznam úpisů trojmo, a to zvláštní seznam úpisů slosovatelných a zvláštní seznam úpisů neslosovatelných.

(3) Strana zastavujíc dlužní úpisu za celní úvěr jest povinna zřídit a odevzdati právně závaznou zástavnou listinu.

(4) Dává-li úpisu v zástavu třetí osoba, může být zástavní listina opatřena výhradou, že si složitel vyhrazuje bez újmy státním nárokům vlastnické právo k papírům a úrokům (kuponům). Vyhradí-li si složitel právo navrhnuti zastavení úvěru, musí být zástavní listina opatřena dodatkem, že dlužník dává složiteli neodvolatelné právo navrhnuti kdykoliv celnímu úřadu, u něhož byl úvěr povolen, aby zastavil vyčívání zboží na úvěr a že se složitel vzdává jakéhokoli nároku vůči státu ze ztrát, jež mu vzniknou, než bude vyčívání na úvěr zastaveno.

(5) Zastavené dlužní úpisu nemusí být vinkulovány.

(6) Osoby, jež jsou podle ustanovení zástavní listiny k tomu oprávněny, mohou si splatné kupony odebírat u pokladny, kde byly složeny.

§ 203.

R u č e n í ú v ě r n í h o ú s t a v u .

(1) Úvěrní ústav, jenž chce ručiti za celní úvěr v tom neb onom roce, musí si k tomu opatřiti povolení ministerstva financí. Toto povolení může být uděleno jen takovým ústavům, jež požívají plné důvěry finanční správy a jejichž finanční stav skýtá plnou jistotu za záruční závazky, které již mají nebo hodlají převzít vůči státu.

(2) Úvěrní ústav, žádající za povolení, aby směl ručiti za celní úvěr, jest povinen složiti u pokladny, jež mu bude udána, státní dlužní úpisu ve výši 25% částky, do které hodlá ručiti, jako jistotu za záruční závazky. Ustanovení § 202, odst. (1) až (3) prov. nař. platí obdobně.

(3) Částka, do které úvěrní ústav ručí, nemůže být menší než 50.000 Kč. Rovněž nemůže žádná záruční listina za celní úvěr jím zřízená znít na menší částku.

(4) Úvěrní ústav může si vyhraditi právo k zastavení celního úvěru. Ustanovení § 202, odst. (4) prov. nař. platí obdobně.

(5) Povolení, udělené úvěrnímu ústavu, může být odvoláno, jakmile vzniknou pochybnosti o jeho způsobilosti ručiti nebo i z jiných důležitých důvodů.

§ 204.

N a j a k o u d o b u p o v o l u j e s e c e l n í ú v ě r .

Celní úvěr se povoluje:

a) byl-li zajištěn státními dlužními úpisu na dobu zřízení zástavy, nikoli však na dobu delší tří let;

b) byl-li zajištěn ručením úvěrního ústavu, na dobu kalendářního roku, t. j. tak, aby končil 31. prosincem.

§ 205.

Ú r a d y o p r á v n ě n é p o v o l o v a t i c e l n í ú v ě r .

Celní úvěr může povoliti:

a) celní úřad, oprávněný vyčívati zboží na úvěr, zajistí-li strana úvěr státními dlužními úpisu a má-li ho být použito jen u tohoto úřadu;

b) okrsková celní správa, má-li být úvěru zajištěného státními dlužními úpisu použito u více celních úřadů v jejím okrsku nebo bude-li celní úvěr zajištěn zcela nebo z části ručením úvěrního ústavu a má-li ho být použito jen u celních úřadů v jejím okrsku;

c) ministerstvo financí v ostatních případech.

§ 206.

Náležitosti žádostí za celní úvěr.

(1) V žádosti za povolení celního úvěru jest udati:

a) výši požadovaného úvěru, t. j. částku, do které má být poskytován úvěr,

b) způsob zajištění,

c) celní úřad nebo celní úřady, u nichž bude žadatel vyclívat zboží na úvěr. Žádá-li strana za povolení úvěru u více celních úřadů, musí udati, jak má být úvěr rozdělen na jednotlivé úřady a který úřad má být pověřen zúčtováním [§ 200, odst. (2) prov. nař.],

d) zda žadatel má již povolen celní úvěr; je-li tomu tak, jest udati úřad, který úvěr povolil, datum a číslo povolení, výši povoleného úvěru a výši jistoty.

(2) Osoby, jež žádají po prvé za povolení úvěru, jsou povinny prokázati celními prohláškami (kvitancemi), kolik zaplatily v posledních 12 měsících na cel.

(3) K žádosti jest připojiti:

a) výpis z obchodního rejstříku, je-li žadatel protokolovaným obchodníkem,

b) má-li být úvěr zajištěn státními dlužními úpisu, potvrzení o jich složení a zástavní listinu, pokud se týče, má-li být úvěr zajištěn ručením úvěrního ústavu, záruční listinu, doloženou výpisem z obchodního (společenstevního) rejstříku, týkajícím se ručicího úvěrního ústavu,

c) zvláštní přílohu s podpisy žadatele (firmu) i jeho zástupců, kteří budou podepisovati směnky, ověřenými soudem (veřejným notářem).

(4) Má-li být úvěr povolen u více celních úřadů, jest přiložiti tolik příloh s podpisem žadatele (firmu) a jeho zástupců, u kolika celních úřadů má být úvěru použito.

(5) Má-li být úvěr povolen na ručení úvěrního ústavu, jest předložiti zvláštní přílohu s ověřenými podpisy zástupců úvěrního ústavu, kteří budou podepisovati směnky.

(6) Dlužník jest povinen oznamovati úřadu, který povolil mu celní úvěr, změny, jež nastanou za trvání úvěrního poměru a jež musí být hlášeny k zápisu do obchodního (společenstevního) rejstříku, a to ihned po jejich vzniku. Změni-li se podpis firmy dlužníkovy nebo jeho zástupce, jež zmocnil podepisovati celní směnky, nebo změni-li se osoby oprávněné podepisovati celní směnky za ručící úvěrní ústav, musí být předloženo do datečné tolik příloh s podpisy, kolik jich jest potřebi podle hořejších ustanovení.

§ 207.

Změny v úvěrních povoleních.

(1) Na žádost dlužníkovu může být celní úvěr zvýšen nebo snížen úřadem, který úvěr povolil.

(2) Byl-li úvěr povolen u více celních úřadů, mohou být dílci úvěry u jednotlivých úřadů na žádost dlužníkovu převedeny na jiné celní úřady v povolení jmenované, a to čo částky, která jest volná. Základní částka 50.000 Kč [§ 198, odst. (2) prov. nař.] musí však zůstat nedotčena. Žádost za takové převedení jest podati u onoho celního úřadu, u něhož má být úvěr snížen.

§ 208.

Zánik povolení nebo dočasné zastavení celního úvěru.

(1) Povolení celního úvěru zanikne:

a) uplynutím doby, na kterou byl úvěr povolen;

b) vzdáním se úvěru nebo úmrtním dlužníkovým, a je-li dlužníkem společnost, jejím zárukou;

c) odvoláním povolení úvěru.

(2) Povolení úvěru může být odvoláno úřadem, který je udělil, zejména tenkráte,

a) byl-li dlužník nebo osobně ručící společník nebo jednatel obchodní společnosti odsouzen pro zločin jakéhokoliv druhu, pro přečin nebo přestupek, spáchaný ze ziskuchitivosti, nebo pro celní přestupek; nezpůsobilost k opětnému nabytí úvěru trvá tři léta po odpykání trestu na svobodě nebo po zaplacení pokuty;

b) upadne-li dlužník v konkurs nebo zastaví-li platy nebo ohláší-li soudní vyrovnávací řízení nebo byl-li dán v opatrovniectví;

c) vzniknou-li odůvodněné pochybnosti o dů-

výryhodnosti dlužníkově nebo o jeho schopnosti platiti.

(3) Odvolá-li úřad povolení úvěru, jest dlužník povinen zaplatiti uvěřené částky, jež nejsou hrazeny směnkami, do týdne po vyrozumění o odvolání úvěru. Složená jistota nebo ručení úvěrního ústavu nemění ničeho na této povinnosti.

(4) Celní úvěr může být dočasně zastaven úřadem, jenž jej povolil, v těchto případech:

a) zavede-li se proti dlužníkovi nebo jeho společníkovi nebo proti jednateli obchodní společnosti trestní řízení pro činy, uvedené v odstavci (2) písm. a);

b) vyhlásí-li se na jmění ručícího úvěrního ústavu konkurs nebo zastaví-li tento ústav platy nebo ohláší-li soudní vyrovnávací řízení nebo vzniknou-li pochybnosti o jeho způsobilosti ručiti;

c) neodevzdá-li dlužník směnky na uvěřenou částku v prvních třech dnech, a je-li zajištěna ručením, nejdéle v prvních pěti dnech kalendářního měsíce [§ 199, odst. (4) prov. nař.] celnímu úřadu nebo nezaplatí-li směnku v den splatnosti.

(5) Zastavení uvěřování trvá tak dlouho, až se v případě uveřeném v předcházejícím odstavci pod a) rozhodne podle výsledku trestního řízení o odvolání úvěru nebo jeho oživenutí, v případě uvedeném pod b), až se přijme ručení jiného úvěrního ústavu nebo dlužník zajistí celní úvěr státními dlužními úpisy, a v případě c), až dlužník odevzdá směnku jím přijatou nebo splatnou směnku zaplatí. V případě b) jest dlužník povinen zaplatiti uvěřené a ručením zajištěné částky, i když jsou kryty směnkami, hotově do 14 dnů, nedá-li za ně v této lhůtě jinakou, podle ustanovení tohoto oddílu přijatelnou jistotu.

§ 209.

Použití úvěru.

(1) Celního úvěru lze použít bez ohledu na výši částky, vyměřené při celním projednání zboží. Dlužník může kdykoliv před odevzdáním směnky vyloučiti uvěřené částky z úvěru a zaplatiti je hotově.

(2) Hodlá-li strana použítí úvěru jí povoleného, musí poznámenati to v písemné prohlášce poznámkou: „Na celní úvěr.“

(3) Celního úvěru možno též použít, vycílivá-li zásilku její příjemce na ústní prohlášku.

(4) Vycílivá-li zásilku železniční nebo plavební podnik, může navrhnuti, aby se vymě-

řená částka zúčtovala k tří úvěru, povoleného u celního úřadu příjemci zásilky, přikáže-li to odesilatel v přepravní listině a prohlásí-li příjemce, že s tím souhlasí.

B. O celních směnkách.

§ 210.

Vyhovování celních směnek.

(1) Pro celní směnky smí být používáno jen úředních tiskopisů.

(2) Vyplnití směnečný tiskopis přísluší celnímu úřadu. Směnky nesmějí znít na menší částku než 1000 — Kč; částky menší nutno ihned hotově zaplatiti.

(3) Je-li celní úvěr zajištěn zástavou státních dlužních úpisů a zároveň ručením úvěrního ústavu, nutno na částku zajištěnou zástavou vyhotoviti jednu směnku a na částku zajištěnou ručením druhou směnku.

(4) Dlužník jest povinen oznámiti celnímu úřadu jednou pro vždy nebo případ od případu místo, kde mají být směnky umísťovány.

(5) Neodevzdá-li dlužník směnky ve stanovené lhůtě [§ 208, odst. (4) c) prov. nař.], zastaví celní úřad vyclívání zboží na úvěr. Neodevzdá-li dlužník směnky do dalších 8 dnů, odvolá celní úřad úvěr, byl-li jím povolen, jinak oznámí to přímo úřadu, jenž úvěr povolil.

(6) Celní úřad potvrdí dlužníkovi odevzdání směnky zvláštní kvitancí.

§ 211.

Placení celních směnek.

(1) Dlužník může nabídnouti zaplacení směnečné pohledávky i před její splatností. V tomto případě vyžádá si celní úřad směnku od Ústřední státní pokladny, a jakmile ji obdrží, vybere směnečnou pohledávku od dlužníka a potvrdí zaplacení na rubu směnky.

(2) Úroky z předčasně zaplacených směnečných pohledávek se nevracejí.

§ 212.

Přeplatky.

(1) Přeplatky z uvěřených pohledávek, na něž byla odevzdána směnka, vrátí se zpravidla až po zaplacení směnečné pohledávky. Zároveň vrátí se tříměsíční úroky z přeplatku.

(2) Výjimečně mohou být vráceny přeplatky před zaplacením směnečné pohledávky, vzdá-li se dlužník úroků. Toto vzdání se úroků musí dlužník potvrdit na kvitanci.

g) Zánik platební povinnosti a upuštění od vybrání cla nebo jeho vrácení.

§ 213.

Prominutí celní pohledávky z důvodu slušnosti.

(K § 103 c. z.)

O případech prominutí celní pohledávky dle § 103 c. z. — pokud již nejsou uvedeny na příslušných místech tohoto nařízení — přísluší rozhodovat ministerstvu financí, jež si v důležitějších případech vyžádá dobré zdání ministerstva průmyslu, obchodu a živnosti, po případě ministerstva zemědělství.

§ 214.

Zpětný dovoz tuzemského zboží.

(K § 105 c. z.)

(1) Při zpětném dovozu tuzemského zboží z celní ciziny budíž upuštěno na žádost vývozce od vybrání dovozního cla, prokáže-li vývoz zboží z volného oběhu v celním území a potvrzením cizozemského celního úřadu okolnost, že zboží nepřišlo v celní cizině do volného oběhu, nýbrž zůstalo v úschově celního úřadu, nebo potvrzením cizozemského veřejného dopravního podniku, že zásilka nebyla vydána příjemci, nýbrž zůstala v moci dopravního podniku. Ustanovení toto platí též o zásilkách, jež se dostaly omylem do celní ciziny.

(2) Rovněž budíž na žádost vývozce upuštěno od vybrání dovozního cla při zpětném dovozu tuzemského zboží, jež přišlo do volného oběhu v celní cizině, doveze-li je vývozce do dvou let po vývozu zpět v nezměněném stavu a prokáže-li vývoz zboží a okolnost, že zboží do celní ciziny prodal nebo dal na sklad (do komise), že však mu bylo zboží vráceno, protože s obchodu sešlo nebo obchod se neuskutečnil nebo že byl zrušen nebo že příjemce vrátil zboží pro shledané vady nebo jako nevyhovující.

(3) Výhoda podle předešlých ustanovení a za podmínek tam stanovených přísluší i cizozemskému zboží, jež přišlo zákonitým způsobem do volného oběhu v celním území. Dovoze jest povinen tuto okolnost prokázati celní listinou.

(4) Bylo-li zboží při zpětném dovozu vyčleno, budíž clo — jsou-li splněny předpoklady a podmínky stanovené pro upuštění od vybrání cla — co nejdříve vráceno. Rovněž budíž vráceno případné vývozní clo vybrané při vývozu tuzemského zboží a upuštěno od vybrání cla při vývozu cizozemského zboží.

(5) Tuzemským zbožím rozumí se zboží, jež bylo úplně ve volném oběhu v celním území, a jest tudíž z výhody vyloučeno zboží, jež bylo zaznamenáno.

(6) Zboží, z něhož nebyla vybrána nebo byla vrácena daň nebo dávka z důvodu vývozu, může být za podmínek nahoře stanovených propuštěno do volného oběhu jen tenkráte, když vývozce zaplatí tuto daň nebo dávku a splní ostatní podmínky stanovené pro volný oběh zboží.

(7) Dovoze jest povinen prokázati vývoz zboží první dopravní listinou — v dopravě silniční potvrzením výstupního celního úřadu — a předložiti průkazní listiny (úřední potvrzení, účty, výpis z výrobních a obchodních knih, dopisy a pod.), aby celní úřad mohl posouditi, jsou-li splněny podmínky stanovené pro upuštění od vybrání dovozního cla.

(8) Upustiti od vybrání dovozního cla nebo je vrátiti přísluší okrskovým celním správám a celním úřadům výslově k tomu zmocněným.

(9) Ustanovení o upuštění od vybrání dovozního cla platí obdobně i na jiné daně a dávky vybírané se clem nebo samostatně.

§ 215.

Zvláštní ustanovení pro zpětný dovoz zboží z drahých kovů.

(Pokračování k § 105 c. z.)

(1) Ustanovení níže uvedená platí jen o zboží z drahých kovů, jež musí být opatřeno značkami předepsanými puncovními zákony.

(2) Je-li zboží opatřeno československými puncovními značkami pro zboží vyrobené v celním území, zaše je celní úřad, dříve než zásilku projedná, se všemi průvodními listinami a listinami vývozcem předloženými puncovnímu úřadu, aby přezkoušel pravost značek. Potvrdí-li puncovní úřad pravost značek, projedná celní úřad zásilku podle ustanovení § 214 prov. nař.

(3) Od vybrání cla ze zboží vyrobeného v celní cizině a opatřeného československými puncovními značkami může být upuštěno jen

tenkráte, bylo-li zboží vyvezeno na nejistý prodej v záznamním styku. V tomto případě není potřebí zboží zasílati puncovnímu úřadu a projedná je celní úřad do volného oběhu, neudá-li se v záznamním styku závada.

(4) Navrhne-li odesilatel v průvodních listinách nebo příjemce při celném řízení, aby bylo upuštěno od vybrání cla ze zásilky obsahující nepuncované zboží z drahých kovů, zašle celní úřad zboží nejbližšímu puncovnímu úřadu nebo onomu, jež mu odesilatel nebo příjemce udá. Uzná-li puncovní úřad, že jest zboží totožné se zbožím vyvezeným podle bodu 10. nařízení ze dne 21. prosince 1903, č. 243 ř. z. (nařízení uhl. min. fin. č. 107.699/1903, P. K. č. 29/1906) a že jsou splněny podmínky tam předepsané, vydá zásilkou příjemci, opatří pr otní celní prohlášku uznávacím nálezem a vrátí ji celnímu úřadu. Na základě nálezu puncovního úřadu poznamená celní úřad ve svých zápisech, že zboží bylo propuštěno bez cla jako zboží vrácené z celní ciziny. Neuzná-li puncovní úřad totožnosti zboží nebo nejsou-li splněny zmíněné podmínky, projednají puncovní a celní úřad zboží jako zboží cizozemského původu.

§ 216.

Zpětný vývoz cizozemského zboží.

(Pokračování k § 105 c. z.)

(1) Nemohla-li být vyčleněna cizozemská zásilka doručena příjemci nebo odepráli příjemce ji přijmouti nebo nebyla-li zásilka podle dodatečného příkazu odesilatele doručena příjemci nebo jiné osobě, budiž vybrané dovozní cla vráceno, potvrď-li veřejný dopravní podnik, že zásilka zůstala v jeho moci a v jeho úschově, a vyveze-li ji toutéž dopravní listinou do celní ciziny do tří měsíců ode dne vyčlenění. Takovou zásilkou nutno dodati celnímu úřadu — i jinému než onomu, jenž ji vyčelil — aby zjistil její totožnost, poukázal ji k vývozu, pokud se týče, aby potvrdil výstup zásilky do celní ciziny a zařídil vrácení cla.

(2) Vybrané dovozní cla budiž též vráceno z cizozemského zboží, jež příjemce v nezměněném stavu vraci odesilatele nebo na jeho příkaz a účet zasílá jiné osobě do celní ciziny z důvodu, že s obchodu sešlo nebo že se obchod neuskutečnil nebo že mu zboží nevyhovuje. Příjemce jest povinen dodati takové zboží s průkazem o zaplacení dovozního cla do dvojou měsíců ode dne vyčlenění celnímu úřadu, jenž je vyčelil, a prokázati splnění podmínek nahoře

uvedených. Clo ze zboží daného na sklad (do komise) vrátí se však jen tenkráte, bylo-li vyčlívacímu úřadu hlášeno jako zboží dané na sklad a bylo-li jím to potvrzeno na celní prohlášce (celní kvitanci).

(3) V případech nahoře uvedených buďtež vyřízeny podle ustanovení příslušných zákonů a nařízení i dané a dávky vybrané při celném řízení, nikoliv však poplatky. Podlehá-li zboží vývoznímu clu, budiž též upuštěno od vybrání vývozního cla.

(4) Cizozemské zboží vyvážené s nárokem na vrácení cla, pokud se týče s nárokem na upuštění od jeho vybrání, nutno projednávat jako zboží, jehož výstup musí být prokázán.

(5) Vrátiti vybrané dovozní clo mohou v případech podle odstavce (1) celní úřady, jež zásilkou vyčelily, v případech pak podle odstavce (2) okrskové celní správy a celní úřady výslovně k tomu zmocněné.

(6) Musí-li být vyčleněno zboží z drahých kovů, jež podlehá puncování, vyvezeno zpět do celní ciziny, protože nemá nutné ryzost nebo jinak neodpovídá puncovním předpisům, vrátí celní úřad clo, jakmile obdrží potvrzení o výstupu zboží z celního území.

§ 217.

Zánik nebo zkáza zboží před vydáním příjemci.

(K § 106 c. z.)

(1) Zkazilo-li se zboží nebo zaniklo-li zboží vyčleně veřejným dopravním podnikem, dříve než mohlo být vydáno příjemci, nebo musí-li takový podnik zboží zničiti z důvodu nákazy nebo z jiného nutkového důvodu, nebo změnilo-li zboží před vydáním příjemci svoji povahu tak, že by se z něho vyměřila nižší celní pohledávka, než byla vyměřena, budiž za zkažené, zaniklé nebo změněné zboží nebo jeho část vráceno clo pokud se týče rozdílu cla tím celním úřadem, jenž zboží vyčelil. Předpisy o tom, jak nutno v těchto případech postupovat, jsou obsaženy v přílách F, G a H.

(2) Okrsková celní správa může na žádost strany prominouti celní pohledávku ze zaznamenaného zboží, jestliže zaniklo bez zavinění strany nebo bylo-li zničeno pod celním dozorem. Změnilo-li zaznamenané zboží přirozeným vlivem svoji povahu tak, že by se z něho vyměřila nižší celní pohledávka, může okrsková celní správa povoliti odpis rozdílu.

h) *Daně a dávky.*

(K §§ 107 až 109 c. z.)

§ 218.

S k l a d n é.

(1) Skladné vyměřuje se z hrubé váhy zboží zjištěné při jeho uložení do skladu a zapsané ve skladní knize. Na výši skladného nemá vliv ani úbytek na váze vzniklý vyprášením, vyschnutím, vypařením zboží a pod., ani příbytek na váze vzniklý zvlhnutím zboží a pod.

(2) Zanikne-li však část uloženého zboží náhodou nebo opustí-li skladu z jakékoli příčiny, jest základem pro vyměření skladného hrubá váha zbylého zboží, a to ode dne, kdy zboží zaniklo nebo skladu opustilo, a nelze-li tento den určiti, ode dne, kdy to celní úřad zjistil.

(3) Přebalí-li se zboží ve skladu nebo rozdělí-li se, jest základem pro vyměření skladného ode dne přebalení nebo rozdělení hrubá váha přebalených nebo rozdělených kusů.

(4) Doba, po kterou jest uložené zboží osvobozeno od skladného, stanoví se pěti dny a počíná dnem přijetí zboží do skladu. Toto osvobození od skladného přísluší pouze zboží, jež podlehá celnímu řízení a jen při jeho prvním uložení ve skladu. Nepozbývá však této výhody zboží, jež strana prohlásila k celnímu řízení před uplynutím uvedené doby, avšak ponechala je pak dále ve skladu.

(5) Při návalu zboží do některého úředního celního skladu může okrsková správa dobu, po kterou jest zboží osvobozeno od skladného, dočasně zkrátiti až na dva dny.

(6) Sazbu skladného pro úřední celní skladu stanoví ministerstvo financí a vyhlásí ji návěštím u celního úřadu. Při vyměřování skladného zaokrouhuje se hrubá váha na 10 kg nahoru; měsíc počítá se za 30 dní.

(7) Uložení zboží na celništi pod dozorem celního úřadu pokládá se, pokud jde o skladné, za uložení v úředním skladu. Okrsková celní správa může však v tomto případě skladné přiměřeně snížiti, jde-li o předměty zvlášť těžké nebo objemné, nevzniknou-li dozorem na ně zvláštní výlohy.

(8) Skladné jest zaplatiti nejpozději při odebrání zboží ze skladu. Je-li však zboží uloženo ve skladu déle než jeden rok, jest skladné splatno koncem každého roku počítajte ode dne uložení zboží.

§ 219.

Daně a dávky vybírané při výklívání zboží.

(K § 108 c. z.)

(1) Jaké daně a dávky mají se vybíratí kromě cla, stanoví celní sazebník nebo jiné zákony a nařízení podle nich vydaná.

(2) Ze zboží jmenovaného v seznamech A a B níže uvedených vybírá se náhradní dávka za daň z cukru a lihu.

(3) Žádá-li strana prohlašujíc zboží výslovně, aby se vyměřila náhradní dávka podle skutečného obsahu cukru nebo alkoholu, vyměří se:

a) ze zboží vyrobeného z cukru saz. čís. 19 nebo s přisadou tohoto cukru náhradní dávka částkou 184 Kč za 100 kilogramů čisté váhy použitého cukru;

b) ze zboží vyrobeného z lihu nebo s přisadou lihu náhradní dávka částkou 15 Kč a zemská (župní) dávka částkou 2 Kč za hektolitrový stupeň použitého alkoholu.

(4) Nežádá-li strana výslovně, aby se vyměřila náhradní dávka podle skutečného obsahu cukru nebo alkoholu, vyměří se stálá náhradní dávka podle sazeb stanovených v těchto seznamech:

A. Náhradní dávka za daň z cukru.

Saz. čís.	D r u h z b o ž í	Stálá náhražní dávka	Vyměřovací základna	Tára pro vnitřní obaly
		Kč		
103 b	Líhové tekutiny pálené, s přísadou cukru (likéry, punčové tresti atd.)	55·20	100 litrů	
112	Uměle připravené nápoje, slazené (limonády)	82·80		
114	Pečivo s přísadou cukru (s cukrem připravované biscuity [sušenky], kakesy, koláče, perník, oplatky, paštiky, dorty, suchary a podobné věci)	36·30		pro plechové krabice 14%, pro kartonové obaly 10%
127	Čokoláda a jiné čokoládové výrobky s cukrem	101·20		pro bedničky 15%
	Čokoládová cukrátkta	156·40	100 kg čisté váhy	pro plechové krabice 14%, pro kartonové obaly 10%
130 a	Plody cukrem obalované (pomerančová kůra, citronát atd.), pak cukrem obalované koření, kořínky, květinové listy a pod.	110·40		pro dřevěné bedničky 12%, pro kartonové obaly 7%
131	Povidla, pasty, huspeniny, zavařeniny, kdoulová šťáva, rosoly atd., vše s cukrem zavařované	92—		pro sklenice, láhvě, hrnce 25%, pro plechové krabice 10%
130 131 132	Ovočné a bobulové šťávy s přísadou cukru, jakož i uměle připravené nápoje, slazené, nikoli však alkoholické	82·80	100 litrů	
131 a 132	Cukrátkta (bonbony, karamely, dragées, desertní bonbony, fondants, pokroutky máťové, pralinky, pokroutky z čistěného cukru, rockdrops, pěnové výrobky (španělský vítr), marcipán, cukr ječmenný, limonádový prášek, celtličky atd.)	156·40		pro plechové krabice 14%, pro kartonové obaly 10%
	Dětské moučky, dětské moučky mléčné, kaštanová moučka, s přísadou cukru	55·20	100 kg čisté váhy	pro plechové krabice 10%
	Turecký med, cukroví, zboží tragantové	36·80		pro plechové krabice 14%, pro kartonové obaly 10%
	Zahuštěné nebo sušené mléko, s přísadou cukru	73·60		pro plechové krabice 10%

B. Náhradní dávka za daň z lihu.

Saz. čís.	D r u h z b o ž í	Stálá náhradní dávka	Vyměřovací základna	Tára pro vnitřní obaly
		Kč		
109	Desertní vína s příсадou alkoholu (cyprské, kapské, madeira, malaga, malvasia, marsala, moskato, porto, sherry, xeres a pod.), mají-li více než 15, nejvíše však $22\frac{1}{2}$ objemových procent alkoholu	112.50 a přirázka*) 15.—	100 kg čisté váhy nebo 100 litrů nebo 15.— a přirázka*) 2.—	pro sudy 13%
620**)	Ethylnatý éther (sirný éther) . . .	2625.— a přirázka*) 350.—	100 kg čisté váhy	pro sudy 20%
630	Alkoholická léčiva, nemají-li více než 15 objemových procent alkoholu	225.— a přirázka*) 30.—		
632	Alkoholické aromatické tresti	1350.— a přirázka*) 180.—	100 litrů	
633b	Voňavky a kosmetické prostředky obsahující alkohol	1350.— a přirázka*) 180.—		

*) Přirázka za zemskou (župní) dávku.

**) Za ethylnatý (sirný) éther k průmyslovým účelům nevybírá se náhradní dávka, předloží-li strana podle bodu V. ministrského nařízení ze dne 25. května 1903, č. 135 ř. z. (nař. uh. ministerstva financí ze dne 18. června 1903, č. 34.504) povolení finančního úřadu I. stolice k odběru sirného étheru k průmyslovým účelům, vyrobeného z lihu dané prostého.

(5) Vyměřuje-li se náhradní dávka podle váhy, jest vziti za základ vyměření zpravidla váhu, jež je podkladem výpočtu dovozního clá.

(6) Dováží-li se zboží v obalech, jež se vycílují se zbožím, odečte se od vycílavané váhy tára, stanovená v hořejších tabulkách a náhradní dávka vyměří se teprve ze zbytku.

(7) Má-li se podle hořejších tabulek náhradní dávka vyměřiti podle váhy dováženého zboží, toto se však dováží v obalech, pro něž není stanovena tabulkami tárová srážka, může strana navrhnuti, aby se zjistila čistá váha zboží a aby se podle ní vyměřila náhradní dávka.

(8) Papírový, staniolový a pod. vnitřní obal započte se při výpočtu náhradní dávky vždy do váhy zboží.

(9) Pokud není v tabulkách u tekutin stanovena tára, vyměří se náhradní dávka podle prostorového obsahu; náhradní dávka podle skutečného obsahu cukru nebo alkoholu vyměří se však vždy podle váhy použitého cukru a podle počtu hektolitrových stupňů použitého alkoholu.

(10) Má-li se vyměřiti náhradní dávka z tekutin podle prostorového obsahu, zjistí se prostorový obsah podobně, jak se vypočítává podle ustanovení vysvětlivek k saz. čís. 108 k vyměření daně z lihu.

(11) Požaduje-li strana vyměření náhradní dávky podle skutečného obsahu cukru nebo alkoholu, vezme celní úřad z každého druhu zboží vzorek aspoň 200 g a zaše jej, rádne jej ztotožní, k rozboru chemicko-technické zkušebně finanční správy. Strana nemá vliv ani na výběr vzorku ani na způsob, jakým má být vzat, a není oprávněna upravovati jakkoli zboží před vzetím vzorku ani žádati za takovou úpravu. Útraty dopravy a rozboru vzorku hradí strana.

(12) Navrhne-li strana, aby se náhradní dávka vyměřila podle skutečného obsahu cukru nebo alkoholu, žádá-li však, aby bylo zboží vycíleno a ihned propuštěno do volného oběhu, vyměří se náhradní dávka prozatím podle výměry v tabulkách vyznačené s výhradou, že bude dodatečně upravena. Jakmile obdrží celní úřad nález, upraví podle něho prozatím vyměřenou a vybranou dávku a vrátí připadný přeplatek po srážce útrat nebo vyměří doplatek s útratami.

ch) Poplatky a výlohy.

(K § 109 c. z.)

§ 220.

Vážné.

(1) Vážným rozumí se poplatek za vážení zboží a za použití vah a závaží k vážení zboží v celním řízení. Vážné vybírá se pro toho, kdo dodá a udržuje váhy a závaží.

(2) Pokud se vybírá vážné pro celní správu, činí 50 h za 100 kilogramů hrubé váhy. Při výpočtu vážného nepřihlíží se k váze menší 50 kg, váha 50 kg nebo větší pokládá se za 100 kg. Je-li však celková váha zboží zároveň vážného menší než 50 kilogramů, vybere se na vážném 25 h.

(3) Vážné se platí jen za množství, které bylo zváženo. Váží-li se tudíž zboží zkusmo, vyměří se vážné jen podle množství skutečně zváženého. Zváží-li se však celá zásilka z důvodu, že vzniklo podezření, že prohláška není správná, vyměří se vážné podle celé váhy.

(4) Vážné vyměřuje se zpravidla jen jednou, i když se zboží váží několikráté průběhem celního řízení. Výjimku z tohoto pravidla tvoří opětovné vážení zboží na návštěvě strany.

(5) Vážné se nevybírá za vážení zboží, jež se propustí beze clá, pak v řízení poukazovacím a přepřavním.

§ 221.

Poplatky za hmotnou práci.

Poplatky za pomocné práce hmotné, vykonávané podle § 35, odst. (2) c. z. úředními zřízení celní správy při celním řízení (nakládání a skládání zboží, přistavení k váze, dopravu zboží do místoří, ve kterých se zboží prohlíží, a z nich, otvírání a zavírání nákladových kusů, vybalení a zabalení zboží atd.) stanoví ministerstvo financí po slyšení příslušné obchodní a živnostenské komory. Poplatková sazba budí vyvěšena u celního úřadu.

§ 222.

Výlohy spojené s prozkoumáním povahy zboží.

(1) Výlohy technické prohlídky nebo chemického rozboru hradí strana v těchto případech:

a) je-li technická prohlídka nebo chemický rozbor nařízen všeobecně;

b) má-li v daném případě celní úřad podezření, že prohláška není správná a potvrdí-li

znalecký posudek jím vyžádaný toto podezření;

c) je-li prohláška neúplná a strana byla by se vyhnula vyžádání znaleckého posudku, kdyby byla podala podrobnější a úplnejší prohlášku;

d) navrhne-li strana znalecký posudek nebo prohlásí-li zboží podle vyšší sazby s výhradou opravy celní pohledávky;

e) požaduje-li strana, aby jí byla povolena zvláštní výhoda, kterou mohou povolit úřady celní správy podle volného uvážení;

f) žádá-li strana za povolení dovozu nebo průvozu nebo vývozu zboží, jehož dovoz, průvoz nebo vývoz jest zakázán nebo omezen, a může-li povolení býti uděleno jen podle výsledku posudku;

g) je-li dovoleno vésti důkaz o povaze zboží vysvědčením, strana však tohoto práva ne-použije;

h) zkouší-li se denaturační prostředky;

ch) žádá-li strana za právně závazný výklad;

i) jestliže v celném sporu byl vyžádán znalecký posudek a rozhodnutím nebyl potvrzen požadavek strany.

(2) K výlohám patří odměny vyplacené znalcům nebo poplatky stanovené za technickou prohlídku nebo chemický rozbor a všechny výlohy za zabalení vzorků, jejich dopravu, pojistění atd.

§ 223.

Poplatky za úkony úředních orgánů.

(1) Pokud úkony úředních orgánů nejsou postiženy dávkami za úřední úkony ve věcech správních (zákon č. 253/1926 Sb. z. a n.), vybírají se poplatky tenkrát, zaviní-li je strana nesplnivší nějakou povinnost nebo povolí-li úřad celní správy nějakou úchylku ze všeobecných ustanovení, zejména povolí-li straně nějakou úlevu nebo výhodu, vyžaduje-li úchylka nebo úleva nebo výhoda úřední činnost mimo celniště nebo mimo úřední hodiny.

(2) Poplatními úkony jsou zejména doprovod lodí, povozů a zboží a dozor na ně, projednávání zboží mimo celniště nebo mimo úřední hodiny, též v neděli, v památný den nebo svátek, dodatečné prohlídky zboží, dohled na výrobu na zkoušku, projednávání zboží v soukromém po případě v samostatném celním skladišti.

(3) Poplatky se však neplatí za tyto úkony:

a) za dohlídku, nahlédnutí do knih, zjištění stavu zásob a jinaké dozorčí úkony, jež se z úřední povinnosti vykonají nahodile v soukromých celních skladištích nebo v podnicích, jež jsou podrobeny celnímu dozoru;

b) za tyto úkony, i když se provádějí mimo úřední hodiny:

aa) za prohlídku cestujících osob a pohraničních obyvatel, nemají-li zboží určeného pro obchod;

bb) za neodkladné úřední řízení uvedené v § 5, odst. (5) pošt. c. ř. a v §§ 8, odst. (2) a 9, odst. (5) žel. c. ř. (příl. F a G);

c) za dozor a doprovod:

aa) za dozor na vyložené zboží, který nutno konati z důvodu, že nelze zboží ihned projednávati nebo uložiti do místnosti úředně uzavřených;

bb) za doprovod zboží od celní hlídky k pohraničnímu celnímu úřadu podle § 34 prov. nař. (s výjimkou uvedenou tam na konci čtvrtého odstavce), dále za doprovod prováženého a vyváženého zboží od pohraničního celního úřadu k celní hranici, koná-li se podle § 80, odst. (8) prov. nař. bezprostředně po výstupním projednání celním úřadem;

cc) za doprovod, pokud takové osvobození bylo stanoveno v mezinárodních smlouvách.

§ 224.

Kdo jest povinen platiti poplatky.

Platiti poplatky za úřední úkony jest povinen, kdo navrhl úřední řízení, a při úředních úkonech, jež se provedou z úřední povinnosti, kdo jest oprávněn nakládati se zbožím, jež jest předmětem úředního řízení.

§ 225.

Výměra poplatků.

(1) V poplatech za úřední úkony jsou obsaženy výdaje na zaměstnance, kteří se vyšlou v úředních hodinách k provedení poplatného úkonu (náhrada osobních platů), a výlohy, jež platí stát zaměstnancům vyslaným k provedení úkonu (náhrada služebních výloh).

(2) Kromě náhrad v předešlém odstavci uvedených jsou strany povinny platiti zvláštní poplatek za domácí prohlídky, jejž stanoví ministerstvo financí.

§ 226.

Předpis poplatků a platba.

(1) Poplatky za úkony předepíše straně celní úřad nebo, vyšle-li zaměstnance okrsková celní správa, tato platebním rozkazem k zaplacení nejdéle do týdne po doručení platebního rozkazu. Osobní platy a služební výlohy bud'tež v platebním rozkaze podrobně vykázány i co do jejich složek.

(2) Poplatky nutno zaplatiti složenkou poštovního šekového úřadu nebo u pokladny ustanové v platebním rozkaze. Platiti poplatky přímo úředním orgánům není dovoleno. Poplatky mohou být též vyměřeny pred úkolem a může být požadováno, aby je strana zaplatila předem.

(3) Nezaplacené poplatky vymáhají se způsobem předepsaným pro nucené vymáhání přímých daní.

§ 227.

Náhrada osobních platů.

(1) Náhrada osobních platů činí za každého úředníka (čekatele) 12 Kč a za každého zřízence finanční stráže 6 Kč, a to za každou třeba jen započatou hodinu.

(2) Doba potřebná k cestě úředního orgánu na místo úkonu se včítá.

§ 228.

Náhrada služebních výloh.

(1) V pojmu služebních výloh [§ 225, odst. (1) prov. nař.] jsou zahrnuta veškerá odškodení, jež povoluje celní správa z důvodu poplatného úkonu vyslaným úředním orgánům a přibraným znalcům podle příslušných předpisů.

(2) Náhrada služebních výloh rovná se částkám celní správou skutečně vyplaceným za jednotlivé úkony, ať byly tyto částky vyměřeny podle podrobného výpočtu nebo paušálně. Jde-li o orgány, kterým se vyplácí místo náhrad, jež by se mely případ od případu vypočítati, cestovní nebo podobný paušál vyměřený za delší dobu, budiž náhrada služebních výloh vypočtena podle náhrady, která by se musila vyplatiti dotyčnému orgánu, kdyby nebyl stanoven paušál.

(3) Strana může se vyhnouti náhradě jízdného (kilometrového), postará-li se sama o vhodnou dopravu orgánů.

§ 229.

Paušalování poplatků.

(1) Vykonávají-li se poplatné úkony stále po dobu delší tří měsíců, může ministerstvo financí poplatky za ně paušalovati.

(2) Paušál jest vyměřiti podle služebního páté platové stupnice stupně a) a činovního pro služební místo, z něhož byl orgán vyslan. Nezaujmou-li poplatné úkony služební činnost stále přiděleného orgánu úplně, může být paušál přiměřeně snížen, je-li možno orgán služebně ještě jinak zaměstnat. Náhradu služebních výloh vyplacenou stále přidělenému orgánu musí však strana hraditi.

(3) Má-li skončiti trvalé zaměstnání úředního orgánu, musí to strana ohlásiti okrskové celní správě. Paušál a ostatní odškodnění nutno však zaplatiti až do konce příštího měsíce po ohlášení.

§ 230.

Zvláštní ustanovení pro silniční celní úřady.

(1) Pokud není stanoveno v § 19, odst. (4) a (6) prov. nař., že jest celní řízení konati i mimo úřední hodiny, vybírá se u silničních celních úřadů za úřední úkony mimo stanovené úřední hodiny zvláštní poplatek, a to:

a) za projednání motorového kola 3 Kč a za projednání jiného motorového vozidla 20 Kč;

b) za projednání zásilky zboží do 1000 kg 5 Kč, za projednání zásilky zboží těžší 1000 kg 10 Kč. Za projednání clu nepodléhajícího zboží téhož druhu volně naloženého na povoze vybírá se poplatek 3 Kč za každý vůz. Sem patří na př. seno, sláma, hlína, kamení, stromy, dříví, (kulatina, řezivo, palivo), uhlí, mrva, vápno, hnojivo a pod.;

c) za projednání velkého dobytka (býci, voli, krávy, jalovice, koně, mezci, muli) vybírá se poplatek 2 Kč za kus a za projednání malého dobytka (telata, ovce, kozy atd.) poplatek 50 h za kus; poplatek nesmí však být vyšší než 10 Kč za jednu zásilkou.

(2) V zemědělském pohraničním styku vybírají se tyto poplatky stanovené pod b) a c) jen tenkráte, když se zboží projedná na žádost strany po 22. hodině a před 4. hodinou.

(3) Vybrané poplatky poznamenají a potvrďí se na celních listinách (celní kvitanci, záZNAMNÍM listu a pod.).

HLAVA V. OPRAVNÉ PROSTŘEDKY.

§ 231.

Stížnost do výměry celní pohledávky.

(K § 110 c. z.)

(1) Stížnost do výměry celní pohledávky z důvodů, jež mají vliv na její výši (zařazení do sazebního čísla nebo položky, použití všeobecné celní sazby místo smluvní, výměra tary, výše ceny a pod.) může být podána u celního úřadu, který vyměřil celní pohledávku, bud' při celním projednání zboží ústně, jinak písemně do 30 dnů po dni, kterého celní úřad, projednáv zboží, oznámil výměřenou celní pohledávku osobě, jež zboží vyklívala, aby ji zaplatila.

(2) Ústní stížnost může podat osoba, jež platí u celního úřadu celní pohledávku; písemnou stížnost může podat buď osoba, jež u celního úřadu platila celní pohledávku nebo osoba, jež byla jmenována v celní prohlášce jako příjemce zboží.

(3) Ve stížnosti musí být jmenován celní úřad, který vydal naříkaný nález, a datum i číslo tohoto nálezu, pak vymezen požadavek stěžovatelův zejména údajem sazebního čísla (položky), do něhož dle jeho názoru mělo být zboží zařáděno, po případě celní nebo tárové sazby, jíž prý mělo být použito a u zboží podléhajícího hodnotnému clu údajem ceny, z níž prý mělo být clo vyměřeno.

(4) O stížnosti ústně učiněné sepíše celní úřad se stěžovatelem zápis a odeběre v jeho přítomnosti vzorek ze sporného zboží. Vzorek nutno vzít v tom stavu, v jakém zboží bylo dodáno k celnímu projednání, a zboží nesmí být před tím nijak upravováno. Stěžovatel nemá vlivu na výběr vzorku, může však žádati, aby celní úřad mu dal stejný ztotožněný vzorek. Totožnost vzorku se zbožím vykléným jest povinen zajistiti nejen celní úřad, nýbrž i stěžovatel. Je-li zboží takové povahy, že z něho nelze vzít vzorek, anebo uzná-li to celní úřad za vhodno, jest stěžovatel povinen dodati na jeho výzvu popis zboží, vyobrazení, výkresy, zevrubnější vysvětlení o jakosti, způsobu výroby, určení nebo používání zboží atd. Stěžovatel může v zápisu o stížnosti vyhraditi sobě nebo příjemci zboží, jmenovanému v celní prohlášce, dodatečně písemně odůvodnění stížnosti ve stížnostní lhůtě.

(5) Zápis o stížnosti ústně podané předloží celní úřad s doklady a zprávou k rozhodnutí

ministerstvu financí, a to ihned, nevyhradil-li stěžovatel sobě nebo příjemci zboží právo do datečného písemného odůvodnění, nejpozději však ihned po uplynutí stížnostní lhůty.

(6) Podává-li stěžovatel stížnost písemně, jest povinen připojiti k ní doklady, o něž stížnost opírá (vzorek vykléného zboží, jím ztotožněný, popis zboží, vyobrazení, výkres, původní účet za ně atd.).

(7) Byla-li písemná stížnost podána po uplynutí stížnostní lhůty, celní úřad ji proto zamítne. Rovněž zamítne celní úřad stížnost včas podanou, nelze-li s určitostí zjistiti totožnost zboží nebo předmět sporu, a udá důvody svého rozhodnutí. V obou případech připojí celní úřad k rozhodnutí poučení, že stěžovatel může do tohoto rozhodnutí u něho podati písemnou stížnost nadřízené okrskové celní správě do 30 dnů po dni, kterého mu rozhodnutí bylo doručeno.

(8) Podá-li stěžovatel stížnost do takového zamítavého rozhodnutí celního úřadu, celní úřad zašle ji se spisy nadřízené okrskové celní správě ke konečnému rozhodnutí.

(9) Došla-li stížnost do zamítavého rozhodnutí celního úřadu včas, okrsková celní správa zkoumá, zda je důvodná či nikoli. Zjistí-li, že stěžovatel skutečně podal stížnost do nálezu celního úřadu po uplynutí stížnostní lhůty, nebo uzná-li, že v době, kdy stěžovatel podal stížnost celnímu úřadu do jeho nálezu, nebylo možno s určitostí zjistiti totožnost zboží nebo předmět sporu, zamítne stížnost s údajem důvodu. Zjistí-li okrsková celní správa, že stížnost do zamítavého rozhodnutí celního úřadu byla podána opozděně, zamítne ji z tohoto důvodu.

(10) Uzná-li okrsková celní správa stížnost za důvodnou, zruší naříkané rozhodnutí celního úřadu a nařídí mu, aby předložil případ ku projednání ministerstvu financí.

(11) Došla-li písemná stížnost včas a bylo-li uznáno, že vzorek (vyobrazení, výkres atd.), připojený stěžovatelem ke stížnosti, souhlasí se zbožím vykléným, celní úřad předloží stížnost s doklady a s vyjádřením orgánu, jenž zboží projednával, ministerstvu financí k rozhodnutí, neuzná-li ji za zřejmě důvodnou [§ 233, odst. (8) prov. nař.].

(12) Ministerstvo financí přezkouší věc, a uzná-li, že stížnost potřebuje vysvětlení nebo doplnění, může vyzvat stěžovatele, aby do určité lhůty objasnil nebo doplnil stížnost v bodech, jež mu určí. Neučiní-li tak stěžovatel, ministerstvo financí uváží věc podle okolnosti jinak mu známých.

(13) Uzná-li to ministerstvo financí 'ku správnému zjištění podstaty věci nutným, může dáti případ ke znaleckému posudku jednotlivcům, ústavům, zkušebnám nebo celnímu poradnímu sboru, zřízenému u ministerstva průmyslu, obchodu a živnosti, tomuto zpravidla zejména tehdy, není-li sporné zboží jmenováno ani v celním sazebníku ani ve vysvětlivkách k němu a neobsahuje-li ani celní zákon ani celní sazebník ani vysvětlivky k němu ani nařízení ani mezinárodní smlouvy směrnice pro jeho zařadění. Ustanovení o složení a jednání celního poradního sboru budou vydána zvláštním nařízením.

(14) Uzná-li ministerstvo financí, že pro zjištění skutkové podstaty jest nutno, aby bylo zboží prohlédnuto celním orgánem nebo znalcem, jest stěžovatel povinen dodati zboží celnímu orgánu nebo znalcí k tomu určenému. Navrhne-li stěžovatel prohlédnutí na místě, kde má zboží, jest povinen hraditi výlohy s tím spojené, jakmile mu bude oznámena jejich výše. Nedodá-li stěžovatel sporného zboží celnímu orgánu nebo znalcí k prohlédnutí nebo nedá-li, byv k tomu vyzván, zálohy ke krytí výloh, ministerstvo financí uváží věc podle okolností jinak mu známých.

(15) Stěžovatel nemá práva býti přítomnou znaleckému posudku ani vlivu na výběr znalce. Ministerstvo financí může však — uzná-li to potřebným (zvláště v případech, kdy znalecký posudek odporuje přesným údajům stížnosti o jakosti nebo složení zboží) — oznámiti obsah znaleckého posudku stěžovateli s výzvou, aby ve lhůtě, již mu určí, podal své námitky proti posudku.

(16) Ministerstvo financí rozhoduje o stížnosti po dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živnosti, a týče-li se naříkané rozhodnutí výrobku zemědělského, též po dohodě s ministerstvem zemědělství.

(17) Bylo-li rozhodnuto, že ze sporného zboží měla býti vybrána větší celní pohledávka, než vyměřil celní úřad, ministerstvo financí nařídí zároveň, aby celní úřad předepsal a vybral doplatek celní pohledávky, neprošla-li opravná lhůta podle ustanovení § 95, odst. (1) c. z. Prošla-li opravná lhůta stanoví se v rozhodnutí, že se proto upouští od dodatečného předpisu celní pohledávky.

(18) Ministerstvo financí zašle rozhodnutí celnímu úřadu, do jehož nálezu byla stížnost podána.

(19) Celní úřad ihned oznámí rozhodnutí stěžovateli, a bylo-li rozhodnutím nařízeno

vybrání doplatku celní pohledávky, zařídí jeho vybrání, neprošla-li opravná lhůta. Má-li býti podle rozhodnutí vrácena částka celní pohledávky, celní úřad ji ihned vrátí straně, jež platila celní pohledávku.

§ 232.

Ostatní právní stížnosti.

(K § 111 c. z.)

(1) Domnívá-li se někdo, že rozhodnutím celního úřadu nebo okrskové celní správy jako první stolice byla porušena jeho práva, může si stěžovati písemně u úřadu, který rozhodl.

(2) Stížnost musí býti podána nejpozději třicátého dne po dni, kterého rozhodnutí bylo doručeno osobě, na níž zní. Z projednání nejsou však vyloučeny stížnosti do rozhodnutí, v nichž stěžovatel nebyl poučen o opravném prostředu, podal-li stížnost do 60 dnů po doručení rozhodnutí, i stížnosti do rozhodnutí, k nimž bylo připojeno poučení nesprávné, řídit-li se jím stěžovatel.

(3) Ve stížnosti musí býti jmenován úřad, který vydal naříkané rozhodnutí, datum a číslo tohoto rozhodnutí, rozsah, v jakém se rozhodnutí naříká, právní ustanovení, o něž stěžovatel nárok stížnosti hájený opírá, skutečnosti a důkazy, jimiž stížnost odůvodňuje, a návrh opatření, jehož se stížností domáhá.

(4) Byla-li stížnost podána na správném místě, úřad ji přezkoumá, zda byla podána včas a zda stěžovatel jest oprávněn podati stížnost. Nebyla-li stížnost podána včas nebo byla-li podána osobou, jež nemá práva ji podati, úřad, jehož rozhodnutí je naříkáno, ji zamítne s údajem důvodu a poučením o opravném prostředu. Do tohoto rozhodnutí může stěžovatel si stěžovati do 30 dnů po dni jeho doručení u téhož úřadu, a to úřadu celní správy jemu přímo nadřízenému.

(5) Byla-li stížnost podána včas na správném místě oprávněnou osobou, úřad připojí ke stížnosti úřední spisy s ní souvislé a předloží je úřadu povolanému rozhodnouti o stížnosti.

(6) O stížnostech do rozhodnutí celního úřadu nebo do opatření finanční stráže rozhoduje s konečnou platností okrsková celní správa, v jejímž obvodě jest onen celní úřad (finanční stráž), pokud zákon nebo nařízení nestanoví jinak. O stížnostech do rozhodnutí, jež okrsková celní správa vydala v I. stolici, rozhoduje ministerstvo financí.

(7) Uzná-li úřad rozhodující o stížnosti, že stížnost potřebuje v určitém bodě vysvětlení nebo doplnění, vyzve stěžovatele, aby do určité lhůty doplnil nebo objasnil stížnost v bodech, jež mu určí. Neučiní-li tak stěžovatel, může úřad rozhodující o stížnosti uváziti věc podle okolností jinak mu známých.

(8) Úřad rozhodující o stížnosti přezkoumá případ, maje zřetel na skutkovou povahu jeho, již uzná za pravou.

(9) Uzná-li úřad rozhodující o stížnosti, že jest toho třeba ke správnému posouzení případu, může konati nebo dáti vykonati šetření nebo vyslechnouti znalce, anž stěžovatel má právo býti tomu přítomnu nebo mít vliv na výběr znalce.

(10) Navrhne-li stěžovatel, aby správnost důkazů nebo okolnosti ve stížnosti udaných byla zjištěna místním ohledáním, jest povinen, uzná-li úřad rozhodující o stížnosti za vhodno přijmouti jeho návrh, hraditi výlohy spojené s vysláním úředního orgánu, znalce nebo komise na místo, a to ihned, jakmile mu příslušná částka byla oznámena. Úřad rozhodující o stížnosti může též uložiti stěžovateli, aby složil zálohu ke krytí těchto výloh. Neučiní-li tak stěžovatel, byv k tomu vyzván, může úřad rozhodnouti o stížnosti bez dalšího šetření a na skutkovém podkladě, který podle okolností mu známých uzná za pravý.

(11) Úřad rozhodující o stížnosti jest povinen odůvodnití zamítavé rozhodnutí tehdy, jde-li o materielně-právní nárok stěžovatelův plynoucí ze zákona nebo nařízení.

§ 233.

S p o l e č n á u s t a n o v e n í .

(K § 112 c. z.)

(1) Bylo-li rozhodnutí doručeno více osobám, běží stížnostní lhůta každé osobě samostatně.

(2) Zanikne-li před uplynutím stížnostní lhůty osoba oprávněná stěžovati si, jest oprávňena podati stížnost ona osoba, jež nastoupila v její práva a závazky.

(3) Je-li více osob oprávněno podati stížnost a podá-li stížnost některá z nich, může jiná osoba, oprávněná stěžovati si, připojiti se ke stížnosti nebo podati sama stížnost, dokud neprojde její stížnostní lhůta.

(4) Dal-li se stěžovatel zastupovati, může úřad celní správy žádati, aby se zmocněnec prokázel plnou mocí.

(5) Byla-li stížnost podána více oprávněnými osobami, z nichž jen jedna ji podepsala, pokládá se za stěžovatele jen tato osoba. Podepsalo-li stížnost více oprávněných osob, pokládá se osoba podepsaná na prvním místě za zmocněnce všech ostatních.

(6) Byla-li stížnost zaslána úřadu, který vydal naříkané rozhodnutí, poštou doporučené, jest dnem podání den, kdy stížnost byla odesídana poště k dopravě, v jiných případech den, kdy stížnost k němu došla.

(7) Připadne-li poslední den stížnostní lhůty na neděli nebo zákonem uznaný den sváteční nebo památný, končí lhůta příštim všedním dnem.

(8) Úřad celní správy, u něhož stížnost byla podána, přesvědčí se, zda jde o stížnost do jeho rozhodnutí. Byla-li stížnost podána u jiného úřadu, než který vydal naříkané rozhodnutí, vrátí ji úřad stěžovateli a upozorní jej na vadu, již učinil. Stížnostní lhůta se tím nestaví. Uzná-li úřad, jehož rozhodnutí jest naříkáno, že stížnost u něho včas a oprávněnou osobou podaná jest zřejmě důvodná, vysloví jí.

(9) Řízení o stížnosti se zastaví, podá-li stěžovatel dříve, než bylo podepsáno rozhodnutí o stížnosti, úřadu rozhodujícímu o stížnosti prohlášení, že stížnost odvolává; výlohy řízení vzniklé do onoho okamžiku jest však stěžovatel povinen hraditi.

(10) Odvolá-li stížnost zmocněnec zastupující více osob, má se za to, že všechny osoby jím zastoupené odvolaly stížnost. Podalo-li stížnost více oprávněných osob, vede se řízení dále jen s osobami, jež neodvolaly stížnost nebo své připojení k ní.

(11) Prohlásí-li stěžovatel u úřadu rozhodnoucího v I. stolici, že se vzdává práva stěžovateli si do rozhodnutí jím vydaného, nemůže být zavedeno řízení o stížnosti, již snad potom přece podal.

(12) Stížnost nestaví účinnosti naříkaného rozhodnutí. Úřad, který vydal rozhodnutí nebo úřad oprávněný rozhodnouti o stížnosti může však povoliti, aby s výkonem naříkaného rozhodnutí bylo sečkáno, dokud nebude rozhodnuto o stížnosti, uzná-li, že tímto odkladem nevznikne celní správě újma, a je-li jistot, že tím nebude znemožněn nebo znesnadněn výkon rozhodnutí, nebo bude-li výkon rozhodnutí zajištěn.

(13) Průvody, důkazy a znalecké posudky, podané ve sporném případě, hodnotí úřad, rozhodující o stížnosti, podle své úvahy.

(14) Na důvody, důkazy a skutečnosti, jež stěžovatel se snaží uplatnit po uplynutí stížnostní lhůty, úřad není povinen mít zřetel, leč by stěžovatel byl k tomu vyzván úřadem rozhodujícím o stížnosti.

(15) Stačí-li k zamítnutí stížnosti jediný důvod, nemusí rozhodnutí odpovídati na ostatní námítky stížnosti.

(16) Nebyl-li rozhodnutím o stížnosti uznán nárok stížnosti hájený, uloží se stěžovateli v rozhodnutí výlohy řízení (za dopravu vzorku, za rozbor vzorku nebo jiný znalecký posudek atd.). Stěžovatel jest povinen ihned je zaplatiti úřadu, který mu zašle rozhodnutí a který jest oprávněn zařídit jejich vybrání způsobem stanoveným pro vybíráni a vymáhání dlužných přímých daní. Dal-li stěžovatel zálohу ke krytí výloh řízení a jsou-li výlohy větší, hradí doplatek, jsou-li menší, vrátí se mu přeplatek. Podalo-li stížnost více osob oprávněných si stěžovati, hradí útraty rukou společnou a nedílnou.

HLAVA VI.

PŘECHODNÁ A ZAVĚREČNÁ USTANOVENÍ.

§ 234.

(1) Výhody poskytnuté stranám a povolení jim udělená, jakož i povinnosti jim uložené na základě dosud platných zákonných předpisů zůstávají až na další v platnosti.

(2) Stížnosti do úředních rozhodnutí a opatření učiněných za platnosti dosavadních předpisů budou posuzovány a bude o nich rozhodováno podle dosud platných ustanovení zákoných.

§ 235.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1928; provedou je ministr financí, ministr průmyslu, obchodu a živností a ministr zemědělství po dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Šrámek v. r.

Černý v. r. Dr. Engliš v. r.

Dr. Hodža v. r. Dr. Mayr-Harting v. r.

Dr. Peroutka v. r. Najman v. r.

Dr. Spina v. r. Dr. Srdíčko v. r.

Udržal v. r. Dr. Tiso v. r.

Dr. Nosek v. r.

Příloha A.

Seznam zboží,

jehož dovoz, průvoz nebo vývoz jest zakázán nebo omezen zvláštními předpisy.

I. Předměty státního monopolu.

1. Tabák a tabákové tovary.

(1) Předmětem státního monopolu jest nejen tabák a výrobky z něho, nýbrž i smíšeniny tabáku a jiných látek a výrobky, zhotovené z tabáku a jiných látek.

(2) K dovozu tabáku, výrobků z tabáku a tabákového výtažku jest potřebí povolení ministerstva financí vyjma případů níže uvedené.

(3) Povolení není potřebí:

a) k dovozu tabáku, tabákových tovarů a tabákového výtažku pro tabákovou režii;

b) k dovozu tabáku a tabákových tovarů do $\frac{1}{2}$ kg v cestovním styku k vlastní spotřebě cestujících osob;

c) k dovozu tabáku a tabákových tovarů do $\frac{1}{2}$ kg poštou k vlastní spotřebě příjemcové.

(4) Dovoz tabáku a tabákových tovarů může být povolen jen k vlastní spotřebě příjemcové. Žádosti za povolení dovozu musí obsahovati druh a množství (váhu nebo počet kusů) tabáku nebo tabákových tovarů a prohlášení, že zásilka jest určena k vlastní potřebě žadatelově. Žádost musí být podepsána vlastní rukou žadatelovou.

(5) O dovozu doutníků, napouštěných jedem, pak doutníků a cigaret blínových a durmanových, cigaret proti záduše, cigaret konopných, též indickými zvaných, platí kromě ustanovení tohoto čísla též ustanovení, uvedená níže pod III—6 o dovozu léčebných přípravků.

(6) K průvozu tabáku a tabákových tovarů veřejnými dopravními podniky (poštou, železnici, plavebními a leteckými podniky) jako náklad nebo v cestovních zavazadlech není potřebí povolení.

(7) Průvoz tabáku a tabákových tovarů do váhy $\frac{1}{2}$ kg cestujícími osobami mohou dovoliti pod celní kontrolou pohraniční celní úřady.

(8) V jiných případech povoluje průvoz tabáku a tabákových tovarů ministerstvo financí.

(9) K vývozu tabáku a tabákových tovarů není potřebí povolení.

(¹⁰) Je zakázáno dovážeti a provážeti tyto věci:

a) ohňostrojné doutníky a cigarety, t. j. doutníky a cigarety se zavinutými výbušnými látkami a

b) šálivé doutníky, t. j. tovary, vyrobené na způsob doutníků s tabákovým obalem, avšak s jiným vnitřkem ke kouzelnickým kouskům.

2. S ú l.

(1) K dovozu, vývozu a průvozu soli saz. čís. 592 až 594 jest potřebí mimo případy níže uvedené povolení ministerstva financí.

(2) K průvozu soli saz. čís. 592 až 594 veřejnými dopravními podniky (poštou, železnici, plavebními a leteckými podniky) jako náklad nebo v cestovních zavazadlech není potřebí povolení.

(3) Průvoz soli v cestovním styku v ručních zavazadlech cestujících osob jest dovolen pod celní kontrolou.

(4) Kuchyňské soli nedbá se při celném projednávání zboží, jež obsahuje kuchyňskou sůl, na př. věci pokrytých solnými krystaly, solených pokrmů a nápojů, hasicích přístrojů ze skla, plněných tekutinou obsahující kuchyňskou sůl atd., pak zboží, z něhož by se nevyplácelo dobývati kuchyňskou sůl.

3. Umělá sladidla.

(1) Umělá sladidla jsou všechny chemické výrobky různého složení, jež nepatří do skupiny uhlohydrátů (cukrů) a jež mají větší sladivost než čistý řepový (třtinový) cukr. Ke stupni čistoty nebo k případě jiných látek se nehledí. Do obchodu přicházejí pod různými názvy a jsou to zvláště: orthotoluolsulfimid [sulfimid kyseliny benzoové (sacharín, krystalosa, cukerin, saxin a pod.)], methylorthotoluolsulfimid, fenetolkarbamid (dulcin, sukrol), kyselina aminotriazinsulfonová (glucin) a všechny soli těchto sloučenin.

(2) Za umělá sladidla nutno pokládati dále zboží s případou umělých sladidel, když jest jejich sladivost větší než sladivost řepového (třtinového) cukru.

(3) K umělým sladidlům patří též všechny sloučeniny (polotovary, vedlejší produkty a zbytky výroby sladidel v předcházejících odstavech jmenovaných), které nemají sladké chuti, avšak jejichž přeměna na umělá sladidla jest možná jednoduším způsobem, jako na př. orthotoluolsulfamid, kyselina orthosulfaminobenzeová, její estery a pod.

(4) K dovozu umělých sladidel jest potřebí povolení ministerstva financí. V cestovním styku mohou však býti dovážena umělá sladidla ve množství stanoveném v § 154, odst. (6) prov. nař. bez povolení.

(5) Zboží vyrobené s umělým sladidlem smí být dováženo bez povolení monopolní správy. Takové potraviny a poživatiny jest označiti v celních a dopravních listinách jako zboží umělé sladidlo obsahující.

(6) Za potraviny a poživatiny obsahující umělá sladidla nutno zaplatiti při dovozu nejen clo, něbrž i licenční poplatek.

(7) K průvozu umělých sladidel veřejnými dopravními podniky (poštou, železnici, plavebními nebo leteckými podniky) jako náklad nebo v cestovních zavazadlech není potřebí povolení. V jiných případech může průvoz umělých sladidel povoliti ministerstvo financí.

(8) K vývozu umělých sladidel není potřebí povolení monopolní správy.

4. Výbušné látky.

(1) Předměty monopolu výbušných látek:

a) ssací patrony pro tekutý kyslík k účelu trhacím (saz. čís. 641),

b) prach černý a bezdýmný (saz. čís. 645),

c) nitrocellulosa všech druhů, nitroglycerin a veškeré látky nitroglycerin obsahující, azidy a fulmináty, nitrované látky alifatické a aromatické, pokud samy o sobě jsou výbušnami, jakož i veškeré výbušiny, které vykazují jako součástku dusičnan sodný, amonný, draselný, barnatý, olovnatý, pak výbušiny obsahující chlorečnany, perchloráty a peroxydy (saz. čís. 646)

směji býti dováženy jen s povolením ministerstva financí.

(2) K průvozu výbušných látek, jmenovaných v odstavci (1), veřejnými dopravními podniky (poštou, železnici a plavebními podniky) jako náklad nebo v cestovních zavazadlech není potřebí povolení ministerstva financí. V jiných případech může průvoz výbušných látek povoliti ministerstvo financí.

(3) K vývozu výbušných látek není potřebí povolení.

II. Z důvodů bezpečnostní policie.

1. Výbušiny (výbušné látky a výbušné předměty).

(1) Výbušné látky, jmenované v oddílu I, čís. 4, odst. (1), a předměty obsahující výbušné látky, jako hotové náboje (nabité nábojnice), nábojnice, rozbušky a roznětky se zápalnou složí, doutnáky, zápalnice (časové, mžikové, třaskavé) a ohnostrůjné věci, jež obsahují výbušiny, musejí být provázeny za dopravy celním územím průvodním listem politického (státního policejního) úřadu I. stolice nebo, jde-li o zásilky vojenské správy, osvědčením této. Průvodní list vydává při dovozu politický (státní policejní) úřad I. stolice místa, kam jest zásilka určena, při průvozu úřad, v jehož obvodu se nachází vstupní celní úřad a při vývozu úřad místa, odkud zásilka pochází.

(2) Zásilky zboží, jmenovaného v odstavci (1), smějí být celními úřady projednávány (vyclívány, poukazovány atd.) jen tehdy, když se předloží průvodní list. Cizozemští lovci a střelci nepotřebují však průvodního listu na střelivo, jež jest podle ustanovení § 154, odst. (1) prov. nař. osvobozeno od cla.

(3) Celní úřady projednávající zásilky jsou povinny otisknouti na průvodní listy místní a denní razítko. Tuto povinnost mají též podávací poštovní úřady, které přijímají zásilky k další dopravě.

(4) Jest zakázáno dovážeti zboží obsahující třaskaviny, na př. třaskavá pouzdra s bonbony nebo bez nich, žertovné papíry s třaskavou složí, dětské petardy, zboží z třaskavého papíru, třaskavé fidibusy, třaskavé kuličky (třaskavý hráč) a pod. Tento zákaz se však nevztahuje na papírové pásky s třaskavou složí pro dětské bambitky.

(5) Dovoz, vývoz a průvoz válečného střeliva letadly jest zakázán.

2. Zbraně a součástky zbraní.

(1) Zásilky zbraní a součástky zbraní musejí být provázeny za dopravy celním územím průvodním listem politického (státního policejního) úřadu I. stolice nebo, jde-li o zásilky vojenské správy, osvědčením této.

(2) Cestující osoby musí mít na střelnou zbraň, kterou s sebou při přestupu státní hranice mají, průvodní list československého zastupitelského úřadu nebo politického (státního policejního) úřadu I. stolice.

(3) Pro zásilky zbraní a jich součástí, dovážené do celního území nebo z něho vyvá-

žené živnostníky a obchodníky zbranění, zasilateli nebo zasílatelskými podniky, může být použito dopravních listin (nákladních listů a pod.), jimi podepsaných a potvrzených příslušným úřadem [odst. (1)], jako průvodních listů.

(4) Celní úřady projednávající zásilky zbraní jsou povinny otisknouti na průvodní list místní a denní razítko. Tuto povinnost mají též podávací poštovní úřady, které přijímají zásilky k další dopravě.

(5) Jest zakázáno dovážeti dýky, stilety a nože dutě broušené na způsob stilet, kordy o trojím ostřím, trombony, terceroly (bambitky s krátkou hlavní), revolvery kratší 18 cm, jakékoli vzduchovky, ruční a skleněné granáty, petardy (hmoždířky), zápalné raketky, jakož i všechny tajné, k úkladným útokům se hodící zbraně jakéhokoliv druhu, na př. střelné zbraně nebo kordy a pod. skryté v holích. Tyto zbraně mohou však být dováženy jen výjimečně. V tomto případě musí být na ně vydán též průvodní list.

(6) Dovoz, průvoz a vývoz válečných zbraní, jakož i jakýchkoliv jiných válečných prostředků letadly jest zakázán.

III. Z důvodů zdravotní policie.

1. Zákazy při epidemiích a jiných nakažlivých nemocích.

Zákazy a omezení, potřebné ze zdravotně policejních důvodů při vypuknutí epidemii (moru nebo cholery) nebo jiných nakažlivých nemocí, vyhlásí se případ od případu.

2. Jedy.

(1) Jedy smějí z ciziny bez povolení dovážeti jen vědecké ústavy, veřejná učeliště, vojenské zdravotní sklady, lékárníci a obchodníci, kteří jsou oprávněni prodávat jedy a toto oprávnění prokáží vyclívacímu celnímu úřadu. Jiné osoby potřebují k odběru jedu z ciziny povolení politického úřadu I. stolice, v jehož okresu odběratel bydlí.

(2) Povolení k dovozu jedu dávají politické úřady buď ve způsobu odběrného listu, ve kterém uvedou jméno odběratele, pak druh a množství jedu, nebo ve způsobě odběrné licence, potřebuje-li žadatel pravidelně jedy k provozování své živnosti nebo svého zaměstnání. Odběrný list dává majiteli právo odebrati jen jednu zásilkou jedu v něm uvedených, kdežto odběrná licence platí tři roky, nebyla-li její platnost súžena a opravňuje

majitele odcbírati jedy v ní vyznačené vícekráte.

(³) Celní úřady projednávajíce zásilku jedů jsou povinny uvésti datum a číslo povolení, jakož i úřad, který je vydal, na celní listině a poznamenati na povolení datum a číslo celní listiny a oti-knoti k teto poznámce místní a denní razítko.

(1) Za jedy buďtež pokládány:

- a) 1. arsen a kysličník arsenitý (arsenik, otrušík, utrých, arsenový květ, bílé sklo arsenové, sklovitý kysličník arsenitý, moučka arsenová);
 - 2. sirník arsenitý (auripigment) a sirník arsenatý (realgar, červené sklo arsenové, rubín arsenový);
 - 3. kyseliny arsenité a arseničné; arsenitany (arsenity, soli kyseliny arsenité, na př. arsenitan draselný, sodný, kobaltnatý, měďnatý);
 - b) 1. antimonové preparáty (kromě zlaté síry či sirníku antimoničného) a kysličník antimoničitý (popel antimonový);
 - 2. antimonové sklo (směs popele antimonového nebo kysličníku antimoničitého se surmou) a kyselina antimoničná;
 - 3. antimonové máslo (chlorid antimoničitý), dávivý vinný kámen (vinan antimonylodraselný), chlorid antimoničný, antimonová žluť (antimoničnan olovnatý) a antimonová běloba;
 - c) rtuťové preparáty a soli, kysličník rtuťnatý (žlutý beztváry, krystalický červený t. zv. červený precipitát), síran rtuťnatý, kysličník rtuťnatý (hnědočerný až černý), chlorid rtuťnatý (sublimát), chlorid rtuťnatý (kalomel), bílý precipitát a jodid rtuťnatý (žlutý, červený);
 - d) fosfor obyčejný (krystalinický), též fosforové pasty;
 - e) brom;
 - f) kyanid draselný (cyankalium) a sodný (cyanannatrium); kyanovodík (psotnina);
 - g) alkaloidy a soli alkaloidů, na př. atropin, brucin, koniin, digitalin, morfin, nikotin, strychnin, veratrin a pod.
- (5) Ustanovení o dovozu jedů platí též o výrobcích připravených s jedy k hubení krys a myší, na př. o odběru strychninového ovsá, fosforové kaše a pod.

3. Opium a jiné o m a m u j í c í l á t k y.

(1) Dovoz a vývoz zpracovaného

opia, jakož i škvárů a veškerých zbytků opia vykouřeného je zakázán.

(2) Surové opium, opium medicinální, morfium, kokain, listy kokové, surový kokain, egonin a indické konopí po případě pryskyřice z něho vyrobené, všechny přípravky (officinální nebo neofficinální, zahrnující v to i prostředky zvané antiopium) obsahující více než 0,2% morfia nebo více než 0,1% kokainu, heroin, jeho soli a přípravky obsahující více než 0,1% heroinu, každý nový derivát morfia, kokainu nebo jich soli nebo každý jiný alkaloid opia nebo vůbec kterýkoli jiný přípravek, vyhlášený ministerstvem veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živnosti, smí se dovážet nebo vyvážet jen osobami a podniky, čítajíc v to vojenské zdravotní sklady, které jsou oprávněny k obchodu zmíněnými látkami a vykáží se zvláštním povolením ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

(3) Vývoz surového opia ve množství nejvíše 5 kg, jakož i dovoz a vývoz ostatních látek, vyjmenovaných v odstavci (²), jest dovolen u všech nádražních a přístavních celních úřadů.

(4) Vývoz surového opia ve množství přesahujícím 5 kg dovolen jest pouze u celních úřadů v Čes. Velenicích, Chebu, Podmoklech-Děčíně, Břeclavi, Opavě, Petrovicích u Bohumína, Bohumíně, Bratislavě, Parkánu a Királyháze. Změny budou vyhlášeny v úředním listě.

(5) Každý balík, který obsahuje surové opium a jest určen k vývozu a jehož váha přesahuje 5 kg, musí být označen nápisem „Surové opium“ v písmenech, provedených červenou barvou a nejméně 3 cm vysokých.

(6) Dovoz surového opia dovolen jest pouze u celních úřadů v Praze, Čes. Velenicích, Chebu, Podmoklech-Děčíně, Ústí nad Labem, Liberci, Brně, Břeclavi, Opavě, Bohumíně, Bratislavě, Parkánu a Királyháze. Změny budou vyhlášeny v úředním listě.

4. Margarin a jiné jedlé tuky.

(1) Zakázán je dovoz směsi másla nebo přepouštěného másla s margarinem, oleomargarinem, přepouštěným margarinem nebo s jinými jedlými tuky.

(2) Margarin, přepouštěný margarin, margarinový sýr a oleomargarin, jakož i umělé tuky jedlé nahrazující vepřové sádlo smějí být dováženy jen tenkráte, jestliže obsahují

jako indikátor příslušu sezamového oleje nebo příslušu dimethylamidoazobenzolu (margarin, přepouštěný margarin, margarinový sýr) nebo příslušu phenolphaleinu (oleomargarin). Vnější obaly (sudy, bedny atd.) musí být opatřeny uzápadním červeným pruhem a černým nápisem vyznačujícím obsah a firmu výrobcova a také bezprostřední papírové obaly zboží, upraveného pro drobný prodej ve tvaru krychlí, musí být opatřeny červeným pruhem.

(3) Zboží jmenované v předcházejícím odstavci smí být propoštěno do volného oběhu v celém území jen, je-li doprovázeno osvědčením cizozemského státního zkušebního ústavu o tom, že neobsahuje chemických konzervačních prostředků a že obsah vody nepřevyšuje 18% a procento popele není větší než 0,03%, u zboží označeného jako solené než 5%.

(4) Předcházející ustanovení netýkají se zboží dováženého v cestovním, pohraničním nebo poštovním styku, a to v množství přiměřeném spotřebě cestující osoby za cesty, pokud se týče vlastní spotřebě pohraničního obyvatele nebo vlastní potřebě přijemcové, a zboží zkaženého, jež není určeno k požívání lidskému a dováží se jen k účelům technickým.

(5) Oleomargarin, dovážený k dalšímu zpracování továrnami na umělé jedlé tuky, není podroben hořejším předpisům.

5. Jiné zdraví škodlivé zboží.

(1) Dovoz sušeného, barvami natřeného ovoce, zboží připraveného z přípravků zdraví škodlivých, zejména potravin a poživatin, jakož i různých předmětů potřeby, na př. hraček, květin a součástek květin, tkanin, čalounů a podobných látek, jež jsou barveny nebo napuštěny látkami zdraví škodlivými, na př. sloučeninami arsenu, olova atd., jest zakázán.

(2) Prostředky kosmetické (saz. čís. 633), na př. líčidla, barvy na vlasy, voňavky a pod. smějí se dovážeti jen, předloží-li dovozce osvědčení cizozemského nebo tuzemského ústavu zkušebního, a to bud' státního nebo zřízeného autonomní korporaci a státem autorisovaného, nebo tuzemského autorisovaného znalce o tom, že jsou se stanoviska předpisů v celém území platných zdravotně nezávadny a že kovové nádoby, trubičky, tuby a pod., v nichž se dovážejí, neobsahují více než 1% olova. V pochybných případech má celní úřad právo žádati, aby strana předložila osvědčení tuzemského Státního ústavu pro

zkoumání potravin. Předpis tento se nevztahuje na vzorky nepřesahující obvyklý obsah vzorkové zásilky, je-li zásilka adresována domácímu výrobcí parfumerii a kosmetického zboží, ani na zboží dovážené v cestovním, pohraničním nebo poštovním styku ve množství přiměřeném potřebě cestující cestou za cesty, pokud se týče vlastní potřebě pohraničního obyvatele nebo vlastní potřebě přijemcové.

(3) Zeleninové a ovocné konservy, na př. kapary, mixed pickles a pod., zejména konservy dovážené v plechovkách neprodysně uzavřených, u nichž je důvodné podezření, že obsahují příslušu mědi nebo nedovolené konzervační prostředky nebo sice dovolené konzervační prostředky, avšak v míře nedovolené, smějí být propoštěny do volného oběhu v celém území, jen když se zjistí, že nejsou závadny se stanoviska zdravotně-policejního. Tomuto zkoumání nepodléhají poštovní zásilky takového zboží pro soukromníky.

(4) Věci v předešlém odstavci uvedené bud' tež zkoušeny některým ústavem pro zkoumání potravin, a to bud' státním nebo zřízeným autonomní korporací a státem autorisovaným nebo potravním znalcem státem autorisovaným.

(5) Barvy a tmely olovo obsahující smějí být dováženy jen tenkráte, když jest na jejich obalech zřejmě a srozumitelně vyznačeno, že obsahují olovo.

(6) Za barvy olovo obsahující dlužno po-kládati:

olověný popel saz. čís. 597 i;
klejt mletý nebo v prášku, massikot a suřík (minium) saz. čís. 597 l;

olověnou bělobu saz. čís. 602 d;
síran olovnatý saz. čís. 602 e;

lakové pokosty saz. čís. 624, v nichž jsou barvy olovo obsahující rozetřeny nebo rozptýleny;

barvy saz. čís. 626, a to minerální barvy olovo obsahující a olejové pokosty atd., v nichž jsou barvy olovo obsahující rozetřeny nebo rozptýleny.

(7) Jest zakázáno dovážeti toto zboží:

a) potraviny, jež obsahují nestravitelné věci, na př. částice kovové nebo dřevěné, nebo jsou s nimi tak sloučeny, že mohou být zne- nadání pohlceny;

b) přípravky k barvení nebo k výrobě pivá v domácnostech, vyrobené z cukrového kuléru s příslušou chmele, sladu a pod. nebo bezní, jež se prodávají pod názvy: „pivní barva“;

„pivní výtažek“, „perlový pivní výtažek“ a pod., dále pak odměřené dávky k výrobě piva v domácnostech;

c) otruby, padělané nerostnými látkami;

d) japonský anýz [jak se rozlišuje japonský anýz od pravého čínského anýzu (ba-diánu), viz vysvětlivky k saz. čís. 62]; v případech pochybných budíž vyžádáno dobré zdání chemicko-technické zkoušebny finanční správy nebo některého ústavu pro zkoumání potravin nebo autorizovaného znalce;

e) zesilující tresti do pálených lihových nápojů, jež obsahují silně dráždivé látky z ostrého koření nebo rostlin, na př. z pepře, papriky, mořské cibule a pod., nebo obsahují narkotické látky nebo amylnatý alkohol (přiboudlinu) a jsou určeny k tomu, aby zesílily dráždivou nebo opoující působnost lihových nápojů;

f) přípravky, tresti a různé látky, které jsou jako přísady při výrobě vína zakázány podle § 6 zákona o víně ze dne 12. dubna 1907, č. 210 ř. z., pokud se týče podle § 6 zákonného článku XLVII/1908;

g) vína, barvená dehtovými barvami; zdá-li se být barvené víno podezřelým, budíž zkoumáno methodou, předepsanou vysvětlivkami k saz. čís. 109, zdali není zbarveno dehtovými barvami;

h) polovína a umělá vína;

ch) „Heinův rychločistič“, přípravek to na čerňení vína, lihovin atd., jakož i všechny prostředky ke zlepšování vína, zejména ty, jež obsahují síran zinečnatý nebo žlutou krevní sůl;

i) všechny prostředky, doporučované ke konservování masa a uzenin, na př. irnol, vapor a pod.; jsou to směsi obvyklých konzervujících látok, na př. kuchyňské soli, cukru a pod., s chemickými antiseptickými látkami, na př. kyselinou boritou, sloučeninami fluoru, sirníků, siřičitanů, sloučeninami hliníku, kyselinou mravenčí, kyselinou salicylovou, urotropinem (hexamethylentetraminem) atd., bez zřetele, zdali se dovážejí v pevném stavu nebo jako tekutiny, pokud jejich dovoz nebyl výslovně povolen;

j) vlepovací obrázky, posypané skelným prachem, které se prodávají jako hračky a se kterých se dá skelný prach setřít;

k) zápalné zboží, vyrobené s použitím bílého (žlutého) fosforu;

l) bezcenné látky, jichž se užívá k paděláni koření, na př. rozemleté rýžové nebo prosné omelky, ořechové skořápky, kakaové slupky a pod.

6. Všeliké léčebné přípravky, pak kosmetické a dietetické přípravky, prodávané jako léčiva.

(1) Všeliké léčebné přípravky a jako léčiva do oběhu přiváděné kosmetické a dietetické přípravky — beze zření k zařazení v celém sazebníku — smějí být dováženy jen s povolením politického úřadu II. stolice; bez povolení mohou být dováženy jen pro lékárny nebo obchody, oprávněné obchodovati léčivy ve velkém (velkodrogerie), pro vědecké nebo veřejné léčebné ústavy a vojenské zdravotní sklady.

(2) Oprávnění velkodrogerií vztahuje se však jen na takové léky a jako léčiva do oběhu přiváděné kosmetické a dietetické přípravky, které nemají tvaru léků a nejsou odměřeny v dávkách, aby jich mohli nemoctní přímo zevnitř nebo vnitřně užívat. Za takové tvary nebo dávky budíž pokládány ony přípravky, které na př. mají tvar tekutého léku, odměřeného v lahvičkách na léky nebo v podobných takových nádobkách na léky, aby se jich mohlo užívat jako léku přímo zevnitř nebo vnitřně, nebo mají tvar odměřeného nebo v dávkách uživatelného prášku nebo tvar pilulek, pokroutek, lékem naplněných pouzder, tablet, léčivých tyčinek, léčivých sucharů nebo tvar odměřených mazlavých léků, jako jsou kaše v krabičkách nebo trubičkách (tubách), pak tvar rozestřírených léčivých náplasti (vyjma jednoduché [nesložené] krycí náplasti) nebo tvar léčivých čípků, léčivých mastí a podobné zvláště tvary léků.

(3) Politické úřady II. stolice mohou však povolovat velkodrogistům, kteří o to žádají, na dobu kalendářního roku odběr kosmetických přípravků, jež se hodí za léčiva, a odběr léčivých přípravků v povolení výslovně jmenovaných, které mají již určitý tvar léků nebo jsou odměřeny, vyjímajíce přípravky, jež musí být lékařem případ od případu předepisovaný, poněvadž podléhají již v krátké době snadno rozkladu a ztrácejí na účinnosti, na př. infusa, decocta atd.

(4) Léčivá sera a vacciny (očkovací látky) k léčení lidí, patřící do saz. čís. 87, smějí být dováženy jen s povolením ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a z kupních pramenů v povolení vyznačených.

(5) Látky k očkování zvířat v cizině vyrobené smějí se odebírat jen na povolení ministerstva zemědělství, vydané v dohodě s ministerstvem veřejného zdravotnictví a tělesné

výchovy. Odběr jednotlivých látek k očkování zvířat může se též všeobecně povolit.

(⁶) Ustanovení omezující dovoz léků nevztahuji se na malé dávky, které cestující osoby s sebou vezou k vlastní potřebě za cesty, nebo které pohraniční obyvatelstvo přináší ze sousedních lékáren na předpisy známých lékařů.

(⁷) Dojde-li pro soukromníka zásilka, obsahující léčebné přípravky a pod., vyrozumí celní úřad příjemce a sdělí mu podmínky odberu připravených léciv a kosmetických a dietetických přípravků z ciziny, jak jsou níže uvedeny.

(⁸) Soukromníci jsou povinni zažádati za povolení dovozu léciv všeho druhu a kosmetických a dietetických přípravků, přiváděných do obchodu jako léčiva, u příslušného politického úřadu II. stolice a v žádosti udati:

a) přesný název zboží, jeho množství a způsob zabalení, jakož i slovné poučení na obalech se nalézající;

b) prokázati povahu a složení zboží, jakož i účel a způsob užívání podle výrobcova nebo lékařského předpisu atd., jež se podle stavu věci ze zásilky vyjme;

c) přiložiti k žádosti lékařské vysvědčení o přípustnosti užívání přípravku a množství, jež smí být spotřebováno;

d) v žádosti budiž uvedeno, že žadatel se zavazuje, že na vyzvání politického úřadu II. stolice dodá vzorky a zaplatí útraty rozboru, kdyby tento úřad uznal rozbor za nutný.

(⁹) Dovoz vzorků léciv pro podniky, jež jsou oprávněny vyráběti léčiva, povoluje ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

(¹⁰) Jest zakázán dovoz různých jako léčiva dryáčnický vychvalovaných prostředků proti kašli, záduši, pijáctví, tučněni, vypadávání vlasů, k barvení vlasů, k zamezení těhotenství a pod., různých dryáčnický odporučovaných léčebných přípravků (balsámů, líčidel, mastí, pilulek, prášků, vodiček atd.), jakož i různých tajných pomůcek a přístrojů k léčebným a zdravotnickým účelům (hlavně k účelům sloužícím k zamezení a přerušení těhotenství), pokud pro tyto věci nebylo dosaženo zvláštěho povolení ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

(¹¹) Různé, jako léčiva vychvalované prostředky proti nakažlivým nemocem zvířat, mohou být dováženy jen s povolením ministerstva zemědělství.

IV. Z důvodů veterinární a rostlinné policie a rostlinné ochrany.

1. Zvířata a zvířecí suroviny.

(¹) O dovozu a průvozu zvířat, zvířecích surovin a věcí, jimiž může být nakažlivina přenesena, platí ve styku se státy, s nimiž byly uzavřeny veterinární smlouvy, ustanovení těchto smluv.

(²) O dovozu zvířat a zvířecích surovin ze států, s nimiž nebyly uzavřeny veterinární smlouvy, platí ustanovení níže uvedená. Vznikne-li však v některé z těchto zemí nákaza zvířecí a je-li obava, že by mohla být přenesena na státní území, může ministerstvo zemědělství podle ustanovení zákona ze dne 6. srpna 1909, č. 117 ř. z., a zák. čl. VII/1888 zapověděti nebo omeziti dovoz a průvoz zvířat a zvířecích surovin z příslušného státu pocházejících nebo jeho územím dopravovaných nebo dovoliti jejich dovoz nebo průvoz za zvláštních podmínek.

A. Zvířata.

(¹) Dovoz a průvoz jednokopytníků (koní, oslů, inulů a mezků), skotu (býků, volů, krav a mladého dobytka hovězího), bravu skopového (beranů, skopečů, ovcí a jehňat), kozího (kozlů, koz a kůzlat) a vepřového, jakož i drůbeže, s výjimkou holubů dopravovaných poštou, pak dovoz včel (matek, rojů a včelstev) a sladkovodních ryb jest dovolen jen na veterinární povolení.

(²) Od náležitosti veterinárního povolení jest osvobozen dovoz a průvoz psů, koček — s výjimkou psů a koček dopravovaných z Polska, Rumunska, Jugoslavie, Řecka a zemí na východ od těchto ležících — a králíků; rovněž jest osvobozen od veterinárního povolení dovoz a průvoz zvířat určených pro vědecké ústavy a zoologické zahrady, cirkusy a zvěřince — s výjimkou přežvýkavců a vepřů — jakož i zvířat cirkusových nebo chovaných ve zvěřincích, dopravovaných po železnici a nebo lodí, ptáků divokých a ptáků chovaných v klecích v domácnostech, pak průvoz včel a sladkovodních ryb a dovoz ryb pro akvaria.

(³) Zvířata jmenovaná v odstavci (¹), s výjimkou holubů dopravovaných poštou, jakož i psi, kočky, dále přežvýkavci a vepři chovaní v cizích zemích jako domácí zvířata a zvířata cirkusová nebo chovaná ve zvěřincích musí být i v cestovním styku provázena osvědčením původu, opatřeným zdravotním potvrzením zvěrolékařským; u zásilek vzrostlých sladkovodních ryb, určených ke spotřebě, stačí potvrzení místního úřadu. Pro každého jedno-

kopytníka a pro každý kus skotu musí být zvláštní osvědčení; u zvířat cirkusových a chovaných ve zvěřincích jsou dovolena pro-madná osvědčení; u ostatních zvířat jsou pro-madná osvědčení dovolena s omezením, že v dopravě železniční musí být na zvířata do-pravovaná v každém vze zvláštní osvědčení.

(4) Osvědčení původu: musí obsahovati tyto údaje: místo a zemi původu, počet kusů, druh a popis zvířat, způsob dopravy (poštovní, železniční atd.), odesilaci stanici, jméno a bydliště odesilatelova a příjemceovo.

(5) Zdravotní potvrzení musí u psů a koček osvědčovati, že zvíře nezměnilo bezprostředně před vývozem po 90 dnech místo svého pobytu, že se v místě původu ani v obcích sousedních nevyskytl v posledních 90 dnech případ vztekliny, že je zvíře zdrávo a není podezřelé z nakažení vzteklinou. U ostatních zvířat bude obsah osvědčení stanoven ve veterinárním povolení.

(6) Dopravuje-li se živá drůbež v menším počtu, musí být uložena v klecích, upravených tak, aby bylo zabráněno vypadávání krmiva, steliva a trusu.

B. Zvířecí suroviny.

(1) Zásilky zvířecích surovin níže jmenovaných musejí být při dovozu nebo průvozu opatřeny podle ustanovení tam uvedených jednak veterinárním povolením, jednak osvědčením původu, opatřeným zvěrolékařským zdravotním potvrzením, nebo oběma doklady a to:

a) při dovozu:

zabitých domácích zvířat — mimo mrtvé ryby — veterinárním povolením a osvědčením původu;

masa z domácích zvířat (čerstvého, též zmrzlého nebo připravovaného, t. j. soleného, sušeného, uzeného, načlánaného, pečeného nebo vařeného a pod.) — mimo rybí maso — a masných výrobků veterinárním povolením a osvědčením původu;

maso a masné výrobky dovážené cestujícími osobami v množství přiměřeném spotřebě za cesty nebo ponraničními obyvateli v množství přiměřeném vlastní spotřebě, dále zvířecí tuky, určené výhradně k technickým účelům a celními úřady jako takové uznané, jsou osvobozeny od veterinárního povolení i osvědčení původu;

zásilky jater a jazyků dovážené osobními

vlaky, zásilky hovězího loje (premier jus, oleostok, oleomargarin, oleostearin) do-váženého pro továrny na výrobu umělých tuků, poštovní zásilky masa nehledí na váhu a zásilky masných výrobků až do váhy 10 kg, určených pro vlastní spo-třebu příjemcovu, jsou osvobozeny od veterinárního povolení;

v e p r o v é s l a n i n y a v e p r o v é h o s á d l a o svědčením původu a veterinárním povolením, které může uděliti jaké pohraniční zvěrolékař; poštovní zásilky jsou osvobozeny od veterinárního povo-lení;

z a b i t é d r ů b e ž e veterinarianním povole-ním a osvědčením původu; dováží-li se za-bitá drůbež poštou, není potřebí veteri-nárního povolení; doprava zabité drůbeže poštou pro vlastní spotřebu příjemcovu jest osvobozena též od osvědčení původu; v č e l i h o m e d u a v o s k u (plastů, mezistěn a voštín) veterinarianním povole-ním a osvědčením původu; vzorky medu do hrubé váhy 350 g a vzorky vcelého vosku do váhy $\frac{1}{2}$ kg, jakož i zásilky medu do váhy 5 kg pro vlastní spotřebu příjemcovu s vyloučením použití k úče-lům včelařským jsou osvobozeny od veteri-nárního povolení a osvědčení původu;

u p o t r e b e n ý c h ú l ú a u p o t r e b e n é h o v č e l a ř s k é h o n á ř a d i veteri-nárním povolením;

j i n ý c h z v í ř e c í c h s u r o v i n [mimo suché kůže divokých zvířat a králiků, chlupy zaječí a králičí, vyvápněně kožní odpadky (klihovku), vyvařené kosti, tla-čené desky rohové, dále úplně suché, měkkých částí zbaběné rohy; kopyta a paz-nehty, pak vyvařené nebo vyvápněné žině, štětiny a chlupy, též po továrensku pranou nebo vyvápněnou vlnu, pak peří, výrobky mlékařské, vejce, vyškvařený lůj a zbytky po škvaření zvířecích tuků, de-naturované a nezpůsobilé k lidskému po-zívání]:

aa) ze zemí morem skotu nezamářených a jím neohrozených osvědčením původu; čerstvé kůže přežvýkavců a veprů a čerstvé rohy a paznehty musí však být opatřeny osvědčením původu i veterinarianním povolením; pro kůže zcela suché, prosolené nebo jinak trvale konservované, a pro mokré kůže zba-vené tuku a masa (mokré holice) stačí osvědčení původu;

bb) ze zemí morem skotu zamářených nebo jím ohrozených veterinarianním po-

volením a osvědčením původu; při dovozu úplně suchých kůží může veterinární povolení uděliti také pohraniční zvěrolékař; jde-li o sušená střeva a střívka, úplně suché chlupy, štětiny, žíně, jakož i nepranou ovčí vlnu v pytlích nebo balících, stačí osvědčení původu.

b) při průvozu:

zabitých domácích zvířat a masa z domácích zvířat osvědčením původu a veterinárním povolením země, do které vystoupí z československého celního území, není-li dovoz, pokud se týče průvoz onou zemí volný; v jiných případech nebo pochází-li zásilka ze země zamorené morem skotu nebo jím ohrozené, též veterinárním povolením československého úřadu;

čerstvých kůží přežvýkavé a veprů, ne zcela suchých surových kostí, takových paznehtů a rohů, ne zcela suchých surových chlupů přežvýkavek a takových štětin ze zemí morem skotu zamorených nebo jím ohrozených, veterinárním povolením a osvědčením původu; pro kůže zcela suché, prosolené nebo jinak trvale konservované a pro mokré kůže zbavené tuku a masa (mokré holice) stačí osvědčení původu.

(²) Zvířecí suroviny musí být při průvozu dopravovány v bezpečně uzavřených bednách, sudech, pytlích, obalech atd. nebo v krytých a zaplombovaných vozech, aby nepřišly do styku s jiným zbožím.

(³) Osvědčení původu musí obsahovati místo a zemi původu, druh a stav zboží (čerstvý, suchý, zmrzlý a pod.), počet, značky a čísla nákladových kusů, způsob balení, váhu zásilky, způsob dopravy (poštovní, železniční atd.), odesílací stanici a jméno a bydliště odesílatelovo i příjemcovo.

(⁴) Zdravotní osvědčení musí dosvědčovati: **u zabitých zvířat, masa a tuků z nich**, že zabitá zvířata jsou domácího původu nebo že maso (tuk) jest ze zvířat domácího původu, že zvířata byla poražena na jatkách se stálým zvěrolékařským dohledem že byla za živa i po porážce ustanoveným zvěrolékařem prohlédnuta a shledána zdráva a že maso (tuk) bylo uznáno poživatelným; u zabité drůbeže postačí zvěrolékařské potvrzení, že maso (tuk) jest ze zdravých zvířat domácího původu;

u ostatních zvířecích surovin, že suroviny pocházejí ze zvířat domácího pů-

vodu, jež nebyla shledána podezřelá, že v místě původu nebo v místě, odkud se zboží dopravuje, není nákazy, která by mohla véti témito surovinami přenesena, a že zboží může být vyvezeno bez nebezpečí zavlečení nákazy.

C. Společná ustanovení.

(¹) Osvědčení původu vydávají obecní nebo administrativní úřady země původu. Zdravotní potvrzení musí být vydáno státním zvěrolékařem nebo zvěrolékařem státním úřadem k tomu zmocněným. Potvrzení vydaná jinými zvěrolékaři musí být potvrzena československým zastupitelským úřadem. Není-li možno připojiti k zásilce prvotní osvědčení původu, může být připojen opis prvotního vysvědčení, ověřený československým zastupitelským úřadem, příslušným pro místo, do kterého byla zvířata nebo zboží dovezeno, nebo v němž byla zásilka rozdělena. Osvědčení, vyhotovená přistavnými zvěrolékaři nebo úředními zvěrolékaři na podkladě prvotních osvědčení, nebo scházejí-li tato, na podkladě průvodních listin, nemusí být ověřena československými zastupitelskými úřady.

(²) Domácími zvíraty rozumějí se všecka užitková domácí zvířata včetně psů, koček, drůbeže a včel.

(³) Dovoz a průvoz jednokopytníků, skotu, bravu skopového, kozího a veprového, živé drůbeže (s výjimkou holubů dopravovaných poštou), dovoz včel, dovoz a průvoz masa (mimo maso a masné výrobky převážené cestujícími osobami v cestovním styku nebo pohraničními obyvateli v pohraničním styku, mimo poštovní zásilky masa, veprového sádla a slaniny, mimo zásilky masných výrobků až do váhy 10 kg určených pro vlastní spotřebu příjemcovu, mimo zabitou drůbež, játra a jazyky dopravované osobními vlaky a poštou, mimo zásilky hovězího loje, dováženého pro továrny na výrobu umělých tuků a provázeného osvědčením o nezávadnosti původu, mimo zvířecí tuky určené výhradně k technickým účelům a mimo průvoz masa zmrzlého a připravovaného tak, že nemůže nabýti více vlastnosti masa čerstvého), dovoz surových kůží domácích zvířat (hovězin, teletin, bůvolin, konin, skopovic a kozin), včelího medu a vosku z kterékoliv země (mimo vzorky medu do hrubé váhy 350 g a vzorky včelího vosku do váhy $\frac{1}{2}$ kg, jakož i zásilky medu do váhy 5 kg pro vlastní spotřebu příjemcovu), dovoz zvířecích surovin ze zemí morem skotu zamorených nebo jím ohrozených, pokud se pro tyto suroviny požaduje veterinární povolení nebo osvědčení původu, a konečně průvoz su-

rovín ze zemí morem skotu zamořených nebo jím ohrožených, pro něž se požaduje povolení průvozní, podléhá kontrole pohraničního zvěrolékaře vstupní stanice pohraniční. Není-li ve vstupním místě pohraničního zvěrolékaře, obstará prohlídka příslušný úřední zvěrolékař. Přežívavci a vepři, dopravovaní pro vědecké ústavy, zoologické zahrady, cirkusy a zvěřince, v bednách nebo v klecích podléhají zvěrolékařské prohlídce až v místě určení.

(1) Zásilky, u kterých nebylo šetřeno tuto uvedených ustanovení, nebo zvýřata nákazou stížená nebo podezřelá z nákazy nebo z nakažení smí být propuštěna do volného oběhu nebo poukázána jen se svolením pohraničního zvěrolékaře.

2. Rostlinstvo.

(1) Ustanovení níže uvedená platí pro veškeré způsoby dopravy rostlinstva, tudíž nejen pro dopravu veřejnými dopravními podniky (poštou, železnicí, lodími, letadly a pod.) a po silnici vozidly, nýbrž i pro dopravu osobami přestupujícími celní hranici.

(2) Úlevy neb omezení v pohraničním styku vyhlásí se zvlášť.

A. Semena.

(1) Vyvážené a dovážené semeno červeného jetele a vojtěšky podléhá kontrole, jež přísluší kontrolní semenářské stanici zemědělské rady pro Čechy v Praze, moravskému zemskému výzkumnému ústavu zemědělskému v Brně a státnímu výzkumným ústavům zemědělským v Bratislavě a Košicích. Vyvážené semeno musí být plombováno nebo známkováno.

(2) Dovoz odpadů, podsevků a pod. všech jetelů jest zakázán. Vývoz těchto odpadů a pod. podléhá kontrole ústavů, jmenovaných v odstavci (1).

(3) Vstupní, pokud se týče výstupní celní úřad jest povinen vzít z každé zásilky semene červeného jetele a vojtěšky, která se dováží nebo vyváží, a z každé zásilky vyvážených odpadů, podsevků a pod. průměrný vzorek a zaslati jej semenářské stanici, příslušné podle svého sídla.

B. Bramby.

(1) Dovoz bramborů rakovinou nakažených nebo z rakoviny podezřelých, dále dovoz částí a odpadků takovýchto bramborů, jakož i pytlů, košů, beden a jiných obalů nebo předmětů, které byly v přímém styku s nakaženými nebo podezřelými pozemky nebo bram-

bory, jest zakázán a to i v pohraničním styku.

(2) Dále jest zakázán dovoz bramborů ze států, ve kterých byla rakovina zjištěna a to i v pohraničním styku. Ministerstvo zemědělství může povolovati v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živnosti výjimky z tohoto zákazu v odůvodněných případech.

(3) Pokud nejsou zahraniční brambory dopravovány bez obalu, smějí být dováženy jen v nových neupotřebených obalech.

(4) Seznam států, z kterých smějí být brambory dováženy, bude každoročně v lednu uveřejněn v úředním listě a sdělen úřadům.

(5) Pro dovoz bramborů jsou stanoveny tyto pohraniční celní stanice: Břeclav, Šatov, České Velenice, Horní Dvořiště, Železná Ruda, Brod n. L., Cheb, Reitzenhain, Podmokly, Děčín, Georgswalde-Ebersbach, Žitava, Seidenberg, Meziměstí, Hlucholazy, Krnov, Opava, Bohumín, Petrovice u Bohumína, Skalité, Suchá Hora, Orlov, Medzilaborce, Užok, Jasina, Valea Visaului, Campolung la Tisa, Kiralyháza, Čop, Slovenské Nové Město, Hidásnémeti, Turňa n. Bodvou, Tornala, Rimavská Seč, Filakovo, Šahy, Parkáu, Komárno, Bratislava-Petržalka a Marchegg. Změny budou vyhlášeny v úředním listě.

(6) Zásilky dovážených zahraničních bramborů musí být provázeny fytopathologickými osvědčeními, vyhotovenými na tiskopisu v jazyku vývozního státu a ve státním (oficiálním) jazyku československé republiky. Tato osvědčení musí přesně vyhovovati předeepsanému vzoru (č. 167/1925 Sb. z. a n.) a obsahovati:

a) oficiální název fytopathologického ústavu v záhlaví osvědčení a úřední jednací číslo;

b) místním úřadem potvrzené prohlášení pěstitele bramborů o místě, kdy byly brambory vypěstovány;

c) prohlášení oficiálního fytopathologickeho ústavu (stanice), že místo pěstování bramborů není v území rakovinou zamořeném nebo rakovinou podezřelém a že v katastru obce, kde brambory byly vypěstovány, a v obvodu 15 km od ní nebyla rakovina bramborů zjištěna a že není též podezření, že by se vyskytovala;

d) prohlášení úředníka oficiálního fytopathologickeho ústavu (stanice) toho oboru:

1. pokud jde o brambory, určené pro konsum a průmyslové zpracování v republice

československé, potvrzení o tom, že je prohlídlo ve stanici nakládací a nezjistil rakoviny bramborů nebo podezření z této choroby a že tyto brambory byly v jeho přítomnosti buď naloženy do krytého vozu, který opatřil uzavírací plombou svého ústavu, nebo podány k železniční nebo poštovní dopravě jako nákladové kusy v nových obalech a obaly jich opatřil uzavírací plombou svého ústavu, dále že vlastnoručně zapsal do osvědčení číslo vozu a číslo plomby vozu nebo čísla nákladních listů, případně poštovních průvodek a plomb jednotlivých obalů;

2. pokud jde o brambory, určené pro sadbu v republice Československé, potvrzení o tom, že je prohlídlo v místě vypěstování před uložením do obalu a nezjistil rakoviny bramborů nebo podezření z rakoviny ani na vyvážené sadbě ani na ostatní sklizni bramborů téhož hospodářství a že bylo použito pro vyvážené brambory nových obalů, které uzavřel a opatřil plombou svého ústavu a že dále vlastnoručně zapsal do osvědčení čísla nákladních listů, případně poštovních průvodek a plomb jednotlivých obalů;

e) v příslušné rubrice zřetelné místní a denní razítko odesílací stanice, které musí souhlasit s místním a denním razítkem v nákladním listě.

(7) Odesílatel musí v nákladním listě, případně v průvodece poznamenati:

a) číslo fytopathologického osvědčení a název fytopathologického ústavu (stanice), který osvědčení vyhotobil;

b) že fytopathologické osvědčení je připojeno k nákladnímu listu, případně k průvodeci.

(8) Brambory, dovážené do republiky československé po železnici, musí být podány přímým mezinárodním nákladním listem ze stanice místa původu do stanice určení v republice Československé. Dovoz bramborů ze zámoří nebo po vodních tocích povoluje v jednotlivých případech za určitých podmínek ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živnosti.

(9) Dovážené zahraniční brambory musejí být podrobeny fytopathologické prohlídce, kterou jsou pověřeny tyto výzkumné ústavy:

a) pro Čechy: Ústav fytopathologický státních výzkumných ústavů pro výrobu rostlinou v Praze;

b) pro Moravu: Fytopathologická sekce moravského zemského výzkumného ústavu zemědělského v Brně;

c) pro Slezsko: Fytopathologická sekce moravského zemského výzkumného ústavu zemědělského v Brně prostřednictvím státní výzkumné stanice zemědělské v Opavě;

d) pro Slovensko mimo župu košickou: Ústav fytopathologický státních výzkumných ústavů zemědělských v Bratislavě;

e) pro župu košickou a pro Podkarpatskou Rus: Ústav fytopathologický státních výzkumných ústavů zemědělských v Košicích.

(10) Fytopathologickou prohlídku jest vykonati zpravidla ve vstupní stanici [odst. (5)]; pouze zásilky do 50 kg smějí být poukazovány k celnímu řízení a k výkonu fytopathologické prohlídky celnímu úřadu, který jest v sídle některého výzkumného ústavu.

(11) Celní úřad odmítne zásilky zahraničních bramborů, které nejsou doloženy fytopathologickým osvědčením, dále zásilky vyložené podle odst. (1), a pokud nebyl výslově dovoz bramborů povolen, též ze států uvedených v odst. (2), jakož i na základě protokolárního dobrozdání orgánu výzkumného ústavu zásilky, jež nevyhovují předpisům. Odmitnutí poznamená celní úřad na nákladním listě.

(12) V pohraničním styku jest dovoleno osobám trvale usedlým v republice Československé dovážeti bez fytopathologického osvědčení a prohlídky ze států uvedených v seznamu [odst. (4)] sklizeň bramborů z vlastních pozemků (též pachtovaných) a osobám trvale usedlým v zahraničí brambory k sázení na vlastních pozemcích (též pachtovaných) na československém území v době, kterou stanoví jednotlivé celní úřady pro obce, přicházející podle místních poměrů v úvahu. Českoslovenští zájemníci musí však celnímu úřadu předložiti průkaz o ploše osázené brambory a zahraniční zájemníci průkaz o ploše určené k osázení.

(13) Průvoz zahraničních bramborů povoluje se s podmínkou, že zásilka bude dopravována přímým mezinárodním nákladním listem z cizozemské odesílací stanice až do stanice určení cizího státu v plombovaném, dobře uzavřeném a nepoškozeném voze nebo v plombovaných a nepoškozených obalech.

(14) Vývoz bramborů z uzavřené oblasti do zahraničí jest zakázán.

(15) Podrobnosti stanoví vládní nařízení čís. 167/1925 Sb. z. a n.

**C. Jiné rostliny, jejich plody
a části.**

I. Opatření proti révokazu.

(1) Podle mezinárodní úmluvy o rěvoku a z u platí o dopravě věcí, jimiž lze zavléci révokaz, tato ustanovení:

a) Jest zakázáno dovážeti nebo provážeti:

- aa) révové sazenice (vinné keře, odnože s kořeny nebo bez nich);
- bb) révové dříví (suché nebo čerstvé, celé kusy nebo úlomky) a vinné listí;
- cc) kompost (setlelé části rostlinné k hnojení);
- dd) upotřebné špalíry a révové tyče;
- ee) živý révokaz a jeho vajíčka;
- ff) zásilky, v nichž jest zboží zabalen v listí révy vinné nebo v něm vloženo, nebo jež obsahují části révy;

b) ze zákazu dovozu révových sazenic (vinných keřů, odnože s kořeny nebo bez nich), révového dříví (suchého nebo čerstvého, celých kusů nebo úlomků) a vinného listí jsou vyjmuty zásilky, jež se dovážejí v bednách s přišroubovaným víkem nebo v celovagonových zásilkách na povolení ministerstva zemědělství a za podmínek v tomto povolení vyznačených u celních úřadů výslově zmocněných.

(2) Dovoz nebo průvoz rostlin, keřů, stromů, též sazenic, roubů a pod. ze školek, zahrad a skleníků (pařeniště, oranžérií a pod.) — mimo vinnou révu — jest dovolen jen u celních úřadů výslově zmocněných a za těchto podmínek:

a) zboží musí být pečlivě zabalen a to tak, aby bylo možno je prohlédnouti;

b) zásilku musí provázeti prohláška odesilatelem podepsaná, z níž musí být zřejmo:

1. že obsah zásilky byl vypěstán v jeho podniku,
2. do kterého místa je zásilka určena a kdo je příjemcem zásilky,
3. že zásilka neobsahuje révy vinné,
4. zdaž zásilka obsahuje rostliny s prstí nebo bez prsti;

c) každou zásilku musí provázeti osvědčení úřadu země původu:

1. že zboží jest z pozemku ohrazeného nebo neohrazeného, který jest vzdálen aspoň 20 metrů od nejbližšího vinného keře nebo aspoň tak oddělen od jeho kořenů překážkou, kterou uznal příslušný úřad za dostatečnou,

2. že se na pozemku nenalezá vinný keř,
3. že na něm nejsou složeny vinné keře,
4. byly-li na pozemku vinné keře révokazem napadené, dlužno výslově potvrditi, že keře byly úplně vymýtěny, dále že byl pozemek několikrát desinfikován a po tři léta zkoumán, takže je zaručeno úplné vyhubení hmyzu a zničení kořenů.

(3) Zásilky ze států přistoupivších k úmluvě nemusejí být provázeny úředním osvědčením, jsou-li z podniků, o nichž bylo vyhlášeno, že jsou pod stálým úředním dohledem a vyhovují požadavkům úmluvy. Prohláška odesilatela a úřední osvědčení mohou být vytiskeny na rubu nákladního listu.

(4) Celní úřad projednávaje zásilku v dovozu připojí prohlášku odesilatele a úřední osvědčení k celnímu dokladu, jsou-li však vytiskeny na nákladním listě, poznámená v celném nálezu, že byly předloženy, a vyznačí na nákladním listě vyčítací údaje a otiskne na něm místní a denní razitko. Jde-li o zásilku průvozní, ponechá celní úřad prohlášku odesilatele a úřední osvědčení u dopravních listin.

(5) Ve styku se státy přistoupivšími k úmluvě o révokazu může odesílatel poštovních zásilek rostlin vložiti duplikát prohlášky a osvědčení do zásilky, aby mohla být celně odbavena bez průtahu, kdyby se osvědčení při dopravě ztratilo. Na poštovní průvodce a na obalu zásilky jest však poznámenati, že duplikát osvědčení jest v zásilce.

(6) Vzniknou-li odůvodněné pochybnosti o čistotě zásilky nebo dostaly-li celní úřady zvláštní pokyny ohledně zboží určitého původu nebo pro určité časové období, dá celní úřad zásilku prozkoumati celním úředníkem v této činnosti zkušeným nebo úředním znalcem; není-li těchto osob, oznámí věc co nejrychleji (po případě telegraficky) ministerstvu zemědělství, aby dalo pokyn, co má zářediti. Shledá-li se, že je zásilka nezávadná, projedná ji celní úřad, jinak však ji i s obalem spálí, sepise o tom zápis a předloží jej ministerstvu zemědělství.

(7) Polní plodiny, jichž průvoz jest dovolen podle hořejších předpisů jen podmínečně, buďtež poukazovány k průvozu beze zření na svůj původ tenkráte, když se provážejí s celní závěrkou.

(8) Dovoz a průvoz tabulových hroznů, při vinobraní sklizených hroznů a matolin jest dovolen u každého k projednání jich zmocně-

ného vstupního celního úřadu za těchto podmínek:

a) tabulové hrozny musí být uloženy v dobrých krabicích, bednách, koších nebo sudech, avšak tak, aby je bylo možno snadno prozkoumati; zásilka nesmí obsahovati ani vinné pruty ani vinné listy;

b) vinné hrozny sklízené při vinobraní (určené k výrobě vína) smějí být propouštěny, jen když jsou rozmačkané a dovážeji se v sudech obsahu aspoň 5 hektolitrů; sudy musejí být tak očištěny, že na nich není ani trochu země nebo kousku révy. V jiném balení nesmějí být tyto hrozny dováženy;

c) matoliny smějí být propouštěny jen v bednách nebo bečkách dobře uzavřených.

(⁹) Dovoz nebo průvoz uříznutých květin, semen (včetně rostlinných cibulí a hlíz s kořeny, není-li na nich prstí), hroznových pečicék, zeleniny a ovoce (mimo hrozny) jest dovolen u každého vstupního celního úřadu, zmocněného k projednávání.

(¹⁰) Dovážeji-li se nebo provážeji-li se hrozny a věci, uvedené v odstavci (⁹) nebo květiny v hrncích nebo jiné rostliny — vyjímajíc však révové pruty, révové dříví a révové listy, jež nelze propustiti podle ustanovení uvedených v odstavci (¹) pod písmenou a) — v ručních zavazadlech, bud'tež projednávány každým úřadem vstupním v dovozu. Jsou-li však odůvodněné pochybnosti o čistotě takových rostlin, budiž postupováno, jak jest nařízeno v odstavci (²).

(¹¹) Dovoz věcí uvedených v odstavci (¹) a věcí nakažených révokazem v ručních zavazadlech [odst. (¹⁰)] stihají politické (státní policejní) úřady I. stolice bez újmy trestnímu stihání podle důchodkových trestních předpisů. Celní úřady, důchodkové kontrolní úřady a finanční stráž jsou povinny hlásiti přestupky, o nichž se dovědí, zmíněným úřadům.

(¹²) Zásilky rostlin, uvedených v odstavci (²), bud'tež projednávány do volného oběhu vstupními celními úřady, poštovní zásilky celními úřady k projednávání zmocněnými. Cizozemské zásilky rostlin, u nichž není předepsaný prohlášek původu, bud'tež vráceny vstupním celním úřadem cizozemským pohraňčním úřadům k přiměřenému zařízení, poštovní zásilky poště k vývozu.

(¹³) Kdykoliv celní úřad odmítne zásilkou podezřelou z révokazu, sepíše zjišťovací nález o povaze odmítnuté věci a důvodech od-

mínutí v přítomnosti strany nebo jejího zástupce.

II. Opatření proti červci San José (*Aspidiotus perniciosus*).

(¹) Dovoz živých rostlin, sazenic, řízků a roubů, jakož i jiných oddělených živých rostlinných částí a živých odpadků, dále předmětů, které s jmenovaným zbožím byly v přímém styku, a konečně sudů, beden, pytlů a jiných obalů, které sloužily k zabalení nebo uchování takového zboží, ze zemí: Ameriky, Austrálie, Číny, Havaie, Japonska a Nového Zélandu jest zakázán, ježto tyto státy jsou zamoreny červcem San José (*Aspidiotus perniciosus*). Ministerstvo zemědělství může v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností a s ministerstvem financí rozšířiti tento zákaz i na dovoz jmenovaného zboží z jiných států, vyskytne-li se v nich červec San José. Toto rozšíření jest vyhlásiti v úředním listě.

(²) Výjimky ze zákazu dovozu stanoveného v odstavci (¹) může v jednotlivých odšvodněných případech za určitých podmínek povoliti ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živností a ministerstvem financí.

(³) Dovoz čerstvého ovoce ze státu červcem San José zamorenených [odst. (¹)] jest dovolen s podmínkou, že fytopathologickou prohlídkou nebude zjištěn ani na ovoci, ani na obalu zásilky červec San José.

(⁴) Fytopathologická prohlídka zásilek nad 20 kg hrubé váhy musí být provedena výlučně u pohraničních úřadů výslovně zmocněných k projednávání zásilek takových, kteréžto úřady budou vyhlášeny v úředním listě. Zásilky o váze 20 kg nebo menší mohou být projednávány též vnitrozemskými celními úřady zřízenými v sídlech výzkumných ústavů. Útraty fytopathologické prohlídky povinen jest hraditi dovozce.

(⁵) Fytopathologickou prohlídku provedou tyto výzkumné ústavy:

Ústav fytopathologický Státních výzkumných ústavů pro výrobu rostlinnou v Praze, Fytopathologická sekce Moravského zemského výzkumného ústavu zemědělského v Brně, Ústav fytopathologický Státních výzkumných ústavů zemědělských v Bratislavě a Státní výzkumná stanice zemědělská v Opavě.

(⁶) Zásilky ovoce [odst. (³)] hlásí staniční nebo poštovní úřad ihned telegraficky přísluš-

němu výzkumnému ústavu [odst. (5)] a příjemci na jeho útraty.

(⁷) Výzkumný ústav vyšle neprodleně, nejdéle do 24 hodin po obdržení zprávy k celnímu úřadu svůj kontrolní orgán, který provede fytopathologickou prohlídku zásilky v přítomnosti celního úředníka a železničního nebo poštovního orgánu, případně též příjemce. Kontrolní orgán dá dle potřeby vyjmouti na útraty strany $\frac{1}{10}$ obsahu zásilky a provede podrobnou prohlídku a šetření, zda ovoce neb obal není napaden červcem San José. Kontrolní orgán je také oprávněn pro další zjištění v laboratoři odebrati přiměřené množství ovoce, které po provedeném šetření vrátí do zásilky.

(⁸) Zjistí-li kontrolní orgán prohlídkou, že ovoce nebo obal je napaden červcem San José, odmítne celní úřad na základě jeho protokolárního prohlášení projednání zásilky a pojmená to v nákladním listě, po případě v průvodce.

(⁹) Má-li kontrolní orgán důvodné podezření, že zásilka jest napadena červcem San José a musí-li část zásilky nebo obalu podrobiti laboratornímu šetření, odmítne celní úřad projednání zásilky na tak dlouho, až kontrolní orgán tímto šetřením zjistí bezzávadnost zásilky, dá prostřednictvím Výzkumného ústavu souhlas k jejímu projednání a vrátí odebraný vzorek a až dovozce prokáže, že uhradil Výzkumnému ústavu poplatek a útraty za fytopathologickou prohlídku.

(¹⁰) O výsledku prohlídky u celního úřadu sepiše orgán Výzkumného ústavu protokol, který spolupodepíše orgán celního úřadu, po případě též příjemce.

(¹¹) Orgán Výzkumného ústavu pojmená na celních dokladech a v nákladním listě výsledek prohlídky, a to: „Není námitek proti celnímu projednání“ nebo „Nesmí být projednáno, ježto“ a uvede důvod, podepíše a dá razitko ústavu.

(¹²) Protokol odešle ihned celní úřad ministerstvu zemědělství; propis protokolu předloží kontrolní orgán Výzkumnému ústavu.

(¹³) Průvoz ovoce jest dovolen bez fytopathologické prohlídky s podmínkou, že zásilka bude přepravována v nepoškozeném a dobře uzavřeném voze nebo v nepoškozených a dobře těsnících obalech.

V. Z jiných policejních důvodů.

1. Zboží z drahých kovů.

Nemá-li zboží z drahých kovů, jež podléhá

puncovní kontrole, ryzosti, stanovené zákonem, nebo obsahuje-li cizorodá tělesa tak zahalená, že kupec může být oklamán, na př. vložky ze železa, mědi, olova a pod., nebo odpovídá-li jinak puncovním předpisům, vrátí se zpět do celní ciziny nebo, souhlasí-li s tím dovozce, rozbitje se.

2. Hrací známky podobné mincím a podobné věci.

(¹) Dovoz hracích penízků, jež se podobají svou velikostí, barvou a provedením mincím československým, dále dovoz všech mincí podobných věci, jež mají, byť i nedokonalou, podobu mincí československých (i z oběhu vztáty) nebo mincí cizozemských v oběhu jsoucích, jest zakázán beze zření, jak se těchto věcí upotřebí.

(²) Devoz napodobenin jiných mincí není zakázán, dlužno však uvážiti dobré, nebylo-li jich výrobou nebo rozšiřováním jednáno proti předpisům všeobecného trestního zákona. Tento případ jest oznámiti představenému úřadu k dalšímu opatření.

(³) Zákaz dovozu platí též o raznicích a pod. k výrobě věci, uvedených v odstavci (¹) a (²).

3. Napodobeniny státovek, bankovek a cenných papírů.

(¹) Dovoz tiskařských nebo jiným způsobem rozmnožených výrobků, jež se podobají tuzemským nebo cizozemským státovkám, bankovkám nebo veřejným cenným papírům, takže vzniká při povrchním prohlédnutí klamná domněnka, že jsou to pravé papírové peníze nebo cenné papíry, jest zakázán. Rovněž jest zakázáno zboží s takovými tisky, na př. papírové šálky, reklamní lístky, pohlednice atd. Není však zakázán dovoz literárních děl, jež obsahují takové tisky.

(²) Zakázáno jest také dovážeti náhražky zákonného platidel.

(³) Zákaz dovozu platí též o tiskařských plotnách a pod. k výrobě věci, uvedených v odstavci (¹) a (²).

4. Zabavené, soudní zápovery stízené nebo z poštovní dopravy vyloučené tiskopisy.

(¹) Zjistí-li celní úřady při celní prohlídce tiskopis zabavený (§§ 487, 493 zák. ze dne 23. května 1873, č. 119 ř. z., čl. I., č. 2 zák. ze dne 23. května 1922, č. 168 Sb. z. a

n.), soudní zápopovědí stížený (§ 36 zák. ze dne 17. prosince 1862, č. 6/1863 ř. z., § 62 zák. čl. V/1878) nebo tuzemský tiskopis, který byl vydán proti ustanovením tiskových zákonů (zák. č. 6/1863 ř. z. a zák. čl. XIV/1914), jsou povinny sdělit to státnímu zastupitelstvu nebo politickému (státnímu policejnímu) úřadu I. stolice, příslušnému podle místa celní prohlídky, nejsou však oprávněny tiskopisy zabavit.

(*) Cizozemské periodické tiskopisy (časopisy), jimž byla odňata poštovní doprava, došlé poštou jako samostatné zásilky nebo v jiných zásilkách, budťtež odevzdány poštovnímu úřadu, aby je vrátil do celní ciziny. Byly-li však takové tiskopisy dopraveny po železnici, po lodi nebo letadlem a zjištěny teprve při celní prohlídce, budťtež odevzdány dopravnímu podniku k dalšímu opatření.

(*) Zásilky v uzavřené obálce (psaní) nebo uzavřené zásilky s písemnostmi smějí být otevřeny v nepřítomnosti příjemcově jen tehdy, jestliže příjemce zmocní poštu v každém jednotlivém případě, aby zprostředkovala celní řízení.

5. Cizozemské losy.

(1) Dovoz losů a vkladních listů cizozemských loterií, jakož i nabídek, letáků a podobných loterií se týkajících, dálé cizozemských premiových dlužních úpisů (losů) jest s výjimkou níže uvedenou zakázán.

(2) Dováženy mohou být toliko ty premiové dlužní úpisy, jež jsou opatřeny:

a) soupisovou značkou dle vládního nařízení ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., a vedle toho obliterovaným kolkem rakousko-uherským dle zákona ze dne 28. března 1889, č. 32 ř. z., pokud se týče dle zák. čl. IX/1889, nebo úředně obliterovaným kolkem československým dle zákona ze dne 11. června 1919, č. 328 Sb. z. a n., anebo

b) alespoň rádně obliterovaným kolkem československým dle zákona č. 328/1919 Sb. z. a n.

(3) Cizozemské premiové dlužní úpisy nemající uvedených znaků jsou z právního obchodu v území československém vyloučeny.

(4) Namítně-li dovozce, že jde o dopravu losů, které byly v cizině uloženy a podle vládního nařízení č. 126/1919 Sb. z. a n. k soupisu rádně přihlášeny, budťtež na potvrzení odebřány a straně sděleno, že jí budou losy po okolkování podle III. stupnice vydány zemskou finanční správou (v Čechách zemským finančním ředitelstvím v Praze, na Moravě zemským finančním ředitelstvím v Brně, ve Slezsku finančním ředitelstvím v Opavě, na Slovensku generálním finančním ředitelstvím v Bratislavě a v Podkarpatské Rusi hlavním finančním ředitelstvím v Užhorodě), prokáže-li své tvrzení příslušným soupisovým seznamem. Premiové dlužní úpisy (losy) budťtež zaslány zemské finanční správě.

6. Poštovní holubi.

Dovoz poštovních holubů z ciziny a jich vývoz do ciziny je dovolen jen s povolením ministerstva národní obrany. Toto povolení musí být předloženo celnímu úřadu projednávajícímu zásilku v dovozu nebo vývozu, při poštovních vývozních zásilkách podávacímu poštovnímu úřadu, který je znehodnotí otiskem místního a denního razítka.

7. Radiotelegrafní a radiotelefonní zařízení.

(1) K dovozu radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení jest potřebi povolení ministerstva průmyslu, obchodu a živností. Ministerstvo národní obrany, ministerstvo železnic a ministerstvo pošt mohou pro potřebu vojenské, železniční nebo poštovní a telegrafní správy dovážeti radiotelegrafní a radiotelefonní zařízení bez povolení.

(2) Celní úřady poznamenají dovoz na povolení a vyznačí na celní prohlášce (kvitanci) den a číslo povolení.

Tárový sazebník.

Všeobecná poznámka. Všude, kde jsou zařazena pevná tělesa a tekutiny do téhož sazebního čísla, platí tárové sazby stanovené tímto sazebníkem jen pro pevná tělesa, není-li v něm stanoveno výslovně jinak.

Saz. čís.	Zboží	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
1	Kakaové boby a slupky	<p>13 v sudech z dužin z tvrdého dřeva a v bednách,</p> <p>10 v jinakých sudech,</p> <p>9 v koších,</p> <p>1 v lehkých pytlích,</p> <p>2 v těžkých pytlích.</p>
2 a	Káva: surová	<p>17 v bednách z tvrdého dřeva, lehčích 200 kg,</p> <p>16 v bednách z měkkého dřeva, lehčích 200 kg,</p> <p>10 v bednách 200 kg těžkých nebo těžších, pak v sudech z dužin z tvrdého dřeva,</p> <p>8 v jinakých sudech.</p> <p>V patentních sudech:</p> <p>8 z dužin a se dny z tvrdého dřeva,</p> <p>7 z dužin z tvrdého dřeva a se dny z měkkého dřeva,</p> <p>5 z dužin a se dny z měkkého dřeva;</p> <p>7 v koších,</p> <p>4 ve dvojitých fardech (lýkových pytlích),</p> <p>3·5 v úpletech z palmových listů s vnější hrubou tkaninou z manilkového konopí,</p> <p>2 v jednoduchých fardech a v těžkých balíkových obalech, pak v balíkových obalech, jež mají jeden obal těžký, druhý pak lehký, dále též v balíkových obalech, jejichž obal tvoří jeden těžký pytel jutový navrchu a pod ním dva lehké pytle lýkové,</p> <p>1·5 v těžkých pytlích nebo ve dvou lehkých pytlích,</p> <p>0·8 v lehkých pytlích nebo — podle volby strany — u pytlů těžších 55 kg hrubé váhy za pytel 0·5 kg,</p> <p>0·6 v bavlněných pytlích.</p> <p>Vzorky:</p> <p>7 v sáčkách nehledíc na látku, z nichž jsou zhotoveny, neváží-li sáček více než 500 g hrubé váhy,</p> <p>25 v plechovkách do 1 kg hrubé váhy.</p>

Saz. čís.	Zboží	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
2 b	Káva: pražená	<p>17 v bednách nebo v sudech, 9 v koších, 2 v balíkových obalech nebo v pytlích.</p> <p>Vzorky:</p> <p>7 v sáčkách nehledíc na látku, z níž jsou zhotoveny, neváží-li sáček více než 500 g hrubé váhy, 25 v plechovkách do 1 kg hrubé váhy.</p>
3	Čaj	<p>23 v obyčejných dřevěných bednách, vyložených kovovou vložkou, vážící aspoň 5 g na 100 cm², je-li čaj nebalený nebo v balíčkách (též v zaletovaných plechovkách), 18 v obyčejných dřevěných bednách, vyložených kovovou vložkou, vážící méně než 5 g na 100 cm² nebo bez vložky, je-li čaj nebalený nebo v balíčkách (též v zaletovaných plechovkách), 16 v dyhových bednách (též s plechovým kováním na hranách), vyložených kovovou vložkou, vážící aspoň 5 g na 100 cm², je-li čaj nebalený nebo v balíčkách (též v zaletovaných plechovkách), 14 v dyhových bednách (též s plechovým kováním na hranách), vyložených kovovou vložkou, vážící méně než 5 g na 100 cm², je-li čaj nebalený nebo v balíčkách (též v zaletovaných plechovkách), 10 v jinakých bednách.</p> <p>Vzorky:</p> <p>7 v sáčkách nehledíc na látku, nečiní-li hrubá váha jednoho sáčku více než 150 g, 30 v plechovkách hrubé váhy do 250 g.</p>
4	Pepř atd.	<p>18 v bednách, 12 v sudech, 6 v koších, 5 v balíkových obalech nebo ve dvou fardech, 2 v pytlích nebo v jednoduchých fardech.</p>

Saz. čís.	Zboží	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
5	Skořice	<p>18 v lehkých bednách z prken tenčích 8 mm, 20 v lehkých bednách z prken tenčích 8 mm s vnějším pletivem z palmových listů, 25 v těžkých bednách z prken 8 mm silných nebo silnějších, 26 v těžkých bednách z prken 8 mm silných nebo silnějších s vnějším pletivem z palmových listů, 12 v sudech, 6 v koších, 5 v balíkových obalech nebo ve dvou fardech, 3 v pytlích nebo v jednoduchých fardech.</p> <p>Mletá skořice: 10 v bednách.</p>
6 7 8	Badyán (čínský anýz) atd. Muškátové ořechy vyloupané Kardamomy atd.	<p>18 v bednách, 12 v sudech, 6 v koších, 5 v balíkových obalech nebo ve dvou fardech, 2 v pytlích nebo v jednoduchých fardech.</p> <p>Hřebíček: 6 ve dvou fardech.</p>
9 10 11 12 13 14 15 16 17 18	Fíky Vinné bobule atd. Citrony, limony, cedráty Pomeranče Citrony atd. Datle atd. Ananas Mandle Piniová (limbová) jádra, nevyloupaná atd. Piniová (limbová) jádra, vyloupaná; granátová jablka	<p>13 v bednách nebo v sudech, 20 v bednách nebo v sudech, obalených senem a pod., nikoli však pouze rohožemi nebo plátnem, 6 v koších, 1 v lehkých pytlích, 3 v balíkových obalech nebo v těžkých pytlích, 9 v dřevěných krabicích, v bedničkách nebo v košíčkách, 10 v dřevěných krabicích, v bedničkách nebo v košíčkách s dalším obalem z plátna nebo ze třtinových, slaměných nebo lýkových rohoží.</p> <p>Fíky a vinné bobule: 14 v bednách se železnými obručemi.</p> <p>Doplňková tára: 9 pro dřevěné krabice, bedničky nebo košíčky v bednách, v sudech nebo v koších.</p>

Saz. čís.	Z b o ž í	Tárové sazby v procentech hrubé váhy				
19 20 21	Cukr řepový atd. Cukr jiného druhu atd. Melasa	<p>I. Pevný cukr:</p> <p>13 v bednách, 12 v sudech z dužin z tvrdého dřeva, 10 v jinakých sudech, 8 v kanastrech, kranjanech, 7 v jinakých koších, 2 v balíkových obalech nebo v těžkých pytlích, 1 v lehkých pytlích.</p> <p>II. Roztoky cukru:</p> <p>11 za vrchní ochranný sud.</p>				
22	Tabák atd.	<p>13 v bednách nebo v sudech, 10 v koších, 4 v balíkových obalech nebo v pytlích, 24 v malých dřevěných bedničkách nebo v plechovkách, 12 v malých krabicích ze štěpinek, v krabicích z lepenky nebo v košičkách.</p> <p>Doplňková tára:</p> <table> <tr> <td>24 pro malé dřevěné bedničky nebo plechovky,</td> <td>v bednách, v sudech,</td> </tr> <tr> <td>12 pro malé krabice ze štěpinek nebo z lepenky nebo pro košíčky,</td> <td>v koších, v balíkových obalech nebo v pytlích.</td> </tr> </table>	24 pro malé dřevěné bedničky nebo plechovky,	v bednách, v sudech,	12 pro malé krabice ze štěpinek nebo z lepenky nebo pro košíčky,	v koších, v balíkových obalech nebo v pytlích.
24 pro malé dřevěné bedničky nebo plechovky,	v bednách, v sudech,					
12 pro malé krabice ze štěpinek nebo z lepenky nebo pro košíčky,	v koších, v balíkových obalech nebo v pytlích.					
35 36 37 a 38 39 40 43 a 44	Vinné hrozny, čerstvé; vinný rmut Vlašské ořechy atd. Ovoce výslovně nejmenované, čerstvé: jemné ovoce stolní Švestky sušené Ovoce výslovně nejmenované, upravené atd. Lanýže Zelenina výslovně nejmenovaná atd.: jemná zelenina stolní Všechny druhy zeleniny atd.	<p>16 v bednách nebo v sudech, 20 v bednách nebo v sudech a zároveň proložené hoblovačkami, korkovou drtí nebo dřevěnými pilinami a pod., 11 v neúplných bednách (v bednách mřížovaných, s vyvrstanými otvory, s víky z tkanin atd.) nebo v koších, 9 v dřevěných krabicích a podobných malých bedničkách, 2 v balíkových obalech nebo v pytlích.</p> <p>Švestková povidla:</p> <p>10 v sudech.</p> <p>Vinný rmut:</p> <p>11 za vrchní ochranný sud.</p>				

Saz. čís.	Z b o ž í	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
46 49 52 53	Mák (též zralé makovice) Semeno jetelové Semena výslovně nejmenovaná Všeliká semena v obálkách atd.	13 v bednách nebo v sudech, 2 v pytlích.
54 55	Okrasné květiny atd. Okrasné listoví atd.	16 v bednách nebo v sudech, 20 v bednách nebo v sudech a zároveň proložené hoblovačkami, korkovou drtí nebo dřevěnými pilinami a pod., 11 v neúplných bednách (v bednách mřížovaných, s vyvrstanými otvory, s víky z tkanin atd.), v sudech nebo v koších, 9 v dřevěných krabicích a podobných malých bedničkách.
56 a b	Živoucí rostliny atd.: kvetoucí rostliny stromy a keře	4 v koších, 2 v balíkových obalech nebo v pytlích.
62 b	Rostliny výslovně nejmenované a jejich části: sušené atd.	16 v bednách nebo v sudech, 20 v bednách nebo v sudech a zároveň proložené hoblovačkami, korkovou drtí nebo dřevěnými pilinami a pod., 11 v neúplných bednách (v bednách mřížovaných, s vyvrstanými otvory, s víky z tkanin atd.), v sudech nebo v koších, 9 v dřevěných krabicích a podobných malých bedničkách.
73 a	Veškerá drůbež atd.: živá	20 v posadách.
73 b 74 b	Veškerá drůbež atd.: mrtvá atd. Zvěř srstnatá a pernatá: mrtvá atd.	16 v bednách nebo v sudech, 9 v koších, 3 v balíkových obalech nebo v pytlích.
75 76	Ryby, raci atd. Mořská zvířata lasturová atd.	60 pro živé ryby v sudech s vodou, 13 v bednách, v sudech nebo v jinakých dřevěných nádobách s víkem (v kádích a pod.), 10 v otevřených dřevěných nádobách bez víka, 9 v koších, 4 v balíkových obalech nebo v pytlích.

Saz. čís.	Z b o ž í	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
79 a	Vejce drůbeží, též žloutek a bílek, te-kutý: vejce drůbeží atd.	Vejce drůbeží: 20 v bednách a zároveň proložená hoblo-vačkami, korkovou drtí nebo dřevě-nými pilinami a pod., 11 v neúplných bednách (v bednách mřížovaných, s vyvrťanými otvory, s víky z tkanin atd.) nebo v koších.
80	Med včelí a umělý	Med, dováží-li se v krabicích atd.: 10 v bednách, 6 v koších nebo v uzavřených kbelí-kách.
81	Vosk živočišný	13 v bednách nebo v sudech, 9 v koších, 4 v seronech nebo ve fardech, 2 v jinakých balíkových obalech nebo v pytlích.
82	Houby rohovité	20 v bednách nebo v sudech, 9 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
86	Měchýře a střeva atd.	16 v sudech, 9 v bednách, 2 v balíkových obalech nebo v pytlích.
88 89 90	Máslo přírodní atd. Vepřové sádlo atd. Umělé máslo atd.	16 v hrncích, 13 v bednách, pak ve kbelíkách nebo ve vědřech z tvrdého dřeva, 11 ve kbelíkách nebo ve vědřech z měk-kého dřeva, 7 v koších nebo ve kbelíkách bez víka, 6 v kůžích, v měcháčích, v balíkových obalech nebo v pytlích. Přírodní máslo atd.: 11 v sudech. Vepřové sádlo atd. a umělé máslo atd.: 13 v sudech.
91 b	Tuk rybí a tulení: v nádobách o hrubé váze menší než 10 kg	20 v bednách, } dováží-li se v lahvích, 16 v koších, } ve džbánech atd.

Saz. čís.	Zboží	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
94 b	Vosk rostlinný: vosk karnaubový atd.	13 v bednách nebo v sudech, 9 v koších, 4 v seronech nebo ve fardech, 2 v jinakých balíkových obalech nebo v pytlích.
95	Kyselina stearová atd.	13 v bednách nebo v sudech, 2 v balíkových obalech nebo v pytlích.
96 a	Parafin: nečistý atd.	17 v sudech, 13 v bednách, 2 v balíkových obalech nebo v pytlích.
96 b	Parafin: jiný	13 v bednách nebo v sudech, 2 v balíkových obalech nebo v pytlích.
98	Ceresin	
99	Vaselina a lanolin atd.	
100 a	Kolomaz: s přísadou minerálních olejů atd.	
106	Oleje mastné, v lahvích atd.	20 v bednách, 16 v koších.
107 b	Pivo: v lahvích nebo džbánech	20 v bednách, 12 v koších.
108	Lihové tekutiny pálené	18 v bednách,
109	Víno atd.) dovážejí-li se v lahvích, 10 v koších,
110	Víno šumivé) ve džbánech a pod., 6 za vrchní ochranný sud.
111	Ocet stolní	
		Přirážka za táru: Víno, dováží-li se ve vozidlech nebo plavidlech zvlášť k tomu zařízených: 17 procent.
114	Pečivo atd.	16 v bednách nebo v sudech, 10 v koších, 6 v balíkových obalech, 2 v pytlích.
115	Ságo atd.	8 v bednách nebo v sudech, 5 v koších, 2 v balíkových obalech nebo v pytlích.
116	Těstoviny atd.	14 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 4 v balíkových obalech nebo v pytlích.

Saz. čís.	Zboží	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
117 118	Maso Masité droby	14 v bednách nebo v sudech, 9 v koších, 2 v balíkových obalech nebo v těžkých pytlích, 1 v lehkých pytlích.
119	Sýry	14 v bednách lehčích než 50 kg, 11 v bednách 50 kg těžkých nebo těžších, 13 ve kbelíkách 100 kg těžkých nebo lehčích, 9 ve kbelíkách těžších než 100 kg až včetně 150 kg, 6 ve kbelíkách ještě těžších, 8 v sudech, 5 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
121	Ryby výslově nejmenované, nasolené atd.	13 v bednách, v sudech nebo v jinakých dřevěných nádobách s víkem (kádích a pod.), 10 v otevřených dřevěných nádobách bez víka, 9 v koších, 4 v balíkových obalech nebo v pytlích.
122	Ryby připravené atd.	13 v sudech.
123	Kaviár atd.	13 v bednách nebo v sudech, 9 v koších, 4 v balíkových obalech nebo v pytlích.
124	Kávové náhražky atd.	13 v bednách nebo v sudech, 2 v balíkových obalech nebo v pytlích.
125	Kakaové máslo	12 v bednách nebo v sudech, 6 v koších, 2 v balíkových obalech nebo v pytlích.
126 127	Kakaový prášek Kakaová hmota atd.	16 v bednách z tvrdého dřeva nebo v sudech, 11 v bednách z měkkého dřeva, 9 v koších, 4 v balíkových obalech nebo v pytlích.

Saz. čís.	Z b o ž í	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
128 129 130 131 132	Konservy rybí atd. Konservy zeleninové atd. Konservy ovocné atd. Poživatiny v krabicích atd. Poživatiny výslovně nejmenované	16 v bednách nebo v sudech, 10 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích. Masový výtažek: 50 v bednách nebo v sudech s kelímky (hrnky), 30 v bednách nebo v sudech s plechovkami. Přirážka za táru. Polévkové koření Maggiho, dováží-li se ve vozových kotlech: 8 procent.
148 c 149	Barevné hlinky: krášlené Jiné zeminy a kameny, uměle barvené	12 v bednách nebo v sudech, 8 v koších, v papírových sudech nebo v sudech papírem vykládaných, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
151 152 153 b	Šťáva lékořicová atd. Ambra šedá atd. Kafr: čistěný (rafinovaný)	12 v bednách nebo v sudech, 6 v koších, 3 v balíkových obalech nebo v pytlích.
154 b	Vonné vodičky atd.: v nádobách lehčích než 10 kg hrubé váhy	13 v bednách nebo v sudech, } dovážejí-li se 9 v koších, } v lahvích, } džbánech atd.
155	Silice (etherické oleje)	16 v bednách nebo v sudech, } dovážejí-li se 9 v koších, } v lahvích, } džbánech atd.
162 163	Orseille atd. Výtažky barvířské výslovně nejmenované	12 v bednách nebo v sudech, 6 v koších, v papírových sudech nebo v sudech papírem vykládaných, 3 v balíkových obalech nebo v pytlích, 9 za vrchní ochranný sud.
171	Dlaždice a kostky asfaltové	13 v bednách nebo v sudech, 9 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
176 177	Oleje minerální atd., surové, jimiž lze svítiti, atd. Oleje minerální atd., rafinované atd., lehké atd.	15 v sudech vážících více než 300 kg, 18 v sudech vážících 300 kg nebo méně, 15 v bednách nebo v koších s plechovkami, lahvemi nebo džbánech, 7 v karnéřích, v lahvích nebo ve džbánech.

Saz. čís.	Z b o ž í	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
178	Oleje minerální atd., rafinované atd., těžké atd.	19 v sudech, 16 v bednách nebo v koších s plechovkami, lahvemi nebo džbány, 7 v karnéřích, v lahvích nebo ve džbánech.
179	Zbytky destilace nebo přečištování nerostných olejů atd.	13 v sudech, v bednách nebo v koších s plechovkami, lahvemi nebo džbány, 7 v karnéřích, v lahvích nebo ve džbánech.
181 182 183 až 188	Bavlněná vata atd. Přást surový atd. Bavlněná příze	15 v bednách, 13 v sudech, 10 v koších, 4 v balíkových obalech, 2 v pytlích.
189 až 200	Bavlněné zboží	15 v bednách, 8 v koších, 6 v balíkových obalech, 3 v pytlích.
201	Technické potřeby	15 v bednách nebo v sudech, 8 v koších, 2 v balíkových obalech nebo v pytlích.
203 204 b c d 205 b c d	Vata atd. Příze lněná atd.: jednoduchá atd. skaná pro drobný prodej upravená Příze konopná atd.: jednoduchá atd. skaná pro drobný prodej upravená	13 v bednách nebo v sudech, 9 v koších, 4 v balíkových obalech, 2 v pytlích.
206 b c	Příze jutová atd.: jednoduchá atd. pro drobný prodej upravená	11 v bednách nebo v sudech, 7 v koších, 4 v balíkových obalech, 2 v pytlích.
207 208 209	Tkaniny z příze lněné atd., nevzorkované atd. Tkaniny z příze lněné atd., vzorkované atd. Damašky atd.	13 v bednách, 9 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.

Saz. čís.	Z b o ž i	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
210 211 212	Batisty (kmenty) atd. Krajky atd. Výšivky	18 v bednách, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
213 214 215 216	Aksamity atd. Zboží stuhové Zboží prýmkářské a knoflíkářské Tkaniny z konopné a jiné příze atd.	13 v bednách, 9 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
217	Jutové tkaniny	13 v bednách, 9 v koších, 1 v pytlích, pak v balíkových obalech hydraulicky lisovaných (také se železnými obručemi) neohledic na to, je-li zboží všude obalem zakryto či nikoliv, 2 v jinakých balíkových obalech.
218	Koberce na podlahu ze lnu atd.	13 v bednách, 9 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
219	Zboží provaznické atd.	10 v bednách nebo v sudech, 6 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
221 222 225 226 227	Vata z vlny a chlupů atd. Příze z hrubé srsti (chlupů) zvířecí atd. Příze česaná, výslově nejmenovaná Příze mykaná atd. Příze upravená pro drobný prodej	16 v bednách nebo v sudech, 11 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích. Pro příze na úplných papírových cívách (kanetách), kromě příze na křížových cívách, mimo to: 5 procent.
228	Houně atd.	13 v bednách, 9 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
229 230 231 232 233 234 235 236	Vlněné zboží tkané, výslově nejmenované atd. Aksamity atd. Zboží stuhové Zboží prýmkářské a knoflíkářské Zboží stávkové a pletené Šály atd. Výšivky vyšité hedvábím Výšivky vyšité jinými látkami	18 v bednách, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.

Saz. čís.	Z b o ž í	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
237 238 a	Koberce na podlahu Plst a plstěné zboží atd.: hrubá plst atd.	13 v bednách, 9 v koších, 4 v balíkových obalech, 2 v pytlích.
238 b	Plst a plstěné zboží atd.: jiná plst atd.	18 v bednách, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
239	Technické potřeby	13 v bednách nebo v sudech, 9 v koších, 2 v balíkových obalech nebo v pytlích.
241 242 b c 243 b 244 245 246	Hedvábná vata atd. Hedvábí atd.: bělené atd. barvené Floretové hedvábí atd.: barvené Hedvábí umělé Příze z hedvábí atd. Niti z hedvábí atd.	16 v bednách nebo v sudech, 11 v koších, 5 v balíkových obalech, 4 v pytlích s vnitřním, aspoň dvojitým papírovým obalem. Hedvábí umělé s. č. 244: 20 v bednách.
247 až 254	Zboží celohedvábné	22 v bednách, 13 v balíkových obalech nebo v pytlích.
255 až 260	Zboží polohedvábné	20 v bednách, 7 v balíkových obalech nebo v pytlích.
1. pozn. ke tř. XXV.	Zcela hrubé tkaniny atd. z odpadkového hedvábí atd.	13 v bednách, 9 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
261 262 263 264	Umělé květiny atd. Součástky umělých květin atd. Péra ozdobná atd. Umělá kožešina z peří	20 v bednách, 11 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
265 271	Práce vlásenkářské atd. Vějíře atd.	20 v bednách, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
273	Nášivky ze šnůr atd.	20 v bednách, 7 v balíkových obalech nebo v pytlích.
274	Šatstvo, prádlo atd.	20 v bednách, 11 v koších, 4 v balíkových obalech, 2 v pytlích.

Saz. čís.	Zboží	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
275	Kartáčnické zboží obyčejné atd.	16 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
276	Kartáčnické zboží výslovně nejmenované atd.	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
277	Hotová dřevěná síta atd.	16 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
278	Řešetářské zboží výslovně nejmenované atd.	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
280	Hrubé pokrývky na podlahu atd.	16 v bednách nebo v sudech, 12 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
281 a b	Pletené zboží výslovně nejmenované: obyčejné atd. jemné atd.	16 v bednách nebo v sudech, 12 v koších, 4 v balíkových obalech nebo v pytlích.
281 c d	Pletené zboží výslovně nejmenované: velmi jemné atd. spojené s jinými velmi jemnými hmotami	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
282 a	Zboží košíkářské atd.: obyčejné atd.	16 v bednách, 10 v koších nebo v polobednách, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích, v dřevěných rámech nebo v bednění.
282 b c 283	Zboží košíkářské atd.: jemné atd. velmi jemné atd. Zboží ze slámy atd., vystrojené drahými kovy	20 v bednách, 13 v koších nebo v polobednách, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích, v dřevěných rámech nebo v bednění.

Saz. čís.	Z b o ž í	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
285 c 287 b 288 b c 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 a b c	Lepenka: jemné kartony atd. Papír balici atd.: barvený v papirovině atd. Papír pijavý: jemný atd. vzorkovaně lisovaný atd. Papír kreslicí atd. Papír pestrý atd. Papír pergamenový Papír připravený k účelům fotografickým Jiné papíry chemické Papír zlatý a stříbrný atd. Čalouny Papír výslovně nejmenovaný Papír a lepenka, podložené nebo proložené plátnem atd. Tiskopisy atd. Papírové zboží přepychové atd. Zboží z papíru atd., výslovně nejmenované: z papíroviny atd. z papíru nebo s papírem čísla 290b) atd. spojené s jemnými hmotami atd.	16 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích nebo v rázech s ochranou prkny, 4 v balíkových obalech nebo v pytlích s papírem v kotoučích.
300 d	Zboží z papíru atd., výslovně nejmenované: spojené s velmi jemnými hmotami	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
301 302	Výrobky tvářené (formované) z kamenné lepenky atd. Hrací karty	16 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
303	Papírové zboží, vystrojené drahými kovy	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
306 303 309 310 311 312 313	Kaučukové těsto Desky nevulkánisované atd. Zboží výslovně nejmenované z patentních desek atd. Dětské hračky z měkkého kaučuku atd. Obuv atd. Zboží z měkkého kaučuku, výslovně nejmenované atd. Tvrzadlá guma atd.	14 v bednách nebo v sudech, 9 v koších, 4 v balíkových obalech nebo v pytlích.

Saz. čís.	Zboží	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
314	Zboží výslovně nejmenované z tvrdé gumy	16 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
315	Tkaniny a stávkové látky kaučukem potažené atd.	13 v bednách nebo v sudech, 9 v koších,
316	Pružné tkaniny atd.	6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
317	Oděv a jiné předměty konfekcionované atd.	
318	Kaučukové zbeží spojené s velmi jemnými hmotami	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších,
319	Kaučukové zboží vystrojené drahými kovy	6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
320 b až h	Technické potřeby	13 v bednách nebo v sudech, 9 v koších, 2 v balíkových obalech nebo v pytlích.
321	Voskované plátno, hrubé atd.	10 v bednách nebo v sudech,
322	Vozové plachty atd.	7 v koších,
323	Pokrývky na podlahu atd.	3 v balíkových obalech nebo v pytlích.
324	Knihařské plátno	
325	Voskované plátno výslovně nejmenované atd.	
326 a	Zboží z voskovaného plátna atd.: též spojené s obyčejnými nebo jemnými hmotami	
326 b	Zboží z voskovaného plátna atd.: spojené s velmi jemnými hmotami	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších,
327	Zboží z voskovaného plátna, vystrojené drahými kovy	6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
328 až 330, 332 až 337	Kůže	16 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích. Kůže čís. 328: 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
338 a b	Zboží sedlářské a řemenářské atd.: bez kovových součástek nebo s kováním atd. železným atd. s kováním atd. z obecných kovů atd.	16 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.

Saz. čís.	Zboží	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
338 c	Zboží sedlářské a řemenářské atd.: se stříbrným atd. kováním atd.	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
339 a b	Brašnářské zboží kožené atd.: vystrojené železem atd. vystrojené jinými kovy atd.	16 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
339 c 340 341 342 343	Brašnářské zboží kožené atd.: spojené s velmi jemnými hmotami atd. Všeliká obuv atd. Rukavice kožené atd. Kožené zboží výslově nejmenované Kožené zboží, vystrojené drahými kovy	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
344	Technické potřeby	16 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
345 346	Kožešina upravená, nekonfekcionovaná Kožešina konfekcionovaná	13 v bednách nebo v sudech, 10 v koších, 4 v balíkových obalech nebo v pytlích.
348 b 349	Dřevěný drát atd.: mořené nebo barvené Dřevěné nýtky atd.	16 v bednách nebo v sudech, 10 v koších nebo v polobednách, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích, v dřevěných rámech nebo v bednění.
351 a2 b	Dyhy atd.: nevykládané, barvené atd. vykládané atd.	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších nebo v polobednách, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích, v dřevěných rámech nebo v bednění.
352 a1 a2	Dřevěné lišty atd.: hladké nebo profilované, surové hladké nebo profilované, mořené atd.	16 v bednách nebo v sudech, 10 v koších nebo v polobednách, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích, v dřevěných rámech nebo v bednění.
352 a3 a4 b	Dřevěné lišty atd.: hladké nebo profilované, pokládané hmotou atd. hladké nebo profilované, bronzované atd. jemně prolamované atd.	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších nebo v polobednách, 7 v balíkových obalech nebo v pytlích, v dřevěných rámech nebo v bednění.

Saz. čís.	Z b o ž i	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
353 a	Rámy atd.: z dřevěných lišt čís. 352a) 1 a 2	16 v bednách nebo v sudech, 10 v koších nebo v polobednách, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích, v dřevěných rámech nebo v bednění.
353 b c	Rámy atd.: z dřevěných lišt čís. 352a) 3 z dřevěných lišt čís. 352a) 4 a b)	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších nebo v polobednách, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích, v dřevěných rámech nebo v bednění.
354 b	Hole dřevěné nebo rákosové: zhruba opracované, mořené atd.	16 v bednách nebo v sudech, 10 v koších nebo v polobednách, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích, v dřevěných rámech nebo v bednění.
354 c d e f	Hole dřevěné nebo rákosové: jemně opracované atd. spojené s jemnými hmotami opletené předivy atd. spojené s velmi jemnými hmotami	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších nebo v polobednách, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích, v dřevěných rámech nebo v bednění.
355 a	Dřevěné hračky: hrubé atd.	16 v bednách nebo v sudech, 10 v koších nebo polobednách, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích, v dřevěných rámech nebo v bednění.
355 b c d	Dřevěné hračky: jemně pracované atd. spojené s jemnými hmotami spojené s velmi jemnými hmotami	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších nebo v polobednách, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích, v dřevěných rámech nebo v bednění.
356	Zboží výslovně nejmenované z obyčejného dřeva atd.	16 v bednách nebo v sudech,
357	Zboží výslovně nejmenované z jemného dřeva atd.	10 v koších nebo v polobednách, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích, v dřevěných rámech nebo v bednění.
358	Zboží dřevěné výslovně nejmenované jemně soustruhované atd.	20 v bednách nebo v sudech,
359	Zboží dřevěné výslovně nejmenované jemně prolamované atd.	13 v koších nebo v polobednách,
360	Zboží dřevěné výslovně nejmenované vykládané atd.	6 v balíkových obalech nebo v pytlích, v dřevěných rámech nebo v bednění.
361 a	Zboží výslovně nejmenované z jiných surovin soustružnických a řezbářských než ze dřeva: z rostlinných látek řezbářských atd.	

Saz. čís.	Z b o ž í	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
361 b	Zboží výslově nejmenované z jiných surovin soustružnických a řezbářských než ze dřeva: z kosti atd.	20 v bednách nebo v sudech, 8 v koších nebo v polobednách, 5 v balíkových obalech nebo v pytlích, v dřevěných rámech nebo v bednění. Tyče z rohu: 10 v bednách nebo v sudech.
361 c d e	Zboží výslově nejmenované z jiných surovin soustružnických a řezbářských než ze dřeva: z mořské pěny atd. z pravého nebo napodobeného jantaru atd. pravé nebo napodobené slonoviny atd.	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
361 1. pozn.	Polotovary, atd., k dalšímu zpracování upravené	20 v bednách nebo v sudech, 8 v koších nebo v polobednách, 5 v balíkových obalech nebo v pytlích, v dřevěných rámech nebo v bednění.
362	Galanterní zboží atd.	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
364 365	Korek v deskách atd. Korkové cihly	16 v bednách nebo v sudech, 10 v koších nebo v polobednách, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích, v dřevěných rámech nebo v bednění.
366	Korkové zátky atd.	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších nebo v polobednách, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích, v dřevěných rámech nebo v bednění. Korkové zátky: 5 v balíkových obalech nebo v pytlích.
367	Zboží dřevěné atd., vystrojené drahými kovy	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.

Saz. čís.	Z b o ž í	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
370 c 371 b 372 373 374 378 382 333 b c 385 b 383 387 383 389 390	Duté sklo obyčejné atd.: barevné atd. Duté sklo se zátkami jen zabroušenými atd.: barevné atd. Duté sklo rafinované Skleněné hrušky pro elektrické žárovky Lisované a masivní sklo výslovně nejmeno- vané Zarámovaná zrcadla Sklíčka hodinková atd. Skleněné perly: malované atd. napodobeniny pravých perel Skleněné knoflíky atd.: malované atd. Nepravé kameny nezasazené Skleněné náramky a náhrdelníky atd. Skleněné a smaltové zboží výslovně ne- jmenované Umělé zuby atd. Skleněné zboží, vystrojené drahými kovy	23 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, v laťoví, v bednění nebo v polobednách.
393 c 394 b2 b3 395 b 396 a2 b 397 b	Břidlice: dále opracovaná atd. Kamenné desky atd.: dále opracované atd. z úběle atd. dále opracované atd. ze žuly atd. Předměty výslovně nejmenované z ka- menů atd.: úplně nebo částečně broušené atd. Předměty výslovně nejmenované z úběle atd.: osekané atd., jinak profilované atd. úplně nebo částečně broušené atd. Předměty výslovně nejmenované ze žuly atd.: úplně nebo částečně broušené atd.	16 v bednách, 10 v sudech.
401 a b 401 c d e	Zboží osinkové: osinkový papír a osinková lepenka, ne- tvářené osinkový papír a osinková lepenka, tvá- řené atd. Zboží osinkové: osinkové předivo atd. osinkové tkaniny atd. jiné osinkové zboží atd.	13 v bednách nebo v sudech, 9 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích, pak v rázech s ochrannými prkny. 16 v bednách nebo v sudech, 9 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.

Saz. čís.	Z b o ž í	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
403 b 404 405 406 407	Přírodní brusy a brousky: spojené se dřevem atd. Umělé brusy a brousky atd. Nerostná cícidla, brusidla atd. Papír brousicí Brousicí plátno atd.	12 v bednách nebo v sudech, 8 v koších, v sudech papírových nebo v patentních sudech papírem vykláda- ných, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
403 409 a b	Kamenné zboží jemné atd. Kamenné zboží spojené atd.: s obyčejnými hmotami s jemnými hmotami	16 v bednách nebo v sudech, 9 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
409 c 410	Kamenné zboží spojené atd.: s velmi jemnými hmotami Kamenné zboží, vystrojené drahými kovy	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
417 a2 a4 b 423 424 425 426 a b	Obkládačky a dlaždice atd.: nepolévané, jednobarevné 15 mm silné nebo slabší nepolévané, vícebarevné 15 mm silné nebo slabší polévané Isolační a montovací předměty atd. Porculán Hliněné zboží výslovně nejmenované Hliněné zboží jiné atd., spojené: s obyčejnými hmotami s jemnými hmotami	23 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, v laťoví, v bednění nebo v polobednách.
423 c 427	Hliněné zboží jiné atd., spojené: s velmi jemnými hmotami Hliněné zboží vystrojené drahými kovy	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
431 b c d e	Železo a ocel v tyčích atd.: fasonované okrasné atd. upravené atd. niklované atd.	5 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
432	Plechy a plotny	3 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
433	Plechy a plotny prorážené atd.	5 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.

Saz. čís.	Z b o ž í	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
434 435	Drát Kalený drát	4 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
437 b 433 a2 b c 439 440 441 442 443 444 445 a b c	Válce z nekujné litiny: jinak atd. opracované Trouby a jich spojky z nekujné litiny: neopracované atd., slabší než 7 mm jinak obyčejně opracované atd. jemně opracované atd. Trouby atd. z kujného železa, válcová- ně atd. Trouby z ploten a z plechu nýtované atd. Spojky trub atd. Železné konstrukce atd. Železné sudy Kotlářské zboží atd. Plechové zboží výslově nejmenované: z neopracovaného (surového) černého plechu z černého plechu, zhruha natřené atd. obroušené atd.	7 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
445 d e	Plechové zboží výslově nejmenované: malované atd. leštěné atd.	9 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
447 448 449 450 451 452 453 454	Předměty k upevňování kolejnic atd. Železniční osy atd. Železniční kola atd. Výhybková zařízení atd. Nápravy atd. Kosy a srpy atd. Těžké kovářské kleště atd. Nosáky atd.	5 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
455 456 457 458 459 460 461 462 463	Vidle na seno a hnůj atd. Kladiva, palice atd. Piňáky a rašple atd. Pily atd. Kruže atd. Želízka do hoblíků a dláta atd. Hřebíky a drátěnky Šroubové matice a svorníky, bez závitu atd. Šrouby, šroubové matice a svorníky, se závitem	7 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.

Saz. čís.	Zboží	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
464 465 466 a b Pozn.	Řetězy atd. Řetězy kloboukové atd. Drátěné zboží výslově nejmenované: neopracované (surové) atd. jemně natřené atd. Drátěná lana atd.	7 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích. Drátěná lana s. č. 466 a a b: na kotoučích se zapažením nebo bez ního, ve hrubé váze aspoň 500 kg: 7 procent.
463 c 467 468 469	Drátěné zboží výslově nejmenované: jinak jemně opracované atd. Mykaci povlaky atd. Jehlice atd. Jehly atd.	9 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
470 471 a b Pozn. k b	Pružinová ocel atd. Pera (zpruhy): pásové zpruhy atd. jiná pera vozová Pera automobilová atd.	7 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
471 c d	Pera (zpruhy): pera nábytková atd. pera výslově nejmenovaná atd.	9 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
472	Kování atd.	7 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
473 474 475	Zámky atd. Práce uměleckého zámečnictví atd. Železné pokladny atd.	8 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
476	Železný nábytek atd.	7 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
477 478	Ostruhы všeho druhу Zbrané atd.	9 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
479 a 2.pozn. b	Nožířské zboží a jeho součástky: součástky zboží nožířského atd. Vidličky vylišované z plechu atd. hrubé nože atd.	7 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.

Saz. čís.	Z b o ž i	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
479 c d e	Nožířské zboží a jeho součástky: nůžky atd. nože kapesní atd. všecko ostatní zboží nožířské atd.	9 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
480	Zboží galanterní atd.	
481 a3 a4 b	Zboží z nekujné litiny, výslovně nejmenované atd.: neopracované atd., váží-li kus více než 5 kg až 40 kg neopracované atd., váží-li kus 5 kg nebo méně jinak obyčejně opracované atd.	5 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
481 c 482	Zboží z nekujné litiny, výslovně nejmenované atd.: jemně opracované atd. Umělecká litina atd.	9 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
483 a b	Zboží z kujného železa, výslovně nejmenované atd.: neopracované (surové) atd. jinak obyčejně opracované atd.	5 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
483 c 484 485	Zboží z kujného železa, výslovně nejmenované atd.: jemně opracované atd. Železné zboží spojené s obyčejnými hmotami železné zboží spojené s jemnými hmotami	9 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
486 487	Železné zboží zlacené atd. Železné zboží vystrojené drahými kovy	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
490 491 a b d 492 493	Niklové anody Plechy a desky atd. dále neopracované: olověné cínové atd. měděné atd. Plechy a desky, hloubené nebo dírkované Plechy a desky všeho druhu, broušené atd.	5 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.

Saz. čís.	Zboží	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
494 495	Plechy a desky zlacené atd. Válcované tenké kovové pruhy atd.	8 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
496 a b c2 d	Tyče, pruty a dráty atd.: olověné cínové atd. zinkové dráty měděné atd.	5 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích. Dráty čís. 496 d 3: na dřevěných cívách kromě toho: 7 procent.
497 498	Tyče, pruty a dráty, leštěné atd. Měděný drát, cementovaný atd.	8 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích. Drát čís. 497 b 2: na dřevěných cívách, kromě toho: 4 procenta. Drát čís. 498: na dřevěných cívách, kromě toho: 12 procent.
499	Dráty z obecných kovů nebo kovových slitin, zlacené atd.	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
500	Trouby a válce, dále neopracované	5 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
500 pozn.	Trouby a válce, dále opracované atd.	8 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
501 502 503 504	Odlitky, hrubé, dále neopracované atd. Kotle a kotlářské zboží, hrubé atd. Pájka měkká atd. Pájka tvrdá	6 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
505 503 507 508 509	Listy (folie) olověné (plumbiol) a cínové (staniol) atd. Knihtiskářská písmena atd. Drátěná lana z obecných kovů atd. Dna k sítům atd. Kovové perly atd.	8 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.

Saz. čís.	Zboží	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
510 511 512	Mužské a ženské šperky atd. Zboží galanterní atd. Kovové listky atd.	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
513 514 515 516 517 518 519 520 521	Bronzový prášek atd. Zboží výslově nejmenované z olova atd. Zboží výslově nejmenované ze zinku atd. Zboží ulité z mědi atd. Zboží výslově nejmenované z mědi atd. Zboží výslově nejmenované z niklu atd. Zboží výslově nejmenované z britanského kovu atd. Veškeré zboží hliníkové atd. Zboží z obecných kovů atd.	8 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
522 523 524 525	Zboží z obecných kovů atd. Dracouny atd. Leonské zboží atd. Zboží atd., vystrojené drahými kovy	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
526 527 528 529 530 532 533 534 535 536 538 539	Parní kotle atd. Lokomotivy atd. Parní stroje atd. Stroje obráběcí Hospodářské stroje atd. Stroje na přípravu a zpracování bavlny atd. Stroje na přípravu a zpracování atd. odpadků atd. Stavy tkalcovské a stávkářské atd. Stroje šicí a pletací Stroje a přístroje výslově nejmenované atd. Dynamika a elektrické motory atd.	13 v bednách nebo v sudech, 8 v polobednách, 6 v koších, 4 v balíkových obalech nebo v pytlích, v dřevěných rámech nebo v bednění.
540 541 542 543	Elektrické přístroje telegrafní atd. Zařízení rozvodná a dotyková atd. Elektrické lampy atd. Elektrické přístroje atd., výslově nejmenované	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
544	Kabely atd.	8 v bednách, v sudech, pak na kotoučích se zapažením nebo bez něho, v hrubé váze aspoň 500 kg, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.

Saz. čís.	Z b o ž í	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
545	Akkumulátory atd.	8 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
546	Elektrické uhlíky	12 v bednách nebo v sudech, 6 v koších, 3 v balíkových obalech nebo v pytlích.
552	Součástky velocipedů atd.	8 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
553 554	Motorová kola atd. Motory automobilové a letadlové	13 v bednách nebo v sudech, 8 v polobednách, 6 v koších, 4 v balíkových obalech nebo v pytlích, v dřevěných rámech nebo v laťovi.
562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577	Desky atd. z drahých kovů Pravé lístkové zlato a stříbro Dráty z ryzího stříbra atd. Dracouny atd. z drahých kovů atd. Poločovary z drahých kovů atd. Výrobky zlaté atd. Výrobky stříbrné atd. Zboží platinové atd. Výrobky výslovně nejmenované atd. z korálů atd. Kameny pravé atd. Zboží z polodrahokamů atd. Přístroje a nástroje chirurgické atd. Přístroje matematické atd. Přístroje optické Přístroje a nástroje výslovně nejmeno- vané Nástroje měřící atd.	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
578	Váhy atd.	8 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
579 až 583	Hudební nástroje	23 v bednách nebo v sudech, 9 v polobednách, 4 v dřevěných rámech, v bednění, v ba- líkových obalech nebo v pytlích.

Saz. čís.	Z b o ž i	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
584	Struny	9 v bednách nebo v sudech, 2 v koších, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
588 589 590	Hodinkové součástky Hodiny a hodinové stroje, výslovně nejmenované atd. Všeliké součástky k hodinám čís. 589	20 v bednách nebo v sudech, 13 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
591	Hodiny věžní atd.	10 v bednách nebo v sudech, 6 v koších, 4 v balíkových obalech nebo v pytlích.
593	Kuchyňská sůl chemicky čistá atd.	12 v bednách nebo v sudech, 6 v koších, v sudech papírových nebo papírem vykládaných, 3 v balíkových obalech nebo v pytlích, 9 za vrchní ochranný sud.
597 a1 a2	Kysličníky a zásady, výslovně jmenované: žíravé draslo atd. žíravý natron atd.	10 v bednách nebo v sudech, 6 v koších, v sudech papírových nebo papírem vykládaných, 3 v balíkových obalech nebo v pytlích.
597 d	Kysličníky a zásady, výslovně jmenované: peroxyd barya	4 v bednách nebo v sudech, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
597 e g h	Kysličníky a zásady, výslovně jmenované: hydroxyd hlinitý, umělý zinková běloba atd. kysličník ciničitý, umělý (cínový popel)	10 v bednách nebo v sudech, 6 v koších, v sudech papírových nebo papírem vykládaných, 3 v balíkových obalech nebo v pytlích.
597 1	Kysličníky a zásady, výslovně jmenované: klejt mletý atd.	6 v bednách nebo v sudech, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
597 n o	Kysličníky a zásady, výslovně jmenované: voda ammoniakálná atd. čpavek (amoniak)	Přirážka za táru. Plynárenská voda, bohatá amoniakem: 15 procent, čpavek: 20 procent, přivezou-li se ve vozidlech nebo v plavidlech zvláště k jich dopravě zařízených.
597 q	Kysličníky a zásady, výslovně jmenované: peroxyd vodíku	9 za vrchní ochranný sud.

Saz. čís.	Zboží	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
598 b1	Kyseliny výslovně jmenované: kyselina solná	Přirážka za táru, dováží-li se ve vozidlech nebo v plavidlech zvláště k její dopravě zařízených: 20 procent.
593 c	Kyseliny výslovně jmenované: kyselina sírová atd.	Přirážka za táru, dováží-li se ve vozidlech nebo v plavidlech zvláště k její dopravě zařízených: 15 procent.
598 e	Kyseliny výslovně jmenované: kyselina šťavelová	10 v bednách nebo v sudech, 6 v koších, pak v sudech papírových nebo papírem vykládaných, 3 v balíkových obalech nebo v pytlích.
598 f	Kyseliny výslovně jmenované: kyselina fluorovodíková	9 za vrchní ochranný sud. Pevná tělesa: 8 v bednách nebo v sudech.
599 f2	Soli draselné atd.: vodní sklo, tekuté	Přirážka za táru, dováží-li se ve vozidlech nebo v plavidlech zvláště k jeho dopravě zařízených: 15 procent.
599 k m1 m2 n o 600 h k l 601 c d	Soli draselné atd.: dusitan sodný atd. chroman draselný atd. octan amonný atd. ferrokyanid a ferrikyanid draselný atd. sírník draselný atd. Sloučeniny vápníku atd.: sířičitan, kyseiý sířičitan atd. octan vápenatý, nečistý atd. uhličitan vápenatý, umělý atd. Sloučeniny hliníku atd.: octan hlinitý atd. sírník železnatý atd.	10 v bednách nebo v sudech, 6 v koších, v sudech papírových nebo papírem vykládaných, 3 v balíkových obalech nebo v pytlích, 9 za vrchní ochranný sud. Chlorečnan draselný a sodný a dusičnan amonný (ammoniumnitrat) saz. čís. 599 o: 10 v sudech všeho druhu.
602 d	Sloučeniny mědi atd.: olověná běloba	6 v bednách nebo v sudech, 1 v balíkových obalech nebo v pytlích.
602 e f 603 d	Sloučeniny mědi atd.: octan olovnatý atd. dusičnan měďnatý atd. Sloučeniny síry atd.: chlorid sírný	10 v bednách nebo v sudech, 6 v koších, v sudech papírových nebo papírem vykládaných, 3 v balíkových obalech nebo v pytlích, 9 za vrchní ochranný sud.
		Přirážka za táru. Tekutý chlorid zinečnatý, dováží-li se ve vozidlech nebo v plavidlech zvláště k jeho dopravě zařízených: 12 procent.

Saz. čís.	Z b o ž i	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
604 b	Sloučeniny organické (ústrojné) atd.: glycerin čištěný atd.	9 za vrchní ochranný sud.
604 c	Sloučeniny organické (ústrojné) atd.: anilinový olej atd.	Přirážka za táru. Surová kyselina karbolová, dováží-li se ve vozidlech nebo v plavidlech zvláště k její dopravě zařízených: 22 procent.
604 d e	Sloučeniny organické (ústrojné) atd.: pyridinové zásady kresol atd.	9 za vrchní ochranný sud.
604 f	Sloučeniny organické (ústrojné) atd.: kreolin, lysol atd.	10 v bednách nebo v sudech, 6 v koších, v sudech papírových nebo papírem vykládaných, 3 v balíkových obalech nebo v pytlích, 9 za vrchní ochranný sud.
604 g	Sloučeniny organické (ústrojné) atd.: kyselina salicylová atd.	10 v bednách nebo v sudech, 6 v koších, 3 v balíkových obalech nebo v pytlích, 9 za vrchní ochranný sud.
607 608	Umělé černí Leštidla na boty	13 v bednách nebo v sudech.
610 611 612 613 614	Gelatina atd. Klih všeho druhu atd. Albumin atd. Škrob atd. Škrobová lepidla atd.	10 v bednách, v sudech nebo v uzavřených kádích, 6 v koších, 3 v balíkových obalech nebo v pytlích.
615 616	Lisované droždí (kvasnice) Droždí (kvasnice) jiné atd.	12 v bednách nebo v sudech, 6 v koších, v sudech papírových nebo papírem vykládaných, 3 v balíkových obalech nebo v pytlích, 9 za vrchní ochranný sud.
618	Náhražky mýdla atd.	10 v bednách nebo v sudech, 6 v koších, 3 v balíkových obalech nebo v pytlích.

Saz. čís	Z b o ž í	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
619 620	Kolodium atd. Éther	9 za vrchní ochranný sud. Pevná tělesa zařaděná do saz. čís. 619: 8 procent v bednách nebo v sudech.
622	Pomocné látky a výrobky chemické, výslovně nejmenované	12 v bednách nebo v sudech, 6 v koších, v sudech papírových nebo papírem vykládaných, 3 v balíkových obalech nebo v pytlích, 9 za vrchní ochranný sud. Kyselina tříslová, duběnková a pyrogal- lová: 12 v dřevěných sudech papírem vyklá- daných.
623 a	Pokosty olejové atd.: v sudech	11 za vrchní ochranný sud.
623 b 624	Pokosty olejové atd.: v plechovkách atd. Pokosty lakové atd.	16 v bednách nebo v sudech, 9 v koších, v sudech papírových nebo papírem vykládaných, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích, 11 za vrchní ochranný sud.
625 a	Dehtové barvy: sírné černi; barvy antrachinonové, mimo kypové	12 v bednách nebo v sudech, též vyklá- daných papírem, 6 v koších nebo v papírových sudech, 3 v balíkových obalech nebo v pytlích, 9 za vrchní ochranný sud.
626 627 628 629	Barvy výslovně nejmenované Všecky barvy tabulkové atd. Inkousty atd. Tužky atd.	12 v bednách nebo v sudech, 6 v koších, v sudech papírových nebo papírem vykládaných, 3 v balíkových obalech nebo v pytlích, 9 za vrchní ochranný sud.
630 631 632 633	Lékárnické zboží upravené atd. Octy, tuky a oleje, navoněné Alkoholické aromatické tresti Zboží voňavkářské atd.	16 v bednách nebo v sudech, 9 v koších, v sudech papírových nebo papírem vykládaných, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích, 11 za vrchní ochranný sud.
635 636	Lojové svíčky Svíčky a tukové výrobky výslovně ne- jmenované atd.	16 v bednách, 9 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.

Saz. čís.	Z b o ž í	Tárové sazby v procentech hrubé váhy
637	Mýdlo	13 v bednách, 9 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
638 639	Voskové svíce atd. Zboží z tvárného vosku	16 v bednách, 9 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
640	Zápalné zboží obyčejné atd.	10 v bednách nebo v sudech, 6 v koších, 3 v balíkových obalech nebo v pytlích.
641 642 643	Věci ohněstrojné Doutnáky atd. Nábojnice atd.	16 v bednách nebo v sudech, 9 v koších, 6 v balíkových obalech nebo v pytlích.
644 645 646	Náboje atd. Střelivo, jiné atd. Všecky třaskaviny a výbušiny v před-cházejícím čísle sazebním neuvedené	16 v bednách nebo v sudech.

Příloha C.

Seznam zboží,

jež mohou vyčítati silniční celní úřady
bez jakéhokoliv omezení.

DOVOZ.

Saz. čís.	P o j m e n o v á n í
1—3	Osadnické zboží
4—8	Kořenj
9—18	Jižní ovoce
23—34	Obilí; slad; luštěniny; mouka a mlýnské výrobky; rýže
35—53	Ovoce; zelenina; semena.
54 a 55	Okrasné květiny a okrasné listoví
57	Kořen čekankový atd.
58	Štětka soukenická
59 a 60	Chmel a chmelová moučka
61	Mořská tráva atd.
62	Rostliny výslovně nejmenované a jejich části
63—72	Dobytka jatečný a tažný
73—77	Jiná zvířata
78	Mléko
79	Drůbeží vejce, též žloutek a bílek, tekutý
ex 80	
1. a 2. pozn.	Plástve medu v úlech; úly se živými včelami
81a	Vosk živočišný, přírodní
83	Kožešiny a kůže, surové atd.
84	Chlupy, vlasy a žíně atd.; štetiny
85	Peří výslovně nejmenované atd.; péra ozdobná, neupravená
86	Měchýře a střeva atd.; blány zlatotepecké; střevové provazy
87	Výrobky živočišné výslovně nejmenované
112	Minerální vody přírodní neb umělé
113	Chléb obyčejný atd.; lodní suchary
114	Pečivo atd.
116	Těstoviny atd.
117	Maso
118	Masité droby
119	Sýry
120	Sledi nasolení neb uzení
121	Ryby výslovně nejmenované, nasolené, uzené, sušené
126	Kakaový prášek
127	Kakaová hmota; čokoláda atd.
128	Konservy rybí, masové a korýšové
133 — 135	Dříví, uhlí a rašelina

Saz. čís.

P o j m e n o v á n í	
136—141	Suroviny soustružnické a řebářské
142	Kameny surové atd.
143	Kyz železný (pyrit)
144	Rudy výslovně nejmenované, též upravené
150	Zeminy a látky nerostné, výslovně nejmenované atd.
158	Kúra dubová a kúra stromů jehličnatých
159	Kúry jiné atd.
176	Surové oleje minerální, jimiž lze svítiti atd.
177	Rafinované nebo polorafinované oleje minerální, lehké, hutnoty 880° nebo menší
180	Surová bavlna atd.
181	Bavlněná vata atd.
202	Len, konopí, juta a jiná přediva rostlinná, výslovně nejmenovaná atd.
203	Vata z těchto přediv atd.
220	Vlna surová atd.
227	Vlněná příze upravená pro drobný prodej
240	Hedvábné zámotky, hedvábné odpadky; nespředené
241	Hedvábná vata atd.
246	Niti z hedvábí atd.
279	Třtina obecná (španělský rákos)
304	Kaučuk, gutaperča atd.
311	Óouv z kaučuku atd.
313	Tvrz guma v deskách atd.
335	Všeliká kůže rukavičkářská
347	Užitkové dříví a řezivo atd.
348	Dřevěný drát a dřevěná vlna
357	Výslovně nejmenované zboží z jemného dřeva atd.
366	Korkové zátky, podešve a pod. zboží atd.
393b	Břidlice pokryvačská a jiná tabulková
ex 596a	Síra v kusech a roubíkách, též mletá
ex 601a	Zelená skalice
ex 602a	Modrá skalice
652	Hnojivo živčišné i jiné atd.
653	Otruby atd.
656	Odpadky z výroby skla atd.
657	Hadry a jiné odpadky k výrobě papíru atd.
658	VÝVOZ.
	Hadry a jiné odpadky k výrobě papíru atd.

Příloha D.

Seznam zboží,

jež smí býti vycíliváno jen celnimi úřady zmocněnými, jinými však jen podle sazebních čísel uvedených ve třetím sloupci.

Saz. čís.	Pojmenování zboží	Při vycílivání j nozmeněných celních úřadů vycílivá se zboží po lo- sobě uvede- ného čísla	Poznámka
ex 19 a 20	Roztoky cukru	19	
3. a 4. pozn. za saz. čís. 90	Jedlé tuky po denaturaci a tuky a oleje k výrobě jedlých tuků	—	jen u výslovně zmocněných celních úřadů
92	Lůj zvířecí, syrový nebo vyškvařený, lůj lisovaný	90	
93	Lůj rostlinný, olej palmový, olej z palmových jader a kokosových ořechů, tuhý	90	
94a	Vosk japonský	94b2	
94b1	Vosk karnaubový a jiný rostlinný vosk výslovně ne- jmenovaný, surový	94b2	
95a	Parafin nečistý, také parafinové šupiny	96b	
98	Ceresin	94b2	
100b	Kolomaz jiná	100a	
101	Tuky a směsi tuků, výslovně nejmenované	100a	
Pozn. za saz. čís. 104	Olej skočkový s. č. 103, olej olivový (též olej turnan- tový, i olej z olivových jader) a podzemnícový s. č. 104 k technickým účelům s podmínkou dena- turace	—	jen u výslovně zmocněných celních úřadů
111	Ocet stolní	619a	
146b	Bílá křída a těživec, mleté, plavené	6001	
147b	Smírek zrněný, mletý, plavený	622	
148	Barevné hlinky	626	
ex 149	Jiné zeminu, uměle barvené	626	
155	Silice	633b	
161	Mořenové výtažky, garancin atd.	626	
162	Orseille, persio, atd.	626	
163	Výtažky barvířské výslovně nejmenované	626	
164	Dehet	176	
168	Zemina asfaltová, kameny asfaltové, surové, též mleté	170	
169	Asfaltový bitumen	170	
175	Minerální oleje surové atd.	176	
179	Zbytky destilace minerálních olejů atd.	96a	

Saz. čís.	Pojmenování zboží	Při vycílivání u neznačených celních úřadů vyhývá se zboží poře- sažby sazobního čísla	Poznámka
183 až 186	Bavlněná příze	186d	
189 až 194	Bavlněné zboží	193	
207 a 208	Tkaniny z příze lněné atd.	193	
216	Tkaniny z kónopné a jiné příze atd.	210	
217a	Jutové tkaniny, surové atd.	217c	
223	Příze mohérová, alpaková a ispahánská atd.	225	I když přízi saz. čís. 223 vycílivají výslovně zmocněné celní úřady, jsou povinně zasláti vzorek k přezkoumání celnímu úřadu v Praze.
224	Příze česaná ze srsti velbloudí atd.	225a2, b2, c2, d2 a e2	
225	Příze česaná, výslovně nejmenovaná	"	
226	Příze mykaná atd.	"	
229a, b	Vlněné zboží výslovně nejmenované	229c	
239b	Plachetky na lisování a filtrování atd.	229c	
250a	Celohedvábné tkaniny výslovně nejmenované, hladké	250b	
256a a pozn. 1. pozn. ke tř. XXV	Polohedvábné tkaniny výslovně nejmenované	256b	
274	Velmi hrubé tkaniny atd.	250b	
302	Prádlo na tělo ze zdravotního krepu	—	jen u výslovně zmocněných celních úřadů
ex 553	Hrací karty	—	dtto.
593 až 604	Automobily (též motorové tříkolky) atd.	—	dtto.
ex 614	Chemické látky pomocné mimo síru v kusech a roubíkách (596 a), soli hnojivé a umělá hnojiva ze solních směsí (599 a), siran amonný (599 g ₂), zelenou skalici (601 a) a modrou skalici (602 a)	622	
622	Škrobová lepidla	20	
625	Pomocné látky a výrobky chemické výslovně nejmenované	622 podle průměrné ceny něho celní sazobou, stanovenou podle váhy	
625	Baryvy dehtové	625 a podle průměrné ceny nebo celní sazobou, stanovenou podle váhy	

Příloha E.

**Zvláštní ustanovení
pro dovoz některých druhů zboží s celní
výhodou.**

Pro dovoz a upotřebení pokud se týče zpracování zboží druhů níže jmenovaných na dovolovací list nebo na zvláštní povolení stanoví se:

a) K s. č. 4 až 8, 51 a 52.

(¹) Před povolením dovozu koření a semen s celní výhodou k výrobě etherických olejů a trestí jest úředně zjistiti průměrný výtěžek výrobku v tom neb onom závodu a vyznačiti jej v povolení. Celní dozor vztahuje se též na to, zdali závod dociluje tohoto průměrného výtěžku ze suroviny.

(²) V závodech, jež vyrábějí etherické oleje a trestí z koření s celní výhodou dovezeného, musí dozoreč orgán zjistiti, zdali množství zůstatků odpovídá stanovenému poměru; další použití zůstatků jest zakázáno a zůstatky musí být za celního dozoru zničeny.

(³) Žádosti o povolení dovozu cukrovkového semene s celní výhodou podávají se prostřednictvím zemědělských rad.

b) K s. č. 10.

(¹) Sušené vinné bobule, hrozny a korintky dovezené s celní výhodou k výrobě octa musejí být před upotřebením denaturovány 1-25% 80procentní nebo 2-5% 40procentní kyseliny octové a ponechány 24 hodiny ve styku s ní.

(²) Denaturaci jest vykonati buď u celního úřadu nebo v místnosti závodu pod celním dozorem. Strana jest povinna opatřiti vše, čeho jest potřebí k výkonu denaturace.

c) K s. č. 329.

Strana, jež hodlá dovážeti s celní výhodou kůži k výrobě mykacích povlaků podle 1. poznámky k s. č. 329, jest povinna udati v žádosti, zdali vyrábí kromě mykacích povlaků též hnací řemeny nebo obchoduji jimi. Vyrábí-li hnací řemeny nebo obchoduji jimi, jest povinna zajistiti rozdíl mezi celní pohledávkou podle sazby na hnací řemeny a celní pohledávkou podle snížené sazby. Celní úřad vrátí jistotu pouze tenkráte, když strana předloží potvrzení dozorčího orgánu, že kůže bylo skutečně použito k výrobě mykacích povlaků.

d) K s. č. 335.

Rukavičkářskou kůži vyváženou k barvení jest prohlásiti při vývozu podle počtu kusů. Celní úřad ztotožní jednotlivé kůže nebo zadrží jednotlivé kusy za vzor, aby mohl podle nich jakost a velikost kůži při zpětném dovozu zjistiti. Dovolovací list může být udělen též obchodníkům. Celní dozor na upotřebení barvené kůže se nevykonává.

e) K s. č. 625.

(¹) Žadatel jest povinen udati v žádosti o povolení dovozu derivátů suché destilace kamenouhelného dehtu s celní výhodou k výrobě dehtových barev druhý derivátů, jež hodlá dovážeti, a zároveň zaslati chemicko-technické zkušebně finanční správy v Praze tolik vzorků, aby jimi mohly být poděleny celní úřady, u nichž bude zboží dováženo.

(²) Zkušebna prozkoumá vzorky, označí je a podá zprávu okrskové celní správě, zdali jsou to skutečně deriváty suché destilace kamenouhelného dehtu.

(³) Celní úřady jsou povinny vzít z každé zásilky, kterou projednají s celní výhodou, vzorek, jej ztotožnit a uschovávat rok k připadné dodatečné kontrole dovezeného zboží.

*Příloha F.***DOPRAVA POŠTOU.**

(Poštovní celní řád = pošt. c. ř.)

A. Dovoz.**§ 1.****Dodací povinnost pošty.**

(¹) Pošta není povinna dodávat poštovní zásilky dovezené z celní ciziny nebo ze svobodného území, jež jsou určeny pro příjemce v celním území, pohraničním celním úřadům, aby je poukázaly.

(²) Pošta jest však povinna — pokud nejsou níže stanoveny výjimky — dodati všechny zásilky z celní ciziny nebo ze svobodného území dovezené, v nezměněném stavu a s původními celními prohláškami místně příslušnému celnímu úřadu k celnímu řízení, dříve než je vydá příjemcům. Nedodá-li pošta zásilek, jest povinna hraditi ušle dávky a tó podle příslušných nejvyšších celních sazeb, nebude-li povaha zboží v nich obsaženého zjištěna nebo dostatečně prokázána, nebo poile nejvyšší sazby celního sazebníku, nebude-li ani lruh zboží zjištěn nebo dostatečně prokázán (^{§ 71 c. z.}).

(³) Zásilky níže uvedené jsou osvobozeny od dodání celnímu úřadům a mohou být dor. čeny příjemcům, aniž byl vykonáno celní řízení za předpokladu, že ani z povahy zásilky ani z jejího původu nebo určení nebo podle upozornění úřadů celní správy nevzniklo podezření, že zásilka obsahuje zboží, jehož dovoz jest zakázán nebo jehož oběh jest omezen, nebo zboží, jež podléhá clu. Jsou to tyto zásilky:

a) zásilky listovní pošty včetně cenných psaní, pokud nejde o vzorky; o těchto platí ustanovení odstavce (³);

b) jednotlivé výtisky novin nebo balíky novin;

c) balíky spisů, listin a jinakých písemností;

d) zásilky obsahující platiadla (mince, bankovky, státovky);

e) balíkové zásilky, jež byly československými celními úřady v celní cizině nebo ve svobodném území zřízenými vyceleny nebo propuštěny beze cla a jako takové jsou označeny.

(⁴) Kde se v tomto řádu mluví o vzorcích rozumí se jimi ukázky zboží podle poštovních předpisů.

(⁵) Celním úřadům buďtež dodávány k celnímu projednání tyto listovní zásilky vzorků:

a) všechny vzorky předmětů státního monopolu, léčiv a kosmetických prostředků, vzorky jedů a vzorky věcí, podléhajících puncování;

b) vzorky zboží, jež mají samostatnou kupní cenu;

c) vzorky potravin a poživatín, níže jmenovaných, činí-li hrubá váha vzorku více než jest tuto stanoveno:

anýz	100 gramů,
čaj	50 gramů,
čokoláda	100 gramů,
hřebíček	100 gramů,
kakao mleté	100 gramů,
kakaové boby	200 gramů,
kardamomy	50 gramů,
káva surová nebo pražená	100 gramů,
kaviár a kaviárové náhražky	100 gramů,
konzervy	100 gramů,
lihoviny pálené	100 gramů,
muškátový květ a muškátové oříšky	100 gramů,
nové koření	200 gramů,
pečivo a ostatní potraviny	100 gramů,
pepř	200 gramů,
skořice	100 gramů,
šafrán	50 gramů,
vanička	50 gramů,
víno	300 gramů,
víno šumivé	100 gramů,
zázvor	200 gramů,
jiné potraviny a poživatiny	350 gramů.

(⁶) Dojde-li pro téhož příjemce více vzorků potravin nebo poživatín od téhož odesilatele, není potřebi dodávat je celnímu úřadu, nepřesahuje-li váha jednotlivých vzorků stanovenou hranici a nelze-li souditi z obalu, z osoby odesilatele nebo příjemcovy, že nejde o vzorky, nýbrž o vyhnutí se celní povinnosti.

(⁷) Okrsková celní správa může na návrh příslušného poštovního ředitelství osvoboditi vzorky potravin a poživatín podléhající clu (mimo vzorky předmětů státního monopolu) od dodávání celním úřadům a povoliti, aby takové vzorky byly vydávány dodávacími poštovními úřady příjemci s výhradou, že dodatečně zaplatí celní pohledávku. Toto povolení smí být uděleno za těchto podmínek:

a) úleva povoluje se jen u poštovních úřadů v sídle celních úřadů;

b) příjemce musí míti své bydliště nebo svůj obchod v dodávacím okrese poštovního úřadu a jest povinen složiti u celního úřadu

jistotu takovou, kolik asi bude ciniti celní pohledávka ze vzorků, vydaných mu v jednom měsíci prozatím bez placení celní pohledávky; celní úřad jest povinen oznámiti jména těchto příjemců dodávacímu poštovnímu úřadu;

c) celní úřad vydá každému příjemci dvě knížky, jejichž stránky očíslouje pořadovými čísly, napiše na první stránce jméno strany a označí jednu knížku písmenem „A“, druhou pak písmenem „B“;

d) příjemce odevzdá obě knížky svému dodávacímu poštovnímu úřadu, který je bezpečně uschovává a zapisuje do nich střídavě vzorky (do knížky „A“ vzorky vydané v lichých měsících a do knížky „B“ vzorky vydané v sudých měsících);

e) dodávací poštovní úřad zapisuje do knížky podle dnů počet, druh obalů a hrubou váhu vzorků, jakož i druh zboží; váhu každého druhu zboží jest zapsati zvlášť a označiti vzorky poznámkou „vyčleno“; sloupec v knížce s nadpisem „celní pohledávka“ vyplní dodatečně celní úřad;

f) koncem měsice uzavře poštovní úřad všechny knížky určené pro tento měsíc, i když do nich nebylo nic zapsáno, a doručí je celnímu úřadu;

g) celní úřad vyměří celní pohledávku, zapiše ji do příslušného sloupce knížky, vybere částku od strany a vrátí knížku nejdéle do 25. každého měsíce dodávacímu poštovnímu úřadu. Koncem správního roku odebere celní úřad všechny knížky a vydá nové; odebrané knížky předloží celní úřad okrskové celní správě.

§ 2.

Prvotní celní prohláška.

(1) Odesilatel balíku (cenné krabice) jest povinen připojiti k poštovním průvodcům (k cenné krabici) celní prohlášku (prvotní prohlášku) zřetelně psanou, která musí obsahovati:

- a) zemi původu zboží;
- b) jméno a bydliště příjemcovo;
- c) počet zasílaných balíků nebo cenných krabic;
- d) druh zboží v každém balíku (v cenné krabici) podle obchodního pojmenování a cenu každého druhu zboží;
- e) místo a den sepsání celní prohlášky;
- f) jméno odesilatele.

(2) Odesilatel jest povinen připojiti k poštovním průvodcům kromě celní prohlášky podle

okolností též předepsané povolení nebo osvědčení, jichž jest potřebí, aby mohla být zkoumána přípustnost dovozu nebo jež mají vliv na výši cla, na př. prohlášení, že zásilka jest prosta revokazni, dovozní povolení, osvědčení původu a pod., a poznamenati je na poštovní průvodce i zásilce.

(3) Celní prohlášky nemusejí být přikládány k těmto zásilkám:

a) k zásilkám listovní pošty včetně cenných psaní; tyto zásilky mohou být též v pytlích nebo balíkách;

b) k balíkům spisů, listin a jiných písemností;

c) k jednotlivým výtiskům novin nebo k pytlům (balíkům) novin;

d) k zásilkám obsahujícím cestovní potřeby, zasílané cestujícími osobami z celní ciziny.

(4) Obdrží-li vyklívací poštovní úřad, t. j. poštovní úřad, který má zařídit celní řízení, zásilku bez celní prohlášky, jest povinen sepsati podle údajů na poštovním průvodci nebo na zásilce náhradní celní prohlášku.

(5) Domnívá-li se poštovní úřad, že listovní zásilky nebo balíky, k nimž podle ustanovení nahoře uvedených nemusejí být přikládány celní prohlášky, obsahují zboží clu podléhající, dodá je celnímu úřadu k celnímu řízení; shledá-li celní úřad, že zásilka nepodléhá clu, vrátí ji poštovnímu úřadu, celního nálezu však nevyhotoví.

(6) Ztratí-li příjemce celní prohlášku k zásilce s obsahem nepodléhajícím clu, vyhotoví celní úřad náhradní celní prohlášku, na níž napiše celní nález.

(7) Poštovní úřady jsou povinni připevniti celní prohlášky k příslušným poštovním průvodcům, ony pak, jež patří k cenným krabicím, k těmto; celní úřad odebere prohlášky při celním řízení.

§ 3.

Místo, kde se koná celní řízení.

(1) Poštovní zásilky projednává zpravidla celní úřad v místě určení; není-li však v tomto místě celního úřadu, projednává je celní úřad, ležící nejbližše místa určení podle toho, jak stanoví poštovní předpisy.

(2) Odesilatel jest oprávněn stanoviti, že poštovní zásilka má být projednána určitým celním úřadem. Tohoto práva může zejména použiti, když jde o zboží, jehož vyklívání jest vyhrazeno výslovně zmocněným celním úřá-

dům. V tomto případě jest odesilatele povinen napsati svůj příkaz a jméno celního úřadu na poštovní průvodku, celní prohlášku a na zásilku.

(3) Balíkové zásilky, které byly vyčleny (propuštěny beze cla) československým celním úřadem úřadujícím v celní cizině nebo ve svobodném území, a příslušné poštovní průvodky musí celní úřad opatřiti poznámkou „Vyčleno pod pol. rejstříku vyčlívek; cla zaprávili odesilatele“, pokud se týče „Propuštěno beze cla“ a k ní otisknuti místní a denní razítka. Nedozírá-li celní úřad na podání těchto zásilek poště, musí je dátí pod celní závěrkou. Kvítanci na zaplacenu celní pohledávku podrží si odesilatele. Tyto zásilky jsou osvobozeny od dodání celním úřadům k celnímu řízení.

§ 4.

Prohlašování a vyčlivání poštovních zásilek.

(1) Celní úřady vyčlivají poštovní zásilky na návrh strany podle výsledku celní prohlídky. Vyčlivá-li pošta místo příjemce, po-kládá se odevzdání zásilek s průvodními listinami (poštovními průvodkami, celními prohláškami) celnímu úřadu za ústní prohlášku.

(2) Celní úřady v sídle vyčlivacích poštovních úřadů jsou oprávněny vyčlivati poštovní zásilky jakékoli váhy a do jakékoliv celní pohledávky; zboží však, jehož vyčlivání jest vyhrazeno výslově zmocněným celním úřadům nebo jehož dovoz jest dovolen jen s určitými podmínkami nebo jež podléhá zvláštním předpisům, smějí vyčlivati jen podle zvláštních ustanovení v tom směru daných.

(3) Celní úřady jsou zmocněny vyčlivati poštovní zásilky pro státní úřady bez celní prohlídky, jestliže úřad, jemuž zásilka patří, dostatečně prokáže a písemným osvědčením potvrdí, co zásilka obsahuje.

(4) Na důkaz, že byla poštovní zásilka projednána, poznamená celní úřad na rubu poštovní průvodky (v pravo nahoru) den a položku vyčlívky, záznamu a pod. a otiskne k této poznámce místní a denní razítko, pokud se týče poznámená tam, že zásilka byla propuštěna beze cla. Stejnou poznámkou napíše také na adresní stranu každé cenné krabice, ježto u nich není poštovních průvodků. Adresní stranu listovních zásilek a cenných psaní opatří celní úřad otiskem zvláštního razítka nebo nálepky, jejichž předtisk udává den a položku vyčlívky, váhu zboží a sazební číslo, výši vyměřeného cla a jiných dávek

nebo jistoty a jméno celního úřadu, a vyplní zřetelně předtisk nebo poznamená tam, že zásilku propustil beze cla. Otisk zvláštního razítka nebo nálepky nahrazuje celní kvitance. Celní úřady, jcž nemají zvláštního razítka, napíší předepsané údaje na listovní zásilku inkoustem.

(5) Příjemce může odmítnouti příjem poštovní zásilky, pokud jest v moci pošty nebo celního úřadu.

§ 5.

Celní řízení u pohraničních celních úřadů.

(1) Pošta jest povinna dodávat pohraničním celním úřadům poštovní zásilky, jež mají být jimi projednány.

(2) Obsahuje-li zásilka dodaná poštou celnímu úřadu zboží, jehož dovoz reni dovojen, jest pošta povinna zásilku (na příslušný poukaz celního úřadu) vrátiti do celní ciziny, nebo je-li dovoz zboží toho vázáni na splnění určitých podmínek, zařídit ji jejich splnění.

(3) Pohraniční celní úřady projednávají zpravidla tyto cizozemské zásilky:

a) zásilky dovezené pro příjemce bydlící v dodávacím okresu pohraničního vyčlivacího poštovního úřadu;

b) zásilky živých rostlin nebo živých zvířat a rybího potěru;

c) zásilky, jež mají být podle příkazu odesilatele projednány pohraničním celním úřadem.

(4) Pohraniční celní úřady nejsou povinny vyhověti příkazu odesilatele o zboží, jehož prohlídka jest zdlouhavá a obtížná a nedá se tudíž u nich důkladně a spolehlivě vykonati bez újmy pravidelné službě celní, nýbrž mohou nařídit, aby zásilka byla dodána některému vnitrozemskému celnímu úřadu s dostatečným vyčlivacím oprávněním. V takovém případě jsou celní úřady povinny poznámenati svoje nařízení na celní prohlášce, poštovní průvodce a zásilce.

(5) Pošta může žádati, aby zásilky, jež musejí být projednány na hranici, byly projednány celním úřadem v místnostech nádražního poštovního úřadu nebo v poštovním voze, působilo-li by převezení k pohraničnímu celnímu úřadu velké obtíže, na př. zásilky živých rostlin, živých zvířat a pod. Tyto zásilky budou projednány podle potřeby i v noci. Za takové projednání nevybírájí se poplatky za úkony mimo úřední hodiny.

§ 6.

Celní řízení u vnitrozemských celních úřadů.

Pošta jest povinna dodati poštovní celní zásilky, jež nebyly projednány pohraničními celními úřady nebo celními úřady zřízenými v celní cizině, k celnímu řízení onomu celnímu úřadu, který jest příslušným podle poštovních předpisů. Tyto zásilky nemusí být poukazovány ani opatřovány celními známkami a nemusejí též být dopravovány ve vozech celním úřadem uzamčených nebo ve zvláštních schránách.

§ 7.

Vyclívání poštou.

(1) Poštovní zásilky vyclívá zpravidla pošta za příjemce. Příjemce může si však vyhraditi, že si bude sám vyclívat všechny zásilky nebo jen jejich určité druhy bud' trvale nebo po určitou dobu, dovolují-li to poštovní předpisy. Výhradu takovou jest příjemce povinen ohlášti vyclívacímu poštovnímu úřadu [§ 8, odst. (1) a)]. Výhrada neplatí pro zásilky, z nichž chce odesilatel zaplatiti celní pohledávku (zásilky s celní výplatkou), musí to však poznamenati na zásilce a na poštovní průvodce.

(2) V případech níže uvedených zprostředkuje pošta celní projednání zásilek pouze podmíněně, a to:

a) projednávání poštovních zásilek obsahujících zboží, k jehož dovozu jest potřebí zvláštního povolení, bydlí-li příjemce mimo sídlo vyclívacího poštovního úřadu a odevzdá-li poště povolení;

b) projednávání poštovních zásilek, jež mají být podle příkazu odesilatele vycleny podle skutečné ceny [odst. (3)]. V těchto případech musí odesilatel na zásilce, poštovní průvodce a celní prohlášce nápadně napsati poznámku: „Vyclít podle skutečné ceny“. Nesplní-li odesilatel této podmínky nebo odpře-li celní úřad vyclít zásilkou podle udané ceny, vyzve pošta příjemce, aby si zásilku sám vyclíl;

c) projednávání poštovních zásilek obsahujících zboží, jež se dováží do celního území na nejistý prodej, na ukázku a k prohlédnutí (§ 123 prov. nař.) a pak ke správce (§ 130 prov. nař.), opatří-li odesilatel zásilkou, poštovní průvodku a celní prohlášku nápadným způsobem příslušnou poznámkou;

d) projednávání poštovních zásilek obsahujících zboží, jež bylo při vývozu zazname-

náno na nejistý prodej, na ukázku, k prohlédnutí nebo ke správce, bydlí-li příjemce mimo sídlo vyclívacího poštovního úřadu. Na tyto zásilky, i na poštovní průvodky a celní prohlášky musí odesilatel napsati nápadným písmem poznámkou: „Propustiti beze cla jako zboží vrácené z nejistého prodeje (po správce a pod.)“;

e) projednávání poštovních zásilek obsahujících zboží, jež nutno opatřiti úřední značkou (zboží z drahých kovů, zapalovače), má-li zboží být vyceleno na účet odesilatele nebo nebydlí-li příjemce v sídle puncovního úřadu (puncovny). Vycelení a označení zboží úředními značkami obstarává výhradně vyclívací poštovní úřad v sídle úřadu, jenž jest oprávněn opatřovati zboží úředními značkami. Poštovní úředník obstarávající vyclívání jest povinen vyjmouti v přítomnosti celního úředníka ze zásilky zboží, jež musí být opatřeno úřední značkou a zařídit označkování;

f) vyclívání poštovních zásilek hracích karet, mají-li být vyceleny na účet odesilatele nebo jsou-li určeny pro příjemce, který nebydlí v sídle kolkovního úřadu. Neobsahuje-li celní prohláška náležitostí stanovených ve čtvrté vysvětlivce k číslu 302 celního sázebníku, jest celní úřad povinen doplniti ji těmito údaji, a je-li připojena k zásilce jen jedna celní prohláška, vyhotoviti náhradní prohlášku a doplniti ji údaji potřebnými pro kolkovní úřad. Celní úřad vypočte a zúčtuje kolkový poplatek v rejstříku vyclivek, potvrdí zaplacení kolkového poplatku na prohlášce a vydá karty s touto prohláškou poštovnímu úřadu, aby je dodal kolkovnímu úřadu k okolkování. Kolkovní úřad přezkouší výpočet kolkovného, okolkuje karty a vrátí je přímo vyclívacímu poštovnímu úřadu;

g) projednávání poškozených poštovních zásilek s celní výplatkou nebo, je-li poškozená zásilka určena pro příjemce, jenž nebydlí v dodávacím okresu vyclívacího poštovního úřadu.

(3) Pošta obstará na žádost odesilatele vyclení poštovních zásilek podle skutečné ceny za těchto podmínek:

a) Vyclení zprostředkuje jen vyclívací poštovní úřady sídlící v místech zmocněných celních úřadů;

b) v zásilce musí být uložen ve zvláštní obálce účet obsahující nejen cenu zboží, nýbrž i výčet výloh za obal a balení, dopravu, pojistění, zprostředkování a pod.;

c) zásilky, poštovní průvodky a první celní prohlášky musejí mít nápadný nápis:

„Vyclíti podle skutečné ceny — Tarifer d'après la valeur réelle“;

d) prvotní celní prohláška musí obsahovat kromě jiných předepsaných údajů též obchodní pojmenování zboží a poznámku, že účet jest uložen v zásilce a je-li více balíků, též údaj, v kterém z nich.

(4) Pošta neodevzdává zásilky, jež sama vyclívá, celnímu úřadu a celní úřad nemá je též v patrnosti ani v úschově ani nevede o nich zápisů. Poštovní úřad jest povinen uschovávat zásilky, jež celní úřad nemohl projednat týž den, kterého došly, ve zvláštní místnosti nebo skříni pod vlastní uzávěrou.

(5) Poštovní zásilky jest projednávati podle ustanovení celního zákona a všeobecných ustanovení prováděcího nařízení k němu, neosahuje-li tento řád úchylných ustanovení. Poštovní zřízenec jest povinen odevzdáti prohlížejícímu celnímu úředníkovi listiny k zásilce patřící, zásilkou otevřít a zboží v ní očsažené vybaliti a vyložiti k celní prohlídce, a když byla zásilka projednána, zase zboží zabaliti. Předložené listiny buďtež vráceny poště, pokud jich není zapotřebí pro celní účely.

(6) O tom, kterak celní úřad označuje projednané zásilky viz § 4, odst. (4) pošt. c. ř. Vyclívací poštovní úřad jest povinen polepit každý balík, který má být doručen (vydán) příjemci jiným poštovním úřadem, zvláštní nálepkou s otiskem místního a denního razítka a s předtiskem (poznámkou), že byl celně projednán („Vycleno, clo vybrati, vyceleno s celní výplatkou, beze cla“).

(7) Dováží-li se najednou více zásilek obsahujících zboží nepodléhající clu, může se celní prohlídka ornežití na prohlídku namátkou. Tuto prohlídku jest vykonati na návrh pošty v místnostech poštovního úřadu nebo v poštovním voze.

(8) Stanoviti poplatek za zprostředkování celního projednávání poštovních zásilek jest včí pošty.

(9) Zjistí-li celní úřad v některé poštovní zásilce vedle jiného zboží papírové peníze nebo kovové mince nebo cenné papíry, jež nebyly vyznačeny, jest povinen vyznačiti v celní kvitanci druh, počet kusů a částku a dáti kvitanci podepsati též poštovním úředníkem. Obsahuje-li zásilka zřejmě obchodní vzorky, jež smějí být propuštěny beze cla, jen když byly rozstříhány, rozrezány, prodírkovány a pod., musí si pošta vyžádati k tomuto nakládání se zbožím svolení příjemcovo.

(10) Na celních listinách (celních nálezech,

záZNAMKÁCH, prvotních celních prohláškách) jest vyznačiti poštovní podaci číslo zásilky.

(11) Celní kvitance a poštovní průvodky označené podle ustanovení § 4, odst. (4), vydá celní úřad poště, která doručí celní kvitanci se zásilkou příjemci; byla-li však zásilka vycelená na účet odesilatele (zásilky s celní výplatkou), zašle pošta kvitanci odesilateli. Ztrati-li pošta celní kvitanci, vydá ji celní úřad duplikát kolku prostý.

(12) Platba celních pohledávek z poštovních zásilek vycelených poštou odkládá se do konce měsíce, ve kterém byly zásilky projednány. Celní úřad zapisuje celní pohledávky ve zvláštním rejstříku vyclívek a vyhotoví každý den závěrkový list, na němž si dá potvrditi celkovou pohledávku poštovním úředníkem. Posledního dne každého měsíce uzavře celní úřad rejstřík, odečeť od úhrnné celní pohledávky úhrnnou pohledávku pošty za celním důchodkem podle záznamu přeplatků a zjistí tak čistou náležitost pošty. Na to vyhotoví měsíční závěrkový list dvojmo, jeden odevzdá poštovnímu úřadu a na druhém dá si potvrditi poštovním úředníkem (podpisem a otiskem úředního razítka) správnost vykázané pohledávky.

(13) Vyclívací poštovní úřad jest povinen zaplatiti měsíční náležitost vplatním lístkem poštovního šekového úřadu na účet zemského finančního úřadu.

(14) Jaký postup nutno zachovati, doveze-li pošta zásilkou adresovanou na diplomatického zástupce cizího státu v Československé republice, stanoví § 151, odst. (6) prov. nař.

§ 8.

Vyclívání příjemcem.

(1) Pošta nezprostředkuje projednávání poštovních zásilek v těchto případech:

a) výhradí-li si příjemce vyclívat zásilky pro něho dovezené nebo některé jejich druhy;

b) jde-li o projednání zavřených psaní, cenných psaní a balíků se spisy, listinami nebo jinými písemnostmi, jež pošta dodá celnímu úřadu podle ustanovení § 1, pokud příjemce nezmocní poštovní úřad v každém jednotlivém případě výslovně, aby zprostředkoval celní projednání takových zásilek;

c) jde-li o projednání zásilek zboží v záZNAMNÍM styku, leč by šlo o případy uvedené v § 7, odst. (2), písm. c) a d), tohoto řádu;

d) vznikne-li při projednávání pochybnost o sazební příslušnosti zboží nebo jsou-li ji-

naké obtíže, jež vyžadují přítomnosti příjemce nebo jeho zástupce při celném řízení;

e) obsahuje-li zásilka křehké věci nebo věci, jež se dají těžko zabaliti;

f) při projednávání cestovních potřeb osob cestujících poštou přes celní hranici.

(2) Pošta jest oprávněna požadovati, aby příjemce sám se dostavil k celnímu řízení, když k tomu dá podnět teprve celní prohlídka. Též může celní úřad požadovati, aby sé příjemce dostavil k celnímu řízení, kdykoliv to uzná žádouceno podle výsledku celní prohlídky. Začalo-li se již s prohlídkou v ne-přítomnosti příjemce, budiž zásilka poštou zabalena.

(3) Pošta odevzdává zásilky, jež sama nevyčlivá, celnímu úřadu zvláštním seznamem na počvrzení.

(4) Celní úřad přesvědčí se při přejímání zásilek, zda vnější obal není porušen a převáží si jen balíky, jichž cena jest udána částkou vyšší než 500 Kč, pak cenná psaní, cenné krabice a poškozené zásilky. Příjem a vážení musí se dít v přítomnosti zástupce poštovního úřadu.

(5) Nezjistil-li celní úřad hrubou váhu zásilky, jest základem při jejím projednávání — nejde-li o zřejmý omyl — hrubá váha zapsaná v odevzdacím seznamu (na zásilce nebo na poštovní průvodce) a zjištěná poštou při podání.

(6) Za ztracenou poštovní průvodku — nikoliv však za celní prohlášku — vydá vyčlivací poštovní úřad příjemci náhradní poštovní průvodku. Okolnost, že příjemce ztratil celní prohlášku, jest poznamenati v celném nálezu.

(7) Celní úřady smějí vydati zásilku, již vyletí si příjemce vyhradil, teprve tenkráte, když příjemce zaplatil poštovní poplatky, dobroku atd. vyčlivacímu poštovnímu úřadu, a když poštovní úřad potvrdil na odběrném listu (poštovní průvodce, též náhradní, dodacím listku atd.), že zásilka může být vydána. Útržek poštovní průvodky může si příjemce podržeti.

(8) Celní úřad nevrací poštovní listiny na vydané poštovní zásilky jejich příjemcům, nýbrž odebere je a poznačí podle § 4, odst. (4) tohoto řádu, pak je srovná podle měsíčních pořadových (dodacích) čísel a vrátí poštov-

nímu úřadu v obdobích s ním shluvených (denně, týdně atd.).

§ 9.

Jak se naloží se zásilkami, o něž se příjemci nehlásí. Uložení v celním skladisti.

(1) Zásilky, o něž se příjemci nepřihlásí ve lhůtě poštovními předpisu stanovené, oznámi poštovní úřad zvláštním seznamem celnímu úřadu. Celní úřad zjistí, zdali jsou zásilky skutečně ještě v jeho moci, doplní seznam jmény příjemců, pokud se týče odesilatele a vráti jej poštovnímu úřadu, který zařídí hlášení nedoručitelnosti, vrácení zásilky atd.

(2) Příjem zásilek vrácených z celní úschovy potvrdí poštovní úřad v odevzdacím seznamu [§ 8, odst. (3)].

(3) Vyhradil-li si příjemce vyčlivání zásilek, může navrhnouti, aby ta která zásilka byla uskladněna v celním skladisti. Příjemce může návrh napsati na rubu prvotní prohlášky a jest povinen předložiti celnímu úřadu poštovní odběrní list, opatřený platobní doložkou a poznámkou, že zásilka může být vydána. Celní úřad zapíše takovou zásilku do skladní knihy, poznámená její položku na poštovní průvodce [§ 8, odst. (8)] a na celní prohlášce a odebere průvodku.

(4) Zásilku, která byla uskladněna v celním skladisti, pokládá poštovní úřad za doručenou.

(5) Celní úřady zapisují do skladní knihy pouze jména příjemců, počet balíků, čísla odevzdacích seznamů a podací čísla zásilek.

§ 10.

Zpětný vývoz zásilek poštou vyčlených do celní ciziny.

(1) Byla-li zásilka vyčlena poštou, nelze-li ji však doručiti příjemci nebo odepře-li příjemce příjem zásilky nebo musí-li být zásilka na žádost odesilatele nebo příjemcovu zaslána zpět do celní ciziny nebo nemůže-li být z jakéhokoli jiného důvodu doručena, jest dodávací poštovní úřad povinen zaslati zásilku s celní kvitancí nejbližšímu vyčlivacímu poštovnímu úřadu ve směru k příslušnému výstupnímu výměňovacímu poštovnímu úřadu, aby zařídil odepsání celní pořadávky. Celní úřad v sídle tohoto vyčlivacího

poštovního úřadu odepíše celní pohledávku ve vlastní působnosti.

(2) Ztratí-li pošta celní kvitanci k takové zásilce, musí zaslati zásilkou s osvědčením, že se kvitance ztratila, a třeba-li, s průvodními listinami vyčlovacímu poštovnímu úřadu, aby zařídil odepsání celní pohledávky celním úřadem. Vyčlovací poštovní úřad potvrdí příjem částky odpisem vrácené na osvědčení.

(3) Pošta osvobozuje se od záručního prohlášení, kdykoliv žádá za vrácení vybrané celní pohledávky a nemůže předložiti celní kvitanci. Celní úřady jsou povinny vésti tyto případy v patnosti ve zvláštním záznamu a do něho zapisovati údaje rejstříku vyčlívka a záznamu přeplatků, aby zabránily dvojímu vrácení.

§ 11.

Zpětný vývoz nevyčlených poštovních zásilek, jež nebyly vydány příjemcům.

(1) Má-li býti nevyčlená poštovní zásilka dopravena jinam v celném území nebo nelze-li zjistiti příjemce nebo odepře-li přjmouti zásilkou, buď zásilkou s celní prohlášl'ou vydána celním úřadem poštovnímu úřadu na potvrzení, aby ji dále posal nebo vrátil do ciziny.

(2) Vyčlovací poštovní úřad smí převzítí jen zásilky, které nebyly otevřeny. Zásilky, které byly stranou u celního úřadu otevřeny, pokládá pošta za doručené a mohou býti dále zaslány nebo vráceny, jen poukáží-li se celní průvodkou, jako by byly nově podány.

§ 12.

Dodatečné vyměření celní pohledávky.

(1) Byla-li celní pohledávka z poštovní zásilky vyměřena nízko nebo nebyla-li vůbec (§ 95 c. z.) vyměřena, vybere předepsaný nedoplatek pošta, vyčlila-li zásilkou sama na účet odesilatele, jinak celní úřad.

(2) V onom případě doručí celní úřad platební rozkaz a celní kvitanci na nedoplatek poště, jež mu příjem potvrdí a vybere nedoplatek od odesilatele. Tyto nedoplatky zaplatí pošta právě tak jako ostatní pohledávky na konci měsíce (§ 7). K tomu cíli bud'tež tyto nedoplatky zapisovány do zvláštního rejstříku pro dodatečné platby a měsíční úhrn připočten k úhrnu rejstříku vyčlívka.

(3) Nemůže-li pošta nedoplatek připsaný jí k tíži vybrati od odesilatele, vrátí jej celní úřad poště ve své působnosti. Nucené vymáhání nedoplatků zařídí celní úřad.

(4) Ztratí-li se v úředním poštovním styku celní kvitance, patřící k platebnímu rozkazu na dodatečnou pohledávku, dříve než byla poštou straně doručena, požádá příslušný vyčlovací poštovní úřad, k němuž se poštovní úřad dodávací v té věci obrátí, za vydání ne-kolkovaného duplikátu celní kvitance onen celní úřad, který zásilkou vyčlil. To platí stejně také při ztrátě platebního rozkazu před jeho doručením straně poštou.

(5) Ztratí-li se v úředním poštovním styku celní kvitance, patřící k nedoručitelnému platebnímu rozkazu na dodatečnou celní pohledávku nebo k takovému, jehož plnění bylo odepřeno, poznámená ztráta na platebním rozkaze onen poštovní úřad, u něhož se kvitance ztratila, a ztratí-li se i platební rozkaz, zjistí ztrátu poštovním nálezem. Ztratila-li se kvitance nebo platební rozkaz u jiného poštovního úřadu než vyčlovacího, podá zprávu o ztrátě onen tomuto a vyčlovací úřad poštovní požádá celní úřad za vrácení zaplacené celní pohledávky.

§ 13.

Nakládání se zásilkami, které semají zničit nebo prodat nebo jichž se odesíatel vzdal.

(1) Žádá-li odesíatel, aby byla nedoručitelná zásilka zničena nebo prodána, nebo vzdá-li se jí, vrátí celní úřad poště zaplacenou pohledávku, jestliže se zásilka na návrh pošty zničí pod celním dozorem nebo odevzdá celnímu úřadu, aby ji prodal veřejnou dražbou. Byla-li zásilka omylem zničena bez celního dozoru poštou, avšak pod poštovním dohledem, způsobem předepsaným pro poštovní zásilky tuzemské, vrátí zaplacenou celní pohledávku okrsková celní správa z důvodu slušnosti (§ 103 c. z.).

(2) Zásilky, které chce pošta odevzdati celní správě k dražbě, dodá vyčlovací poštovní úřad onomu celnímu úřadu, který je vyčlil. Celní úřad zapíše tyto zásilky do zvláštní skladní knihy a prodá je dražbou podle ustanovení o dražbě zboží, jež nebylo z celního skladistě zavčas odebráno.

(3) Docílí-li celní úřad při dražbě výtežku přesahujícího celní pohledávku, vrátí celní

kvitanci na potvrzení vyčívacímu poštovnímu úřadu a tento vydá mu na přebytek dražebního výtěžku úřední kvitanci, kterou celní úřad připojí jako doklad k dražebnímu spisu.

(4) Nedocílí-li celní úřad nabídky, která stačí k úhradě celní pohledávky, může zásilku prodati za nižší částku nebo, nebyla-li nabídka učiněna a zboží nelze jinak použiti, může zásilku zničiti.

(5) Ztratí-li se celní kvitance, jest jednati podle ustanovení § 10, odst. (2).

§ 14.

Prominutí cla.

(1) Ztratí-li se nevyčleněná zásilka nebo část jejího obsahu při poštovní dopravě, upustí okrsková celní správa od vybrání celní pohledávky za zásilku nebo za její ztracenou část.

(2) Zpozoruje-li poštovní úřad, že obsah nevyčleněných zásilek jest poškozen nebo zkažen, zjistí to podle poštovních předpisů, dříve než dodá zásilku celnímu úřadu. Zpozoruje-li se poškození nebo zkažení zásilky teprve u celního úřadu, zjistí stav věci v případech, ve kterých vyčívá pošta, poštovní úřad společně s celním úřadem. Při tomto zjišťování jest vyšetřiti stav zásilky a zjistiti její váhu.

(3) Je-li zásilka určena pro příjemce bydlícího v dodávacím okresu vyčívacího poštovního úřadu nebo pro příjemce, který bydlí sice mimo dodávací okres, avšak vyhradil si vyčívání, budiž zpraven o tom, že zásilka došla poškozena a vyzván, aby se dostavil k celnímu úřadu k sepsání zjišťovacího nálezu, který sepiše poštovní úředník a příjemce jej podepiše spolu; celní úředník podepiše nález jako svědek. Jinak sepiše zjišťovací nález, není-li naléhavé příčiny k povolání příjemce, poštovní úředník a celní úředník jej podepiše jako svědek.

(4) Příjemce nemusí býti povolán v případech, kde jde o zboží zkažené, jehož uschování až do příchodu příjemceova by bylo na újmu ostatním zásilkám nebo mohlo škoditi zdraví poštovních a celních zaměstnanců.

(5) Poškozené balíky, na nichž jest celní (puncovní) závěrka a jichž obsah byl tudiž před podáním zásilky poště celním (puncovním) úřadem zkoušen, smejí býti prohlédnuty

a o výsledku sepsán nález podle poštovních předpisů jen v přítomnosti orgánů celní správy. Takovou zásilku jest co nejlépe zabaliti a zaslati příslušnému vyčívacímu (výstupnímu vyměňovacímu) poštovnímu úřadu; nedovoluje-li to však stav zásilky, jest ji zaslati nejbližšímu vyčívacímu, vstupnímu nebo výstupnímu vyměňovacímu poštovnímu úřadu nebo podle potřeby poštovnímu úřadu v sídle oddělení finanční stráže nebo důchodkového kontrolního úřadu k prohlédnutí a sepsání zjišťovacího nálezu. Nález sepiše poštovní úředník; celní úředník (úředník důchodkového kontrolního úřadu, příslušník finanční stráže) jej podepiše jako svědek.

(6) Zjistí-li se při celní prohlídce zásilky vyčívané poštou, že její obsah jest zkažen, zařídí celní úřad zničení zásilky a poznamená na poštovní průvodce a celní prohlášce, že zásilka byla zničena. Vyčívací poštovní úřad sdělí pak věc podávacímu poštovnímu úřadu a příjemci. Je-li jen část obsahu zkažena, sepiše poštovní úředník v přítomnosti celního úředníka zjišťovací nález o stavu zboží. Zkažená část se zničí nebo dovoluje-li to stav zboží, vloží do zásilky tak, aby ostatní obsah nebyl poškozen a část nepoškozená se vylí. Zjišťovací nález podepiše celní úředník jako svědek. Příjemce budiž o věci zpraven podle opisu nálezu, který přiloží poštovní úřad k poštovní průvodce.

(7) Zkazí-li se vyčleněný obsah balíkové zásilky nebo jeho část dříve, než zásilka byla doručena příjemci, dodá poštovní úřad zásilku nejbližšímu celnímu nebo důchodkovému kontrolnímu úřadu, aby věc zjistil a zařídil zničení zkaženého zboží pod svým dozorem. Celní nebo důchodkový kontrolní úřad zjistí věc a vydá poštovnímu úřadu potvrzení o zničení zásilky nebo její části a poznamená to též na rubu celní kvitance. Toto potvrzení předloží poštovní úřad vyčívacímu celnímu úřadu s návrhem, aby odepsal vybranou celní pohledávku nebo její část. Nezkaženou část zboží doručí poštovní úřad příjemci a vysvětlí mu věc.

(8) Tuzemské zásilky, jež vystoupily z volného oběhu v celném území a vracejí se z celní ciziny, propustí celní úřad beze cla, prokáže-li se, že se nedostaly v cizině do moci příjemcevy, nýbrž zůstaly v moci celního úřadu nebo veřejného dopravního podniku. Takové zásilky nemusí býti podrobeny celní prohlídce. Došala-li se však zásilka z úřední moci, může býti propuštěna beze cla jen podle ustanovení platných pro zboží vrácené.

B. Průvoz.**§ 15.**

(1) Průvozní poštovní zásilky nepodléhají celnímu řízení, pošta jest však povinna dbát zákazů a omezení dopravy. K témtu zásilkám nemusejí být přiloženy celní prohlášky pro potřebu československé, celní správy. Tyto zásilky jsou též osvobozeny od ohlašovací povinnosti pro statistiku zahraničního obchodu.

(2) Vyžaduje-li se zvláštního povolení průvozu, musí je odesílatel zpravidla připojit k poštovní průvodce.

(3) Změní-li se určení průvozní zásilky tak, že má být propuštěna do volného oběhu v celním území, nutno ji dodati k celnímu řízení jako zásilkou dovozní.

C. Přeprava přes celní cizinu.**§ 16.**

K zásilkám z volného oběhu, jež přepravuje pošta z jednoho místa v celném území přes celní cizinu do druhého místa v celném území (přepravní styk), nemusejí být připojovány celní prohlášky pro potřebu československé celní správy. Tyto zásilky nepodléhají celnímu řízení.

D. Vývoz.**§ 17.**

(1) Vývozní poštovní zásilky, jež neobsahují zboží podléhajícího vývoznímu clu nebo zboží, jehož vývoz jest zakázán nebo jehož výstup musí být prokázán, nepodléhají celnímu řízení a pošta může je vyvézt z celního území bez součinnosti celních úřadů; též nemusí k nim být připojovány prohlášky pro potřebu československé celní správy.

(2) Obsahuje-li zásilka zboží podléhající vývoznímu clu nebo zboží, jehož vývoz jest zakázán, jest odesílatel povinen prokázati podávacímu poštovnímu úřadu, že zásilka byla vyclena nebo že její vývoz byl povolen.

(3) Zásilky zboží, jehož vývoz jest zakázán nebo jehož výstup musí být prokázán, musí odesílatel zpravidla dodati příslušnému úřadu (celnímu, puncovnímu a pod.) k úřednímu projednání dříve, než je podá poštovnímu úřadu, a musí předložit poštovnímu podávacímu úřadu celní doklad (průvodku, záznamku, vývozní prohlášku a pod.), že zásilka byla příslušným úřadem projednána.

(4) Takové zásilky nepoukazují se výstupnímu celnímu úřadu a není tudíž potřebí,

aby byl v celní průvodce (záznamce) nebo ve vývozní prohlášce jmenován. Projednávající celní úřad vyznačí pouze na prvé stránce celní průvodky (záznamky) nebo vývozní prohlášky (na volném místě vpravo) číslo položky a počet balíků.

(5) Podávací poštovní úřad se přesvědčí, jsou-li úřední závěrky neporušeny, souhlasí-li průvodní listina se zásilkou, zapíše do podací stvrzenky (podacího listku, podávací knihy a pod.) číslo celní průvodky (záznamky) nebo vývozní prohlášky a na první straně celní nebo jiné úřední listiny na volném místě v levo potvrdí podání zásilky údajem jejího podacího čísla, otiskem místního a denního razítka a podpisem přijímacího úředníka. Nedojeď-li ohláška, že zásilka schází u cizozemského vyměnovacího poštovního úřadu, zašle podávací poštovní úřad celní průvodku, záznamku nebo vývozní prohlášku celnímu úřadu zřejmému z otisku razítka s potvrzením výstupu. Pošta není povinna dodávat takové zásilky pohraničnímu celnímu úřadu.

(6) Položku rejstříku vyhotovených celních průvodek vyřídí celní úřad poznámkou „Výstup poštou prokázán“.

(7) Vyváží-li se zboží v zušlechťovacím styku, nutno předložit vývozní prohlášku jen dvojmo, poněvadž není potřebí třetí prohlášky pro výstupní celní úřad.

(8) Pošta zprostředuje na žádost odesílatelovu vývozní záznam zásilek obsahujících zboží na nejistý prodej, na ukázkou nebo k prohlédnutí, nepřevyšuje-li udaná cena zásilky hranici stanovenou poštovní správou, neobsahuje-li zásilka věci poštovní správou z tohoto zprostředkování vyloučených, a podává-li se zásilka u poštovního úřadu, v jehož sídle není celního úřadu, nebo vykáže-li se strana při podání zásilky potvrzením místního celního úřadu, že není oprávněn vykonati vývozní záznamní řízení. Vývozní záznam zásilek obsahujících zboží ke správce zprostředuje pošta, jsou-li splněny shora uvedené podmínky, jen tenkráte, jde-li o vývozní záznamní styk smluvný se státem, v jehož území má být správka vykonána, nebo připojí-li strana k poštovní průvodce zvláštní povolení dané pro určitý případ.

(9) Rovněž zprostředuje pošta výstupní řízení při zpětném vývozu zboží zaznamenaného na nejistý prodej, na ukázkou, k prohlédnutí nebo ke správce, nepřevyšuje-li udaná cena zásilky hranici, stanovenou poštovní správou, neobsahuje-li zásilka věci poštovní

správou z tohoto zprostředkování vyloučených a podává-li se zásilka u poštovního úřadu, v jehož sídle není celního úřadu.

(¹⁰) Zprostředkování záleží v tom, že pošta obstará prostřednictvím výstupního vyměňovacího poštovního úřadu dodání zásilky celnímu úřadu, její otevření a zavření, a jde-li o záznam zboží, odeslání celní záznamky opatřené potvrzením výstupu odesilatele.

(¹¹) Zásilky nepuncovaného zboží z drahých kovů do ciziny musejí být uzavřeny pečetěmi puncovního úřadu. Odesilatele jest povinen předložiti poštovnímu úřadu při podání, kromě ostatních průvodních listin, seznam zboží opatřený potvrzením puncovního úřadu, že vykonal předepsané úřední řízení. Pošta prokáže výstup takových zásilek do ciziny podle odstavce (⁵).

E. Podávání nevyčleněných poštovních zásilek.

§ 18.

(¹) Zásilky, které doveze jiná osoba z ciziny než pošta, aby je teprve v celném území odevzdala poště k další dopravě nebo aby je pod celním dozorem otevřela, rozdělila, přebalila nebo jinak pro poštovní dopravu upravila, nutno zpravidla poukazovati celní průvodkou.

(²) Okrsková celní správa může však v dohodě s poštovním ředitelstvím schváliti, aby s takovými zásilkami bylo zacházeno jako se zásilkami dovezenými poštou z ciziny. Zásilky musejí být zabaleny pod celním dozorem pro dopravu poštovní, odváženy, opatřeny balíkovými podacími a jinak požadovanými nálepkami a podány zvláštní podávací knihou. K zásilkám musejí být připojeny celní prohlášky, i když jsou určeny pro celní území. Celní úřad zapíše je ve skladní knize.

(³) Jakmile odesilatele podá zásilky celním úřadem projednané na poštu, jest povinen předložiti celnímu úřadu ohlášku, v níž uvede položku skladní knihy, poštovní podací číslo a druh zboží jednotlivých poštovních zásilek. Celní úřad přilepí pak na ohlášku po jejím přezkoušení příslušné podací lístky, které mu zašle podávací poštovní úřad.

F. Dozorčí oprávnění celní správy.

§ 19.

(¹) Celní správa jest oprávněna přesvěd-

čiti se vhodným způsobem, zdali pošta nakládá se zásilkami podle platných předpisů. Celní úředníci zvláště určení k tomuto dozoru jsou zejména oprávněni být při otvírání poštovních uzávěrů (pytlů, balíků) s jakýmkoliv obsahem a jakéhokoliv původu ve služebních místnostech poštovních úřadů na hranici a ve vnitrozemí, aby se přesvědčili o obsahu, provázeti a prohlížeti poštovní vozy, přehlížeti poštovní zásilky a nahlédati do zápisů a průvodních listin. Listovního a poštovního taměství musí jimi být úzkostlivě šetřeno.

(²) Ministerstvu financí musejí být na jeho žádost dány k prozkoumání všechny zápis, průvodní listiny a zúčtování vztahující se na dopravu cizozemských zásilek, pokud se vyhotovují podle poštovních předpisů a leží u poštovních úřadů a účtárny ministerstva pošt a telegrafů.

(³) Toto zkoumání nesmí přesahovati míru potřebnou k zajištění celního důchodku a smí být jím rušen poštovní provoz co nejméně.

(⁴) Přehlížeti smí se jen v přítomnosti přednosti poštovního úřadu nebo jeho zástupce (přednosti oddělení) a ve vlakových poštách v přítomnosti vedoucího úředníka (průvodčího). Železniční poštovní vozy nesmějí být prohledávány za jízdy, ostatní poštovní vozy pak na volné cestě; místnosti poštovních úřadů smějí být prohlíženy jen v úředních hodinách.

(⁵) Poštovní úředníci jsou povinni hájiti při poštovních úkonech zájmy celního důchodku s touž svědomitostí jako zájmy poštovní správy. Jsou zejména povinni hlásiti vyučlivacímu poštovnímu úřadu, byla-li poštovní zásilka omylem vydána příjemci bez celního řízení, aby zařídil dodatečné vyměření celní pohledávky celním úřadem a vybral tuto pohledávku.

(⁶) Celní nepořádnosti, jichž se dopustí poštovní zaměstnanci ve službě, trestá podle § 137 c. z. představený úřad poštovní správy podle služebních předpisů. Celní úřady jsou povinny hlásiti takové celní nepořádnosti okrskové celní správě, aby je oznámila poštovnímu ředitelství.

*Příloha G.***DOPRAVA ŽELEZNIČNÍ.**
(Železniční celní řád — žel. c. ř.)**I.****Všeobecná ustanovení.****§ 1.****D o b a d o p r a v y.**

Veřejné železnice mohou doprovádat osoby, zavazadla i zboží přes celní hranici ve dne i v noci (§ 22 c. z.).

§ 2.**J i z d n í ř á d y.**

(1) Železniční podniky jsou povinny stanoviti v pohraničních stanicích takové zdržení, jakého jest potřebí k výkonu celního řízení.

(2) Železniční podniky jsou povinny oznamiti nádražnímu celnímu úřadu (celní odbočce), úřadujícímu v pohraniční stanici, jízdní řád vlaků jezdících přes celní hranici (přijíždějících a odjíždějících) a každou změnu jízdního řádu, dříve než nabude jízdní řád nebo změna účinnosti. Tomuto celnímu úřadu (odbočce) jest též hlásiti, když některý vlak nepojede nebo když se vlak zpozdí o více než $\frac{1}{2}$ hodiny, jakož i každou jízdu zvláštních vlaků a strojů přes celní hranici, a to tak včasné, aby se celní úřad mohl připravit k celnímu řízení.

(3) Vnitrozemským celním úřadům (odbočkám) pověřeným projednáváním zavazadel na nádražích musí být železničním podnikem oznamenán jízdní řád dálkových vlaků přijíždějících přímo z celní ciziny nebo do ní přímo odjíždějících, jakož i každá jeho změna a každé zrušení jízdy takových vlaků nebo jejich větší zpozdění.

§ 3.**C e l n i š t ě; úř e d n í m i s t n o s t i.**

(1) U nádražních celních úřadů jest celništěm zpravidla celé nádraží kromě skladistišť a míst, jež si najaly od železničního podniku nebo zřídily na jeho pozemku jiné osoby než železniční podnik nebo celní správa. V rozsáhlejších nádražích určí železniční podnik v dohodě s celním úřadem vhodná místa pro výkon pravidelné celní služby. Tato místa, na nichž pokud možno nesmí být vozy posuvnány, bud'tež blízko úředních místností celního úřadu.

(2) Železniční podnik jest povinen bezplatně dát celní správě na nádražích pro

celní úřady (odbočky) v nich zřízené kancelářské místnosti (kancelářské místnosti celního úřadu a inspekční místnosti finanční stráže), i místnosti, rampy a složiště, jichž jest potřebí k prohlídkám osob a zboží a k projednávání celního zboží nebo k dočasnemu ukládání zadrženého, v prozatím úschovu převzatého nebo zabaveného zboží, všechny tyto místnosti udržovati v dobrém stavu a též je za náhradu skutečných výloh čistiti, vytápěti a osvětlovati, jakož i podle dohody s celním úřadem zamýkat místnosti sloužící k projednávání zboží. Železniční podnik jest dále povinen postarat se za přiměřenou náhradu o byty pro zaměstnance celních úřadů, umístěných v nádražích, pokud tento požadavek jest odůvodněn místními poměry.

(3) Skutečné výlohy za čištění, vytápění a osvětlování služebních místností celního úřadu nahradí celní správa železničnímu podniku. O nájemném z bytů poskytnutých železničním podnikem zaměstnancům celní správy dohodne se železniční podnik s celní správou.

(4) O závazcích uvedených v předešlých odstavcích rozhoduje ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem železnic.

(5) Železniční podnik jest povinen opatřiti v dohodě s celním úřadem pomůcky a zařízení, potřebné k prohlídce vlaků (povýšené budky, žebříky, lampy, bezpečnostní lampy, nástroje a pod.) a rádně osvětlovati za tmy kolej, příchody a vlaky, jež má celní úřad projednat, aniž jest celní správa povinna jatkoukoli náhradou.

§ 4.**P r o v o z n í s k l a d i š t ě.**

(1) Zásilky, jež železniční podnik vyloží z vozů k celnímu projednání a jež celní úřad nepropustí hned do volného oběhu, smějí být ukládány zpravidla jen v provozních skladistišť, t. j. v místnostech, na rampách a na složištích určených dohodou s celním úřadem k celnímu projednávání nebo k dočasnemu ukládání neprojednaného zboží.

(2) Provozní skladistišť (místnosti) musejí být tak zařízena, aby se dala bezpečně zamknouti. Tato skladistišť zamýká železniční podnik, celní úřad může však mít spoluzávěru, uzná-li, že jest naléhavě nutna.

(3) Provozní skladistišť nemají povahy celních skladistišť (§ 51 c. z.). Úřední celní skladistišť na nádražích, zřízená podle celního a monopolního řádu (instrukce k třicátkovému řádu) se zrušují. Na žádost celní správy pro-

najme jí železniční podnik podle možnosti prostory ke zřízení úředního celního skladiště za nájemné stanovené v dohodě s celní správou.

(4) Pokud není celé prostory provozního skladiště potřebí pro ukládání a projednávání celního zboží, může v něm být ukládáno zboží nalézající se ve volném oběhu. Naopak může být celní zboží ukládáno v železničních skladištích určených pro zboží jsoucí ve volném oběhu, není-li nebezpečí, že zboží bude zaměněno. K takovému použití skladiště jest v obou případech potřebí souhlasu celního úřadu. Celní zboží musí v něm být uloženo na místech, opatřených tabulkami s nápisem „Celní zboží“.

(5) Celní zboží může být po vyplacení nákladního listu pod dohledem celního úřadu v provozním skladišti prohlíženo, přebalováno, děleno, novým označením opatřováno, doleváno, denaturováno, mohou být též brány z něho vzorky a pod. za podmínek stanovených v §§ 91, 92, 93 a 94 prov. nař., jakož i za podmínek předepsaných železničním podnikem.

(6) Celní jednatelé mohou být přiště ustanoveni u nádražních celních úřadů jen se souhlasem železničního podniku.

§ 5.

Dopravní prostředky.

(1) Železniční vozy, lokomotivy a tendry nesmí mít tajných nebo nesnadno objevitelných prostor, jež by se hodily za úkryt zavazadel nebo zboží.

(2) Ustanovení přílohy a) tohoto rádu určují, jak musejí být zařízeny nákladní vozy a za jakých podmínek jest dovoleno užívat otevřených vozů k dopravě zboží podléhajícího celnímu řízení, aby bylo celní zboží zabezpečeno za dopravy.

(3) Nádražní celní úřady mohou kdykoliv žádati, aby jim byla dovolena prohlídka lokomotiv, tendrů i vozů na nádraží se nalézajících, nezdrží-li se prohlídkou doprava. Takové prohlídky bud'žet nařízeny občas okrskovou celní správou a vykonánny v přítomnosti železničního úředníka.

(4) Objeví-li celní úřad při prohlídce nebo při jiném celním úkonu úchylky od ustanovení na hoře uvedených nebo od ustanovení přílohy a), sepiše o nich zápis a odevzdá opis zástupci ž-

lezničního podniku, aby dal závady odstraniti. Na závadném vozidle musí podnik nápadným a trvalým způsobem vyznačiti závadu. Celní úřad může zapověděti používání závadného vozidla pro dopravu celního zboží, dokud nebude závada odstraněna.

(5) Speciálních vozů, jež nevyhovují ustanovením přílohy a), smí se užívat v dopravě přes celní hranici jen se svolením ministerstva financí.

§ 6.

Uložení zboží na vozidlech; jízda mezi celní hranicí a pohraniční stanicí.

(1) Při přejezdu celní hranice vlakem přijíždějícím z celní ciziny nesmí být uloženo zboží — kromě ručních zavazadel cestujících osob — leč jen v nákladních vozech nebo v zavazadlovém voze.

(2) Na lokomotivách a tendrech smějí být jen věci, jichž potřebují železniční zaměstnanci na nich službu konající za jízdy ke službě nebo k vlastní potřebě.

(3) V osobních vozech smějí být zpravidla dopravována jen ruční zavazadla cestujících osob; v oddílech zvlášť k tomu zařízených smí však být dopravováno též zboží.

(4) Za ruční zavazadla pokládají se věci, jež smějí být vzaty podle železničních předpisů do osobních vozů. Zavazadla železničním podnikem vypravená jsou cestovními zavazadly. Obchodní zboží (na př. zboží zkáze lehce podléhající atd.), jež snad dopravuje železnice jako cestovní zavazadlo nebo spěšninu, projedná se podle všeobecných předpisů o projednávání zboží.

(5) Trať mezi celní hranicí a pohraničním celním úřadem musí být projeta bez zastávky, a beze změny nákladu, leč by ministerstvo financí povolilo zastávku, nebo vlak musil zastavit z dopravních důvodů. Je-li pro nenadálou příhodu nutno překládati náklad na trať mezi celní hranicí a pohraničním celním úřadem, musí to být co nejdříve oznámeno pohraničnímu celnímu úřadu.

§ 7.

Oprávnění celních úřadů.

(1) Nádražní celní úřady a celní úřady spojené kolejemi s nádražím jsou oprávněny vykonávat všechny celní úkony; jsou pouze

omezeny v tom směru, že smějí vyčlivati zboží jen podle svého vyčlivacího oprávnění.

(2) Celní úřady mohou být přeloženy na nádraží nebo nové celní úřady tam zřízeny jen po dohodě celní správy se železničním podnikem.

§ 8.

Úřední hodiny.

(1) Úřední hodiny nádražních celních úřadů jest stanoviti tak, aby pokud možno souhlasily se služebními hodinami nádražní výpravny zboží.

(2) Pohraniční celní úřady nádražní a ony vnitrozemské celní úřady nádražní, u nichž jest zavedena stálá služba, jsou povinny projednávati cestující osoby s jejich zavazadly ihned po příjezdu osobních vlaků, a to ve dne i v noci, též v neděli, v památný den a ve svátek. Rovněž tak jsou pohraniční celní úřady povinny v uvedenou dobu vyčlivati živá zvířata a zboží rychlé zkáze podléhající a poukazovati zboží na návrh železničního podniku opovědkou.

§ 9.

Práva a povinnosti celních orgánů.

(1) Úředníci celní správy, pověření kontroloou dopravy po železnici a služebním dohledem na celní úřady, jsou oprávněni, ohlášice se u přednosti stanice nebo jeho zástupce, prohlížeti vlaky za zdržení ve stanicích anebo za jízdy, dá-li se prohlídka konati za této, zadržeti vlaky ve stanicích tak dlouho, jak to nutnost úředního jednání vyžaduje, a též je provázeti. Jmenování úředníci jsou dále oprávněni vstupovati do nádražních služebních místností a do všech na nádraží se nalézajících budov a prostor v průvodu službu konajícího železničního úředníka a konati tam šetření; jsou též oprávněni nahlížeti do průvodních listin a do zápisů železničních o dopravě zavazadel a zboží a požadovati, aby podezřelé zásilky, jež jsou v uschování železničního podniku byly otevřeny. K tomuto otevření musí být přibrán zástupce železničního podniku a dva svědci.

(2) Témoto úředními úkony nesmí však železniční doprava rušena být větší měrou, než jest nezbytně nutno.

(3) Úředníci celní správy, kteří jsou trvale pověřeni dozorem na dopravu železniční, musí mít služební průkazku svého úřadu, v níž musí být udáno jméno, služební hodnost a dozorčí okres. Úředníci určení k dozoru pro

jednotlivý případ jsou povinni vykázati se služebním příkazem.

(4) Je-li nutno provázeti vlaky, musí být organové celní správy opatřeni služebním příkazem. Na základě tohoto příkazu mají organové nárok na bezplatnou dopravu ve služebním voze nebo na prázdných sedadlech brzdových budek, odkud by mohli vlak přeohlédnouti. Není-li nutno, aby organové celní správy dozírali při zpáteční cestě na zboží, mají nárok na volné místo v osobním voze příslušné třídy (§ 10 žel. c. ř.), v nákladním vlaku však ve služebním voze. K tomu cíli jsou povinni předložiti služební příkaz železničnímu úřadu stanice odjezdu, aby na něm otiskl úřední razítko.

(5) Organové celní správy jsou povinny řídit se svým oprávněním vycházetí železničnímu podniku a jeho zaměstnancům vstří a dovolit zejména všechny přípustné úlevy, pokud nemají důvodních pochybností. Zejména jsou organové pohraniční celní úřadů nádražní povinni v kteroukoliv dobu projednávat do volného oběhu vozové zásilky hromadného zboží nepodléhajícího clu nebo jiným dávkám (§ 27 žel. c. ř.), projednatí ve výstupu průvozní zásilky poukázané opovědkou a vývozní zásilky zboží, jež nepodléhá vývoznímu clu a jehož výstup nemusí být prokázán.

(6) Zpozoruje-li celní úřad nesprávnosti v průvodních listinách, jest povinen upozorniti na ně železniční podnik.

§ 10.

Volné jízdenky.

(1) Jména úředníků celní správy, pověřených trvale přímým dohledem na dopravu železniční a úřadování nádražních celních úřadů, jejich služební hodnost a přidělený jím úsek oznámi ministerstvo financí každoročně v listopadu ministerstvu železnic, a nastanou-li změny, též během roku.

(2) Železniční podniky vydají pro zmíněné úředníky volné jízdenky znějící na jména, podle potřeby i na držitele. Tyto jízdenky opravňují úředníky k volným služebním jízdám na tratích a ve vlastech v nich jmenovaných. Úředníci jsou povinni prokázati se služební průkazkou nebo služebním příkazem (§ 9, odst. (3) žel. c. ř.).

(3) Volné jízdenky budou opatřeny doložkou o platnosti pro nákladní vlaky jen tenkrát, když použití těchto vlaků bude odůvodněno.

(4) Pokud jde o nárok zaměstnanců celní správy na použití určité vozové třídy při služebních cestách, platí všeobecné předpisy.

(5) Nemá-li vlak příslušné vozové třídy, lze užiti vyšší vozové třídy, a není-li této ve vlaku, nižší třídy, jinak místa ve služebním voze.

(6) Orgánové celní správy nemají nároku na bezplatné místo v lůžkových vozech; u přepravových a nákladních vlaků konají cestu ve služebním voze, nemají-li ve vlaku úředního řízení.

(7) Zneužití volné jízdenky tresce se podle disciplinárních předpisů.

(8) Volné jízdenky znějící na jméno jest odebrati z úřední povinnosti, jakmile nastane změna v úředním přidělení majitelově.

§ 11.

Hájení celních zájmů železničními zaměstnanci.

(1) Železniční zaměstnanci jsou povinny mít svědomitě na zřeteli zájmy celního důchodku právě tak, jako zájmy svého železničního podniku a v důsledku toho oznamovati celní trestné činy, o nichž se dověděli při výkonu své služby přednostům nádražních celních úřadů (odboček). Jsou dále povinny vyházetí vstříc úředníkům nádražních celních úřadů a úředníkům celní správy, pověřeným celním dozorem na železniční dopravu, při výkonu jejich služebních povinností, dávat jim vysvětlivky, o něž požádají, pomáhati a dovoliti jim též nahlédnouti do železničních průvodních listin a do knih.

(2) Železniční zaměstnanci, jimž bylo dokázáno, že se dopustili podloudnictví nebo opětovně jiného celního přestupku, nemohou být zaměstnáni v pohraničních stanicích a ve stanicích ležících v pohraničním pásmu, v jiných pak stanicích používání při celném řízení, požádá-li o jejich vyloučení z těchto služeb okrsková celní správa. K opětnému připuštění k takovým službám jest potřebí zvláštního povolení okrskové celní správy.

§ 12.

Obstarávání celních úkonů přísežními železničními zaměstnanci.

(1) Celní úkony, jež nevyžadují celně technických znalostí, mohou být u nádražních celních úřadů v dohodě se železničním podnikem uloženy přísežním železničním zaměstnancům, t. j. zaměstnancům, kteří složili

zvláštní slib, že hájiti budou při celních úkonech zájmy celního důchodku, a to bez nároku na zvláštní odměnu.

(2) Přísežním železničním zaměstnancům může být zejména svěřeno zjišťování váhy a počtu kusů. Celní úřad může podle své úvahy zúčastnit se vážení, a má-li pochybnosti o správnosti zjištěné váhy, převažovati zboží.

(3) Při obstarávání těchto úkonů pokládají se železniční zaměstnanci za orgány celní správy a jsou povinni řídit se celními předpisy.

(4) Železniční podnik jest povinen volati k ospravedlnění zaměstnance, kteří při obstarávání celních úkonů dopouštějí se úmyslně nebo z hrubé nedbalosti chyb, nepřípustných úchylek, opomenutí atd. (§ 28 prov. nař.).

(5) Celní úřady jsou podle dohody s železničním podnikem povinny dozírat na železniční zaměstnance, pověřené celními úkony, poučovati je a cvičiti pro tyto úkony. Celní úřady jsou oprávněny žádati od železničního podniku, aby odvolal nespolehlivé zaměstnance z celní služby a mohou, dohodnuvše se s ním, dočasně zastaviti výkon celních úkonů železničními zaměstnanci, vyskytnou-li se závady.

§ 13.

Práce při celném řízení.

(1) Hmotné práce při celném řízení (nakládání, skládání nebo překládání zboží, dávání zboží na váhu a s této, dopravení zboží do místnosti revisních a z nich, otvírání a zavírání nákladových kusů, vybalování a zabalování zboží atd.) jsou vyhrazeny přísežním železničním zaměstnancům.

(2) Poplatky za tyto práce stanoví a vybírá železniční podnik a jest povinen vyhlásiti je podle železničních předpisů.

(3) Jiných dělníků než železničních zaměstnanců smí strana použíti k pracím při celném řízení jen tenkráte, když železniční podnik s tím souhlasí a splní-li strana podmínky stanovené železničním podnikem. Jde-li o práce obtížné nebo práce, jež vyžadují zvláštní zručnosti nebo odborné znalosti, může železniční podnik požadovati, aby si takovou práci obstarala strana sama odbornými silami. V tomto případě neplatí strana stanovených poplatků.

(4) Tam, kde hmotné práce obstarávají nyní státní zřizenci, kteří nenáležejí do stavu železničních zaměstnanců, nebudiž na tomto zařízení ničeho měněno, leč by se dohodla jinak okrsková celní správa se železničním podnikem.

(⁵) Každé skládání zboží s vozů nebo jeho nakládání do vozů musí být hlášeno celnímu úřadu, aby mohl dohlížet. Tohoto hlášení není potřebí tenkráte, byly-li smluveny určité hodiny a stálá místa pro skládání a nakládání. Skládání zboží nebudiž zdržováno celním dozorem.

(⁶) Poukázané zásilky, jež jsou určeny do různých míst, musí být — nakládají-li se do téhož vozu — uloženy tak, aby zásilky, jež jsou určeny do bližších stanic, mohly být vyloženy bez překládky zásilek určených do vzdálenějších stanic.

§ 14.

Projednávání celního zboží.

(¹) železniční podnik jest povinen dodati celní zboží jím dočasně uschovávané celnímu úřadu k celnímu řízení v nezměněném stavu tak, jak je dovezl, a nedodá-li je, nahraditi ušle dávky podle sazby připadající dle druhu i povahy zboží; vyšetří-li nebo prokáže-li se věrohodně pouze druh zboží, vyměří se náhrada podle příslušné nejvyšší sazby stanovené na druh zboží, nelze-li ani druh zboží takto zjistiti, podle nejvyšší sazby celního sazebníku (§§ 24 a 44 c. z.).

(²) železniční podnik jest povinen zaopatřiti váhy a závaží potřebné k odvažování zboží v provozním skladisti a jest oprávněn vybírat vážné podle železničních předpisů.

(³) Ukládá-li se do provozního skladisti zboží, jež má být vyceleno, zaznamenáno, uskladněno nebo poukázáno průvodkou, zjistí se počet nákladových kusů, jejich značky a čísla, druh obalu a hrubá váha. Zjistí-li celní úřad při projednávání zboží úbytek na váze vyšetřené při uložení zboží, upustí od vyměření cla za tento úbytek, je-li zřejmo, že úbytek na váze vznikl přirodním vlivem nebo že se při vážení stal omyl. O vážení budíž vedená vážní kniha, do níž bud'tež zapisovány počet nákladových kusů, jejich značky a čísla, druh obalu, obsah a hrubá váha.

(⁴) Na žádost okrskové celní správy dá železniční podnik celnímu úřadu podle možnosti zvláštní, bezpečně zavíratelný prostor v provozním skladisti, aby v něm mohl uschovávat zabavené zboží nebo takové zboží, jehož projednávání musilo být přerušeno.

(⁵) Je-li v sídle nádražního celního úřadu veřejné celní skladisti, může železniční podnik navrhnuti, aby byly zásilky, jež přivezl, jež však nebyly příjemci odebrány ve lhůtě jím stanovené, převezeny do něho na útraty ode-

silatele nebo příjemce, není-li závady proti uložení zboží v něm.

(⁶) Zboží musí být převezeno do celního skladisti ihned po dovezení, navrhne-li to železniční podnik z důvodů dopravních (nával zboží atd.) nebo navrhne-li to odesilatel nebo příjemce a podnik k tomu svolí.

§ 15.

Prodej, zničení a změna povahy celního zboží.

(¹) Železniční podnik může — rídě se železničními předpisy — prodati celní zboží jím dovezené, jestliže zaplatí clo, daně a dávky na něm tkvíci a splní jinak odběrné podmínky. O zamýšleném prodeji jest využití celní úřad. Prodej zboží bez zaplacení cla, daní a dávek nebo jen s částečným zaplacením může povoliti jen ministerstvo financí.

(²) Železniční podnik může na písemné ohlášení za dozoru celního úřadu zničiti celní zboží neb učiniti je neupotřebitelným k původnímu účelu. V onom případě nevznikne povinnost platiti clo a případné dávky, v tomto případě jen tenkráte, podléhá-li zboží ve změněném stavu clu (dávkám).

(³) Aby železniční podnik dosáhl vrácení částek zaplacencích ze zboží jím vyceleného, jež se zkazilo nebo zaniklo, dříve než bylo doručeno příjemci (§ 106 c. z.), musí požádati nejbližší celní úřad nebo nejbližší oddělení finanční stráže nebo nejbližší důchodkový kontrolní úřad, aby dohlédl na zničení, potvrdil je a zařídil vrácení částky celním úřadem, který zásilku vycilil. Je-li nebezpečí v průtahu, může železniční podnik zničiti zboží sám pod dozorem službu konajícího železničního úředníka v přítomnosti dvou hodnověrných svědků. Změnilo-li zboží před vydáním příjemci svoji povahu tak, že by se z něho vyměřila nižší celní pohledávka, než byla vyměřena, nutno dodati zboží celnímu úřadu.

§ 16.

Celní závěrka.

(¹) Poukazují-li se opovědkou nebo průvodkou zásilky celního zboží na návrh železničního podniku, nebud'tež dávány pod celní prostorovou závěrkou. V těchto případech zastupuje železniční závěrka celní závěrku a platí o ní ustanovení o celní závěrce. Ministerstvo železnic může však žádati, aby na tratích jím označených bylo používáno jen celních závěrek.

(²) Dává-li se provozní skladisti výjimečně pod celní závěr (§ 4, odst (²) žel. c. ř.), použije se celních zámků. Dává-li se celní závěrka

v poukazovacím řízení podle §§ 45 a 48 c. z., užije se ke kusové závěrce olůvek, pečeti (otisku úředního razítka ve vosku) nebo celních známků a k prostorové závěrce olůvek podle přílohy b) tohoto rádu.

(³) Má-li být dáná kusová závěrka na zboží, musí být zevnějšek schrán a balík tak upraven, aby bylo možno opatřit je závěrkou účelně bez další úpravy celním úřadem.

(⁴) Pomůcky (motouzy, provazy), potřebné pro celní závěrku, musí dodati navrhovatel, kdežto celní závěrku dodá celní úřad bezplatně.

(⁵) Cizozemské celní závěrky nebud' tež snímány a nahrazovány tuzemskými celními závěrkami, jsou-li neporušeny a vyhovují-li. Totéž platí o prostorových závěrkách cizozemských železničních podniků, zastupují-li ve vývozním nebo průvozním státě celní závěrky.

(⁶) Dávat a snímat celní závěrku přísluší celnímu úřadu.

§ 17.

Nepředvídané příhody.

Ustanovení § 84 prov. nař. platí obdobně s tím, že železniční podnik může dáti zjistiti nehodu přednostou stanice nebo jeho zástupcem v přítomnosti dvou svědků.

§ 18.

Odklad platby celních pohledávek.

(¹) Státním drahám povoluje se odklad platby celních pohledávek, jež vzniknou z výclivek jimi zprostředkovaných, do konce kalendářního měsíce. Podrobnosti o platbě a zúčtování stanoví ministr financí v dohodě s ministrem železnic.

(²) Ministr financí může povoliti odklad platby celních pohledávek i jiným železničním podnikům.

(³) Vybírá-li nádražní pokladna celní pohledávky i ze zásilek, jichž vyčlení nezprostředkoval železniční podnik, zúčtuje je celní úřad na vrub železničního podniku způsobem předepsaným pro odklad platby.

§ 19.

Nedoplatky a přeplatky.

(¹) Nedoplatky, jež vzniknou z výclivek železničního podniku za příjemce zboží z důvodu, že byla celní pohledávka nízko vyměřena, zúčtuje se na vrub železničního podniku, který je vybere od příjemců zboží. K tomu cíli

doručí celní úřad platební rozkaz znějící na příjemce zboží a celní kvitanci železničnímu podniku.

(²) Nemůže-li železniční podnik doručiti platební rozkaz příjemci zboží, poznámená železniční úřad překážku doručení na platebním rozkaze a vrátí jej s celní kvitancí celnímu úřadu. Přijme-li příjemce zboží platební rozkaz, zdráhá-li se však zaplatiti nedoplatek, poznámená to železniční úřad na celní kvitanci a vrátí ji celnímu úřadu se stvrzenkou o doručení platebního rozkazu. V obou těchto případech připíše celní úřad zúčtovanou částku železničnímu podniku k dobru a zařídí vymáhání nedoplatku od příjemce zboží.

(³) Přeplatky, jež vzniknou z výclivek železničního podniku za příjemce zboží z důvodu, že byla celní pohledávka vysoko vyměřena, zúčtuje se k dobru železničnímu podniku.

II.

Doprava osob a zavazadel.

§ 20.

Uzavření nádraží.

(¹) Při příjezdu vlaku z celní ciziny na nádraží pohraničního celního úřadu nebo při odjezdu vlaku z pohraničního nádraží v cizině ležícího do celního území smějí se na místě, kde vlak zastaví nebo stojí, zdržovati po dobu celní prohlídky jen zaměstnanci ve službě.

(²) Vchody a východy pro cestující osoby jsou pod celním dohledem. Střežení těchto vchodů a východů může být se souhlasem železničního podniku svěřeno přísečným železničním zaměstnancům.

§ 21.

Projenávání zavazadel do volného oběhu.

(¹) Nemá-li cestující osoba, přijíždějící z celní ciziny, ve svém zavazadle zboží určeného pro obchod, může zboží clu podléhající prohlásiti ústně. Může též navrhnouti, aby zavazadlo bylo prohlédnuto bez prohlášky a aby zboží clu podléhající bylo vyčleno podle výsledku celní prohlídky. V tomto případě podléhá však osoba cestující trestu podle trestních ustanovení celního zákona, najde-li se v zavazadle zboží zá碌udně ukryté.

(²) Cestovní zavazadla, t. j. zavazadla podaná železničnímu podniku k dopravě, projedná celní úřad zpravidla jako ruční zavazadla, jestliže jejich majitelé jedou jako ce-

stující osoby v témže vlaku. Nedostaví-li se k projednání cestovního zavazadla ani cestující osoba ani zástupce jí zmocněný a nemůže-li být zavazadlo poukázáno, smí železniční podnik uschovávat zavazadlo pod celním dozorem nejdéle 14 dní. V této lhůtě může být zavazadlo projednáno jako ruční zavazadlo, přihlásí-li se o ně cestující osoba nebo její zmocněnec. Po uplynutí této lhůty jest podnik povinen rozhodnouti do tří dnů, co se má se zavazadlem státi.

(3) Cestující osoby jsou povinny vyložiti vše tak, aby mohly být snadno prohlédnuty. Cestující osoba musí obsah zavazadel sama vybaliti nebo dát jej vybaliti osobou jí určenou, k čemuž u cestovních zavazadel smí užít toliko přísežných železničních zaměstnanců.

(4) Cestovní zavazadla budťez zpravidla prohlížena v revisní síni. Při vyklívání budiž užíváno celních nálezů a kvitancí v sešitech, nejde-li o zboží určené pro obchod.

(5) Z úlev dovolených při projednávání zavazadel jsou vyloučena zavazadla obsahující obchodní zboží, tudíž zejména vzorkové kufry obchodních cestujících; tato zavazadla mohou být projednána jen, pokud jest k tomu čas a vlak se projednáváním nezdří.

(6) Dovedená zavazadla propustí pohraniční vstupní úřad zpravidla do volného oběhu a to nejdříve zavazadla cestujících osob, které jedou týmž vlakem dále. Zavazadla, která nemohla být projednána do odjezdu vlaku, jest, nelze-li je poukázati (§§ 23 a 24 žel. c. ř.), projednati později a železniční podnik vypravi je nejbližším vlakem dále.

(7) Řízením stanoveným pro přepravní styk projednají se zavazadla pouze na žádost cestujících osob. Přeprava zavazadel přes cizí celní území není omezena na určité trati.

§ 22.

Projednávání ručních zavazadel.

(1) Prohlídku cestujících osob a jejich ručních zavazadel jest vykonati za zdržení vlaku v pohraniční stanici, a to pokud možno ve voze.

(2) Celní úřady jsou zmocněny vyklívatí ve vlaku všeclu podléhající, jež cestující osoby v ručním zavazadle s sebou vezou, na př. dárky, cestovní památky a podobné věci, podle množství zjištěného odhadem.

(3) Nelze-li vykonati prohlídku ve vlaku s dostatečnou jistotou nebo zjistí-li se v ručním zavazadle mezi cestovními potřebami obchodní zboží nebo zboží podléhající omezení

v oběhu, jež nesmí celní úřad bez povolení vyššího nebo jiného úřadu propustiti do volného oběhu, jest cestující osoba povinna odeslati se svým ručním zavazadlem do revisní síně. Rovněž jest povinna učiniti tak cestující osoba, jež zdržuje celní prohlídku.

(4) Prohlídka cestujících osob a jejich zavazadel (ručních i cestovních) budiž vykonávána s patřičnou šetrností.

§ 23.

Poukazování cestovních zavazadel opovědkou.

(1) Cestovní zavazadla, určená k přímému průvozu celním územím nebo k projednání jiným celním úřadem než pohraničním, poukáže pohraniční celní úřad na návrh železničního podniku opovědkou. Na návrh železničního podniku mohou být poukázána též ona cestovní zavazadla, k jichž prohlídce se cestující osoba nedostavila, je-li ve stanici určení celní úřad.

(2) Vlakvůdce nebo zmocněnec železničního podniku musí podle železničních průvodců sepsati pro každý jednotlivý přijímací úřad dvojmo ohlášku a odevzdati ji celnímu úřadu. Poukazovaná zavazadla nemusí být zpravidla převážena do revisní síně, celnímu úřadu musí však být umožněno, aby se přesvědčil, že byla ohlášena všechna zavazadla a že jsou ve vlaku. Převezení zavazadel do revisní síně může však celní úřad požadovati, uzná-li to nutným v zájmu celního důchodu.

(3) Zjistí-li celní úřad chyby v ohlášce, opraví je. Železniční podnik jest povinen označiti zavazadla a k nim patřící železniční průvodní papíry nálepkou. Průvodní papíry mohou být též opatřeny otiskem razítka místo nálepky. Jsou-li ve voze nebo v oddělení, jež lze zamknouti, jen zavazadla podléhající celní kontrole, nikoli však zavazadla ve volném oběhu, opatří se jen vůz nebo oddělení nálepkou. Ohlášky podepíše vlakvůdce nebo jiný zmocněnec železničního podniku; celní úřad opatří je pořadovými čísly opovědního rejstříku, otiskne na ně místní a denní razítko a vráti prvopisy železničnímu podniku jako opovědky.

(4) Železniční podnik přijímaje opovědku zavazuje se dodati poukázaná zavazadla do měsice přijímacímu celnímu úřadu v nezměněném stavu.

(5) Přijímací celní úřad přesvědčí se, zda poukázaná zavazadla došla a potvrdí příjem nebo výstup zavazadel na opovědce. Nesouhlasí-li počet zavazadel s počtem udaným v opovědce anebo nebyla-li zavazadla vůbec

dodána, zavede šetření a podle jeho výsledku vyřídí opovědku.

(6) Změní-li se určení zavazadel poukáza- ných k průvozu na cestě tak, že mají být propuštěna do volného oběhu, musejí být do- dána k prohlídce nejbližšímu celnímu úřadu.

(7) Mají-li být všechna zavazadla, která jsou uvedena v opovědce, propuštěna do volného oběhu, poznámená železniční zmocněnec na opovědce, že zavazadla zůstanou zpět, a odevzdá je s opovědkou železničnímu úředníkovi službu konajícímu; tento jest povinen odevzdati ihned zavazadla s opovědkou celnímu úřadu. Mají-li být jen některá zava- zadla propuštěna do volného oběhu, jest železniční podnik povinen vyhotoviti opis opo- vědky a opatřiti jej poznámkou o stavu věci. Vyhotovení opisu opovědky a počet dodaných zavazadel jest poznámenati na opovědce.

§ 24.

Poukazování zavazadel průvodkou.

(1) Průvodkou poukazují se cestovní za- vazadla na návrh cestující osoby, stačí však učiniti ústní prohlášku. Ruční zavazadla nutno poukázati vždy průvodkou.

(2) Zavazadla poukázaná průvodkou mohou být dodána i jinému celnímu úřadu než v ní jmenovanému.

III.

Doprava zboží.

§ 25.

Prvotní prohlášky.

(1) Odesilatel zboží jest povinen, přiložiti ke každému nákladnímu listu prvotní prohlášku zřetelně psanou a poznámenati to na něm (§ 41 prov. nař.).

(2) Prvotní prohlášky mají zejména účel, aby mohl železniční podnik podle nich navrh- noucí opovědění zboží. Železniční podnik jest povinen zkoušeti, zda prvotní prohláška sou- hlasí s údaji nákladního listu. Není-li prvotní prohláška úplnou nebo je-li nesprávnou, jest železniční podnik povinen ji doplniti nebo opraviti, a schází-li vůbec, vyhotoviti ná- hradní prohlášku.

(3) Zvláštní povolení, osvědčení přede- psaná pro dovoz nebo průvoz monopolních předmětů a jiných věcí, jichž oběh jest zaká- zán, omezen nebo upraven zvláštními před- pisy, bud'tež připojena k prvotní prohlášce.

(4) Železniční podniky jsou povinny vyhlá- siti vzorec prvotní prohlášky v tarifu.

§ 26.

Vlakový soupis.

(1) Jakmile přijede na nádraží pohraničního celního úřadu vlak, jenž má kromě služebního vozu vozy naložené zbožím, jest vlak- vůdce nebo jiný zmocněnec železničního pod- niku, provozujícího dopravu přes celní hra- nici, povinen odevzdati pohraničnímu celnímu úřadu vlakový soupis vozů naložených zbožím jím podepsaný.

(2) Vlakový soupis musí obsahovati:

1. Vlastnické značky a čísla naložených vozů;

2. Je-li naloženo na voze zboží téhož druhu, určené pro téhož příjemce, druh zboží, na pří- klad: ruda, železo, pšenice a pod.; je-li na voze naloženo více druhů zboží, budiž obsah označen slovy: „Různé zboží“.

(3) Do obozu železniční správy dosud ne- zařaděná železniční vozidla jest zapsati do vlakového soupisu právě tak jako naložené vozy [odst. (1)].

(4) Vozové náklady zboží téhož druhu ne- podléhajícího clu mohou být vykázány ve vlakovém soupisu úhrnným počtem vozů, na příklad „10 vozů uhlí“, a není potřebí udávat vlastnické značky a čísla vozů.

(5) Doveze-li jiný vlak než v prvním od- stavci jmenovaný nákladní zásilky, nemusí být odevzdáván vlakový soupis, nýbrž postačí odevzdati prvotní prohlášky a listiny patřící k zásilkám ihned po příjezdu vlaku celnímu úřadu, aby jich použil při dalším řízení. Též nemusí být odevzdáván vlakový soupis, při- veze-li vlak pouze prázdné vozy, jež jsou již zařaděny do provozu. Takový vlak prohlédne finanční stráž, aby zjistila, že vozy jsou prázdné.

§ 27.

Prohlídka nákladních vlaků.

(1) Na základě vlakového soupisu vykoná celní úřad prohlídku vlaku za součinnosti po- třebného počtu přísežných zřízenec železničních. Dokud nebyla prohlídka skončena, ne- smí být vlak ani posunován ani dělen ani zboží skládáno nebo nakládáno. Je-li však posunu nebo dělení vlaku nezbytně potřebí z dů-vodů dopravních, dohodne se železniční úřad s celním úřadem.

(2) Vlakovou prohlídkou jest především spolehlivě zjistiti, že všechny vozy, jež nejsou zapsány ve vlakovém soupise, jsou prázdné. U kotláku zjistí se poklepem nebo otevřením

výpusti, že jsou skutečně prázdné. Příklopy kotláků budťtež pouze namátkou otevřeny; při umělém světle jest při otevíráni kotláků dbát zvláštní opatrnosti. Vznikne-li však podezření, že kotláky obsahují zboží, budťtež příklopy bezpodmínečně otevřeny.

(3) Na návrh železničního podniku může být zboží nepodléhající clu nebo jiným dávkám propuštěno do volného oběhu na základě vlakového soupisu, podle okolností na základě prvotních prohlášek, uzná-li celní orgán vykonávající prohlídku vlaku, že může prohlídku spolehlivě vykonati. Při této prohlídce zjistí se okolnosti potřebné pro statistiku zahraničního obchodu a ve vlakovém soupisu se poznámená, že zboží nepodléhá clu nebo jiným dávkám.

(4) Nakládací pomůcky a ochranné prostředky budťtež projednány podle ustanovení č. 4 přílohy c) tohoto rádu.

(5) Celní úředník může též prohlédnouti zboží clu podléhající, bylo-li dovezeno v celých vozech, je-li jeho sazební povaha zcela jednoduchá a na první pohled zřejmá a může-li prohlídku spolehlivě vykonati. V tomto případě poznámená ve vlakovém soupise sazební povahu zboží, vlastní váhu vozu a data potřebná pro statistiku zahraničního obchodu. Tyto zásilky nemusí být znova prohlíženy, prohláší-li je později železniční podnik do volného oběhu.

(6) Kryté vozy a otevřené vozy se zbožím přikrytým plachtou, jež nebylo propuštěno do volného oběhu, jest opatřiti železniční závěrkou (§ 16), pokud se neponechají pod neporušenou cizozemskou závěrkou.

(7) Na otevřené vozy s nezabaleným a ne-přikrytým zbožím nedávají se závěrky. Jde-li o zboží spojené s jinými hmotami, jež mají vliv na zařadění zboží, jest celní úřad povinen zjistiti a ve vlakovém soupisu poznámenati spojení, dá-li se lehce odstraniti.

§ 28.

Ručení železničního podniku.

(1) Podání vlakového soupisu zakládá ručení železničního podniku, který dopravil zboží přes celní hranici, za správnost a úplnost soupisu a povinnost dodati pohraničnímu celnímu úřadu všechno zboží přes hranici dopravené beze změny, a nedodá-li je, nahraditi ušle dávky podle § 44 c. z. Toto ručení a povinnost přejde na přípojnou železnici převzetím zboží.

(2) Nesouhlasí-li vlakové soupisy, nebudiž zaváděno řízení podle důchodkového trestního práva, je-li zřejmo, že se stala chyba omylem nebo přehlédnutím, a lze ji vysvětliti průvodními listinami.

(3) Clo se nevyměří z úbytku na váze, vznikl-li úbytek zjevnými přírodními vlivy nebo omylem.

§ 29.

Další úkony pohraničního celního úřadu.

(1) Celní úřad pohraniční jest povinen, vyznačiti ve vlakovém soupisu u jednotlivých vozů pořadová čísla (vstupní čísla) a tataž čísla napsati zároveň na příslušné prvotní prohlášky a ostatní průvodní listiny, a má-li pruce nákladní listy, i na tyto. Souhrnem hlášené vozové zásilky [§ 26, odst. (4) žel. c. ř.] obdrží jen jedno číslo. Vlakového soupisu použije celní úřad k průkazu dalších vyřízení.

(2) Pokud jednotlivé vozy nemohou být projednány podle vlakového soupisu, zejména obsahují-li větší počet kusových zásilek, jest železniční podnik povinen podati celnímu úřadu podrobný seznam zásilek v jednotlivých vozech s příslušnými listinami. Tento seznam opatří celní úřad vstupním číslem podle vlakového soupisu, dohledne na vykládání zboží do provozního skladu a ve vlakovém soupise poznámená, že zboží bylo vyloženo. Do jiných celních zápisů zapíše se toto zboží, teprve až bude hlášeno k dalšímu řízení.

(3) Pohraniční celní úřady jsou nejen oprávněny nýbrž i povinny poukázati zboží, jehož prohlídka jest zdlouhavá nebo obtížná a nedá se vykonati důkladně, leč na úkor dopravy nebo pravidelné celní služby, vnitrozemskému nádražnímu celnímu úřadu s dostatečným oprávněním vyčívacím, je-li v místě určení nebo na pravidelné cestě k místu určení.

(4) Uzná-li pohraniční celní úřad žádoucím poukázati zboží proti výslovnému příkazu, danému odesilatelem v nákladním listě, jest povinen potvrditi na žádost železničního podniku poukázání z úřední moci na nákladním listě.

§ 30.

Ohláška o povědi.

(1) Zmocněnec železničního podniku jest povinen ohlášti oohláškou dvojmo celnímu úřadu zásilky, jež mají být opovědeny a připojiti k ní průvodní listiny.

(2) Pro každý přijímací úřad musí býtí sepsána zvláštní ohláška.

(3) Ohláška musí se zpravidla vztahovat na obsah celého vozu. Je-li však ve voze naloženo kusové zboží, určené do různých míst, které má býtí projednáno různými celními úřady, musí býtí pro každý celní úřad podána zvláštní ohláška na onu část nákladu, která jest určena pro ten nebo onen celní úřad.

(4) Železniční podnik ručí za správnost ohlášky a přijímá ohláškou závazek, že dodá všechny v ohláškách jmenované zásilky beze změny ve stanovené lhůtě některému celnímu úřadu, jenž má dostatečné oprávnění k projednání zásilky, a nedodá-li je, že nahradí ušle dávky podle ustanovení § 44 c. z.

§ 31.

Zajištění opověděného zboží.

(1) Na vozy, v nichž jest zboží ohlášené, dá zpravidla železniční podnik svoji závěrku, může však žádati, aby celní úřad opatřil je celní závěrkou. Jestliže se dá závěrka přiložiti jen s velkými potížemi nebo je-li zboží, které má býtí opatřeno závěrkou takového druhu, že nelze očekávat, že by mohlo býtí změněno, zařídí celní úřad, co uzná za potřebné k zajištění totožnosti zboží (§ 27 žel. c. z.).

(2) Železniční podniky jsou povinny vésti o železničních závěrkách daných místo celních závěrek záznam, do něhož mohou celní úřady nahlížeti. Do této záznamu jest zapisovati značky závěrek a stanice, v nichž závěrka byla dáná nebo byla vyměněna.

(3) Železniční podniky jsou povinny nalepit na poukázané nákladové kusy a na vozy, v nichž jest naloženo opověděné zboží, jakož i na příslušné nákladní listy nálepky, že jde o celní zboží.

(4) Je-li v některém voze naloženo kusové zboží, určené pro tentýž celní úřad, opatří se nálepou pouze vůz.

(5) Žádá-li železniční podnik, aby celní zboží bylo uloženo v celním skladisti, není potřebí opatřovati zboží nálepami nebo dávat zboží pod celní závěrku, nýbrž zboží může býtí doprovázeno do skladistě přísežným železničním zřízencem nebo podle přání železničního podniku finanční stráži.

§ 32.

O p o v ě d k a.

(1) Celní úředník napiše na každou ohlášku pořadové číslo a otiskne na ni místní a denní

razítka. Tím stane se ohláška opovědkou. Prvotní prohlášky patřící k opovědce budítež opatřeny číslem opovědky a otiskem místního a denního razítka.

(2) Dodací lhůta budiž stanovena měsícem, pokud není zvláštními okolnostmi odůvodněna kratší nebo delší doba.

(3) Prvopis opovědky vydá celní úřad zástupci železničního podniku, druhopis si podrží jako přílohu opovědního rejstříku.

§ 33.

Poukaz k domácí celní prohlídce.

(1) Má-li býtí celní zboží projednáno mimo celniště domácí celní prohlídkou v místě určení, poukáže se onomu celnímu úřadu, který má prohlídku vykonati. Zásilka nemusí býtí dodána přijímacímu celnímu úřadu a zašle se s dopravními a celními listinami přímo do stanice určení.

(2) K projednání domácí prohlídkou mohou býtí poukázány jen zásilky, pro které si příjemce vymohl buď trvalé nebo zvláštní povolení domácí prohlídky. Nemá-li nastati průtah v projednání zásilky, musí se příjemce postarat, aby odesíatel předepsal povolenou prohlídku v nákladním listě slovy: „Projednat domácí prohlídkou ve stanici celním úřadem ve, na základě povolení ze dne, číslo,“.

(3) Byla-li zásilka poukázána k projednání domácí prohlídkou, nutno napsati na nálepkách poznámku: „Domácí prohlídka v,“ a v prvotní prohlášce: „K domácí prohlídce ve stanici celním úřadem,“.

(4) Závěrka smí býtí sejmuta ve stanici určení, pokud se týče zásilka vydána příjemci zpravidla jen v přítomnosti celního orgánu. Železniční podnik může vydati takovou zásilku příjemci, avšak jen s celní nebo železniční závěrkou nebo dá-li na ni závěrku, a jen tenkráte, když se majitel vykáže osvědčením celního úřadu podle ustanovení § 37 žel. c. ř.

(5) Stanice určení jest povinna vyrozuměti přijímací celní úřad, jakmile zásilka dojde, a odevzdati celní listiny dostavivšímu se celnímu orgánu.

(6) Kdyby domácí prohlídka nebyla povolena, jest zboží dodati nejbližšímu celnímu úřadu.

§ 34.

O p o v ě d n í r e j s t ř í k.

(1) Poukazující celní úřad zapisuje opovědky jím vydané do opovědního rejstříku.

(2) Ztratí-li se opovědka, jest přednosta poukazujícího celního úřadu (odbočky) povinen vyhotoviti duplikát opovědky, nemá-li pochybnosti nebo podezření.

§ 35.

Zboží v pohraniční stanici naložené.

Zboží dovezené do pohraniční stanice železnici a jí v této stanici vyložené i zboží dovezené tam po ose nebo lodí není vyloučeno z poukazování opovědkou.

§ 36.

Projednání, návrh, úřední potvrzení.

(1) Zboží, jež nemá býti poukázáno opovědkou, projedná se podle ustanovení celního zákona a prováděcího nařízení k němu, pokud neobsahuje tento řád odchylných ustanovení.

(2) Propustí-li pohraniční celní úřad při prohlídce vlaku (§ 27 žel. c. ř.) zboží nepodléhající clu ani jiným dávkám do volného oběhu proti předpisu odesilatelově v nákladním listě, jest povinen potvrditi to na žádost železničního podniku na nákladním listě.

(3) Nákladní listy nebo odběrné listiny na zboží clu podléhající budťž opatřeny po-kladnou, jež vybere celní pohledávku, do-ložkou: „Vycleno“.

§ 37.

Zboží poukázané průvodkou.

(1) Zboží, jež se poukáže na návrh železničního podniku průvodkou, nedává se pod celní závěrkou a podnik není povinen skládati celní jistotu.

(2) Na zboží poukázané průvodkou nebo na vozy s takovým zbožím a na nákladní listy musí býti nalepeny nálepky, že jde o celní zboží.

(3) Zboží poukázané průvodkou může býti dodáno k projednání též jinému než stanovenému přijímacímu úřadu. V tomto případě musí železniční podnik dodati celnímu úřadu celou zásilkou patřící k průvodce a jest povinen oznámiti změnu poukazujícímu celnímu úřadu a poznamenati ji na průvodce a nálepkách, na nákladním listě a na nákladu.

(4) Dodaci povinnost železničního podniku jako dopravovatele a jeho ručení jako přijemce průvodky zaniká u zásilek poukázaných dále než do stanice určené nákladním listem, na př. do podniku spojeného se stanicí vlečkou nebo do jiných místností k domácí prohlídce, okamžikem skončení železniční dopravy ve stanici určení za těchto podmínek:

a) (1) Byla-li přijemcem průvodky jiná osoba než železniční podnik, smí tento vydati zásilku tomu, kdo od něho převeze průvodku (nový dopravovatel, přijemce zboží nebo jeho zmocněnec), jen když tento nový držitel zásilky písemně prohlásí, že přijímá na sebe povinnosti přijemce průvodky, t. j. rádného dodání zboží průvodkou poukázaného;

(2) železniční podnik jest povinen zaslati toto prohlášení poukazujícímu celnímu úřadu.

b) (1) Byl-li přijemcem průvodky železniční podnik, musí přijemce zásilky kromě prohlášení v předešlém bodě zmíněného předložiti stanici určení osvědčení přijímacího úřadu, že složil jistotu za povinnosti vznikající z převzetí zboží průvodkou poukázaného nebo že byl osvobozen od povinnosti složiti jistotu podle ustanovení o osvobození od jistoty v řízení s průvodkou. Osvědčení může znít buď na určitou zásilku nebo na všechny zásilky v určitém období. Toto osvědčení přijímacího celního úřadu může býti napsáno na železničním návštěti o příchodu zboží;

(2) nepředloží-li přijemce osvědčení přijímacího celního úřadu, jest stanice povinna vybrati a potvrditi jistotu na průvodce otiskem staničního razítka a zaslati ji na útraty složitele přijímacímu celnímu úřadu;

(3) výše jistoty budíž poznamenána poukazujícím celním úřadem v průvodce; nestane-li se tak, dorozumí se stanice určení s přijímacím celním úřadem. Zaplatení jistoty u stanice určení má tutéž účinnost, jakoby byla složena u poukazujícího celního úřadu.

§ 38.

Upuštění od vybrání cl a při zpětném dovozu nebo vývozu zboží.

Kdy a za jakých podmínek lze upustiti od vybrání cl, doveze-li se tuzemské (zdomácnené) zboží z celní ciziny zpět do celního území nebo vyváží-li se cizozemské vycelené zboží z celního území zpět do celní ciziny, stanoví se v §§ 214 a 216 prov. nař.

§ 39.

Přeprava zboží přes celní cizinu.

(1) O přepravě zboží z celního území přes

celní cizinu zpět do celního území (přepravní styk) platí ustanovení §§ 139 až 141 prov. nař. s tou obdobou, že v železničním styku stačí místo celní závěrky železniční závěrka a že na takové zásilky musí být nalepeny nálepky, že jde o tuzemské zboží. Jistoty není potřebí, převezme-li železniční podnik ručení. Zásilky ohlásí železniční podnik k přepravnímu styku podle přepravních prohlášek, jež musí odesilatel připojiti k nákladnímu listu (§§ 140 a 141 prov. nař.).

(2) Dopravuje-li železniční podnik zboží pomocnými směry, může výstupní celní úřad dovoliti přepravní styk na žádost podniku i po jiných než dovolených tratích, jest však povinen vyrozuměti vstupní celní úřad.

(3) Jestliže jde v takových případech o celé vlaky, jež jinak jezdí pravidelně celním územím, může být upuštěno od formalit stanovených pro přepravní styk, jestliže jsou takové vlaky provázeny československými železničními zřízenci. Železniční podnik jest povinen vyrozuměti o tom zavčas výstupní a vstupní celní úřad.

(4) Vystoupí-li zboží poukázané opovědkou nebo průvodkou cestou na cizí celní území, nemusí být při zpětném vstupu znova projednáváno, aby mohlo být dále dopraveno do místa určení. Pohraniční celní úřad potvrdí výstup a vstup na poukazovacích listinách.

(5) Převoz zboží přes celní cizinu po peážních (pasážních) tratích nepovažuje se za přepravní styk.

§ 40.

Překládání a přebalování zboží.

(1) Zboží, poukázané opovědkou, průvodkou nebo průkazkou, může být překládáno do jiného železničního vozu nebo na loď nebo z této opět do železničního vozu.

(2) Je-li nutno rozdělit náklad poukázaný jednou opovědkou, jest železniční podnik povinen vyhotoviti opis opovědky, opatřiti jej poznámkou o stavu věci a připojiti k němu příslušné průvodní listiny. Na opovědce pojmená železniční podnik vyhotovení opisu a listiny, jež k němu připojil.

(3) Železniční podnik může přebaliti některé poukázané nákladové kusy, je-li toho potřebí za dopravy z důvodu nějaké příhody.

(4) Byla-li celní závěrka odstraněna, jest ji nahraditi železniční závěrkou.

(5) Bylo-li nutno přebaliti nákladové kusy nebo zaniklo-li zboží úplně nebo částečně za

dopravy, jest železniční podnik povinen dátí zjistiti takovou událost co nejdříve nejbližším celním úřadem nebo nejbližší finanční stráži nebo důchodkovým kontrolním úřadem nebo, je-li nebezpečí v průtahu nebo nedá-li se to z jiných důvodů provést, službu konajícím železničním úředníkem a dvěma hodnověrnými svědky.

(6) Takové události musí železniční podnik pojmenovati na celních listinách a dátí potvrditi úředním orgánům, kteří se dostavili, nebo svědky. Sejmouti a přiložení závěrky jest pojmenovati v záznamu závěrek.

(7) Byly-li železničním podnikem sepsány zjišťovací zápis, buďtež jejich opisy připojeny k celním listinám.

§ 41.

Projednání v místě určení.

(1) Zboží dopravené železnicí projedná celní úřad v místě určení podle ustanovení celního zákona a prováděcího nařízení, pokud není v tomto rádu zvláštních ustanovení.

(2) Ustanovení §§ 36 a 37 žel. c. ř. platí obdobně.

§ 42.

Doručení opovědek.

(1) Zástupce železničního podniku jest povinen odevzdati celnímu úřadu v místě určení listiny patřící k zásilkám opovědeným.

(2) Celní úřad pojmenová na opovědce den doručení opovědky a příjem k ní patřících prvotních prohlášek.

(3) Překročení lhůty nebudí pozastavováno, vysvětlí-li je železniční podnik.

§ 43.

Další poukázaní opovědek.

(1) Má-li být přijímacím celním úřadem projednána jen část zásilky dodané opovědkou, vyřídí celní úřad dodanou opovědku. Zboží, jež nemá být celním úřadem projednáno, nýbrž dále dopraveno, může být opět poukázané opovědkou podle ustanovení §§ 29 až 35 žel. c. ř.

(2) Dopravuje-li se jiné než celní zboží pod celním dozorem, jest též dovoleno poukazovati je opovědkou.

§ 44.

Závěrka, zkáza nebo rozbítí celního zboží.

(1) Zboží poukázané opovědkou nebo prů-

vodkou, jež za dopravy náhodou zaniklo (shořelo a pod.), nepodléhá clu.

(2) Zboží poukázané opovědkou nebo průvodkou, jež se zkazilo nebo rozbilo za dopravy, propustí se bud' beze cla, jestliže se pod úředním dozorem zničí, nebo vyclí se podle celní sazby, které podléhá v tom stavu, ve kterém jest. Celní úřad může si vyhraditi, že zboží vyclí podle této sazby, když se zboží ještě více rozbije za úředního dozoru nebo učiní jiné vhodné opatření.

§ 45.

Ú b y t e k n a v á z e.

Z úbytku, zjištěného na váze při projednání zboží poukázaného opovědkou nebo průvodkou, nevybere se clo, když jest zřejmo, že vznikl přirodním vlivem nebo omylem.

§ 46.

V ý d e j z b o ž í p ř i j e m c i.

(1) Dříve než vydá železniční podnik přjemci zboží dovezené z celní ciziny, jest povinen přesvědčití se, že bylo celně projednáno.

(2) Zpozoruje-li železniční podnik, že celní řízení nebylo vykonáno, musí dodati zásilkou nejbližšímu celnímu úřadu.

§ 47.

V ý v o z z b o ž í.

(1) Vývozní zboží, jež nepodléhá vývoznímu clu a jehož výstup nemusí být prokázán, projedná celní úřad podle dopravních listin.

(2) Celní prohlídka takových vývozních zásilek může se omezit na částečnou prohlídku zásilek namátkou nebo nemusí být vůbec vykonána.

(3) Zásilky zboží podléhajícího vývoznímu clu, buďtež v železniční dopravě vyclívány na ústní prohlášku podle dopravních listin.

(4) Tyto zásilky nemusí být váženy a clo vyměří se podle váhy udané v nákladním listě, leč by bylo podezření, že váha byla nesprávně udána.

(5) Bylo-li vývozní zboží, které podléhá vývoznímu clu, vyceleno vnitrozemským celním úřadem, jest odesílatel povinen připojiti celní kvitanci k nákladnímu listu, aby mohla být předložena výstupnímu celnímu úřadu, a opatřiti nákladní list příslušnou poznámkou. Takové vycelené zboží nepoukazuje se opovědkou. Výstupní celní úřad opatří celní kvitanci

otiskem svého razítka a ponechá ji u nákladního listu.

(6) Vyváží-li se zboží, jehož výstup musí být prokázán, jest odesílatel povinen poznamenati nápadně v nákladním listě, že jde o vývoz takového zboží a že jest poukazovací listina připojena k němu.

(7) Na jednotlivé nákladové kusy nebo vozy, obsahující zboží, jehož výstup musí být prokázán, jakož i na příslušné nákladní listy musí železniční podnik nalepiti nálepky.

(8) Projedná-li takové zboží vnitrozemský celní úřad, poukáže je pohraničnímu celnímu úřadu průvodkou nebo opovědkou, aby dohlédli na výstup a potvrdil jej.

(9) Aby mohla být zásilka poukázána opovědkou, musí odesílatel nebo železniční podnik předložiti prvotní prohlášku nebo prohlášku určenou pro cizozemskou celní správu.

(10) Výstupní projednávání vývozních a průvozních zásilek a dohled na výstup vykonávají orgánové celní správy, nestanovilo-li ministerstvo financí výjimek. Celní úřad omezí se zpravidla na vnější prohlídku.

(11) Podává-li odesílatel zboží, jehož vývoz jest zakázán, jest povinen předložiti předepsané zvláštní povolení železničnímu podniku a připojiti je k nákladnímu listu.

§ 48.

P á t r á n í p o z b o ž í, j e ž n e b y l o d o d á n o k c e l n í m u ř í z e n í.

Jak jest postupovati, aby bylo vypátráno zboží poukázané avšak nedodané v železničním styku, stanoví příloha d) tohoto řádu.

§ 49.

Ú c h y l k y v ř í z e n í u c e l n í h ú ř a d ú ř a d u j í c í c h v c e l n í c i c i z i n ě.

(1) Zásilky, jež celní úřad úřadující v celní cizině vyclí, zaznamená nebo poukáže, zapíše přímo do příslušných rejstříků, a propustí-li je beze cla, poznamená to na nákladním listě, nečině rozdílu mezi zásilkami dopravenými do pohraniční stanice nebo v ní podávanými s určením do československého celního území.

(2) Zboží určené do volného oběhu v celním území budiž nakládáno za dozoru celních orgánů podle železničních průvodních listin. Na naložené kryté vozy a na vozy otevřené pod plachtou budiž dána železniční a celní zá-

vérka, k níž se použije červeného motouzu se vpletěnými drátky.

(3) Celní úřad nemusí dohlížeti na nakládání zboží, nakládají-li je přísežní železniční zřizenci; tito dají celní závěrku.

(4) Železniční podnik jest povinen odevzdati celnímu úřadu seznam zásilek naložených v jednotlivých vozech, pokud neobsahují jen jednu zásilkou.

(5) Před odjezdem každého vlaku, který veze kromě služebního vozu vozy naložené zbožím pro celní území, jest železniční podnik povinen odevzdati celnímu úřadu seznam vozů, v němž nutno udati vlastnické značky a čísla vozů zařazených do vlaku. Podle tohotu seznamu prohlédne celní úřad krátce před odjezdem vlak, aby se přesvědčil, že ve vlaku jsou jen prázdné vozy nebo vozy jím projednané. Při prohlídce vlaku bud'tež sejmuty celní závěrky. Při této prohlídce vlaku mohou být na návrh železničního podniku projednány na základě nákladních listů vozy, v nichž jest naloženo zboží člu nepodléhající.

Příloha a).

Ustanovení

o celně bezpečném zařízení železničních vozů v mezinárodní dopravě.

A. Všeobecná ustanovení.

(1) Vozy a vozové oddíly, jichž se užívá k převozu celního zboží, musejí být snadno a bezpečně tak uzavíratelné, aby nebylo možno z nich odstraniti nebo vyměnit zboží chované pod prostorovou závěrkou leč násilím, po němž by zůstaly zřejmé stopy.

(2) V takových vozech nebo vozových oddílech nesmějí být tajné prostory nebo prostory, které by se daly těžko objeviti a jež by se hodily za úkryt zboží nebo zavazadel.

(3) Každý vůz musí mít na bočních stranách vlastnickou značku a číslo. Má-li vůz více oddílů od sebe oddělených, musí každý být označen písmenou.

B. Zvláštní ustanovení.

Aby se daly vozy bezpečně uzavřít prostorovou závěrkou, musejí vyhovovati hlavně těmto podmínkám:

1. Vozová skříň.

(1) Boční a čelní stěny, podlaha, střecha a všechny části vozu, které tvoří ložný prostor, musejí být tak upevněny, aby nebylo možno je z venku uvolniti a opět připevniti, aniž zůstaly zřejmé stopy.

(2) Všechny tyto části musejí být v dobrém stavu.

(3) Byly-li vozové stěny náhodou poškozeny, jest vůz způsobilý pro další dopravu jen tehdy, není-li obavy, že bude možno dostati se k nákladu vzniklým otvorem.

2. Mezera mezi posuvnými dveřmi a ostatními částmi skříně.

Jsou-li posuvné dveře zavřeny, nesmí být mezera mezi nimi a ostatními částmi skříně krytých vozů větší 20 milimetrů.

3. Závěr posuvných dveří.

(1) Posuvné dveře musejí být opatřeny záklešným hákem nebo jiným zavěradlem, jež jest stejně bezpečné.

(2) Tato zavěradla musejí být tak upevněna, aby se nedala při zavřených dveřích odstraniti leč násilím, jež by zanechal zřejmé stopy.

4. Očka a procelní závěrky.

(1) Posuvné dveře, křídlové dveře, čelní dveře a vůbec všechny dveře, jichž se užívá u krytých vozů, dále nálevné otvory a výpusti kotlových a nádržkových vozů musejí mít očka světlosti aspoň 15 milimetrů nebo jiné závěrky pro závěs celních zámků nebo celních olůvek a tak zařízené, aby nebylo možno otevřít dveře nebo nálevné otvory a výpusti, aniž byly celní závěrky porušeny.

(2) Tato očka nebo jiné závěrky pro celní závěr musejí být na voze přinýtovány nebo připevněny šrouby s matkami uvnitř vozu nebo tak uspořádanými, aby nebylo k nim přístupu, jsou-li dveře zavřeny.

5. Pojistný závěr posuvných dveří.

(1) Dolní část dveří musí mít zvláštní pojistku, aby nebylo možno vyzvednouti neb odtahnouti posuvné dveře z kolejničky.

(2) Pojistkou může být na příklad hák, který při zavření dveří vnikne do očka přiný-

tovaného na kolejničce, nebo vnitřní pás dveřního kování prodloužený až pod kolejničku nebo pod její hlavu nebo úhelník nebo třmen přinýtovaný přímo na kolejničku atd. Výjimečně může být pojistkou i železná patka s otvorem, umožňující zavěšení celních zámků a celních clůvek. Objímky dveřních koleček musejí být tak upevněny, aby nemohly být odstraněny leč násilím.

6. Kolejnička posuvných dveří.

Kolejničky musejí být přinýtovány aspoň na dvou nosnících. Tyto nosníky musejí být spojeny s pevnými částmi vozové skříně tak, aby se při zavřených dveřích nedaly odstranit leč jen násilím, po němž by zůstaly zřejmě stopy.

7. Horní vodidlo posuvných dveří.

Vodidlo horní části posuvných dveří musí být spolehlivě zabezpečeno tyčemi nebo vodičimi kolejničkami.

8. Křídlové a celní dveře.

(1) Křídlové dveře krytých vozů (na př. vozů stavěných zvlášť pro dopravu piva) nebo jejich celní dveře musejí mít kromě závory a závesu z venku neodstranitelného též celní zavědro vyhovující podmínkám čísla 4, tak aby nebylo možno otevřít tyto dveře bez poškození celní závérky.

(2) Celní dveře, (na př. na vozech připravených pro zdravotní službu, avšak neužívaných), musejí být uzavřeny zapažením, lištami nebo železnými pásy způsobem skýtajícím úplnou celní bezpečnost.

9. Otvory okenní a větrací.

(1) Jsou-li otvory v krytých vozech, na př. okenní a větrací otvory, zamřížovány železnými tyčemi, mříží, nebo dírkovaným plechem, nesmějí být oka větší 30 čtverečních centimetrů, aby nebylo možno vyloupiti obsah vozů těmito otvory. Žádná část upevňující mřížoví nesmí se dáti uvolnit z venku vozu.

(2) Nejsou-li jmenované otvory zabezpečeny mříží, nýbrž posouvátkem nebo příklopkou, musejí být tyto upevněny takto:

a) Příklopky nebo vodorovná posouvátko obrtliky, zástrčkami, záklesnými háky, skobami a pod.

b) Kolmá posouvátko buď týmiž závorami nebo, jsou-li opatřeny zavěradlem vyhovujícím ustanovení č. 4, celními zámky nebo olůvky a to tak, aby nebylo možno je otevřít z venku leč násilím, po němž by zůstaly zřejmě stopy nebo by byla porušena celní závěrka.

(3) Odtokové otvory v podlaze musejí být zamřížovány, mají-li větší průměr než 35 milimetrů.

10. Nástréšky.

O způsobu upevnění a uzavření nástréšek, jež jsou uzavřeny posouvátkem nebo příklopkou, platí ustanovení obsažená v předchozích číslech.

11. Nákladní vozy s mřížováním a námi stěnami nebo podlahami.

(1) Vozů s mřížovanými stěnami nebo podlahami, jako na př. vozů dobytčích, smí se užívat — i když vyhovují ustanovením nahore uvedeným — jen k převozu takových nákladových kusů, jež nelze odstranit ani celé ani po částečných otvory ve stěnách nebo podlahách. Zejména nesmějí být dopravovány v takových vozech tekutiny nebo zboží sypké nebo rozmělněné na prášek, a to ani v sudech ani v pytlích.

12. Otevřené vozy s pevnými zákyty.

Otevřených vozů, jichž celní stěny jsou spolu spojeny silnou tyčí a opatřeny nejméně 75 centimetry širokým zákytem a jichž boční stěny jsou aspoň 50 centimetry vysoké, může být užíváno k dopravě všelikého celního zboží pod plachtou, jsou-li opatřeny kroužky, na nichž by mohla být upevněna plachta.

13. Jiné druhy otevřených vozů.

(1) Ostatních otevřených vozů, jež jsou opatřeny kroužky nebo jiným zařízením, vhodným k připevnění plachty, může být užíváno k dopravě celního zboží tehdy, vází-li jednotlivé kusy nákladu aspoň 25 kg nebo má-li na nich být převezeno takové zboží, jež nelze naložiti do krytých vozů nebo do otevřených vozů druhu označeného pod č. 12 pro jeho objemnost (na př. velké stroje, části strojů, parní kotle atd.) nebo jehož nakládání do uzavřených vozů není obvyklé pro jinou jeho povahu (na př. dříví, bavlna, uhlí, koks, písek, kámen, rudy, surové i zlomkové železo

všeho druhu, tyčové železo, dobytek, slanecky, rybí tuk, petrolej a pod.).

(2) V tomto případě jest vyhrazeno celním úřadům rozhodnouti podle směrnic, vydaných nadřízenými úřady, zdali jest nutno dátí na plachtu závérku nebo na zboží olůvka nebo učiniti jiné opatření, aby se zabránilo odstranění nebo záměně zboží, nebo zda jest možno výjimečně upustiti vůbec od závérky nebo jiných opatření k zajištění totožnosti. Zásilka může být též úředně doprovázena.

(3) Nařízení vydaná nadřízenými úřady každého státu k provedení předchozího odstavce mají být sdělena ostatním smluvním státům.

14. Ochranné plachty a jejich upevnění.

(1) Kroužky k upevnění ochranných plachet musejí být svářeny a upevněny na voze skřípci ve vnitřku vozu roznytovanými nebo do vozu zašroubovanými. Kroužky musejí být upevněny buď střídací na snímatelných bočních stěnách nebo dveřích a na pevných čelnících buď na podvozku asi ve výši obruby podlahové, a to ve vzdálenosti nepřesahující 115 centimetrů tak, aby závěrový motouz závérky zabránil jak zdvihnutí pohyblivých bočních stěn, tak i otevření dveří.

(2) Ochranné plachty musejí mít podél obruby dírky, jež jsou chráněny kovovými obrubami pro zavěrací provazec a od sebe vzdáleny asi stejně jako kroužky na vozech. Kroužky pro závěr pokrývky smějí být toliko na její horní části.

(3) Plachty musejí být dostatečně veliké a v dobrém stavu. Švy, i vsazených částí, musejí být buď na vnitřní straně nebo dvakrát šitě, t. j. dvěma stehy vzdálenými od sebe asi 15 až 25 milimetrů.

(4) Zavěrací provazce nesmějí být nastavovány a musejí mít na obou koncích kovové hroty. Za témito hrotů musejí být vpletena očka, aby mohla být do nich zavěšena celní závérka, když byly konce provazce svázány.

Příloha b).

1. Olůvka.

(1) Dává-li se zboží pod prostorovou závěru [§ 16, pak příloha a) žel. c. ř.] užije se vždy olůvek. Olůvek se užívá zpravidla též při kušové závěře.

(2) Dává-li se celní závérka na cizozemské nevyčleně zboží, užije se šedého motouzu se vpletenými drátky; dává-li se však celní závérka na tuzemské zboží nebo na vyčleně zboží cizozemské, jest užití červenobílého motouzu se vpletenými drátky.

(3) Strana jest povinna ovázati kusy, které mají být celně uzavřeny olůvkem, pevným motouzem nebo provazem.

(4) Uzel motouzu nebo provazu ováže se úředním motouzem se vpletenými drátky, na který se navlékne olůvko.

(5) Kusy mohou být též ovázány motouzem se vpletenými drátky a tu se navlékne olůvko přímo na motouz.

(6) Závérka budí dáná na jednotlivé kusy tak, aby nemohly být otevřeny nebo zboží vyměněno, leč by ovaz nebo závérka byly porušeny.

2. Závér voskovou pečetí nebo celními známkami.

(1) Voskové pečeti užije se, mají-li být dány tekutiny pod celní závérku.

(2) Pečeť vosková dá se na zátku nebo vyrvané otvory nádoby s tekutinou.

(3) Mají-li být uzavřeny závérkou nádoby s tuky, s oleji, s tekutými barvami nebo tříšlivy, s minerálními oleji, nedržela by na nich pečeť, ježto jest jejich povrch mastný; užije se proto celních známek. Těchto užije se též, mají-li být dány pod závérku nádoby s obsahem, který se snadno vzněcuje.

(4) Je-li nutno uzavřít zavazadla celní závérkou, užije se rovněž celních známek.

(5) Celní známky budí zhotoveny z houževnatého ohebného papíru, aby se lehce přizpůsobily povrchu schránky. K přilepení známek budí užito dextrinu nebo jiného dobře lepicího lepidla. Jednotlivé kusy jest polepití tak, aby nemohly být otevřeny bez porušení známek.

Příloha c).

Celní projednávání železničních vozidel a jejich příslušenství, náhradních součástek vozů, pomůcek nakládacích a ochranných a lokomotiv.

1. Železniční vozidla.

A.

(1) Do obozu vozidel některé tuzemské že-

leznice zařazená a jako taková majetnickou značkou opatřená vozidla jest propustiti při vstupu z celní ciziny beze cla, ať již jsou naložena nebo prázdná.

(2) Tuzemské železniční podniky smějí zařaditi vozidla vyrobená v celní cizině teprve tehdy do svého obozu vozidel, když byla vyclena nebo v dovozu zaznamenána (oddíl D).

B.

(1) Do obozu cizozemské železnice zařazená, majetnickou značkou opatřená vozidla propustí se při vstupu z celní ciziny beze cla, slouží-li k dopravě osob nebo zboží a mají-li po ukončení dopravy zpět vystoupiti, nebo dovázejí-li se prázdná k dopravě osob nebo zboží do celní ciziny nebo jsou-li určena k průvozu.

(2) Zvláštní dozor na použití takových vozidel v celném území a na jejich zpětný výstup do celní ciziny se nevykonává.

(3) Železnici jest dovoleno použiti takových vozidel za jejich dočasného pobytu v celném území k dopravě osob nebo zboží, jak to dovolují železniční předpisy vydané pro vozovou službu a úmluvy o vzájemném používání vozů k dopravě osob nebo zboží.

C.

(1) Ustanovení oddílů A a B platí všeobecně i pro soukromé nákladní vozy.

(2) Soukromé vozy, používané v mezinárodní dopravě, jsou vozy zvláštních typů, níže uvedených, zařaděné železniční správou na jméno některého soukromníka (osoby nebo společnosti) a opatřené rozlišovací značkou **P**. Železniční správy pokládají za majitele vozu soukromníka, jenž dosáhl jeho zařadění. Jsou to vozy:

- a) vozy kotlové (cisternové, jímkové, sudové, nádržkové, nádobové nebo tankové);
- b) jiné vozy, než kotlové, zvláště zařízené na dopravu určitého zboží.

(3) Ve vzájemné dopravě mezi Československem a Rakouskem pokládají se za soukromé vozy také vozy obyčejných typů bez zvláštního zařízení pro dopravu určitého zboží, které jsou opatřeny rozlišovací značkou **S** nebo **E** podle toho, jsou-li zařadeny do obozu československých státních drah (ČSD) nebo rakouských spolkových drah (BB Oesterreich).

(4) Soukromé nákladní vozy, zařaděné do obozu některé cizozemské dráhy, smějí být naloženy zbožím v tuzemsku z jedné stanice ležící v celném území, jako ódesílací, do některé jiné tuzemské stanice jako stanice určení (tuzemské plné jízdy) jenom tehdy, když byly bud' vycleny, nebo s povolením ministerstva financí zaznamenány, a byla-li tato okolnost prokázána v té železniční stanici, od níž má počítí tuzemská plná jízda, předložením celní kvitance nebo záznamního listu. Jméno celního úřadu, běžné číslo a datum těchto dokladů musí strana poznamenati v nákladním listu.

D.

(1) Ministerstvo financí může povoliti vstupní záznam cizozemských železničních vozů, jež najímá tuzemský železniční podnik, aby je zařadil do svého obozu vozidel (cizozemské půjčené vozy). V povolení určí se celní úřad, který vozy zaznamená, i stanoví se lhůta k zpětnému vývozu. Jistota nebudiž požadována.

(2) Takové půjčené vozy buďtež po záznamu opatřeny vlastnickou značkou oné tuzemské železnice, která si je vypůjčila, jest však na nich ponechati označení původního majitele.

(3) Konečný zpětný výstup cizozemských půjčených vozů může se státi u libovolného celního úřadu, jenž má vyrozuměti o tom vstupní celní úřad.

(4) Při konečném výstupu takových půjčených vozů jest odstraniti vlastnickou značku tuzemské železnice.

E.

(1) Tuzemské železniční vozy, jež se pronajímají cizozemským železničním nebo jiným podnikům k delšímu užívání mimo celní území (tuzemské půjčené vozy), musejí být zaznamenány k výstupu z celního území.

(2) K tomu jest třeba povolení ministerstva financí. V žádosti jest udati druh vozů a jejich ložnou váhu. V povolení stanoví se celní úřad, jenž má vozy zaznamenati, i lhůta pro zpětný dovoz.

(3) Další ustanovení o cizozemských půjčených vozech (oddíl D) platí obdobně.

F.

(1) Na tuzemské nebo vycelené lůžkové, jídelní, zavazadlové, kuchyňské a salonní vozy,

jež projíždějí na mezinárodních tratích vedoucích celním územím, jež však nejsou zařazeny do obozu vozidel některé tuzemské železnice, jest vydati přepravní průkazku. Doba platnosti průkazek nebudiž omezována časově, lhůta k dodání nebudiž v nich stanovena.

(2) Na těchto průkazkách budiž potvrzen první výstup vozu; průkazky bud'tež celními úřady po odstranění vozů z mezinárodní služby odebrány.

(3) Tuzemské vozy, jež se mají dočasně vřaditi do dopravy v čistě cizozemském oběhu, jest zaznamenati ve vývozu a cizozemské vozy, jichž má býti dočasně používáno na tuzemských tratích, při dovozu; lhůta k zpětnému dovozu a k zpětnému vývozu stanoví se třemi léty.

(4) Vyclíváním, dovozním a vývozním zaznamenáváním, i výdejem průkazek jest pověřen celní úřad v Praze. Změny vozového obozu bud'tež hlášeny jmenovanému celnímu úřadu.

(5) Celní úřad v Praze jest též zinočně prodlužovati lhůtu stanovenou pro zpětný dovoz nebo vývoz vozů zaznamenaných k zpětnému dovozu nebo vývozu.

(6) Prázdné vozy, jež přijedou mimo službu a podle nákladních listů ke správce, bud'tež pohraničními celními úřady podrobeny prohlídce, zdali v nich není snad ukryto zboží clu podléhající, a neshledá-li se závad, poukázány celnímu úřadu v Praze.

2. Příslušenství železničních vozidel.

(1) Movité předměty zařízení železničních vozů jako: podušky, zařízení lůžek, kuchyňské náradí a jídelní nádobí bud'tež projednány, jsou-li uvedeny v seznamu upevněném ve voze, jako příslušenství vozu, jako vůz, jinak však jako samostatné zboží.

(2) V železničních vozech pro potřebu cestujícího obecenstva připevněné přístroje k prodeji mýdla, ručníků, knih a pod., jakož i skřínky, jež jsou spojeny se stěnami železničních vozů tak pevně, že nemohou býti odstraněny pouhou rukou, bud'tež při překročení celní hranice propuštěny beze cla i se svým obsahem a nebudiž zařizován další dohled na ně; náhradní zásoby bud'tež však vyceleny nebo zaznamenány. Celní úřady jsou povinny přesvědčiti se čas od času, že jest za-

řízení používáno podle jeho určení a že ho není zneužíváno.

3. Náhradní součástky a předměty výstroje železničních vozů.

(1) Součástky cizozemských vozů, jež cizozemské železniční podniky zasílají tuzemským železničním služebnám k opravě vozů poškozených v celním území, rovněž poškozené součástky tuzemských vozů, jež se dovezou z celní ciziny zpět tuzemským železničním služebnám, propustí pohraniční celní úřad beze cla s podmírkou, že železniční stanice navrhující propuštění potvrdí na železniční průvodní listině na takové zásilky určení nebo původ vozové součástky.

(2) Zasilají-li se výstrojní předměty vozidel, zejména hadice k topení, jež byly dočasně půjčeny k vozům do celní ciziny jedoucím, zpět bez vozů tuzemskému železničnímu podniku, mohou býti propuštěny beze cla nádražními celními úřady, je-li jejich tuzemský původ zřejmý podle vlastnických značek nebo podle údajů železničního průvodního listu.

4. Nakládací a ochranné pomůcky.

(1) Dráze patřící nakládací a ochranné pomůcky (nakládací náradí, řetězy, překlopy, podpěry, podložky, stolice, lešení, díly stěn, kozlíky na maso, vozové příkrývky, chrániči prostředky) bud'tež při dovozu nebo průvozu propuštěny beze cla všemi celními úřady a to, dovázejí-li se s naloženými nebo nenaloženými vozy, k nimž patří, jako jejich příslušenství bez požadování průkazu, jinak však, dojdou-li zvlášť (bez vozu), na průkaz železničního průvodního listu.

(2) Soukromníkům patřící nakládací a ochranné pomůcky tuzemského nebo cizozemského původu, jež se dovázejí se zásilkou, jest propustiti beze cla neb průkazu.

(3) Soukromníkům patřící nakládací a ochranné pomůcky, jež se dovázejí s příslušnými nenaloženými vozy nebo odděleně od vozů, k nimž patří, jest při vstupu přes celní hranici projednatí takto:

a) vrácené tuzemské pomůcky bud'tež propuštěny beze cla na průkaz nákladního listu, z něhož musí vysvítati, že jde o zpětnou dopravu bez placení dopravného nebo za snížené dovozné;

b) cizozemské nakládaci a ochranné pomůcky, jež se dovážejí za účelem, aby byly přidány k vývozní zásilce, budť poukázány průvodkou k zpětnému vývozu do dvou měsíců.

5. Lokomotivy.

O lokomotivách platí obdobně ustanovení této přílohy, čís. 1 a 3.

Příloha d).

Jak se postupuje, aby byly vypátrány nedodané zásilky, které byly v železničním styku poukázány opovědkou nebo průvodkou.

§ 1.

(1) Nebylo-li poukazujícímu celnímu úřadu ve stanovené lhůtě prokázáno, že zásilka poukázaná opovědkou nebo průvodkou byla dodána, jest povinen po ní pátrati a to, jde-li o zavazadla poukázaná v cestovním styku opovědkou a o zboží poukázané průvodkou, dotazem u přijímacího celního úřadu, jde-li o jiné zásilky poukázané opovědkou, dotazem u onoho celního úřadu, kdežto označí železniční úřad podle svých zápisů za úřad přijimatel.

(2) Dotaz jest zaznamenati v opovědním rejstříku nebo v rejstříku vydaných průvodek.

§ 2.

(1) Sezná-li poukazující celni úřad z odpovědi na dotaz, že poukázané zboží nebo zavazadlo nebylo dodáno a že závada nemůže být vysvětlena, vyhotoví podle údajů, které zná, dopis, zaznamená jej podle § 1 a doručí oné železniční stanici, která poukázané zboží převzala.

(2) Bylo-li zboží poukázáno průvodkou na návrh jiné osoby než železničního podniku, doručí celni úřad dopis železniční stanici teprve tehdy, když prokáže přjemce průvodky, že zboží a průvodku odevzdal železničnímu podniku.

(3) Pátrání budiž zavedeno též tehdy, jestliže celni úřad sezná z vrácených poukazovacích listin, že poukázané zboží nebylo vůbec dodáno nebo že bylo dodáno jen z části.

§ 3.

Přineslo-li pátrání výsledek, že zboží

a) nevstoupilo do celniho území,

b) že bylo dodáno s celni listinami nebo bez nich některemu celni úřadu,

c) vystoupilo zpět do celni ciziny,

d) bylo zničeno (§ 15 žel. c. ř.) nebo zaklono (§ 44 žel. c. ř.) za dopravy v celni území,

e) bylo zbožím poukázaným průvodkou, jež nemusil dodati železniční podnik, avšak odevzdal je rádně podle § 37 žel. c. ř., nebo

f) bylo zbožím, jehož výstup musí být prokázán a skutečně do celni ciziny vystoupilo,

vrátí stanice dopis se všemi přílohami poukazujícímu celni úřadu a vyličí mu věc. Celni úřad zařídí pak další.

§ 4.

(1) Zjistí-li některá železniční stanice, že zboží přišlo do volného oběhu bez vycílení, nebo nelze-li již zjistiti, kam se zboží podělo, jest povinna zaopatřiti pomůcky (nákladní listy, účty a dopisy a pod.) a je-li toho zapotřebí a možno-li to, též vzorky zboží, aby mohla být zjištěna jeho sazební povaha; dopis s těmito pomůckami a vzorky předloží nadřízenému úřadu.

(2) Nadřízený úřad jest povinen vyřídit dopis a zaslati jej celni úřadu v Praze.

(3) Pomůcky uvedené v odstavci (1) nemusejí být předkládány, zaváže-li se příjemce nevycílené zásilky písemně, že ji dodá dodačně některemu celni úřadu nebo že ji dá projednati domácí prohlídkou. Ručení železničního podniku za celni pohledávku zůstává však nedotčeno.

§ 5.

(1) Uzná-li celni úřad v Praze, že jest zboží beze cla, vyrozumí ono železniční ředitelství, které mu zaslalo doklady potřebné k vyměření cla a vrátí mu doklady. Zároveň zařídí vyřízení závady.

(2) Uzná-li však tento celni úřad, že zboží podléhá cla, vyměří celni pohledávku a vyzve železniční ředitelství, které mu zaslalo doklady, aby ji uznalo a zaplatilo.

(3) Uzná-li ředitelství předpis a zaplatí pohledávku, zařídí celni úřad v Praze vyřízení závady, jinak podá zprávu nadřízené okrskové celni správě.

*Příloha H.***DOPRAVA PO VODĚ.**

(Plavební celní řád = plav. c. ř.).

A. Všeobecná ustanovení.**§ 1.****Dozor na dopravu zboží po vodě.**

(1) Dozor nad zachováváním celních předpisů při vodní dopravě v pohraničním pásmu po cestách prohlášených za celní cesty přísluší finanční stráž; mimo pohraniční pásmo omezuje se dozor na přístavy a překladiště, v nichž jsou zřízeny celní úřady. Na hraničních vodách dozírá finanční stráž na to, aby lodi vezoucí celní zboží se nestýkaly se břehem a lodi přepravující tuzemské zboží s oněmi loděmi nebo s cizozemským břehem.

(2) Finanční stráž vykonávající právo dozoru na celních cestách a v přístavech nebo překladištích jest oprávněna vstoupiti na loď, prohlédnouti ji a zboží na ni naložené, nahlížeti do celních, dopravních a jiných listin, požadovati údajů a vysvětlení potřebných k tomu, aby mohla posouditi, zdali byly zachovány celní předpisy, dále může, má-li odůvodněné podezření celního přestupku, dátí otevřítí schrány, a uzná-li to za nutné, doprovoditi lodě k nejbližšímu celnímu úřadu.

(3) Dá-li finanční stráž hlídkující po břehu na jevo, že chce vstoupiti na loď, jest vůdce lodi povinen dopravit ji bezplatně na loď a po výkonu prohlídky s lodi na břeh. Vůdce lodi je povinen pomáhati se svým mužstvem při prohlídce, postarat se o rádné osvětlení a vůbec vyhověti všem v mezích zákona daným příkazům úředních orgánů.

(4) S výhradou zvláštních ustanovení pro mezinárodní vodní toky hraniční smí finanční stráž vykonávati oprávnění podle odstavce (2) na hraničních vodách pouze u lodí, jež přistály z jakéhokoli důvodu u břehu nebo chce-li na loď vystoupiti, aby zjistila celní přestupek.

(5) Kdo se v tomto plavebním celním řádu mluví o lodích, platí příslušná ustanovení obdobně na každé jiné vodní plavidlo.

§ 2.**Přistávání lodí.**

(1) Lodi plující z celní cizině po toku prohlášeném za celní cestu jsou povinny uraziti

cestu od celní hranice k pohraničnímu celnímu úřadu bez zastávky a beze změny nákladu a přistati u přístaviště nebo na místě určeném celním úřadem v dohodě s plavebním úřadem. Je-li před pohraničním celním úřadem celní hlídka, musí loď u ní zastaviti na místě stanoveném všeobecně nebo určeném celní hlídce zvláště.

(2) Lodi plující v hraničních vodách smějí přistati jen v přístavech a u překladišť, v nichž jsou zřízeny celní úřady, a to jen u přístaviště nebo na místě určeném celním úřadem v dohodě s plavebním úřadem. Výjimky může v dohodě s poříčním plavebním úřadem povoliti okrsková celní správa, jež jest též oprávněna dovoliti případ od případu nakládání a vykládání zboží mimo přístavy a přístaviště.

(3) Je-li loď plující z celní ciziny k pohraničnímu celnímu úřadu nebo lodě plující v hraničním toku nucena přistati na místě, na kterém není dovoleno přistávat, jest vůdce lodi povinen hlásiti přistání co nejdříve nejbližšímu celnímu úřadu nebo nejbližšímu oddělení finanční stráže. Celní úřad nebo finanční stráž jsou povinny lodě střežiti, dozírat, aby nebylo zboží z lodi vykládáno nebo na ni nakládáno, a je-li nutno celní zboží vyložiti, dohlížeti, aby nepřišlo do volného oběhu v celním území.

(4) Při příjezdu nebo odjezdu lodí smějí se u přístaviště pohraničního celního úřadu zdržovati jen úřední orgánové a úředníci nebo zřizenci plavebních podniků.

§ 3.**Celnisté; úřední místo.**

(1) V přístavech a překladištích jest celništěm celý prostor přístavní (překladiště) mimo skladiště a místa, jež si najaly nebo zřídily pro ukládání celního zboží jiné osoby než dopravní podniky nebo přístavní nebo celní správa. Celniště musí být ohrazeno, nemusí však být označeno. V rozsáhlých přístavech (překladištích) určí celní úřad v dohodě s přístavní správou vhodná místa, ležící pokud možno blízko úředních místností celního úřadu (přístavního celního úřadu), na kterých bude zpravidla projednáváno celní zboží.

(2) Dopravní podniky nebo přístavní správy jsou povinny dátí v přístavě (překladišti) celní správě pro celní úřad (odbočku) tam zřízený kancelářské místo (kanceláře celního úřadu, inspekční místo) přidělené

finanční stráže), i místnosti, rampy, složiště atd., jichž je potřebí k prohlídкам a k projednávání celního zboží nebo k dočasnému ukládání zadřženého, v prozatímní úschovu převzatého nebo zabaveného zboží, všechny tyto prostory udržovati v dobrém stavu a též je za náhradu skutečných výloh čistiti, vytápěti a osvětlovati, i podle dohody s celním úřadem zamyskatí místnosti sloužící k projednávání zboží. Dopravní podniky nebo přístavní správa jsou dále povinny postarat se za přiměřenou náhradu o byty pro zaměstnance celních úřadů, umístěných v přístavě a u přístavišť, pokud tento požadavek jest odůvodněn místními poměry.

(3) Skutečné výlohy za čištění, vytápění a osvětlování služebních místností celního úřadu nahradí celní správa tomu, kdo je poskytne. O nájemném z bytů poskytnutých pro orgány celní správy dohodne se dopravní podnik nebo přístavní správa s celní správou.

(4) O závazcích uvedených v předešlých odstavcích rozhoduje ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem průmyslu, obchodu a živnosti a ministerstvem veřejných prací.

(5) Dopravní podniky nebo přístavní správa jsou povinny opatřiti v dohodě s celním úřadem bez náhrady pomůcky a zařízení potřebná k celnímu projednávání zboží a k prohlídce lodí; jsou povinny dále podle potřeby řádně osvětlovati za tmy přístav, aniž jest celní správa povinna dátí za to náhradu.

§ 4.

Provozní skladiště.

(1) Zboží, jež dopravní podniky vyloží s lodí a jež celní úřad ihned nepropustí do volného oběhu, smí být zpravidla ukládáno jen v místnostech a na prostorách, určených dohodou s celním úřadem k celnímu projednávání nebo k dočasnému ukládání zboží neprojednaného (provozní skladiště).

(2) Provozní skladiště musejí být tak zařízena, aby se dala bezpečně zamknouti. Tato skladiště zamyká dopravní podnik, celní úřad může však mít spoluzávěru, uzná-li ji za potřebnou.

(3) Provozní skladiště nemají povahy celních skladišť.

(4) Není-li provozního skladiště potřebí pro ukládání a projednávání celního zboží, může v něm být ukládáno zboží jsoucí ve volném oběhu, jež nepodléhá celnímu řízení; za týchž předpokladů může být ukládáno celní zboží ve skladištích určených pro zboží ve volném

oběhu, není-li nebezpečí, že zboží bude zaměňeno. K takovému použití jest potřebí svolení celního úřadu. Celní zboží musí být v takovém skladišti uloženo na místech opatřených tabulkami s nápisem „Celní zboží“.

(5) Dopravní podnik nebo přístavní správa může dohodnout se s celním úřadem pronajmouti části provozního skladiště trvale nebo dočasně za přiměřeného dozoru k výhradnému ukládání zboží podléhajícího celnímu řízení.

(6) Celní úřad, pokud se týče okrsková celní správa může za podmínek stanovených v §§ 91, 92, 93 a 94 prov. nař., jakož i za podmínek předepsaných dopravním podnikem dovoliti, aby bylo zboží uložené v provozním skladišti prohlízeno, přebalováno, děleno, opatřováno novým označením, doléváno, denaturováno nebo aby mohly být brány z něho vzorky.

(7) Plavební podnik jest povinen dodati celnímu úřadu celní zboží, jež uložil do provozního skladiště, v nezměněném stavu, a nedodá-li je, hraditi ušlé dávky, a to podle příslušných nejvyšších celních sazeb, bude-li zjištěn aspoň druh zboží, a nebude-li ani druh zjištěn, podle nejvyšší sazby celního sazebníku.

§ 5.

Obstarávání celních úkonů zaměstnanci plavebních podniků.

Zaměstnanci tuzemských plavebních podniků, kteří jsou pověřeni dohledem na skladiště, nakládání nebo vážení zboží, zejména lodní vůdcí a jejich zástupci, staniční úředníci, úředníci dohledající na skladiště provoz, skladníci a pod., mohou být, pokud jsou československými příslušníky, na žádost okrskové celní správy pověřeni celními úkony a k tomu účelu být vzati do slibu státním dozorcím úřadem. Tito zaměstnanci jsou povinni dbátí zájmů celního důchodku právě tak jako zájmů svého podniku.

§ 6.

Prvotní prohláška.

(1) Odesilatel zboží jest podle ustanovení § 27 c. z. povinen přiložiti ke každé dopravní listině prvotní prohlášku zřetelně psanou a poznamenati to na dopravní listině. Dopravní podnik jest povinen zkoušeti, zda prvotní prohláška souhlasí s dopravní listinou a s manifestem, a chybí-li prohláška anebo není-li úplná nebo správná, doplniti ji nebo opraviti nebo vyhotoviti náhradní prohlášku.

(2) Zvláštní povolení nebo osvědčení předepsaná pro dovoz nebo průvoz věcí, jichž dovoz, průvoz nebo vývoz jest zakázán nebo omezen, a podobné listiny buďtež připojeny k prvotním prohláškám.

§ 7.

Prodej, zničení a změna povahy zboží.

O prodeji, zničení a změně povahy zboží před jeho vycelením nebo před dodáním zboží vyceleného příjemci platí obdobně ustanovení § 15 žel. c. ř.

§ 8.

Celní řízení.

Pokud neobsahuje tento řád zvláštních ustanovení, platí o celním řízení v plavebním styku všeobecná ustanovení celního zákona a prováděcího nařízení k němu, pak ustanovení železničního celního řádu a to zejména o celním projednávání příslušenství, náhradních součástek, nakládacích a ochranných pomůcek, o cestovním styku, o ručení plavebního podniku atd.

§ 9.

Zjištování hrubé váhy.

(1) Ukládá-li se zboží do provozního skladu nebo poukazuje-li se opovědkou, nemusí být váženo, nýbrž může být hrubá váha zjištěna podle lodního cejchovního listu nebo podle prostorového obsahu lodi nebo lodního skladu, souhlasí-li výsledek takto zjištěný s údaji průvodních listin.

(2) Jde-li o vyčívání zboží podléhajícího vývoznímu clu, může celní úřad uznati pro vyměření celní pohledávky váhu zjištěnou plavebním podnikem.

(3) Též nemusí být znova váženo zboží nakládané na lod', je-li jeho váha zjištěna průkazem o vážení železničním podnikem.

B. Doprava po vodách prohlášených za celní cesty.

§ 10.

Seznam lodního nákladu.

(1) Jakmile přijede lod' z celní ciziny k hraničnímu celnímu úřadu, jest vůdce lodi povinen odevzdati celnímu úřadu nebo jeho orgánu, který se dostaví na lod', seznam ná-

kladu s příslušnými prvotními prohláškami a předložiti mu seznam zásob. Tyto seznamy musejí být podepsány vlastní rukou vůdce lodi. Je-li před pohraničním celním úřadem celní hlídka, jest vůdce lodi povinen hlásiti se u ní a odevzdati jí jmenované výkazy. Celní hlídka zapečetí je a odevzdá průvodci, nařídí-li doprovod, jinak vůdci lodi, aby je odevzdal pohraničnímu celnímu úřadu.

(2) Seznam nákladu musí obsahovati jméno lodi nebo její číslo, její nosnost nebo tunový obsah, domovský přístav a přístav, ze kterého vyplula nebo v němž zboží naložila; jméno a bydliště příjemců zboží, množství a druh dopravovaného zboží podle měr a podle pojmenování v obchodě obvyklého; a je-li zboží zabaleno, počet kusů, značky, čísla a druh obalu jednotlivých nákladových kusů.

(3) V seznamu zásob musí být zapsány zásoby lodní, zavazadla cestujících osob, podaná plavebnímu podniku k dopravě, pohonné látky, po případě též zařízení lodi, není-li zapsáno ve zvláštním seznamu (inventáři). Váha zásob a pohonných látek nemusí být udána přesně, nýbrž jen přibližně.

(4) Od povinnosti předložiti seznam nákladu jsou osvobozeny: osobní, zábavné a rybářské lodi, dále lodi sloužící výhradně účelům zemědělským nebo přístavních správ. Tyto lodi kromě lodí osobních jsou též osvobozeny od povinnosti mít seznam zásob. Lodi, které do téhož přístavu pravidelně a častěji přijíždějí, mohou mít zařízení lodi zapsáno ve zvláštním seznamu, který potvrdí celní úřad. Tento seznam musí být obnoven jen tenkráte, nastanou-li změny v zařízení.

§ 11.

Prohlídka lodi.

(1) Jakmile odevzdá vůdce lodi celnímu úřadu seznam nákladu a seznam zásob, jest celní úřad povinen podrobiti lod' všeobecné prohlídce a zařídit vše, co uzná za nutné k zajištění celního důchodku. Při této prohlídce buďtež prohlédnutý též kajuty, aby se zjistilo, že v nich není zboží.

(2) Je-li to nezbýtně nutno, jest celní úřad povinen vykonati prohlídku, i není-li lod' zakotvena u přístavního můstku (pontonu), avšak leží přímo u břehu, nebo jsou-li lodi zakotveny vedle sebe nebo za sebou, je-li postaráno o bezpečný přechod na ně.

(3) Jsou-li na lodi cestující osoby, projedná celní úřad nejdříve jejich zavazadla. Koná-li se prohlídka zavazadel na palubě, smějí ce-

stující osoby opustiti loď teprve, když byla jejich zavazadla podrobena prohlídce a propuštěna do volného oběhu.

(4) Při všeobecné prohlídce budíž přezkoušen seznam zásob, a nebyla-li shledána závada, potvrzen a vrácen vůdci lodi. Prostory, v nichž jest uloženo zboží, jež nebude vyloženo, budíž opatřeny celní závěrkou, a nelze-li dátí celní závěrky, budíž loď i zboží, které jest na palubě a v kajutách, střeženy na útraty plavebního podniku. Je-li loď tak stavěna, že nelze nákladové prostory snadno prohlédnouti, jest vůdce lodi povinen předložiti kromě seznamu nákladu plán lodi, aby mohla být zjištěna poloha skladišť a prostor, v nichž jest zboží uloženo, a tím usnadněna celní prohlídka.

(5) Pokud trvá všeobecná prohlídka, jest zakázán jakýkoliv styk s břehem a s jinými loděmi, rovněž nesmí na loď vstupovati nikdo, kdo nepatří k lodní posádce nebo není úřední osobou.

(6) Lodní spíže musí být uložena na lodi zvláště. Nepřesahuje-li zásoba spíže míru potřebnou k cestě, propusti ji celní úřad bez cla s podmínkou, že bude spotřebována na lodi. Kdyby měla být spíže přenesena ke spotřebě na pevninu, musí být vycelená. Rovněž jest vyclíti onu část lodní spíže, která přesahuje potřebu, leč by vůdce lodi požádal, aby byla dána pod celní závěrku a ponechána na lodi.

(7) Míra cestovní potřeby budíž odhadnuta podle počtu lodní posádky a cestujících osob přijíždějících z celní ciziny, podle délky plavby a nutného zdržení lodi v celném území.

(8) Monopolní předměty pro potřebu lodní posádky smějí být propuštěny beze cla jen ve množství stanoveném pro cestovní styk.

§ 12.

Projednávání zavazadel cestujících osob.

(1) Mají-li cestující osoby přijíždějící z celní ciziny ve svých zavazadlech zboží podléhající clu, mohou je prohlásiti ústně, není-li zboží určeno pro obchod. Mohou též navrhnuti, aby byla zavazadla prohlédnuta bez prohlášky a aby zboží clu podléhající bylo vyceleno podle výsledku celní prohlídky.

(2) Podaná zavazadla projednají se zpravidla jako ruční zavazadla, jestliže jest majitel jako cestující osoba na lodi. Není-li cestující osoba na lodi nebo nedostaví-li se k projednání její zmocněnec, převezme je

celní úřad v prozatímní úschovu. Přijede-li cestující osoba do 14 dnů po vyložení zavazadla, projedná celní úřad podaná zavazadla jako ruční zavazadla; po uplynutí této lhůty vrátí je podniku, aby je vyvezl do celní ciziny.

(3) Při prohlídce cestujících osob a jejich zavazadel budíž postupováno šetrně.

(4) Cestující osoby jsou povinny vyložiti věci tak, aby mohly být snadno a rychle prohlédnuty.

(5) Z úlev dovolených při projednávání zavazadel jsou vyloučena cestovní zavazadla obsahující obchodní zboží. Tato zavazadla mohou být projednána jen potud, pokud to dovoluje zdržení lodi v přístavě.

(6) Dovezená zavazadla propustí pohraniční celní úřad zpravidla do volného oběhu.

(7) Pohraniční celní úřady jsou oprávněny vyclívat na lodi věci podléhající clu, jež cestující osoby v ručních zavazadlech s sebou vezou, na př. dárky, cestovní památky a podobné věci, podle množství zjištěného odhadem.

(8) Zjistí-li celní úřad v ručním zavazadle obchodní zboží nebo zboží podléhající omezení, jež nesmí celní úřad propustiti do volného oběhu bez povolení nadřízeného nebo jiného úřadu, jest cestující osoba povinna odebrati se se svým zavazadlem do úřední místnosti.

(9) Zavazadla, jež pohraniční celní úřad propustí do volného oběhu, budíž opatřena barevnými známkami nebo poznačena barevnou křídou. Místo toho mohou být vydávány cestujícím osobám kontrolní známky.

§ 13.

Další řízení u pohraničního celního úřadu.

(1) Pohraniční celní úřad opatří jednotlivé položky seznamu nákladu pořadovými čísly vstupními, která vyznačí též na prvních prohláškách a ostatních průvodních listinách. Seznam slouží právě tak jako vlakový soupis v železničním styku k tomu, aby se vykázalo, jaké celní řízení bylo vykonáno.

(2) Vykládá-li se zboží z lodi, dohlédne pohraniční celní úřad na jeho vykládání a na jeho uložení do provozního skladiště a poznamená v seznamu nákladu, že zboží bylo vyloženo. Do jiných zápisů zapíše se zboží teprve tenkráte, když bude hlášeno k dalšímu cel-

nímu řízení, právě tak jako zboží, které zůstane na lodi.

(3) Při ukládání zboží do provozního skladu musí být zjištěny značky a čísla nákladových kusů, jejichž počet a druh obalu, a váží-li se, jejich hrubá váha. O vážení budí vedena vážní kniha; průpisy zápisů vážních budítež vlepeny do prvotních prohlášek.

(4) Vyložené zboží projedná se podle všeobecných předpisů.

§ 14.

Poukazování zboží opovědkou.

(1) Navrhovati, aby bylo celní zboží poukázáno opovědkou, mohou jen ony dopravní podniky, jimž to výslově dovolí okrsková celní správa.

(2) Má-li být lodní náklad poukázán opovědkou, jest vůdce lodi nebo jiná osoba pověřená plavebním podnikem povinna podat celnímu úřadu ohlášku dvojmo. Je-li zboží na lodi uloženo určeno do více přístavů, musí být pro každý přístav podána zvláštní ohláška.

(3) Celní úřad opatří pravopis ohlášky pořadovým číslem opovědního rejstříku a vydá jej jako opovědku vůdci lodi s prvotními prohláškami opatřenými týmž pořadovým číslem a to v uzavřené obálce, aby tyto listiny doručil celnímu úřadu místa určení.

(4) Je-li zboží uloženo v místnostech, na něž lze dát celní závěrku, dá celní úřad tyto prostory pod prostorovou závěrkou, jinak dá na jednotlivé nákladové kusy závěrku kusovou. Zboží, které má být poukázáno opovědkou, může být též uloženo na palubě nebo ve člunech, jež nejsou zařízeny pro celní závěrku, avšak pouze tenkráte, lze-li zboží dát pod kusovou závěrkou nebo lze-li jeho totožnost zajistiti vnější prohlídkou. Nedá-li se totožnost zajistiti podle prvotních prohlášek, budí zboží opatřeno olůvky nebo na ně vyraženy značky a pod.

(5) Plavebním podnikům jest dovoleno dopravovati na lodi zároveň též zboží vycílené nebo tuzemské nebo zboží, jehož výstup musí být prokázán, jsou však povinny oddělit celní zboží patřičně od ostatního zboží.

(6) Celní zboží a zboží, jehož výstup musí být prokázán nebo jehož vývoz jest zakázán, smí být nakládáno na lod' jen za dohledu finanční stráže.

§ 15.

Jak musejí být zařízeny lodi pro dopravu zboží poukázáného opovědkou.

(1) Má-li být celní zboží poukázáno opovědkou, musí být lod' zařízena podle ustanovení řádu o celném závěru pro říční plavidla, tvorícího přílohu tohoto plavebního celního rádu. Všechny lodi, jež se příště vystaví nebo na nichž se vymění uzavírací zařízení, musí být zařízeny podle ustanovení této přílohy a zejména musí být opatřeny výlučně závěrem tyčovým nebo kolejničkovým. Řetězů nesmí být užíváno k závěram.

(2) Lodi, které nejsou zařízeny podle ustanovení řádu o celném závěru, byly však uznány za způsobilé k dopravě celního zboží, nebo otevřených lodí smí být používáno i nadále za dosavadních podmínek k dopravě zboží poukázáného opovědkou. Přestaví-li se taková lod' nebo vymění-li svoje uzavírací zařízení, rozhodne okrsková celní správa podle předložených spisů o tom, lze-li takové lodi užívat k dopravě zboží poukázáného opovědkou. Příslušnou jest okrsková celní správa podle sídla podniku nebo podle bydliště majitele.

(3) K úřednímu uzavření lodí budí užíváno prostorové závěrky. Používá-li se k uzávěre plachet nebo příkrývek, budí zkoumáno, není-li přístup ke zboží možný z jiných prostor.

(4) Nelze-li dát na lodní prostory bezpečnou závěrku, budí lod' provázena finanční stráží na útraty dopravního podniku.

§ 16.

Celní závěrka.

(1) Zásilky poukazované opovědkou nebo průvodkou na návrh plavebního podniku dá celní úřad pod celní závěrku. Celní závěrka jest budí prostorová, dává-li se na lodní prostory, nebo kusová, dává-li se na jednotlivé nákladové kusy. K prostorové závěrce budí používáno jen olůvek, ke kusové olůvek, pečetního vosku nebo celních známek.

(2) Je-li provozní skladště výjimečně pod spoluzávěrou celního úřadu, budí k ní používáno celních zámků.

(3) Vnější stav schrán a batíků musí být takový, aby bylo možno dát na ně závěrku účelně, aniž celní úřad musí je dále upravovati. Pomůcky potřebné pro celní závěrky (provazy, motouzy) musí dodati navrhovatel,

kdežto olívka s potřebným motouzem dodá bezplatně celní úřad.

(1) Cizozemské celní závěrky, nalézající se na zboží, nebud'tež odstraňovány a nahrazovány tuzemskými celními uzávěrkami, jsou-li neporušeny a vyhovují-li.

§ 17.

Úřední doprovod.

(1) Lodi vezoucí poukázané zboží nemusejí být provázeny celními orgány. Je-li však podezření celního trestného činu, může být doprovod nařízen celním úřadem.

(2) Byl-li nařízen doprovod lodi, jest plavební podnik povinen osoby provázející lod' vzít bezplatně na lod', dátí jim bezplatné ubytování, otop, světlo a stravu. Kromě toho musí plavební podnik zaplatiti poplatky za doprovod.

§ 18.

Překládání zboží.

(1) Zboží poukázané pod celní závěrkou může být překládáno s lodí na lod' buď přímo nebo s vyložením na pevninu nebo s lodí na železnici a naopak.

(2) Bylo-li zboží poukázáno s prostorovou závěrkou, jest dopravní podnik povinen, začas označit překládání příslušnému celnímu úřadu nebo oddělení finanční stráže nebo důchodekovému kontrolnímu úřadu. Celní úřad může též dovoliti, aby se zboží překládalo pod dozorem přisežných zřízenců železničního nebo plavebního podniku.

§ 19.

Havarie.

Ztruskotá-li lod' vezoucí celní zboží nebo vývozní zboží, jehož vývoz musí být prokázán, jest vůdce lodi povinen hlásiti nehodu nejbližšímu celnímu úřadu nebo nejbližšímu oddělení finanční stráže nebo nejbližšímu důchodekovému kontrolnímu úřadu, aby zjistil nehodu a zařídil, čeho jest nutno v zajmu celního nebo jiného důchodu.

C. Doprava v hraničních vodách.

§ 20.

Všeobecná ohláška u celního úřadu a prohlídka lodí.

(1) Lodi plující hraničními vodami nepodléhají prohlídce, nepřistanou-li ku břehu. Fi-

nanční stráž dohlíží na lodní dopravu pouze se břehu. Přistane-li však lod' v některém přístavu nebo překladišti, jest vůdce lodi povinen odevzdati pohraničnímu celnímu úřadu nebo jeho orgánu, který se dostaví na lod', seznam nákladu na onu část nákladu, která bude vyložena, s příslušnými prvotními prohláškami a předložiti mu seznam zásob vlastní rukou podepsaný. Ustanovení § 10 odst. (2) a (3) tohoto řádu platí obdobně.

(2) Celní úřad jest povinen podrobiti lod' celní prohlídce a zařídit vše, co uzná za nutné, k zajištění celního důchodu. Lod' nebudiž prohlížena a nebudiž též požadován seznam zásob, jestliže lod' přistane jen na krátkou dobu, aby složila menší náklad pro přístav určený a vylodila cestující osoby a pak pokračovala ihned v další cestě.

(3) Orgánové celní správy jsou oprávněni vstoupiti na lod', jakmile přistane ku břehu, na ni se zdržovati a dohlížeti na výstup osob a vykládání nebo nakládání zboží. Zůstane-li lod' v přístavu delší dobu zakotvena, jsou oprávněni přerušiti dohled a uzavřiti lodní prostory při západu slunce nebo jakmile se přeruší vykládání nebo nakládání zboží nebo z jiného důvodu. V tomto případě smějí být lodní prostory otevřeny jen tenkráte, jsou-li úřední orgánové přítomni. Ustanovení § 13 odst. (2) a (3) platí obdobně.

D. Vývoz zboží.

§ 21.

(1) Podléhá-li vývozní zboží vývoznímu clu nebo musí-li jeho výstup z celního území být prokázán, jest zmocněncem plavebního podniku povinen předložiti výstupnímu celnímu úřadu výstupní seznam nákladu s příslušnými úředními listinami (vývozními prohláškami, celními kvitancemi, průvodkami a pod.). Tento seznam musí obsahovati jméno, národnost a nosnost nebo tunový obsah lodi, její domovský přístav, počet kusů, druh obalů, značky a čísla nákladových kusů, druh zboží podle obchodního nebo obyčejného pojmenování, jména odesilatele a zemi určení.

(2) Jde-li o zboží, jehož vývoz musí být prokázán, projedná je výstupní celní úřad podle všeobecných ustanovení, a jde-li o zboží poukázané k výstupu z celního území jiným celním úřadem, podrobí je vnější prohlídce, aby zjistil, souhlasí-li zásilka s průvodními listinami. Toto vývozní zboží musí být nakládáno na lod' pod celním dozorem.

(3) Podléhá-li vývozní zboží vývoznímu clu, musí být před nakládáním na loď vyčleno.

(4) Nepodléhá-li vývozní zboží ani clu ani kontrole, nemusí být pro potřebu celní správy zvlášť prohlášováno, nýbrž postačí, odevzdá-li se celnímu úřadu při vývozu ohláška pro statistiku zahraničního obchodu.

ŘÁD O CELNÍM ZÁVĚRU PRO ŘÍČNÍ PLAVIDLA (ZÁVĚROVÝ ŘÁD.)

(Příloha k plavebnímu celnímu rádu.)

§ 1.

(1) Aby mohlo být zboží podléhající clu nebo jiným dávkám poukázáno opovědkou v dopravě po vodě, musí se vůdce lodi vykázati:

- a) úředním potvrzením příslušného celního úřadu, že jest loď způsobilá k uzavření celním závěrem, a
- b) povolením, že lodáři bylo dovoleno navrhovat poukázání zboží jím dopravovaného opovědkou.

(2) Kde se v tomto rádu mluví o lodích, rozumějí se tím veškerá plavidla způsobilá pro dopravu zboží.

(3) Jak musejí být lodi stavěny a jak musí být závěrové zařízení upraveno, aby smělo být plavidla používáno k dopravě zboží poukázaného opovědkou, stanoví se v §§ 2 až 16 tohoto rádu.

I. Všeobecná ustanovení o tom, jak mají být lodi pro celní závěr stavěny.

§ 2.

Lodi nesmějí mít ani tajných místností ani takových vchodů, jichž by nebylo možno při vnější prohlídce ihned zpozorovat.

§ 3.

Stěny dělící závěrové prostory od kajut a ostatních místností lodi musí být zhotoveny z plechu, jednotlivé plechové listy musí být snýtovány a s lodním tělesem tak spojeny, aby nemohly být od něho odděleny bez zřejmých stop vnějšího násilí. Takovými plechovými stěnami musí být odděleny od závěrových prostor též prostory, v nichž jsou zapuštěny pohyblivé stěžně. Není dovoleno, aby

z kajutových místností vedly dveře nebo jinaké otvory přímo do skladních místností.

§ 4.

(1) Skoby, oka, hřeby, nýty, svorky, šrouby, svorníky a pod. použité na vrější straně lodi musí být v závěrovém prostoru tak zajištěny (ohnuty, roznýtovány, rozevřeny a pod.), aby nemohly být z venčí odstraněny bez zřejmých stop násili.

(2) Kloubů budíž používáno co nejméně. Količky kloubů musí být svařeny s vnějšími okraji kloubového pásu. Jen střední jazýček kloubu smí být otáčivý a musí být také svařen. Není dovoleno, aby kloubové količky byly na koncích toliko roznýtovány nebo zároubovány.

(3) Železné pomůcky potřebné k závěru, jako tyče, ouška, skoby, klouby atd., nesmějí být natřeny barvou, dehtem ani lakem, nýbrž musí být ponechány tak, jak byly vykovány; jest však dovoleno, aby byly natřeny průhlednou fermeží zabraňující zrezavění.

§ 5.

(1) Jsou-li v závěrových prostorech nebo na jejich stěnách anebo na palubě zřízeny pumpy, jeřáby, větrací roury, pacholata, potrubí nebo mříže, buďtež upevněny tak, aby zaručovaly uzavření prostoru a aby nemohly být odstraněny, leč by zůstaly patrné toho stopy.

(2) Zvláště pumpy a jeřáby, které lze vyjímati nebo spouštěti, musí být odděleny od závěrových prostorů pevným pažením. Je-li toto pažení prkenné, musí každé prkno sahati přes celou výšku lodního tělesa, do něhož musí být zapuštěno a s lodním tělesem pevně spojeno hřeby, nýty nebo klíny. Kromě toho musí být toto zapažení připevněno k průvlaku jdoucímu po celé vnitřní stěně závěrového prostoru a jednotlivá jeho prkna musí být mezi sebou pevně spojena. Kovová zapažení buďtež zřízena podle ustanovení uvedených v §u 3 tohoto rádu.

II. Zvláštní ustanovení.

A. Pro lodi s pevnou palubou.

§ 6.

(1) Paluba musí být spojena s lodním tělesem tak, aby se bez porušení některé části lodního tělesa nebo paluby nemohlo vstoupiti do uzavřeného závěrového prostoru. Části

spojující palubu s lodním trupem buďtež umístěny také uvnitř závěrového prostoru; jejich sešroubování, snýtování, zaklínování a pod. budíž provedeno způsobem předepsaným v § 4 tohoto řádu.

2) Kromě příkrovů nakládacích otvorů nesmí mít paluba jiných pohyblivých částí; musí být nerozlučně spojena s postranními stěnami a smí tvořiti také jediný celek pevně spojený hřeby, nýty, šrouby atd. s vnitřními žebry, palubními trámy a příčnými přepážkami.

§ 7.

1) Palubní nebo postranní otvory vedoucí do závěrových prostorů musí být opatřeny pevně zasazenými rámovými obrubami a mohou být uzavřeny snímatelnými víky nebo otáčivými dveřmi. Jsou-li tato víka nebo dveře zhotoveny z dřevěných prken, musí být buďto na vnitřní straně obroubeny příčnými lištami aneb každé jednotlivé prkno musí být na vnitřní straně snýtováno s jednou nebo s několika železnými sponami, upevněnými přes celé víko tak, aby žádné z prken nemohlo být vtlačeno nebo vysunuto.

2) Skládají-li se dveře z několika dílů, musí být jak dveře, tak i rámová obruba opatřeny oky upravenými podle popisu obsaženého v § 4, jimiž by se mohla prostrčiti jedna nebo několik tyčí sahajících přes všechny díly dveří.

3) Lodi, jimiž se dopravuje zboží, jež se snadno zapáří, na př. obilí, sušené ovoce atd. mohou mít otvory, uzavřené — místo víky a dveřmi — mříží z dřevěných tyčí nebo z drátěného pleтиva v dřevěném nebo železném rámu. Dřevěné tyče užité pro mříže musí být nejméně 7 cm silné a nesmí být od sebe vzdáleny více než 6 cm. Mříže z drátěného pleтиva nesmí mít větší vzdálenost vláken než 25 mm a drát musí být aspoň 2 mm silný. Tyče mříží a drátěné pletilivo musí být s rámem tak snýtováno, aby je nebylo možno kles patrných stop vnějšího násilí sejmouti. Rámy mříží musí být na vnitřní straně vyztuženy a ve spojích pevně snýtovány.

§ 8.

1) Každý otvor musí být uzavřen aspoň dvěma železnými tyčemi, umístěnými tak, aby závěr poskytoval jistotu, že nebude možno víko ani jeho část prohnouti, zvednouti nebo vysunouti.

2) Závěrové tyče musí ležeti užší stranou na otvorovém víku, aby bylo zabráněno jejich ohnutí. Každý jednotlivý díl otvoru budíž

opatřen pro každou závěrovou tyč aspoň jedním okem, jímž se tyč prostrčí.

3) Oka musí být upravena tak, aby buďto oky upevněnými na otvorovém rámu anebo oky střídajícími se na otvorovém víku či mříži a na otvorovém rámu mohly být prostrčeny železné tyče nebo pásy.

4) Místo ok mohou být na otvorovém víku zřízeny petlice, které se zavěsí na oka na otvorových rámech a uzavrou prostrčenými tyčemi nebo pásy.

§ 9.

Jsou-li snímací otvorová víka nebo otvorové mříže složeny z více částí, musí být na vnitřní straně opatřeny drážkami anebo výstupky, jimiž přiléhají přesně na otvorový obrubník a jež zamezuji jakékoli posunutí.

§ 10.

(1) Lodi tankové smějí mít jednotlivé závěrové prostory mezi sebou spojeny. Na obou koncích smějí být vodní nádrže.

(2) Otvory vedoucí s paluby do závěrových prostorů, jakož i přístupy do vodních nádržek musí být opatřeny železnými víky a tak upraveny pro závěr, aby otevření anebo ohnutí víka bylo možno jen tenkráte, kdyby byl závěr porušen.

(3) Jednotlivé části potrubí pro vyprázdnování a plnění tankových lodí musí být spojeny tak, aby jejich určení a spojení s ostatními částmi dalo se snadno poznati. Části potrubí vedoucí s paluby do závěrových prostorů, musí být přizpůsobeny pro závěr tak, aby jich bylo možno použíti jen tenkráte, kdyby byl závěr porušen. Části potrubí, jež nejsou snýtovány s palubou, musí být opatřeny zvláštními plechovými příklopy, jež by umožňovaly jejich úplné uzavření. Stejná zabezpečení budíž provedena na otvorech těchto potrubí, jakož i na větracích rourách.

B. Pro lodi s rozběrným krytem.

§ 11.

Je-li rozběrný kryt opatřen postranními prkny (boční kryt), musí být tato prkna spojena se sloupy pokrovu tak, aby nemohla být z venku odstraněna bez porušení závěru.

a) Závěr krytu s podélnými krycími prkny.

§ 12.

(1) Krycí prkna téhož krytu musí být

stejně dlouhá jako prkna bočního krytu a musí být opatřena na vnitřní straně lištou, která zamezuje posouvání prken na krovích.

(2) Prkna krytu, jež dosahují k volnému prostoru a přiléhají k některému jeho vchodu, musí být opatřena na vnější straně přinýtovanými úhelníky, jež by se daly zachytit stykovým trámek tak, aby bylo znemožněno vysunutí prkna pod těmito trámky ohraňujícími po obou stranách volný prostor.

(3) Stejně buďtež zabezpečena krycí prkna dosahující k ochozu; také tu mohou být konce příslušných stykových trámek zajištěny podle předpisu § 18 odst. (3) a (4). Každé prkno má přesahovati spodní prkno alespoň o 2 cm, nejhořejší pak krycí prkno (příklop) má přesahovati obě spodní prkna stejnou měrou.

(4) Je-li příklop upevněn kloubovým pásem, budíž opatřen drázkou, do níž pás, tvořící závěr, musí přesně zapadati.

§ 13.

(1) Prkenný kryt musí být opatřen stykovým trámek v místě, kde se stýká s nejbližším krytem, kterýžto stykový trámek přiléhá spodní stranou přesně na krycí prkna, ležící na krovích krytu.

(2) Stejný stykový trámek budíž uprostřed každého prkenného krytu, aby se žádné prkno nemohlo posunouti.

(3) Přední i zadní dvojice stykových trámek, ležících na přepážce, která dělí obydli mužstva od závěrového prostoru, musí být na své vnější straně upravena tak, aby konce krycích prken ležících vespod i konce příklopů byly zakryty.

(4) Toto zajištění musí být provedeno podle ustanovení § 4 tohoto řádu.

§ 14.

(1) Stykové trámky budížtež upraveny tak, aby ostatní části závěru s tímto související byly pevně drženy. Uzavírací zařízení musí tedy být spojena s lodním tělesem.

(2) Stykový trámek budíž na dolním konci opatřen hákem, jenž je zasunut do oka přinýtovaného k lodnímu boku. Hořejší část stykového trámku opatří se pásem, posunovatelným v drážce. Tento pás, jakož i stykový trámek musí být opatřeny dvěma výřezy, jimiž při uložení trámku procházejí dva háky pevně zasazené do krytových kroví a sahající těsně nad pásy. Posunutím pásu zachytí jeho

nevykrojená část oba háky a přidržuje pevně stykový trámek. Konec pásu přesahující stykový trámek musí být opatřen petlicí nebo okem, jež zasahuje do pásu oka nebo petlice protilehlého stykového trámku. Oka se uzavíru buďto jednotlivými olůvkami nebo se přiloží společné olůvko na železnou tyč, protaženou více oky.

§ 15.

Kryt uzavíre se železnými tyčemi spojujícími příklop, stykový trámek a krycí prkna tak, aby bez vytážení těchto železných tyčí nebylo možno některou část odstraniti.

b) Závěr příčnými krycími prkny.

§ 16.

(1) Je-li kryt složen z prken položených napříč lodí, budíž upraven tak, aby prkna ležící mezi dvěma krovemi tvořila jednu desku, která musí být spojena na vnitřní straně buďto přičními lištami nebo železnými pásy, k nimž musí být každé jednotlivé prkno přinýtováno tak, aby žádné z nich nemohlo být vytlačeno nebo vysunuto.

(2) Jednotlivé desky musí být opatřeny vhodným zařízením, aby po celním uzavření bylo znemožněno jakékoli jejich posunutí a nebo vytlačení.

(3) Vhodné provedení tohoto způsobu krytu jest toto:

Desky spojené způsobem naznačeným v odstavci (1) tohoto páрагrafu zasunou se horním koncem pod příklop zhotovený ze silného plechu, jdoucí uprostřed nejhořejší části paluby. Na dolním okraji této desky jsou dvě petlice, které se zavěsí na oka v bočním krytu; těmito oky prostrčí se závěrové tyče. Posuvání těchto desek na krovích směrem k lodním bokům je zamezeno kousky lišť, přibitými na vnitřní straně desek a na vrchní straně kroví. Jsou-li tyto desky dosti dlouhé, takže by byla obava před jejich prohnutím, opatří se uprostřed délky na vnitřní straně po krajích háky, které posunutím desky ve směru k lodním bokům zaklesnou do háků na krovích.

§ 17.

(1) Odchylné závěrové zařízení může připustiti v dohodě s Československým plavebním úřadem okrsková celní správa nadřízená celnímu úřadu, jemuž byla lod' podle § 18 tohoto

řádu ohlášena a dodána k prohlídce, vyhovuje-li závěrové zařízení lodi všeobecným ustanovením tohoto řádu.

(2) Bude-li takové závěrové zařízení uznáno za dostatečné, budou o tom vyrozuměny celní úřady oprávněné k vydávání úředních potvrzení o způsobilosti lodi pro celní závěr.

III. Ustanovení o přihlášce a prohlídce lodí a o potvrzení způsobilosti k celnímu závěru.

§ 18.

(1) Kdo žádá za vydání úředního potvrzení [§ 1, písm. a)], musí dodati prázdnou lod' přístavnímu celnímu úřadu a předložiti mu dvojmo ve stejném znění:

- a) výkres lodi a závěrového zařízení v přičném a podélném řezu, jakož i v pohledu s paluby; při tankových lodích výkres lodi s výkresem potrubí, z něhož musí být patrno závěrové zařízení;
- b) popis obsahující podrobné údaje o závěrových prostorech, jejich otvorech a dveřích, o způsobu stavby plavidla, kajut a jiných prostorů a o závěrovém zařízení.

(2) Byly-li již témuž úřadu dříve předloženy výkres a popis jiné lodi stejně stavěné a stejného závěrového zařízení, stačí předložiti výkresy a popis v jednom vyhotovení. V tomto případě přihlédne celní úřad při prohlídce k výsledkům předchozí prohlídky podobné lodi.

(3) Celní úřad a poříční plavební úřad prohlédnou lod' a prozkoumají podle předložených listin závěrové zařízení v přítomnosti loďaře nebo jeho zástupce a zjistí zejména, zdali se stavba lodi shoduje s výkresem a popisem, zdali vyhovuje předpisům tohoto řádu a zdali jest spolehlivé uzavření závěrových prostorů zajištěno. Nebyly-li shledány závady nebo byly-li odstraněny, vyhotoví celní úřad potvrzení o způsobilosti lodi pro celní závěr.

§ 19.

(1) Potvrzení, že jest lod' způsobilá k uzavření celním závěrem, platí nejdéle pět let; před uplynutím této doby musí být lod' dodána k nové prohlídce. Neshledá-li celní úřad při této nové prohlídce závad, potvrdí dosavadní úřední potvrzení. Toto potvrzení, jakož i každé další platí zase pět let.

(2) Nebude-li celní úřad, jenž po prvé prohlídku lodi vykonal, vyrozuměn, že lod' byla

jiným celním úřadem znova prohlédnuta, vyzve, uplynula-li doba platnosti potvrzení, loďaře, aby ve lhůtě, již mu stanoví, prokázal přezkoušení lodi. Nevyhoví-li loďař tomuto vyzvání, vymaže se lod' ze seznamu a o tom se vyrozumí loďař i všechny příslušné celní úřady.

§ 20.

Úřední potvrzení o způsobilosti lodi k celnímu závěru jest uschovávat se zápisem o prohlídce lodi, výkresem a popisem, jakož i s úředním povolením (§ 1 b) v plechovce na lodi. Tyto doklady musí být na požádání kdykoliv předloženy k nahlédnutí orgánům celní nebo plavební správy.

§ 21.

(1) Každá stavební změna závěrového zařízení musí být hlášena nejbližšímu přístavnímu celnímu úřadu, a to dříve než se začne používat lodi k dopravě zboží poukazovaného opovědkou. K oznámení jest připojiti doklady jmenované v § 20 a lod' musí být dodána prázdná k prohlídce.

(2) Celní úřad prohlédne za účasti poříčního plavebního úřadu lod' a její závěrové zařízení a sepise o výsledku prohlídky zápis dvojmo.

(3) Nebudou-li shledány závady při zkoušení závěrového zařízení, poznamená celní úřad změnu na výkresu a popisu a vrátí je loďaři připojiv svůj zápis.

(4) Budou-li shledány závady při prohlídce závěrového zařízení a neodstraní-li je loďař ve lhůtě mu stanovené, zadrží celní úřad úřední potvrzení a zašle je se zápisem o prohlídce lodi a závadách na závěrovém zařízení shledaných celnímu úřadu, jenž vydal úřední potvrzení.

§ 22.

(1) Dříve než celní úřad lod' celně uzavře, prohlédne závěrové zařízení do té míry, do jaké jest to nutno z důvodu přiložení celního závěru.

(2) Každý přístavní celní úřad jest oprávněn zkoumati závěrové zařízení při svém řízení, kotví-li lod' v jeho přístavě bez nákladu. Shledá-li celní úřad při prohlídce nějakou závadu na závěrovém zařízení, sepise o tom s loďařem nebo s vůdcem lodi zápis. Nedají-li se závady ihned odstraniti nebo odepře-li loďař nebo vůdce lodi tak učiniti, odejme se úřední potvrzení a zašle se se zápisem celnímu úřadu, jenž vydal potvrzení o způsobilosti lodi pro celní závěr.

IV. Ustanovení o povolení navrhovati peuká- zání opovědkou.

§ 23.

(1) Lod'ář, který chce svými lod'mi dopravovati zboží poukázané opovědkou, musí si k tomu vyžádati povolení okrskové celní správy příslušné podle sídla podniku nebo bydliště.

(2) Okrsková celní správa udělí povolení s podmínkou, že se lod'ář podle § 17, odst. (3) c. z. podrobí pro případ, že by porušil ustanovení § 24 — neodvisle od potrestání skutečného vinníka podle jiných předpisů — pokutě stanovené v § 25.

(3) Povolení se odepře, kdyby byl lod'ář sám potrestán pro celní přestupek nebo pro zločin jakéhokoliv druhu nebo pro přečin nebo přestupek spáchaný ze ziskuchtivosti, nebo bylo-li mu povolení již jednou příslušným úřadem odebráno. Okrskové celní správy jsou oprávněny prominouti překážku nabýtí osvědčení, jsou-li pro to zřetele hodné důvody.

(4) Má-li lod'ář více lodí, vydá mu okrsková celní správa na jeho žádost zvláštní povolení pro každou lod'.

(5) Na povolení musí být označena lod', na jejíž palubě bude povolení uloženo.

§ 24.

Lod'ář, jemuž bylo uděleno povolení podle § 23, má tyto povinnosti:

- a) Vedení lodi celně uzavřené smí svěřiti jen důvěryhodné osobě; tato osoba nesmí být trestána pro zločin jakéhokoliv druhu nebo pro přečin nebo přestupek spáchaný ze ziskuchtivosti nebo pro celní přestupek. Nezpůsobilost trvá tři léta po odpykání trestu na svobodě, pokud se týče po zařazení pokuty.
- b) Jest povinen hlásiti každou změnu závěrovného zařízení lodi způsobem stanoveným v § 21 příslušnému celnímu úřadu, dříve než navrhne další poukazování zboží opovědkou, a starati se o to, aby celní závěr nebyl porušen a aby se nestalo opatření, jež by umožňovalo přístup ke zboží bez porušení celního závěru.
- c) Jest povinen hlásiti změnu vlastnictví lodi ve 14 dnech a zároveň vrátiti povolení navrhovati poukazování zboží opovědkou. Nový lod'ář, kterému již bylo uděleno povolení, má obdobnou povinnost.

V. Ustanovení trestní.

§ 25.

(1) Kdyby lod'ář jednal proti ustanovením § 24, může mu okrsková celní správa uložiti pokutu až 6000 Kč podle § 23. Tato pokuta nebude uložena, došlo-li k porušení ustanovení bez vůle a vědomosti lod'áře nebo, neprovokuje-li živnost osobně, bez vůle a vědomí jeho zástupce a nemůže-li ani tomu ani onomu být přičítána ani hrubá nedbalost.

(2) Vedle uložení pokuty může okrsková celní správa podle svého volného uvážení odebратi povolení na určitou nebo neurčitou dobu. Na neurčitou dobu může být povolení odebráno, zjistí-li se, že byly na lodi zřízeny dodatečně tajné nebo těžko objevitelné prostory nebo učiněny změny na závěrovém zařízení úředně schváleném nebo že byly provedeny takové úpravy, jež umožňují přístup ke zboží bez porušení celního závěru.

(3) Byl-li vůdce lodi usvědčen, že měl úmysl nepočítivě užívat změn a úprav uvedených v odst. (2) nebo bylo-li mu dokázáno úmyslné porušení celního závěru, může okrsková celní správa zakázati, aby byl po určitou nebo neurčitou dobu zaměstnán jako vůdce lodi celně uzavřené.

(4) Byla-li lod'áři uložena pokuta podle odstavce (1) tohoto paragrafu nebo bylo-li mu odebráno povolení k dopravě zboží poukázaného opovědkou nebo bylo-li zakázáno, aby některá osoba byla zaměstnána jako vůdce lodi, buďtež o tom vyrozuměny všechny přístavní celní úřady, při čemž jest přesně označiti plavidlo, vůdce lodi i lod'áře.

§ 26.

Přestupky tohoto rádu trestají se jako celní nepořádnosti podle § 137 c. z. bez újmy případnému stíhání podle důchodkového trestního zákona a podle celního zákona.

VI. Ustanovení přechodná.

§ 27.

Úřední potvrzení o způsobilosti lodi k celnímu závěru a povolení k dopravě zboží poukázaného opovědkou, vydaná podle dosavadních ustanovení, zůstanou v platnosti do konce roku 1928.